HORAE IN LAVDEM BEATISSIMAE

virginis Mariæ, secundum consuetudinem Romanæ curiæ.

Additis mortuorum Vigiliis.

ὩΡΑΙ ΤΗ͂Σ ἈΕΙΠΑΡθένου Μαρίας κατ' ἔθος τῆς Ῥωμαϊκῆς αὐλῆς.

Μετὰ τῆς τῶν τεθνηκότων ἀκολουθίας.

Ad calcē additū est canticū Mosis in exitu. Addita est et epistola Agbari regis ad Iesū: Item Iesu ad eundē Agbarum respōsiua epistola, ex Eusebij 1 lib. de Ecclesiast. hist.

Adiecimus D. Ioannis Damasceni de Resurrectione opusculum.

PARISIIS,

Ex officina Michaelis Fezandat, *in domo Albretica, è regione* D. Hilarij.

1549

CVM PRIVILEGIO.

[illegible]nus domini.	Quadragesima.	Pasche.	Numerus aureus.	Aduentus domini.	Lite. do.	Bissex.
1549	10 Mar.	21 April	11	1 Decemb.	F	
1550	23 Feb.	6 Apri.	12	30 Nouemb.	E	
1551	[illegible] Feb.	29 Mar.	13	29 Nouemb.	D	
1552	[illegible] Mar.	17 Apri.	14	27 Nouemb.	C	
1553	[illegible] Feb.	2 Apri.	15	3 Decemb.	A	
1554	[illegible] Feb.	25 Mar.	16	2 Decemb.	G	
1555	[illegible] Mar.	14 April.	17	1 Decemb.	F	
1556	[illegible] Feb.	5 April.	18	29 Nouemb.	E	
1557	[illegible] Mar.	18 April.	19	28 Nouemb.	G	

An verus aureus numerus ſit in ſingulis menſibus.

Item notandũ ſic facilè cognoſci poſſe an in ſingulo quoque menſe verus ſit aureus numerus. Adde poſt vnumquẽque numerum octo vſque ad 19 & qui ex additione octo venerit numerus, verus erit aureus numerus. Quòd ſi ſupra nonũdecimũ addẽdo octo euaſeris numerũ, qui reliqu⁹ fuerit dẽpto nonodecimo, ver⁹ erit numer⁹ Quod facillimum fuerit in ſingulis mẽſibus tractãdo cognoſcere. Exempli gratia in Ianuarij principio cõtra A literam numerus aureus eſt 3. adde igitur ei 8. erit contra C literam 11 inde item ei 8, erit contra [illegible] literam 19 deinde item 8 conſtitues 27 demptis ex 27, 19, remanẽt [illegible], qui eſt aureus numerus contra f literam, & ſic deinceps.

De anno biſſextili.

Biſſextum ſextæ Martis tenuere Calendæ
Poſteriore die celebrantur feſta Mathiæ.
Sabbata ſi teneant: ibi non alibi celebrãtur.

IANVARIVS habet dies 31. Luna verò 30.

3	A	Calēd.	Circūcisio domini	1
	b	4	Octa sancti Stephani.	2
11	c	3	Octa. sancti Ioannis	3
	d	Pridie	Octa. sanctorum Innoc.	4
19	e	Nona	Thelesphori papæ.	5
8	f	8	Epiphania domini.	6
	g	7	Iuliani martyris.	7
16	A	6	Rigoberti episcopi.	8
5	b	5	Martianæ virginis.	9
	c	4	Paul. pri. ere. Sol in Aq.	10
13	d	3	Higinii martyris.	11
2	e	Pridie	Satyri martyris.	12
	f	Id.	Octa. Epiphaniæ.	13
10	g	19	Ca. Fe. Felicis presbyteri.	14
	A	18	Mauri abbatis.	15
18	b	17	Marcelli pa. & mar.	16
7	c	16	Antonii abbatis.	17
	d	15	Priscæ virginis.	18
15	e	14	Marii cum soc. mar.	19
4	f	13	Fabiani & Sebast. mar.	20
	g	12	Agnetis virginis.	21
12	A	11	Vincentii mar.	22
1	b	10	Emerentianæ virginis.	23
	c	9	Timothei disci. Pauli.	24
	d	8	Conuersio Pauli.	25

	e	7	*Polycarpi martyris.*	26
17	f	6	*Iuliani episcopi.*	27
6	g	5	*Agnetis.ij.*	28
	A	4	*Valerii episco.*	29
14	b	3	*Batildis reginæ.*	30
3	c	Pridie	*Cirici & Ioannis mar.*	31

*F*ebruarius *habet dies* [illegible] *Luna vero* [illegible] *Cum autem Bissextus fuerit, habet dies* [illegible] *Luna verò* [illegible]

	d	Calend.	*Brigidæ virginis.*	1
11	e	4	*Purificatio beatæ Mariæ.*	2
19	f	3	*Blasii episcopi & marty.*	3
8	g	Pridie	*Gilberti confessoris.*	4
	A	Nonæ	*Agatæ virg. & mar.*	5
16	b	8	*Dorotheæ virginis.*	6
5	c	7	*Moyseti episcopi.*	7
	d	6	*Salomonis mar.*	8
13	e	5	*Apolloniæ. Sol in Pisce.*	9
2	f	4	*Scolasticæ virginis.*	10
	g	3	*Soteris papæ.*	11
10	A	Pridie	*Eulaliæ virg. & marty.*	12
	b	Idus	*Fulcrani episc.*	13
18	c	16	*Valentini mar.*	14
7	d	15	*Faustini episcopi.*	15
	e	14	*Iulianæ virginis.*	16
15	f	13	*Constantiæ virginis.*	17

4	g	12	Symeo.mar.episc.Hier.	18
	A	11	Labini presbyteri.	19
12	b	10	Galli presb. & confess.	20
1	c	9	Lxxxix. martyrum.	21
	d	8	Cathedra sancti Petri	22
9	e	7	Vigilia.	23
	f	6	Mathia apost. Loc. bissex	24
17	g	5	Alexandri episco.	25
6	A	4	Victoris & so. mar.	26
	b	3	Leandri episcopi.	27
14	c	Pridie	Romani abbatis	28

MARTIVS habet dies 31, Luna verò 30.

3	d	Calendæ	Albini episcopi	1
	e	6	Nicetij episcopi.	2
11	f	5	Maximi martyris.	3
	g	4	Adriani martyris.	4
19	A	3	Focæ martyris.	5
8	b	Pridie	Victoris martyris.	6
	c	Nonæ	Thomæ Aqui. confes.	7
16	d	8	Apollonij martiris.	8
5	e	7	Quadraginta marty.	9
	f	6	Vgi archiepiscopi	10
13	g	5	Solda. xl. mar. Sol in ari.	11
2	A	4	Gregorij papæ.	12
	b	3	Euphrasiæ virginis.	13

10	c	Pridie	Zacharie pape	14
	d	Idus	Gabrielis archangeli	15
18	e	17 Cal. Ap.	Ioseph confessoris	16
7	f	16	Sancti Ioachim	17
	g	15	Anselmi episcopi	18
15	A	14	Patricij episcopi.	19
4	b	13	Cuberij confessoris	20
	c	12	Benedicti abbatis	21
12	d	11	Pauli epis. Narbo.	22
1	e	10	Pygmeni epis. & mar.	23
	f	9	Theodori presbyte.	24
9	g	8	Annuncia. b. Marie.	25
	A	7	Castorij martyris	26
17	b	6	Ruperti episcopi	27
6	c	5	Grondani	28
	d	4	Quintini martyris	29
14	e	3	Secundi martyris	30
3	f	Pridie	Sabine virginis	31

Aprilis habet dies 30. Luna verò 29.

	g	Calend.	Theodore vir. & mar.	1
11	A	4	Marie Aegyptiace	2
	b	3	Pancratij martyris	3
19	c	Pridie	Ambrosij episcopi.	4
8	d	Nonae	Vincentij confessoris	5
16	e	8	Caelestini pape	6

Do germen gratum.

5	f	7	Alexandri mar.	7
	g	6	Dyonisii episco.	8
13	A	5	Procori martyris.	9
2	b	4	Apollonii presb.	10
	c	3	Leonis pa. Sol in Tauro.	11
10	d	Pridie	Zeni episcopi Veron.	12
	e	Idus	Euphemiæ virginis.	13
18	f	18 Ca. Maii	Tyburtij marty.	14
7	g	17	Helenæ.	15
	A	16	Isidori marty.	16
15	b	15	Aniceti papæ.	17
4	c	14	Præfecti presb. & mar.	18
	d	13	Reginaldi.	19
12	e	12	Sulpitij & Seruiliæ.	20
1	f	11	Symeonis episco.	21
	g	10	Soteris papæ.	22
9	A	9	Georgii mart.	23
	b	8	Gregorii episco.	24
17	c	7	[illegible]	25
6	d	6	Marcellini mar.	26
	e	5	Anastasii papæ.	27
14	f	4	Vitalis mart.	28
3	g	3	Petri mart.	26
	A	Pridie	Eutropii epis & mar.	30

MAIVS habet dies 31. Luna verò 30.

[illegible]	b		Calenda Philip. & Iaco. apost.	1

Mihi flos seruit. 7

	c	6	Sigismundi regis.	2
19	d	5	Inuen. sanctae Crucis.	3
8	e	4	Floriani mar.	4
	f	3	Gothardi.	5
16	g		Pridie Ioan. ante port. Latin.	6
5	A	Nonae	Cleti pa. & mar.	7
	b	8	Apparitio S Michaël.	8
13	c	7	Transla. sancti Nicolai.	9
2	d	6	Gordiani & Epimachi.	10
	e	5	Mamerti & Maioli.	11
10	f	4	Nerei & Achil.	12
	g	3	Sol in Geminis.	13
18	A	Pridie	Bonifacij papę.	14
7	b	Idus	Isidori mar.	15
	c	17 Ca. Iun.	Honorati episcopi.	16
15	d	16	Tropetę mar.	17
4	e	15	Felicis episcopi.	18
	f	14	Potentianę virginis.	19
12	g	13	Bernardini confesso.	20
1	A	12	Valentis episco.	21
	b	11	Helenę reginę.	22
9	c	10	Desiderij episcopi & mar.	23
	d	9	Donatiani & Rogatiani.	24
17	e	8	Vrbani papę & mar.	25
6	f	7	Eleutherii mar.	26
	g	6	Ioannis papę & mart.	27
14	A	5	Germani epis. Parisien.	28

Mihi pratum.

3	b	4	Maximi episcopi	29
	c	3	Felicis papæ & mar.	30
11		Pridie	Petronillæ virginis.	31
IVNIVS			habet dies 30. Luna verò 29.	
	e	Calend.	Iustini presby.	1
19	f	4	Marcel. & Petri mar.	2
8	g	3	Pergentini martyris.	3
16	A	Pridie	Quirini episc. & mar.	4
5	b	Nonæ	Bonifacij episc. & mar.	5
	c	8	Claudij epis. & confes.	6
13	d	7	Pauli epis. Constantino.	7
2	e	6	Medardi & Gild conf.	8
	f	5	Primi & Feliciani mar.	9
10	g	4	Landerici episc.	10
	A	3	Barnabæ apostoli.	11
18	b	Pridie	Basil. Cyrini, Nab.	12
7	c	Idus	Antonij confess. Pat.	13
	d	18	Ca. Iul. Sol in Cancro.	14
15	e	17	Viti & Modesti.	15
4	f	16	Circi & Iulitæ mar.	16
	g	15	Auiti abbatis.	17
12	A	14	Marci & Marcel.	18
1	b	13	Geruasij & Prota.	19
	c	12	Siluerij papæ & mar.	20
9	d	11	Ianuariæ virginis	21
	e	10	Paulini episc. & conf.	22

17	f	9	Vigilia	23
6	g	8	Natiuit. Ioan Bapt.	24
	A	7	Amandi episcopi.	25
14	b	6	Ioannis & Pauli mar.	26
3	c	5	Crescentij episcopi.	27
	d	4	Leonis pa. Vigilia.	28
11	e	3	Petri & Pauli apost.	29
	f	Pridie	Commemo. S. Pauli	30

Iulius habet dies 31. Luna verò 30.

19	g	Calend.	Octa sancti Ioan. Bapt.	1
8	A	6	Visita. beatæ Mariæ.	2
	b	5	Gregorij episc. & mar.	3
16	c	4	Translatio sancti Martini.	4
5	d	3	Domitij marty.	5
	e	Pridie	Octa. Petri & Pauli	6
13	f	Nonæ	Transl. Thomæ episc	7
2	g	8	Procopij martyris.	8
	A	7	Zenonis mar.	9
10	b	6	Dies caniculares.	10
	c	5	Pij papæ & martyris.	11
18	d	4	Naboris & Felicis.	12
7	e	3	Priuati mar.	13
	f	Pridie	Herac. epi. Sol in Leo.	14
15	g	Idus	Quiriti & Iulitæ	15
4	A	17 Ca. Aug.	Eustachij	16
	b	16	Alexij confessoris	17

Spicas declino.

12	c	15	Arnulphi epiſ.	18
1	d	14	Arſenij eremitæ.	19
	e	13	Margaretæ vir.	20
9	f	12	Victoris mart.	21
	g	11	Mariæ Magdalenæ.	22
17	A	10	Apollinaris epiſcopi.	23
6	b	9	Chriſtinæ virg. Vigilia.	24
	c	8	Iaco. apo. Chriſtoph. mar.	25
14	d	7	Annæ matris Mariæ	26
3	e	6	Septem dormientium	27
	f	5	Nazarij & Celſi.	28
11	g	4	Marthæ vir.	29
19	A	3	Abdon & Sennen.	30
	b	Pridie	Fauſtini confeſſoris	31

AVGVSTVS habet dies 31. Luna verò 30.

8	c	Calēd.	Ad vincula Petri •	1
16	d	4	Stephani papæ.	2
5	e	3	Inuentio S. Stephani.	3
	f	Pridie	Iuſtini presb.	4
13	g	Nonæ	Mariæ de niuib.	5
2	A	8	Transfiguratio domini	6
	b	7	Donati epiſcopi.	7
10	c	6	Cyriaci & ſociorum eius	8
	d	5	Romani mar. Vigilia.	9
18	e	4	Laurentij mar.	10

			Messes meto.	9
7	f	3	*Tyburtii & Susannæ.*	11
	g	Pridie	*Claræ virginis.*	12
15	A	Idus	*Hippolyti & soc. eius.*	13
4	b	19	Ca. Sep. *Vig.* Sol in virg.	14
	c	18	*Assump. B. Mariæ.*	15
12	d	17	*Rochi confess.*	16
1	e	16	*Octa. sancti Lauren.*	17
	f	15	*Agapiti martyris.*	18
9	g	14	*Ludouici episcopi.*	19
	A	13	*Bernardi abbatis.*	20
17	b	12	*Anastasii mart.*	21
6	c	11	*Octa. B. Mariæ.*	22
	d	10	*Vigilia.*	23
14	e	9	*Bartholomæi apost.*	24
3	f	8	*Ludouici regis Fran.*	25
	g	7	*Zepherini papæ & mar.*	26
11	A	6	*Georg. & Aurel. mar.*	27
19	b	5	*Augustini episcopi.*	28
	c	4	*Decoll. Ioan. bap.*	29
8	d	3	*Felicis & Adaucti.*	30
	e	Pridie	*Felicis confessoris.*	31

SEptember *habet dies* 30. *Luna verò* 29.

16	f	Calend.	*Egidii abbatis*	1
5	g	4	*Antonini martyris.*	2
	A	3	*Lupi episcopi.*	3

13	b	Pridie	Moysi confessoris.	4
2	c	Nona	Victorini martyris	5
	d	8	Zacharia propheta	6
10	e	7	Clodoaldi confessoris	7
	f	6	Natiuitas B. Mariæ.	8
18	g	5	Gorgonij marty.	9
7	A	4	Sauli episcopi.	10
	b	3	Prothi & Hyacinthi.	11
15	c	Pridie	Maximiani.	12
4	d	Idus	Maurilij episcopi.	13
	e	18	Cal. Oc. Exal. s. cru. Sol in lib.	14
12	f	17	Nicomedis mar.	15
1	g	16	Eufemiæ vir & mar.	16
	A	15	Lamberti episcopi.	17
9	b	14	Victoris & Coro.	18
	c	13	Ianuarij episcopi & mar.	19
17	d	12	Vigilia.	20
6	e	11	Matthei apost & euãg.	21
	f	10	Mauricij cum socijs.	22
14	g	9	Lini papæ	23
3	A	8	Ruperti episcopi.	24
	b	7	Firmini episco.	25
22	c	6	Cypriani & Iustini.	26
19	d	5	Cosmæ & Damiani	27
	e	4	Exuperij episc. & conf.	28
8	f	3	Mich[illegible]	29
	g	Pridie	Hieronymi docto.	30

OCTOBER habet dies 31. Luna verò 30.

6	A Calēde		Remigij episc. & confes.	1
5	b	6	Transla. sanctæ Claræ.	2
13	c	5	Candidi martyris.	3
2	d	4	Francisci confessoris.	4
	e	3	Placidi cum soc. mart.	5
10	f	Pridie	Fidis virginis & mar.	6
	g	Nonæ	Marci papæ & confess.	7
18	A	8	Pelagiæ peccatricis	8
7	b	7	Dionysii cum sociis eius.	9
	c	6	Derbonij episcopi.	10
15	d	5	Nicasii episcopi.	11
4	e	4	Eustachy presbyte.	12
	f	3	Geraldi confess.	13
12	g	Pridie	Sol in Scorpione.	14
1	A	Idus	Antiochi episcopi.	15
	b	17 Cal. No.	Luciani & sociorū.	16
9	c	16	Lucinæ Romanæ	17
	d	15	Lucæ euangelistæ	18
17	e	14	Sauiniani & Poten.	19
6	f	13	Caprasij martyris.	20
	g	12	Vndecim mil. virg.	21
14	A	11	Federici mon. chr.	22
3	b	10	Seuerini episcopi.	23
	c	9	Maglorij episc.	24

11	d	8	Crispini & Crispinia.	25
19	e	7	Euaristi papæ & mar.	26
	f	6	Vigilia.	27
8	g	5	Simonis & Iudæ apost.	28
	A	4	Zenobii presb.	29
16	b	3	Bernardi episcopi.	30
5	c	Pridie	Quintini mar. Vig.	31

NOuēber habet dies 30. Luna verò 29.

	d	Cal.	Festū omnium sanctorū.	1
13	e	4	Commemo. defunct.	2
2	f	3	Huberti episcopi & confes.	3
	g	Pridie	Amantii.	4
10	A	Nonæ	Zac. patr. ioan. Bapt.	5
	b	8	Leonardi confessoris	6
18	c	7	Herculani episcopi.	7
7	d	6	Quatuor coronat.	8
	e	5	Theodori mar.	9
15	f	4		10
4	g	3	Martini episcopi.	11
	A	Pridie	Martini pa. & mar.	12
12	b	Idus	Bricii episco. Sol in Sag.	13
1	c	Ca.	D Ioan. episco. & con.	14
	d	17	Eugenii mart.	15
9	e	16	Eucharii episco.	16
	f	15	Aniani episcopi.	17
17	g	14	Dedica. Petri & Pau.	18

6	A	13	Helizabeth reg. virg.	19
	b	12	Edmundi reg. & mar.	20
14	c	11	Columbani.	21
3	d	10	Cæciliæ virginis.	22
	e	9	Clementis papæ	23
11	f	8	Chrysogoni marty.	24
16	g	7	Catharinæ virginis	25
	A	6	Lini papæ & mar.	26
8	b	5	Agricolæ mar.	27
	c	4	Prosperi episcopi.	28
16	d	3	Saturnini mar. Vigi.	29
5	e	Pridie	Andreæ apostoli.	30

December habet dies 31. Luna vero 30.

	f	Calend.	Eligij epis. & confess.	1
13	g	4		2
2	A	3	Caßiani mar.	3
10	b	Pridie	Barbaræ virginis.	4
	c	Nonæ	Sabbæ abbatis.	5
18	d	8	Nicolai episcopi & conf.	6
7	e	7	Faræ virginis.	7
	f	6	Concep. B. Mariæ.	8
15	g	5	Preuilij episcopi.	9
4	A	4	Eulaliæ virginis.	10
	b	3	Damasi pa. & confess.	11
12	c	Pridie	Valæ abb. [illegible]	12

1	d	Idus	Luciæ virg. & mar.	13
	e	19	Ca. Ia. Nicasij epi. & mar.	14
9	f	18	Valeriani episcopi.	15
	g	17	Melerij episcopi.	16
19	A	16	Laxari episcopi.	17
6	b	15	Antonillæ virginis	18
	c	14	Clemen. presb. & con.	19
14	d	13	Domitiani ab. Virg.	20
3	e	12	Thomæ apostoli.	21
	f	11		22
11	g	10	Seruilij confessoris.	23
19	A	9	Vigilia	24
	b	8	Natiuitas domini.	25
8	c	7	Stephani protomar.	26
	d	6	Ioan. apost. & euang.	27
16	e	5	Sanctorũ Innocentium.	28
5	f	4	Thomæ archiepiscopi.	29
	g	3	Sabini episc. & mar.	30
13	A	Prid.	Syluestri papæ.	31

ΚΑΛΟΣ ΤΟΙ͂Σ ΣΠΟΥ-
δαίοις εὖ πράττειν.

Καλὸν τὸ σπουδάζειν περὶ λόγους οὐκ ἀρνησαίμην ἄν, εἴ τις ἀσπάζοιτ' ἐν τούτῳ καὶ τὰ θεῖα. Ἐφ' ᾧ οὖν ὅπως γενήσεθ' ἑκάτερον, ἰδοὺ ὑμῖν ἡ πρόξενος, λέγω δὴ ταυτηνὶ τὴν βύβλον. Μὴ τοίνυν ὀκνεῖτε ὁμιλεῖν αὐτῇ ὁσημέραι, καὶ ταῦτα ὀρθρευόμενοι. Ζητητέα γὰρ τὸ πρῶτον ἡ τοῦ θεοῦ βασιλεία. ἔῤῥωσθε.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφ. α.

Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θεόν, καὶ θεὸς ἦν ὁ λόγος. οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο, καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἓν ὃ γέγονεν. ἐν αὐτῷ ζωὴ ἦν, καὶ ἡ ζωὴ ἦν τὸ φῶς τῶν ἀνθρώπων: καὶ τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, καὶ ἡ σκοτία αὐτὸ οὐ κατέλαβεν. ἐγένετο ἄνθρωπος ἀπεσταλμένος παρὰ θεοῦ, ὄνομα αὐτῷ Ἰωάννης. οὗτος ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, ἵνα μαρτυρήσῃ περὶ τοῦ φωτός, ἵνα πάντες πιστεύσωσι δι' αὐτοῦ.

οὐκ

EVANGELIVM secundum Ioannem.

CAPVT I.

In principio erat verbum, & verbum erat apud Deum, & Deus erat verbum. Hoc erat in principio apud Deum. Omnia ꝑ ipsum facta sunt: & sine eo factũ est nihil quod factum est. In ipso vita erat & vita erat lux hominum: & lux in tenebris lucet, & tenebræ eam non apprehenderunt. Fuit homo missus à Deo, cui nomen Ioannes. Hic venit ad testificandum, vt testaretur de luce, vt oẽs crederent per ipsum.

Non

Non erat ille lux il-
la, sed missus erat
vt testaretur de lu-
ce. Erat lux illa, lux
vera, quæ illuminat
omnem hominẽ ve-
niẽtem in mundum.
*In mundo erat, & *
mundus per ipsum
factus est, et mũdus
eum non cognouit.
In sua venit, & sui
eum non receperunt.
Quotquot autẽ re-
ceperunt eum, dedit
eis, vt liceret filios
Dei fieri, videlicet
his qui credidissent
in nomẽ ipsius. Qui
non ex sanguinibus,
neque ex voluntate
carnis, neque ex vo-
luntate viri, sed ex
deo nati sunt. Et ver
bum illud caro fa-
ctum est, & habita-
uit

οὐκ ἦν ἐκεῖνος τὸ
φῶς, ἀλλ' ἵνα μαρτυ-
ρήσῃ περὶ τοῦ φωτός.
ἦν τὸ φῶς τὸ ἀληθι-
νὸν, ὃ φωτίζει πάντα
ἄνθρωπον ἐρχόμε-
νον εἰς τὸν κόσμον.
ἐν τῷ κόσμῳ ἦν, καὶ
ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ
ἐγένετο, καὶ ὁ κόσ-
μος αὐτὸν οὐκ ἔγνω.
εἰς τὰ ἴδια ἦλθε, καὶ
οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ πα-
ρέλαβον, ὅσοι δὲ ἔλα-
βον αὐτὸν, ἔδωκεν
αὐτοῖς ἐξουσίαν τέ-
κνα θεοῦ γενέσθαι, τοῖς
πιστεύουσιν εἰς τὸ ὄνο
μα αὐτοῦ, οἳ οὐκ ἐξ
αἱμάτων, οὐδὲ ἐκ θε-
λήματος σαρκὸς, οὐ
δὲ ἐκ θελήματος ἀν-
δρὸς, ἀλλ' ἐκ θεοῦ
ἐγεννήθησαν. Καὶ
ὁ λόγος σὰρξ ἐγέ-
νετο, καὶ ἐσκήνω-
σεν

σεν ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενοῦς παρὰ πατρός, πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας.

ΕΥΑΝΓΕΛΙΟΝ κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. α.

ΕΝ δὲ τῷ μηνὶ τῷ ἕκτῳ ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ὑπὸ τοῦ θεοῦ εἰς πόλιν τῆς Γαλιλαίας, ᾗ ὄνομα Ναζαρέθ, πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρί, ᾧ ὄνομα Ἰωσήφ, ἐξ οἴκου Δαβίδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ. καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν εἶπεν, Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. ἡ δὲ ἰδοῦσα, διεταράχθη

ἐπὶ

uit in nobis, & conspeximus gloriã eiꝰ, gloriã velut vnigeniti à patre, plenum gratia & veritate.

EVANG. SEcundum Lucam. Cap. I.

IN *mense autem sexto missus est angelus* Gabriel *a* Deo *in ciuitatem* Galilææ, *cui nomen* Nazareth, *ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat* Ioseph, *de domo* Dauid, *ac nomen virginis Maria. Et ingressus angelus ad eam dixit: Aue gratiosa, Dominus tecum: benedicta tu inter mulieres. Illa verò quũ vidisset, turbata est*

super

super oratione eius, & cogitabat qualis esset illa salutatio. Et ait Angelus ei, Ne timeas Maria, nacta es enim gratiam apud Deū. Ecce cōcipies in vtero, & paries filium, & vocabis nomen eius Iesum. Hic erit magnus, & filius altissimi vocabitur. Et dabit illi Dominus Deus sedē Dauid patris ipsiꝰ, regnabítq; super domum Iacob in æternum, & regni eius non erit finis. Dixit autē Maria ad angelū. Quo modo erit istud, quādoquidem virū non cognosco? Et respondens Angelus dixit ei, Spiritus sanctus su-

ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ, μὴ φοβοῦ Μαριάμ, εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ. ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται, καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. εἶπεν δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον πῶς ἔσται τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γινώσκω; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ, πνεῦμα ἅγιον ἐπι-

ἐπελεύσεται ἐπί σε, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι. διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς θεοῦ. καὶ ἰδοὺ ἐλιζαβὲθ ἡ συγγενής σου, καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς, καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμένῃ στείρᾳ, ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ θεῷ πᾶν ῥῆμα. εἶπε δὲ μαριάμ. ἰδοὺ ἡ δούλη κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ κατὰ Ματθαῖον.

Κεφάλ. β.

ΤΟΥ δὲ ἸΗΣΟΥ γεννηθέντος ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, ἐν ἡμέραις Ἡρώδου τοῦ βασιλέως, ἰδοὺ

superueniet in te, & virtus altißimi obumbrabit tibi. Quapropter & quod nascetur sanctum, vocabitur filius Dei. Atq; ecce Elizabeth *cognata tua, & ipsa concepit filium in senectute sua: & hic mẽsis est sextus illi, quæ dicebatur sterilis: quia non erit impoßibile apud* Deũ *oẽ verbũ.* Dixit *aũt* Maria, *Ecce ancilla* Dñi: *fiat mihi secundum verbum tuum.*

EVANG. *secundum Matthæũ.*

CAP. 2.

C*Vm autem natus esset* Iesus in Bethleem *ciuitate* Iudææ, *temporibus* Herodis *regis, ecce*

ecce magi ab Orien
te accesserunt Hie
rosolymam, dicen-
tes : Vbi est ille qui
natus est rex Iudæo
rum? Vidimus enim
illius stellam in O-
riente, & accessi-
mus vt adoremus
eum. Auditis autem
his Herodes *rex*
turbatus est, & to-
ta Hier*osolymorum*
vrbs cum illo : &
conuocatis omnibus
pontificibus & scri-
bis populi, percon-
tatus est: eos, vbi
Chri*stus nascere-*
tur. At *illi dixe-*
runt ei:In Bethleem
I*udææ. Sic enim scri*
ptum est per pro-
phetam: Et *tu* Beth-
leem terra I*uda, ne-*
quaquã minima es
in

ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνα-
τολῶν παρεγένοντο
εἰς Ἱεροσόλυμα, λέ-
γοντες, ποῦ ἐστὶν ὁ
τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων; εἴδομεν
γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα
ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ
ἤλθομεν προσκυνῆ-
σαι αὐτῷ. ἀκούσας
δὲ Ἡρώδης ὁ βασι-
λεὺς, ἐταράχθη, καὶ
πᾶσα Ἱεροσόλυμα
μετ' αὐτοῦ. καὶ συνα-
γαγὼν πάντας τοὺς
ἀρχιερεῖς καὶ γραμ-
ματεῖς τοῦ λαοῦ, ἐπυν-
θάνετο παρ' αὐτῶν
ποῦ ὁ Χριστὸς γεννᾶ-
ται. οἱ δὲ εἶπον αὐ-
τῷ, ἐν Βηθλεὲμ τῆς
Ἰουδαίας. οὕτως γὰρ
γέγραπται διὰ τοῦ
προφήτου. καὶ σὺ Βηθ-
λεὲμ γῆ Ἰούδα, οὐ-
δαμῶς ἐλαχίστη εἶ
ἐν

lam. gauisi sunt gaudio magno valde. Et ingreßi domum, inuenerunt puerum cum Maria *matre eius, & proſtrati adorauerũt illũ: & apertis theſauris ſuis obtulerunt illi munera, aurũ, & thus, & myrrham.* Et *oraculo admoniti in ſomnis ne reuerterentur ad* Herodem, *per aliam viam reuerſi ſunt in regionem ſuam.*

EVANGELIum ſecundum Marcum.

Cap. 16.

DIſcumbẽtibus illis vndecim apparuit, & exprobrauit illis incredulitatẽ ſuam, & cordis

στέρα, ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. καὶ ἐλθόντες εἰς τὴν οἰκίαν, εὗρον τὸ παιδίον μετὰ μαρίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ. καὶ πεσόντες προσεκύνησαν αὐτῷ καὶ ἀνοίξαντες τοὺς θησαυροὺς αὐτῶν, προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα χρυσὸν, καὶ λίβανον, καὶ σμύρναν, καὶ χρηματισθέντες κατ' ὄναρ μὴ ἀνακάμψαι πρὸς Ἡρώδην, δι' ἄλλης ὁδοῦ ἀνεχώρησαν εἰς τὴν χώραν αὐτῶν.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ κατὰ Μάρκον

Κεφαλ. ις.

Ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἕνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν, καὶ σκληροκαρ-

καρδίαν, ὅτι τοῖς θεα-
σαμένοις αὐτὸν ἐγη-
γερμένον, οὐκ ἐπί-
στευσαν. καὶ εἶπεν αὐ-
τοῖς, πορευθέντες εἰς
τὸν κόσμον ἅπαντα
κηρύξατε τὸ εὐαγγέ-
λιον πάσῃ τῇ κτίσει.
ὁ πιστεύσας καὶ βαπτι-
σθεὶς, σωθήσεται. ὁ
δὲ ἀπιστήσας, κατα-
κριθήσεται. σημεῖα
δὲ τοῖς πιστεύσασι
ταῦτα παρακολου-
θήσει, ἐν τῷ ὀνόματί
μου δαιμόνια ἐκ-
βαλοῦσι, γλώσσαις
λαλήσουσι καιναῖς,
ὄφεις ἀροῦσι. κἂν θα-
νάσιμόν τι πίωσιν,
οὐ μὴ αὐτοὺς βλά-
ψῃ. ἐπὶ ἀρρώστους
χεῖρας ἐπιθήσουσι,
καὶ καλῶς ἕξουσιν. ὁ
μὲν οὖν κύριος μετὰ
τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς,
ἀνε-

*dis duritiē quòd iis
qui ipsum vidissent
resuscitatum, nō cre-
didissent. Et dicebat
eis, Ite in mundum
vniuersum, & præ-
dicate Euangelium
omni creaturæ: qui
crediderit, & bapti-
zatus fuerit, saluus
erit: qui verò nō cre-
diderit, condēnabi-
tur. Porrò signa
eos qui crediderint,
hæc subsequētur: Per
nomē meū dæmonia
eiicient, linguis lo-
quētur nouis. serpen
tes tollent, & si quid
lethale biberint, nō
nocebit eis. super æ-
grotos manus impo-
nent, & benè ha be
bunt. Itaq; dominus
quidem postquàm
loquutus fuisset eis,
rece-*

receptus est in cœlum, & consedit à dextris Dei. Illi verò egressi, prædicauerunt vbique, domino cooperãte, & sermonem confirmãte per signa subsequentia.

PASSIO DOMINI *nostri Iesu Christi secundum Ioannem.*

Cap. 18.

HAEc cum dixisset Iesus, egressus est cum discipulis suis trans torrentem Cedron, vbi erat hortus, in quem introiuit ipse & discipuli eius. Nouerat autem & Iudas qui prodebat eum, locũ: quia fre-

ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν, καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ θεοῦ. ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες, ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ κυρίου συνεργοῦντος, καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων.

ΠΑΘΟΣ ΤΟΥ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ κατὰ Ἰωάννην.

Κεφάλ. ιη.

ΤΑῦτα εἰπὼν ὁ Ἰησοῦς, ἐξῆλθε σὺν τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ πέραν τοῦ χειμάῤῥου τῶν κέδρων, ὅπου ἦν κῆπος, εἰς ὃν εἰσῆλθεν αὐτὸς καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ. ᾔδει δὲ καὶ Ἰούδας ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, τὸν τόπον, ὅτι πολ-

λάκις συνήχθη ὁ Ἰησοῦς ἐκεῖ μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ. ὁ οὖν Ἰούδας λαβὼν τὴν σπεῖραν, καὶ ἐκ τῶν ἀρχιερέων καὶ φαρισαίων ὑπηρέτας, ἔρχεται ἐκεῖ μετὰ φανῶν καὶ λαμπάδων καὶ ὅπλων. Ἰησοῦς οὖν εἰδὼς πάντα τὰ ἐρχόμενα ἐπ᾽ αὐτὸν, ἐξελθὼν εἶπεν αὐτοῖς. τίνα ζητεῖτε; ἀπεκρίθησαν αὐτῷ. Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. λέγει αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, ἐγώ εἰμι. εἱστήκει δὲ καὶ Ἰούδας, ὁ παραδιδοὺς αὐτὸν, μετ᾽ αὐτῶν. ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἐγώ εἰμι, ἀπῆλθον εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ ἔπεσον χαμαί. πάλιν οὖν αὐτοὺς ἐπηρώ-

quenter Iesus conuenerat illuc cum discipulis suis. Iudas ergo cum accepisset cohortem, & à pōtificibus ac pharisæis ministros: venit illuc cum laternis ac facibus & armis. Iesus itaq; sciens omnia quæ ventura erant super se, processit, ac dixit eis: Quem quæritis? Responderunt ei, Iesum Nazarenum. Dicit eis Iesus, Ego sum. Stabat autem & Iudas qui prodebat eum, cum ipsis. Vt ergo dixit eis, Ego sum, abierunt retrorsum, & ceciderunt in terram. Iterum ergo eos interro-

terrogauit : Quem quæritis? Illi autem dixerũt: Iesum Nazarenum. Respondit Iesus, Dixi vobis quòd ego sum. si ergo me quæritis, sinite hos abire. Vt compleretur sermo quẽ dixerat: Ex his quos dedisti mihi, non perdidi quenquam Simon ergo Petrus quũ haberet gladiũ, eduxit eum: & percussit pontificis seruum, & abscidit auriculã eius dextram. Erat autem nomen seruo Malchus. Dixit ergo Iesus Petro: Immitte gladium tuũ in vaginam. An non bibam poculũ quod dedit mihi pa-

ρώτησε. τίνα ζητεῖτε; οἱ δὲ εἶπον. Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον. ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, εἶπον ὑμῖν, ὅτι ἐγώ εἰμι. εἰ οὖν ἐμὲ ζητεῖτε, ἄφετε τούτους ὑπάγειν. ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὃν εἶπεν, ὅτι οὓς δέδωκάς μοι, οὐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν οὐδένα. Σίμων οὖν πέτρος ἔχων μάχαιραν, εἵλκυσεν αὐτὴν, καὶ ἔπαισε τὸν τοῦ ἀρχιερέως δοῦλον, καὶ ἀπέκοψεν αὐτοῦ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν. ἦν δὲ ὄνομα τῷ δούλῳ μάλχος. εἶπεν οὖν ὁ Ἰησοῦς τῷ πέτρῳ. βάλε τὴν μάχαιράν σου εἰς τὴν θήκην. τὸ ποτήριον ὃ δέδωκέ μοι ὁ

πατήρ, οὐ μὴ πίω αὐτό; ἡ οὖν σπεῖρα καὶ ὁ χιλίαρχος, καὶ οἱ ὑπηρέται τῶν Ἰουδαίων συνέλαβον τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἔδησαν αὐτὸν, καὶ ἀπήγαγον αὐτὸν πρὸς Ἄνναν πρῶτον. ἦν γὰρ πενθερὸς τοῦ Καϊάφα, ὃς ἦν ἀρχιερεὺς τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐκείνου. ἦν δὲ Καϊάφας ὁ συμβουλεύσας τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι συμφέρει ἕνα ἄνθρωπον ἀπολέσθαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ. ἠκολούθει δὲ τῷ Ἰησοῦ σίμων πέτρος, καὶ ἄλλος μαθητής. ὁ δὲ μαθητὴς ἐκεῖνος ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ συνεισῆλθε τῷ Ἰησοῦ εἰς τὴν αὐλὴν τοῦ ἀρχιερέως. ὁ δὲ πέτρος εἱστήκει πρὸς τῇ

pater? Cohors igitur & tribunus ac ministri Iudæorum comprehẽderunt Iesum, & ligauerunt eum, & adduxerunt eum ad Annã primùm. erat enim socer Caïaphæ, qui erat pontifex anni illius. Erat autem Caïaphas is, qui consilium dederat Iudæis, quòd expediret vnum hominem mori pro populo. Sequebatur autem Iesum Simon petrus, & alius discipulus. Discipulus autem ille erat notus pontifici, & introiuit cum Iesu in atrium pontificis. petrus autem stabat ad ostium.

ostium foris. Exiuit ergo discipulus ille alter qui erat notus pontifici, & dixit ostiariæ, & introduxit Petrum. Dixit ergo Petro ancilla ostiaria: Num & tu ex discipulis es hominis istius? Dicit ille: Non sum. Stabant autem serui & ministri qui prunas cõgesserant, quia frigus erat, & calefaciebant se. Erat autem cum eis & Petrus stans, & calefaciens se. Pontifex ergo interrogauit Iesum de discipulis suis, & de doctrina ipsius. Respondit ei IESVS: Ego palàm loquutus sum mundo

τῇ θύρᾳ ἔξω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ μαθητὴς ὁ ἄλλος. ὃς ἦν γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ, καὶ εἶπε τῇ θυρωρῷ, καὶ εἰσήγαγε τὸν πέτρον. λέγει οὖν ἡ παιδίσκη ἡ θυρωρὸς τῷ πέτρῳ: μὴ καὶ σὺ ἐκ τῶν μαθητῶν εἶ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; λέγει ἐκεῖνος, οὐκ εἰμί. εἱστήκεισαν δὲ οἱ δοῦλοι καὶ οἱ ὑπηρέται, ἀνθρακιὰν πεποιηκότες, ὅτι ψῦχος ἦν, καὶ ἐθερμαίνοντο. ἦν δὲ μετ᾽ αὐτῶν ὁ πέτρος ἑστὼς καὶ θερμαινόμενος. ὁ οὖν ἀρχιερεὺς ἠρώτησε τὸν Ἰησοῦν περὶ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ, καὶ περὶ τῆς διδαχῆς αὐτοῦ. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. ἐγὼ παρρησίᾳ ἐλάλησα τῷ κόσ-

μῳ, ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν τῇ συναγωγῇ, καὶ ἐν τῷ ἱερῷ, ὅπου πάντες οἱ ἰουδαῖοι συνέρχονται, καὶ ἐν τῷ κρυπτῷ ἐλάλησα οὐδέν. τί με ἐπερωτᾷς; ἐπερώτησον τοὺς ἀκηκοότας τί ἐλάλησα αὐτοῖς. ἴδε οὗτοι οἴδασιν ἃ εἶπον ἐγώ. ταῦτα δὲ αὐτοῦ εἰπόντος, εἷς τῶν ὑπηρετῶν παρεστηκὼς ἔδωκε ῥάπισμα τῷ Ἰησοῦ, εἰπών. οὕτως ἀποκρίνῃ τῷ ἀρχιερεῖ; ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς. εἰ κακῶς ἐλάλησα, μαρτύρησον περὶ τοῦ κακοῦ. εἰ δὲ καλῶς, τί με δέρεις; ἀπέστειλεν αὐτὸν ὁ ἄννας δεδεμένον πρὸς καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα. ἦν δὲ σι-

μῶν

do. Ego ſemper docui in ſynagoga, & in templo, quò omnes Iudæi conueniunt, & in occulto loquutus ſum nihil. Quid me interrogas? interroga eos qui audierunt, quid loquutus ſim ipſis. Ecce hi ſciunt quæ dixerim ego. Hæc autẽ quum dixiſſet, vnus aſsiſtẽs miniſtrorum, dedit alapam Ieſu, dicens: ſiccine reſpondes pontifici? Reſpondit ei Ieſus, ſi malè loquutus ſum, teſtificare de malo: ſin benè, cur me cædis? Et miſit eum Annas vinctum ad Caiaphã pontificẽ. ſtabat autem Si-

mon

*mon petrus, & cale-
faciebat se. Dixe-
runt ergo ei: Num
& tu ex discipulis
eius es? Negauit il-
le, & dixit: Non
sum. Dicit ei vnus
ex seruis pontificis
cognatus eius, cu-
ius absciderat Pe-
trus auriculã: Nón-
ne ego te vidi in
horto cum illo? Ite-
rum ergo negauit
Petr᷑: & statim gal-
lus cecinit. Ducunt
ergo Iesum à Caïa-
pha in prætorium.
Erat autem mane,
& ipsi non introie-
runt in prætorium,
ne contaminaren-
tur, sed vt ederent
pascha. Exiuit ergo
Pilatus ad eos fo-
ras, & dixit: Quam
accu-*

μων πέτρος ἑστὼς καὶ
θερμαινόμενος. εἶ-
πον οὖν αὐτῷ. μὴ
καὶ σὺ ἐκ τῶν μα-
θητῶν αὐτοῦ εἶ; ἠρ-
νήσατο ἐκεῖνος, καὶ
εἶπεν, οὐκ εἰμί. λέ-
γει εἷς ἐκ τῶν δού-
λων τοῦ ἀρχιερέως,
συγγενὴς ὢν οὗ ἀπέκο-
ψε πέτρος τὸ ὠτίον·
οὐκ ἐγώ σε εἶδον ἐν
τῷ κήπῳ μετ' αὐ-
τοῦ; πάλιν οὖν ἠρνήσατο
ὁ πέτρος καὶ εὐθέως ἀ-
λέκτωρ ἐφώνησεν. ἄ-
γουσιν οὖν τὸν Ἰησοῦν
ἀπὸ τοῦ καϊάφα εἰς
τὸ πραιτώριον. ἦν δὲ
πρωΐα, καὶ αὐτοὶ οὐκ
εἰσῆλθον εἰς τὸ πραι-
τώριον, ἵνα μὴ μιαν-
θῶσιν, ἀλλ' ἵνα φάγω-
σι τὸ πάσχα. ἐξῆλθεν
οὖν ὁ πιλάτος πρὸς αὐ-
τοὺς ἔξω, καὶ εἶπε. τίνα

 κα-

κατηγορίαν φέρετε κατὰ τοῦ ἀνθρώπου τούτου; ἀπεκρίθησαν, καὶ εἶπον αὐτῷ, εἰ μὴ ἦν οὗτος κακοποιός, οὐκ ἄν σοι παρεδώκαμεν αὐτόν. εἶπεν οὖν αὐτοῖς ὁ πιλάτος, λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε αὐτόν. εἶπον οὖν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι, ἡμῖν οὐκ ἔξεστιν ἀποκτεῖναι οὐδένα, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Ἰησοῦ πληρωθῇ, ὃν εἶπε, σημαίνων ποίῳ θανάτῳ ἤμελλεν ἀποθνήσκειν. εἰσῆλθεν οὖν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν ὁ πιλάτος, καὶ ἐφώνησε τὸν Ἰησοῦν, καὶ εἶπεν αὐτῷ. σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων; ἀπεκρίθη ὁ Ἰη-

accusationem affertis aduersus hominem hunc? Responderunt & dixerunt ei: Si non esset hic nocens, haudquaquam tibi tradidissemus eum. Dicit ergo eis Pilatus: Accipite eum vos, & secundum legem vestram iudicate eum. Dixerunt ergo ei Iudæi: Nobis non licet interficere quẽquam. Vt sermo Iesu impleretur quem dixit, significans qua morte esset moriturus. Introiuit ergo iterum in prætorium Pilatus, & vocauit Iesum, & dixit ei: Tu es ille rex Iudæorum? Respondit Iesus

Iesus: *A temetipso tu hoc dicis, an alij dixerunt tibi de me?* Respondit *Pilatus*: *Num ego Iudaeus sum? Gens tua & pontifices tradiderunt te mihi.* Quid fecisti? Respondit *Iesus*: Regnum *meum non est ex hoc mundo. Si ex hoc mundo esset regnum meum, ministri mei vtique decertarent ne traderer Iudaeis.* Nunc *autem regnum meum non* est hinc. Dixit *itaque ei Pilatus*: Ergo rex es tu? Respondit IESVS. Tu dicis, *quòd rex sum ego.*
Ego

Ἰησοῦς, ἀφ' ἑαυτοῦ σὺ τοῦτο λέγεις, ἢ ἄλλοι σοι εἶπον περὶ ἐμοῦ; ἀπεκρίθη ὁ Πιλάτος, μήτι ἐγὼ Ἰουδαῖός εἰμι; τὸ ἔθνος τὸ σὸν καὶ οἱ ἀρχιερεῖς παρέδωκάν σε ἐμοί. τί ἐποίησας; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. εἰ ἐκ τοῦ κόσμου τούτου ἦν ἡ βασιλεία ἡ ἐμή, οἱ ὑπηρέται ἂν οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο ἵνα μὴ παραδοθῶ τοῖς Ἰουδαίοις. νῦν δὲ ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ οὐκ ἔστιν ἐντεῦθεν. εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Πιλάτος, οὐκοῦν βασιλεὺς εἶ σύ; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, σὺ λέγεις, ὅτι βασιλεύς εἰμι ἐγώ.
ἐγὼ

hendit Pilatus Iesum, & flagellauit. Et milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti eius, & veste purpurea circundederunt eum, ac dicebant: Aue rex Iudaeorum. Et dabant ei alapas. Exiuit ergo iterũ Pilatus foras, & dicit eis: Ecce adduco vobis eum foras, vt cognoscatis quòd nullam in eo causam inuenio. Exiuit ergo IESVS *foràs, gestans spineam coronam, & purpureum pallium. Et dicit eis: Ecce homo. Quum ergo uidissent eum pon-*

βεν ὁ πιλᾶτος τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐμαστίγωσε. καὶ οἱ στρατιῶται πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκανθῶν, ἐπέθηκαν αὐτοῦ τῇ κεφαλῇ. καὶ ἱμάτιον πορφυροῦν περιέβαλον αὐτὸν, καὶ ἔλεγον. χαῖρε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων. καὶ ἐδίδουν αὐτῷ ῥαπίσματα. ἐξῆλθεν οὖν πάλιν ἔξω ὁ πιλᾶτος, καὶ λέγει αὐτοῖς. ἴδε ἄγω ὑμῖν αὐτὸν ἔξω, ἵνα γνῶτε ὅτι ἐν αὐτῷ οὐδεμίαν αἰτίαν εὑρίσκω. ἐξῆλθεν οὖν ὁ Ἰησοῦς ἔξω, φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον, καὶ τὸ πορφυροῦν ἱμάτιον. καὶ λέγει αὐτοῖς. ἰδοὺ ὁ ἄνθρωπος. ὅτε οὖν εἶδον αὐτὸν οἱ ἀρ-

ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ὑπηρέται ἐκραύγασαν λέγοντες, σταύρωσον, σταύρωσον. λέγει αὐτοῖς ὁ πιλάτος. λάβετε αὐτὸν ὑμεῖς, καὶ σταυρώσατε. ἐγὼ γὰρ οὐχ εὑρίσκω ἐν αὐτῷ αἰτίαν. ἀπεκρίθησαν αὐτῷ οἱ Ἰουδαῖοι: ἡμεῖς νόμον ἔχομεν, καὶ κατὰ τὸν νόμον ἡμῶν ὀφείλει ἀποθανεῖν, ὅτι ἑαυτὸν υἱὸν θεοῦ ἐποίησεν. ὅτε οὖν ἤκουσεν ὁ πιλάτος τοῦτον τὸν λόγον, μᾶλλον ἐφοβήθη, καὶ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον πάλιν, καὶ λέγει τῷ Ἰησοῦ, πόθεν εἶ σύ; ὁ δὲ Ἰησοῦς ἀπόκρισιν οὐκ ἔδωκεν αὐτῷ. λέγει οὖν αὐτῷ ὁ πιλάτος. ἐμοὶ

pontifices & ministri clamabant dicentes: Crucifige, crucifige. Dicit eis Pilatus Accipite eum vos, & crucifigite: ego enim non inuenio in eo causam. Responderunt ei Iudæi: *Nos legem habemus, & secundum legem nostram debet mori: quia filium dei se fecit. Quum ergo audisset Pilatus hunc sermonem, magis timuit: & ingressus est prætorium iterum, & dicit ad* IESVM: *Vnde es tu?* IESVS *autem responsum non dedit ei. Dicit ergo ei Pilatus: Mihi*

hi non loqueris? nescis quòd potestatem habeam crucifigendi te, & potestatem habeam absoluendi te? Respondit Iesus: Non *haberes potestatem aduersum me vllam, nisi tibi datum esset è supernis.* Pro*pterea qui me tradidit tibi, maius peccatum habet.* Ex eo *quærebat* Pilatꝰ *absoluere eum.* Iudæi *autem clamabant dicentes: si hũc absolueris, non es amicus* Cæsaris. Quicũ*que se regem facit, contradicit* Cæsari. Pilatus *autem quũ audisset hũc sermonem, produxit foras* Iesum, *seditq; pro tri-*

μοὶ οὐ λαλεῖς; οὐκ οἶδας ὅτι ἐξουσίαν ἔχω σταυρῶσαί σε, καὶ ἐξουσίαν ἔχω ἀπολῦσαί σε; ἀπεκρίθη ὁ Ἰησοῦς, οὐκ εἶχες ἐξουσίαν οὐδεμίαν κατ' ἐμοῦ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν. διὰ τοῦτο ὁ παραδιδούς με σοὶ, μείζονα ἁμαρτίαν ἔχει. ἐκ τούτου ἐζήτει ὁ Πιλάτος ἀπολῦσαι αὐτόν. οἱ δὲ Ἰουδαῖοι ἔκραζον λέγοντες, ἐὰν τοῦτον ἀπολύσῃς, οὐκ εἶ φίλος τοῦ καίσαρος. πᾶς ὁ βασιλέα ἑαυτὸν ποιῶν, ἀντιλέγει τῷ καίσαρι. ὁ οὖν Πιλάτος ἀκούσας τοῦτον τὸν λόγον, ἤγαγεν ἔξω τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἐκάθισεν ἐπὶ τοῦ βή-

βήματος εἰς τόπον λεγόμενον λιθόστρωτον, ἑβραϊστὶ δὲ γαββαθά. ἦν δὲ παρασκευὴ τοῦ πάσχα, ὥρα δὲ ὡσεὶ ἕκτη, καὶ λέγει τοῖς ἰουδαίοις ἴδε ὁ βασιλεὺς ὑμῶν. οἱ δὲ ἐκραύγαζον. ἆρον, ἆρον, σταύρωσον αὐτόν. λέγει αὐτοῖς ὁ πιλάτος. τὸν βασιλέα ὑμῶν σταυρώσω; ἀπεκρίθησαν οἱ ἀρχιερεῖς. οὐκ ἔχομεν βασιλέα, εἰ μὴ καίσαρα, τότε οὖν παρέδωκεν αὐτὸν αὐτοῖς, ἵνα σταυρωθῇ. παρέλαβον δὲ τὸν Ἰησοῦν, καὶ ἀπήγαγον. καὶ βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, ἐξῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον κρανίου τόπον, ὃς λέγεται ἑβραϊστὶ γολγοθᾶ, ὅ-

tribunali in loco qui dicitur Lithoſtrotos, Hebraicè autem Gabatha. Erat autẽ *paraſceue paſchæ, hora fermè ſexta, & dicit Iudæis: Ecce rex veſter.* Illi autem *clamabant:* Tolle, tolle, *crucifige eũ.* Dicit eis *Pilatus, Regẽ veſtrum crucifigã? Reſponderunt pontifices:* Non *habemus regem, niſi Cæſarem.* Tunc *ergo tradidit eũ illis, vt crucifigeretur. Acceperunt autem Ieſum, & abduxerũt. atq; is baiulans crucem ſuam, exiuit in eũ, qui dicitur Caluaria, locũ,* Hebrai*cè autem Golgotha: ibi*

vbi crucifixerunt eum, & cum eo alios duos hinc & hinc, medium autẽ Iesum. Scripsit autem & titulum Pilatus, & posuit super crucem. Erat autem scriptum: Iesus Nazarenus rex Iudaeorum. Hunc ergo titulum multi Iudaeorum legerũt, quia prope ciuitatem erat locus vbi crucifixus est Iesus. Et erat scriptum Hebraicè, Graecè & Latinè. Dicebant ergo Pilato pontifices Iudaeorũ, Noli scribere, Rex Iudaeorum: sed quòd ille dixerit, Rex sum Iudaeorum. Respondit Pila-

ὅπου αὐτὸν ἐσταύρωσαν, καὶ μετ' αὐτοῦ ἄλλους δύο ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν, μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν. ἔγραψε δὲ καὶ τίτλον ὁ πιλάτος, καὶ ἔθηκεν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ. ἦν δὲ γεγραμμένον. Ἰησοῦς ὁ ναζωραῖος ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων. τοῦτον οὖν τὸν τίτλον πολλοὶ ἀνέγνωσαν τῶν ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τῆς πόλεως ὁ τόπος, ὅπου ἐσταυρώθη ὁ ἰησοῦς, καὶ ἦν γεγραμμένον ἑβραϊστί, ἑλληνιστί, ῥωμαϊστί. ἔλεγον οὖν τῷ πιλάτῳ οἱ ἀρχιερεῖς τῶν ἰουδαίων. μὴ γράφε, ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων· ἀλλ' ὅτι ἐκεῖνος εἶπε, βασιλεύς εἰμι τῶν ἰουδαίων, ἀπεκρίθη ὁ

ὁ πιλᾶτος, ὃ γέγραφα, γέγραφα. οἱ οὖν στρατιῶται ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν ἔλαβον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, ἑκάστῳ στρατιώτῃ μέρος, καὶ τὸν χιτῶνα. ἦν δὲ ὁ χιτὼν ἄρραφος, ἐκ τῶν ἄνωθεν ὑφαντὸς δι' ὅλου. εἶπον οὖν πρὸς ἀλλήλους, Μὴ σχίσωμεν αὐτὸν, ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτοῦ, τίνος ἔσται. ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ ἡ λέγουσα, διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς, καὶ ἐπὶ τὸν ἱματισμόν μου ἔβαλον κλῆρον. οἱ μὲν οὖν στρατιῶται ταῦτα ἐποίησαν. εἱστήκεισαν δὲ παρὰ τῷ σταυρῷ τοῦ Ἰησοῦ

ἡ

Pilatus, Quod scripsi, scripsi. Milites ergo quum crucifixissent Iesum, acceperunt vestimenta eius, & fecerunt quatuor partes, vnicuique militi partem, & tunicam. Erat autem tunica inconsutilis, à summo contexta per totum. Dixerunt ergo inter se, Ne scindamus eam, sed sortiamur de illa cuius sit. Vt scriptura impleretur dicens: Partiti sunt vestimenta mea sibi, & in vestem meam miserunt sortem. Et milites quidem haec fecerunt. Stabāt autē iuxta crucem Iesu

mater

mater eius, & soror matris eius Maria Cleophæ, & Maria Magdalene. Quum vidisset ergo Iesus matrem, ac discipulum astantem, quem diligebat, dicit matri suæ: Mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo, Ecce mater tua. Et ex illa hora accepit eam discipulus in sua. Posteà sciens Iesus quòd omnia iam consummata essent vt consummaretur scriptura, dicit: Sitio. Vas igitur erat positum aceto plenum. Illi verò impleuerunt spongiam aceto & hyssopo, & impositam admouerũt ori eius.

ἡ μήτηρ αὐτοῦ, καὶ ἡ ἀδελφὴ τῆς μητρὸς αὐτοῦ Μαρία ἡ τοῦ κλεοπᾶ, καὶ Μαρία ἡ Μαγδαληνή. Ἰησοῦς οὖν ἰδὼν τὴν μητέρα καὶ τὸν μαθητὴν παρεστῶτα, ὃν ἠγάπα, λέγει τῇ μητρὶ αὐτοῦ, γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου. εἶτα λέγει τῷ μαθητῇ, ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου. καὶ ἀπ' ἐκείνης τῆς ὥρας ἔλαβεν ὁ μαθητὴς αὐτὴν εἰς τὰ ἴδια. μετὰ τοῦτο εἰδὼς ὁ Ἰησοῦς ὅτι πάντα ἤδη τετέλεσαι, ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφὴ, λέγει, διψῶ. σκεῦος οὖν ἔκειτο ὄξους μεστόν. οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξους καὶ ὑσσώπου, καὶ περιθέντες προσήνεγκεν αὐτοῦ τῷ στόματι.

μαπ. ὅτε οὖν ἔλαβε-
τὸ ὄξος ὁ Ἰησοῦς, εἶ-
πε, τετέλεσαι. καὶ κλί-
νας τὴν κεφαλὴν, πα-
ρέδωκε, τὸ πνεῦμα.
οἱ οὖν Ἰουδαῖοι, ἐπεὶ
παρασκευὴ ἦν, ἵνα
μὴ μείνῃ ἐπὶ τοῦ σταυ-
ροῦ τὰ σώματα, ἐν
τῷ σαββάτῳ, (ἦν γὰρ
μεγάλη ἡμέρα ἐκεί-
νη τοῦ σαββάτου) ἠ-
ρώτησαν τὸν πιλά-
τον, ἵνα κατεαγῶσιν
αὐτῶν τὰ σκέλη, καὶ
ἀρθῶσιν. ἦλθον οὖν
οἱ στρατιῶται, καὶ τοῦ
μὲν πρώτου κατέα-
ξαν τὰ σκέλη, καὶ τοῦ
ἄλλου τοῦ συσταυρω-
θέντος αὐτῷ. ἐπὶ δὲ τὸν
Ἰησοῦν ἐλθόντες, ὡς
εἶδον αὐτὸν ἤδη τεθνη-
κότα, οὐ κατέαξαν
αὐτοῦ τὰ σκέλη, ἀλλ'
εἷς τῶν στρατιωτῶν
λόγ-

eius. Quum ergo
accepisset Iesus a-
cetum, dixit: Con-
summatum est. &
inclinato capite tra-
didit spiritum, Iu-
dæi ergo, quoniam
parasceue erat, vt
non remanerent in
cruce corpora sab-
bato (erat enim ma
gnus dies ille sabba
ti) rogauerunt Pi-
latum vt frãgeren-
tur eorum crura, ac
tollerentur. Vene-
rũt ergo milites, &
primi quidem frege
runt crura, & al-
terius qui crucifi-
xus est cum eo. Ad
Iesum aũt quum ve
nissent, vt viderunt
eũ iam mortuũ, non
fregerũt eius crura,
sed vnus militum
lan

lancea latus eius fodit, & continuò exiuit sanguis & aqua. Et qui vidit, testimonium perhibuit, & verum est testimonium eius, Et ille scit quòd vera dicit, vt & vos credatis. Facta sunt enim hæc, vt scriptura impleretur, Os non comminuetis ex eo. Et rursus alia scriptura dicit, Videbunt in quem pupugerunt. Post hæc autem, rogauit Pilatum Ioseph Arimathiensis, qui erat discipulus Iesu, sed occultus propter metum Iudæorum, vt tolleret corpus Iesu, idque permisit Pilatus.

λόγχῃ αὐτοῦ τὴν πλευρὰν ἔνυξε, καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ. καὶ ὁ ἑωρακὼς μεμαρτύρηκε, καὶ ἀληθινὴ αὐτοῦ ἐστὶν ἡ μαρτυρία. κἀκεῖνος οἶδεν ὅτι ἀληθῆ λέγει, ἵνα καὶ ὑμεῖς πιστεύσητε. ἐγένετο γὰρ ταῦτα, ἵνα ἡ γραφὴ πληρωθῇ, ὀστοῦν οὐ συντριβήσεται ἀπ' αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἑτέρα γραφὴ λέγει, ὄψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν. μετὰ δὲ ταῦτα ἠρώτησε τὸν πιλάτον ὁ ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ ἀριμαθαίας, ὢν μαθητὴς τοῦ Ἰησοῦ, κεκρυμμένος δὲ διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων, ἵνα ἄρῃ τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ. καὶ ἐπέτρεψεν ὁ πιλάτος.

D ij ἦλ-

ἦλθε δὲ καὶ Νικόδημος, ὁ ἐλθὼν πρὸς τὸν Ἰησοῦν νυκτὸς τὸ πρῶτον, φέρων μίγμα σμύρνης καὶ ἀλόης ὡσεὶ λίτρας ἑκατόν. ἔλαβον οὖν τὸ σῶμα τοῦ Ἰησοῦ, καὶ ἔδησαν αὐτὸ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων, καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰουδαίοις ἐνταφιάζειν. ἦν δὲ ἐν τῷ τόπῳ ὅπου ἐσταυρώθη, κῆπος, καὶ ἐν τῷ κήπῳ μνημεῖον καινόν, ἐν ᾧ οὐδέπω οὐδεὶς ἐτέθη. ἐκεῖ οὖν διὰ τὴν παρασκευὴν τῶν Ἰουδαίων, ὅτι ἐγγὺς ἦν τὸ μνημεῖον, ἔθηκαν τὸν Ἰησοῦν.

Εὐχή

Venit autem & Nicodemus, qui venerat ad Iesum nocte primum, ferens mixturam myrrhæ & aloes libras fermè centum. Acceperunt ergo corpus Iesu, & obuinxerunt illud linteis cum aromatibus, sicut mos est Iudæis sepelire. Erat autē in eo loco vbi crucifixus est, hortus, & in horto monumentum nouum, in quo nondum quisquam positus erat. Ibi ergo propter parasceuen Iudæorum, quòd in propinquo esset monumentum, posuerunt Iesum.

Oratio

ORATIO Dominica. Matth. 6.

Pater noster qui es in cælis, sanctificetur nomen tuum. Adueniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in cælo & in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et remitte nobis debita nostra, sicut & nos remittimus debitoribus nostris. Et ne inducas nos in tentationem, sed libera nos à malo. Amen.

ΕΥΧΗ ΚΥΡΙΑΚΗ. Ματθ. ς.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιαθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμὸν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Ἀμήν.

ἈΣΠΑΣΜΟΣ τοῦ ἀγγέλου πρὸς τὴν ἁγιωτάτην παρθένον.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, ὅτι σωτῆρα ἔτεκες τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Ἀμήν.

SALVTATIO angelica ad sanctißimā virginem.

Ave gratia plena Maria, dominus tecum. Benedicta tu in mulieribus. Et benedictus fructus ventris tui, quoniam seruatorem peperisti animarum nostrarum. Amen.

ΣΥΜΒΟΛΟΝ τῶν ἁγίων ἀποστόλων.

Πιστεύω εἰς θεὸν πατέρα παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ εἰς Ἰησοῦν χριστὸν υἱὸν αὐτοῦ τὸν ἕνα μόνον κύριον ἡμῶν. συλληφθέν-

SYMBOLVM SANCTORUM Apostolorum.

Credo in deum patrē omnipotētem, factorem cœli & terræ. Et in Iesum Christum filiū eius vnicum, dominū nostrū. Conceptum

ptum ex ſpiritu ſan-
cto. Natum ex Ma-
ria virgine. Paſſum
ſub Pontio Pilato,
crucifixum, mor-
tuum, & ſepultum.
Deſcendentẽ ad in-
feros. Tertia die re-
ſurgentem ex mor-
tuis. Aſcendentem in
cœlos, ſedentem in
dextera patris omni
potentis. Vnde ven-
turus eſt iudicare
viuẽtes & mortuos.
Credo in ſpiritum
ſanctum, ſanctã ec-
cleſiam catholicam,
ſanctorum commu-
nionem, Remiſſio-
nem peccatorum,
Carnis reſurrectio-
nem, Vitam æter-
nam. Amen.

θέντα. ἐκ πνεύματος
ἁγίου, γεννηθέντα ἐκ
Μαρίας τῆς παρθένου.
παθόντα ἐπὶ Πον-
τίου Πιλάτου, σταυρω-
θέντα. θανόντα καὶ
ταφέντα. κατελθόντα
εἰς ᾅδην, τῇ τρίτῃ ἡ-
μέρᾳ ἀναστάντα ἐκ
νεκρῶν. ἀνελθόντα
εἰς οὐρανούς. Καθεζό-
μενον ἐν δεξιᾷ τοῦ
πατρὸς παντοκρά-
τορος, ὅθεν μέλλει ἔρ-
χεσθαι κρῖναι ζῶν-
τας καὶ νεκρούς.
Πιστεύω εἰς πνεῦμα
ἅγιον, ἁγίαν ἐκκλη-
σίαν καθολικὴν, ἁ-
γίων κοινωνίαν, ἄφε-
σιν ἁμαρτιῶν σαρ-
κὸς ἀνάστασιν, ζωὴν
αἰώνιον. Ἀμήν.

ΔΕ'ΚΑ ΕΝΤΟΛΑΙ θεοῦ διὰ Μωσέως δοθεῖσαι, Ἐξόδ. κ.

Καὶ ἐλάλησε κύριος πάντας τοὺς λόγους τούτους, λέγων, Ἐγώ εἰμι κύριος ὁ θεός σου, ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς αἰγύπτου ἐξ οἴκου δουλείας. Οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω, καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω, καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασι ὑποκάτω τῆς γῆς. Οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς. Ἐγὼ γάρ εἰμι κύριος ὁ θεός σου, θεὸς ζηλωτής,

τὴς,

DECEM PRAEcepta Dei per Mosen data. Exod. 20.

Et locutus est dominus omnes sermones hos, dicens: Ego sum Dominus deus tuus, qui eduxi te de terra Aegypti, de domo seruitutis. Non erunt tibi dij alieni præter me. Non facies tibi idôlum, neque vllius simulachrum, quæcũque ĩ cœlo sursum & quæcũque ĩ terra deorsum, & q̃cũque in aquis sub terra. Non adorabis ea, neq; seruies eis. Ego enim sum dominus Deus tuus, deus Zelotes,

tes,

tes, reddens peccata patrum in filios in tertiam & quartam generationem odio habentibus me, & faciens misericordiam in milia diligentibus me, & seruantibus præcepta mea. Non *accipies nomen domini* Dei *tui in vano: non enim mundabit dominus accipientem nomen eius in vano.* Me*mento diem sabbatorum sanctificare eum. Sex diebus operaberis; & facies omnia opera tua: at die septima sabbata domino* Deo *tuo.* Non *facies in ea omne opus tu, & filius tuus, & filia*

της, ἀποδιδοὺς ἁμαρτίας πατέρων ἐπὶ τέκνα, ἐπὶ τρίτην καὶ τετάρτην γενεὰν τοῖς μισοῦσί με, καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς φυλάττουσι τὰ προστάγματά μου. Οὐ λήψῃ τὸ ὄνομα κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ ματαίῳ. οὐ γὰρ μὴ καθαρίσῃ κύριος τὸν λαμβάνοντα τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ. Μνήσθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζειν αὐτήν. ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ, καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου. τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ σάββατα κυρίῳ τῷ θεῷ σου. οὐ ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν ἔργον σύ, καὶ ὁ υἱός σου, καὶ θυγά-

γάτηρ σου, ὁ παῖς σου, καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου, καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου, καὶ πᾶν κτῆνός σου, καὶ ὁ προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν σοί. Ἐν γὰρ ἓξ ἡμέραις ἐποίησε κύριος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσεν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ. διὰ τοῦτο εὐλόγησε κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἑβδόμην, καὶ ἡγίασεν αὐτήν. Τίμα τὸν πατέρα σου, καὶ τὴν μητέρα σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένῃ ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσί σοι. Οὐ φονεύσεις. Οὐ μοιχεύσεις. Οὐ

lia tua, seruus tuus, & serua tua, bos tuus, & subiugale tuum, & omne iumentum tuum, & aduena habitans in te. In sex enim diebus fecit dominus cœlum & terram, & mare, omnia quæ in eis, & requieuit die septima: propter hoc benedixit dominus diem septimam, & sanctificauit eam. Honora patrem *tuum, & matrem tuam, vt benè tibi sit, & vt longæuus sis super terram bonam, quam dominus deus tuus dat tibi.* Non occidet. Nõ mœchaberis. Non

Non furaberis. Non falsò testificaberis contra proximum tuum testimonium falsum. Non concupisces vxorem proximi tui, non concupisces domũ proximi tui, neque agrũm eius, neque seruum eius, neque ancillam eius, neque bouem eius, neque subiugale eius, neque omnem supellectilem eius, neque quæcunque proximi tui sunt.

Οὐ κλέψεις. Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῆ. οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου, οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου, οὐδὲ τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ, οὐδὲ τὸν παῖδα αὐτοῦ, οὐδὲ τὴν παιδίσκην αὐτοῦ, οὔτε τοῦ βοὸς αὐτοῦ, οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ, οὔτε παντὸς σκεύους αὐτοῦ, οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστί.

CHRISTI *decreta apud Matthæum Cap 5.*

At ego dico vobis, Ne resistatis malo, sed quisquis impinge-

ΧΡΙΣΤΟΥ̃ δόγματα παρὰ Ματθαίῳ, Κεφ ε.

Ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ· ἀλλ᾽ ὅστις σε ῥαπί-

πίσει ἐπὶ τὴν δεξιάν σου σιαγόνα, στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην· καὶ τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι, καὶ τὸν χιτῶνά σου λαβεῖν, ἄφες αὐτῷ καὶ τὸ ἱμάτιον. καὶ ὅστις σε ἀγγαρεύσει μίλιον ἕν, ὕπαγε μετ᾽ αὐτοῦ δύο. τῷ αἰτοῦντί σε, δίδου. καὶ τὸν θέλοντα ἀπό σου δανείσασθαι, μὴ ἀποστραφῇς. ἐγὼ δὲ λέγω ὑμῖν, ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν, εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμᾶς, καλῶς ποιεῖτε τοὺς μισοῦντας ὑμᾶς, προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς, καὶ διωκόντων ὑμᾶς, ὅπως γένησθε υἱοὶ τοῦ πατρὸς ὑμῶν τοῦ ἐν οὐ-

ρα-

gerit alapam in dexteram tuam maxillam, obuerte illi & alteram: & ei qui te velit in ius trahere, ac tunicam tuam tollere, dimitte illi & pallium: & qui te adegerit ad milliarium vnũ, abito cum illo duo. Petenti abs te, dato: & cupientem mutuum accipere, ne auerseris. At ego dico vobis, Diligite inimicos vestros Benè precemini denouentibus vos. Benefacite iis qui vos odio prosequuntur. Orate pro iis qui lędunt & insectantur vos, vt sitis filij patris vestri qui est in cæ-

lis:

lis: qui solem suum exoriri sinit super malos ac bonos, & pluuiã mittit super iustos & iniustos. Nam si dilexeritis eos qui diligunt vos, quod præmiũ habetis? Nónne & Publicani idem faciunt? Et si cõplexi fueritis fratres vestros tãtùm, quid eximiũ facitis? Nónne & Publicani sic faciunt? Eritis igitur vos perfecti, quẽadmodũ pater vester, qui in cœlis est, perfectus est.

ρανοῖς, ὅτι τὸν ἥλιον αὐτοῦ ἀνατέλλει ἐπὶ πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους. ἐὰν γὰρ ἀγαπήσητε τοὺς ἀγαπῶντας ὑμᾶς, τίνα μισθὸν ἔχετε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι τὸ αὐτὸ ποιοῦσι; καὶ ἐὰν ἀσπάσησθε τοὺς ἀδελφοὺς ὑμῶν μόνον, τί περισσὸν ποιεῖτε; οὐχὶ καὶ οἱ τελῶναι οὕτως ποιοῦσιν; ἔσεσθε οὖν ὑμεῖς τέλειοι, ὥσπερ ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς τέλειός ἐστι.

BENEDICTIO mensæ ante degustationem.

CHriste De⁹ benedic cibũ & potũ ser-

ΕΥΛΟΓΙΑ τῆς τραπέζης πρὸ

ΧΡιστὲ ὁ θεὸς, εὐλόγησον τὴν βρῶσιν καὶ τὴν πόσιν τῶν δού-

δούλων σου, ὅτι ἅγιος εἶ πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙ'Α, μετὰ τὸ γεύσασθαι.

Εὐλογητὸς ὁ θεὸς, ὁ ἐλεῶν καὶ τρέφων ἡμᾶς, ἐκ τῶν αὐτοῦ πλουσίων δωρεῶν, τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ φιλανθρωπίᾳ πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΥΛΟΓΙ'Α, τῆς τραπέζης ἄλλως.

Εὐλογεῖτε. ὁ θεὸς, πᾶν τὸ παρατεθειμένον· καὶ παρατεθησόμενον διὰ τοῦ θεοῦ λόγου ἁγιασθήτω, ἐν ὀνόματι τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ

ſeruorum tuorum: quoniam ſanctus es, iugiter, nũc, & ſemper, & in ſecula ſeculorum Amen.

GRATIARVM *actio poſt deguſtationem.*

Benedictus deus qui misereris & alis nos ex largis donis tuis: idq; ex gratia & benignitate tua iugiter, nunc & ſemper, & in ſecula ſeculorum. Amen.

BENEDI- *ctio menſæ aliter.*

Benedicite, deus, omne quod appoſitũ eſt, & apponetur, per dei verbum ſanctificetur, in nomine patris, & filij,

filij, & sancti spiritus. Amen.

GRATIARVM *actio mensæ.*

Gratias agimus tibi omnipotens Deus pro omnibus beneficiis tuis, qui viuis & regnas in secula seculorum. Amen.

CONFESSIO.

Confiteor Deo omnipotenti, & beatæ Mariæ virgini & omnibus sanctis eius, quia ego miser peccator peccaui nimis contra legem Dei, cogitatione, locutione, opere, & omißione. Mea culpa, mea culpa, mea maxima

τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Ἀμήν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ, τῆς τραπέζης.

Εὐχαριστοῦμέν σοι παντοκράτορ θεὲ ὑπὲρ πασῶν τῶν εὐεργεσιῶν σου, ὃς ζῇς καὶ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΙΣ.

Ἐξομολογοῦμαι θεῷ τῷ παντοδυνάμῳ, καὶ τῇ μακαρίᾳ τῇ παρθένῳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὅτι ἐγὼ ὁ ἄθλιος ἁμαρτωλὸς ἡμάρτηκα σφόδρα κατὰ τοῦ νόμου τοῦ θεοῦ, διανοίᾳ, λόγῳ, ἔργῳ, καὶ παραβάσει, ἐμὸν ἔγκλημα, ἐμὸν ἔγκλημα, ἐμὸν βαρύτα-

τον ἔγκλημα. Διὸ ἱκετεύω τὴν μακαριωτάτην τοῦ θεοῦ μητέρα μαρίαν, καὶ πάντας τοὺς ἁγίους καὶ ἁγίας τοῦ θεοῦ πρεσβεύειν ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ παρὰ θεῷ τῷ ἡμετέρῳ κυρίῳ τῷ παντοδυνάμῳ, ἵνα αὐτὸς ἐλεήσῃ με. Ἀμήν

Ἐλεησάτω ἡμᾶς παντοδύναμος θεὸς, καὶ ἀφεὶ τῶν πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ἡμῶν, διάγῃ ἡμᾶς εἰς ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ἀμήν

Ὧραι

xima culpa. Ideo *precor beatißimam dei matrẽ* Mariam *& omnes ſanctos & ſanctas dei ora re pro me peccatore apud dominũ* Deum *noſtrum omnipoten tem, vt ipſe miſereatur mei.*

Amen.

M*Iſereatur noſtri omnipotens deus, & dimiſſis omnibus peccatis noſtris, perducat nos ad vitam æternam.* Amen.

HORAE

ὯΡΑΙ ΤΗ͂Σ ἈΕΙΠΑΡΘΈ-
νου Μαρίας κατ᾽ ἔθος τῆς Ῥω-
μαϊκῆς αὐλῆς.

HORAE BEATISSIMAE
virginis Mariæ ad vſum Romanum.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις.

Καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Δόξα πατρὶ, καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν. Ἀλληλούϊα.

Καὶ λέγεται ἀπὸ τοῦ πάσχα μέχρι τῆς ἑβδομηκοστῆς, ἀπὸ δὲ τῆς ἑβδομηκοστῆς μέχρι τοῦ πάσχα. Δόξα σοι κύριε βασιλεῦ αἰωνίου δόξης.

Προσκλητικόν. Χαῖρε κεχαριτωμένη Μα-

Ad Matutinum.

Domine labia mea aperies.

Et os meum annunciabit laudem tuam.

Deus in adiutoriū meum intende.

Domine ad adiuuādum me festina.

Gloria patri & filio, & spiritui sācto

Sicut erat in principio & nūc & semper, & in secula seculorum. Amen.

Alleluia.

Et dicitur à pascha vsque ad septuagesimam, & a septuagesima vsque ad pascha, Laus tibi domine rex æternæ gloriæ.

Inuitatorium. Aue Maria

Maria gratia plena dominus tecum.

Psalmus 94.

VEnite exultemus domino, iubilemus deo salutari nostro, praeoccupemus faciem eius in confeßione, & in psalmis iubilemus ei.

Aue Maria gratia plena dominus tecum.

Quoniam deus magnus dominus, & rex magnus super omnes deos: quoniã non repellet dominus plebem suam, quia in manu eius sunt omnes fines terrae, & altitudines montiũ ipse cõspicit Dominus tecum.

Μαρία, ὁ κύριος μετὰ σοῦ. Δι.

Ψαλμὸς ϟδ.

ΔΕῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ ἀλαλάξωμεν τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν, προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ. Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ κύριος μετὰ σοῦ.

Ὅτι θεὸς μέγας κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ὑπὲρ πάντας τοὺς θεοὺς, ὅτι οὐκ ἀπώσει κύριος τὸν δῆμον αὐτοῦ, ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτὸς ὁρᾷ. Ὁ κύριος μετὰ σοῦ.

Ὅτι αὐτοῦ ἐστὶν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν, δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν καὶ ἡμεῖς λαὸς αὐτοῦ, καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ. Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ κύριος μετὰ σοῦ.

Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ, οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν, ἐδοκίμα-

Quoniam ipsius est mare, & ipse fecit illud & aridam fundauerunt manus eius, venite adoremus & procidamus ante deum, ploremus coram domino qui fecit nos, quia ipse est dominus deus noster, nos autem populus eius & oues pascuæ eius. Aue Maria gratia plena dominus tecum.

Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra: sicut in exacerbatione secundum diem tentationis in deserto, vbi tentauerunt me patres vestri: probaue-uerunt

runt & viderunt opera mea. Dominus tecum.

Quadraginta annis proximus fui generationi huic, & dixi semper hi errant corde, Ipsi verò non cognouerunt vias meas, quibus iuraui in ira mea, si introibunt in requiem meam.

Aue Maria gratia plena, Dominus tecum.

Gloria patri & filio, & spiritui sancto.

Sicut erat in principio, & nunc & semper, & in secula seculorum Amen.

Dominus tecũ. Aue Maria gratia plena, Dominus tecũ.

Hym-

μασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου. Ὁ κύριος μετὰ σοῦ.

Τεσσαράκοντα ἔτη προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπα, ἀεὶ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς ὁδούς μου, ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσελεύσονται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου. Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ κύριος μετὰ σοῦ.

Δόξα πατρὶ, καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Ὁ κύριος μετὰ σοῦ. Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ κύριος μετὰ σοῦ.

Ὕμνος.

ΟΝ αἰθὴρ, γῆ, καὶ θάλασσα τιμῶσ', ᾄδουσι, σέβονται, τριπλὸν ἄρχοντα τέχνημα, κλεῖθρον βαστάζει Μαρίαμ.

Ὦ μήνη τε, καὶ ἥλιος, καὶ πάντ' ἐν καιροῖς εἴκουσι, πλησθέντα πολλοῦ χάριτος, σπλάγχνα φέρει νεάνιδος.

Ὀλβία μήτηρ χάριτι, ἧς ὕψιστος δημιουργὸς, δρακὶ τὴν κτίσιν ὁ κρατῶν, γαστρὸς εἰσέδυ κιβωτόν.

Ὀλβία πολλοῦ κήρυκι, γόνιμε θείῳ πνεύματι, ὁ ποθεινὸς τοῖς ἔθνεσιν, ἧς διὰ μήτρας κέχυται.

Δόξα σοι πρέπει κύριε, ὁ ἐκ κόρης γεγέν-

Hymnus.

QVem terra, pontus, æthera colunt, adorant, prædicant, trinam regentem machinam, clauſtrum Mariæ baiulat.

Cui luna, ſol, & omnia deſeruiunt per tempora, perfuſa cœli gratia, geſtant puellæ viſcera.

Beata mater munere, cuius ſupernus artifex, mundũ pugillo continens, vẽtris ſub arca clauſus eſt.

Beata cœli nuncio, fœcunda ſancto ſpiritu, deſideratus gentibus, cuius per aluum fuſus eſt.

Gloria tibi domine, qui natus es de virgi-

virgine: cum patre & sancto spiritu in sempiterna secula. Amen. Ant. *Benedicta tu.*

γέννησαι, σὺν τῷ πατρὶ καὶ πνεύματι, αἰῶνας εἰς ἀπέραντον. Ἀμήν. Ἀντίφωνον. Εὐλογημένη σύ.

Psalmus 8.

DOmine dominus noster: quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra.

Quoniam eleuata est magnificentia tua super cœlos.

Ex ore infantium & lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, vt destruas inimicum & vltorem.

Quoniam videbo cœlos tuos, opera digitorum tuorum: lunā & stellas, quæ tu fundasti.

Quid

Ψαλμὸς η.

ΚΥ'ριε ὁ κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ.

Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Ἐκ στόματος νηπίων καὶ θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν σου, τοῦ καταλῦσαι ἐχθρὸν, καὶ ἐκδικητήν.

Ὅτι ὄψομαι τοὺς οὐρανοὺς, ἔργα τῶν δακτύλων σου, σελήνην καὶ ἀστέρας, ἃ σὺ ἐθεμελίωσας.

Τί ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι μιμνήσκῃ αὐτοῦ, ἢ υἱὸς ἀνθρώπου ὅτι ἐπισκέπτῃ αὐτόν;

Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχύ τι παρ' ἀγγέλους: δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφάνωσας αὐτὸν, καὶ κατέστησας αὐτὸν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ, πρόβατα καὶ βόας ἁπάσας, ἔτι δὲ καὶ τὰ κτήνη τοῦ πεδίου.

Τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ τοὺς ἰχθύας τῆς θαλάσσης, τὰ διαπορευόμενα τρίβους θαλασσῶν.

Κύριε ὁ κύριος ἡμῶν ὡς θαυμαστὸν τὸ ὄνομά σου ἐν πάσῃ τῇ γῇ. Δόξα πατρί.

Ἀντ. Εὐλογημένη σὺ ἐν

Quid est homo quòd memor es eius, aut filius hominis quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulominus ab angelis: gloria & honore coronasti eum: & constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus eius: oues & bones vniuersas: insuper & pecora campi.

Volucres cœli, & pisces maris: qui perãbulãt semitas maris

Domine dominus noster, quàm admirabile est nomen tuum in vniuersa terra. Gloria patri.

Anti. Benedicta tu in

in mulieribus, & benedictus fructus vētris tui. An *Sicut myrrha.* Psal 18.

COeli enarrant gloriā dei: & opera manuum eius annunciat firmamentum.

Dies diei eructat verbum, & nox nocti indicat scientiā.

Non sunt loquelæ neque sermones, quorum non audiantur voces eorum.

In omnem terram exiuit sonus eorum, & in fines orbis terræ verba eorum.

In sole posuit tabernaculum suum: & ipse tanquam spon-

ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Ἀν Ὡς σμύρνα. Ψαλ. ιη.

ΟἹ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

Ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα, καὶ νὺξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γνῶσιν.

Οὐκ εἰσὶ λαλιαὶ, οὐδὲ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

Ἐν τῷ ἡλίῳ ἔθετο τὸ σκήνωμα αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ὡς νυμφίος ἐκπο-

πορευόμενος ἐκ παστοῦ αὐτοῦ.

Ἀγαλλιάσεται ὡς γίγας δραμεῖν ὁδὸν, ἀπ' ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ ἡ ἔξοδος αὐτοῦ.

Καὶ τὸ κατάντημα αὐτοῦ ἕως ἄκρου τοῦ οὐρανοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὃς ἀποκρυβήσεται τῆς θέρμης αὐτοῦ.

Ὁ νόμος κυρίου ἄμωμος, ἐπιστρέφων ψυχὰς, ἡ μαρτυρία κυρίου πιστὴ, σοφίζουσα νήπια.

Τὰ δικαιώματα κυρίου εὐθεῖα, εὐφραίνοντα καρδίαν: ἡ ἐντολὴ κυρίου τηλαυγὴς, φωτίζουσα ὀφθαλμούς.

Ὁ φόβος κυρίου ἁγνὸς διαμένων εἰς αἰῶνα αἰῶνος, τὰ κρίματα κυρίου ἀληθινὰ δι-

sponsus procedens de thalamo suo.

Exultauit vt gigas ad currendam viam: à summo cœlo egreßio eius.

Et occursus eius vsque ad summum eius, nec est qui se abscondat à calore eius.

Lex domini immaculata, conuertens animas: testimoniũ domini fidele, sapientiam præstans paruulis.

Iustitiæ domini rectæ lætificantes corda: præceptũ domini lucidum, illuminans oculos.

Timor domini sanctus permanet in seculum seculi: iudicia domini vera, iu-

iustificata in semet epsa.

δεδικαιωμένα ἐπὶ τὸ αὐτό.

Desiderabilia super aurum & lapidem preciosum multum: & dulciora super mel & fauum.

Ἐπιθυμητὰ ὑπὲρ χρυσίον, καὶ λίθον τίμιον πολύν, καὶ γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον.

Etenim seruus tuus custodit ea: in custodiendis illis retributio multa.

Καὶ γὰρ ὁ δοῦλος σου φυλάσσει αὐτά, ἐν τῷ φυλάσσειν αὐτὰ ἀνταπόδοσις πολλή.

Delicta quis intelliget? ab occultis meis munda me: & ab alienis parce seruo tuo.

Παραπτώματα τίς συνήσει; ἐκ τῶν κρυφίων μου καθάρισόν με, καὶ ἀπὸ ἀλλοτρίων φεῖσαι τοῦ δούλου σου.

Si mei non fuerint dominati, tunc immaculatus ero, & emundabor à delicto maximo.

Ἐὰν μή μου κατακυριεύσωσι, τότε ἄμωμος ἔσομαι, καὶ καθαρισθήσομαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης.

Et erunt vt complaceant eloquia oris mei, & meditatio

Καὶ ἔσονται εἰς εὐδοκίαν τὰ λόγια τοῦ στόματός μου, καὶ ἡ μελέτη

τη τῆς καρδίας μου ἐνώπιόν σου διαπαντός.

Κύριε βοηθέ μου, καὶ λυτρωτά μου. Δόξα.

Ἀντίφ. Ὡς σμύρνα ἐκλεκτὴ δέδωκας εὐωδίαν ἡδύτητος θεοτόκε ὑπεραγία.

Ἀντί. Περὶ τῆς κλίνης.

Ψαλμὸς κγ.

ΤΟῦ κυρίου ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ,

Αὐτὸς ἐπὶ θαλασσῶν ἐθεμελίωσεν αὐτὴν, καὶ ἐπὶ ποταμῶν ἡτοίμασεν αὐτήν.

Τίς ἀναβήσεται εἰς τὸ ὄρος τοῦ κυρίου; ἢ τίς στήσεται ἐν τόπῳ ἁγίῳ αὐτοῦ;

Ἀθῶος χερσὶ, καὶ καθαρὸς τῇ καρδίᾳ, ὃς

tio cordis mei in conspectu tuo semper.

Dñe adiutor meus & redemptor meus.

Gloria. Ant. *Sicut myrrha electa odorẽ dedisti suauitatis sancta dei genitrix.* Ant. *Ante thorum.* Psal. 23.

DOmini est terra, & plenitudo eius, orbis terrarũ, & vniuersi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundauit eum. & super flumina preparauit eum.

Quis ascendet in montem domini? aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens manibus & mundo corde, qui

i non accepit in	ὃς οὐκ ἔλαβεν ἐπὶ μα-
no animã suam:	ταίῳ τὴν ψυχὴν αὐ-
c iurauit in dolo-	τοῦ, καὶ οὐκ ὤμοσεν
ximo suo.	ἐπὶ δόλῳ τῷ πλη-
ic accipiet bene-	σίον αὐτοῦ.
ctionem à domi-	Οὗτος λήψεται εὐ-
: & misericordi·	λογίαν παρὰ κυρίου,
a à deo saluatori	καὶ ἐλεημοσύνην πα-
o.	ρὰ θεοῦ σωτῆρος αὐτοῦ.
ac est generatio	Αὕτη ἡ γενεὰ ζητούν-
erentium eum	των τὸν κύριον, ζητούν-
erentium faciem	των τὸ πρόσωπον τοῦ
i Iacob.	θεοῦ Ἰακώβ.
tollite portas	Ἄρατε πύλας οἱ ἄρ-
incipes vestras,	χοντες ὑμῶν, καὶ ἐ-
eleuamini por-	πάρθητε πύλαι αἰ-
aeternales: & in-	ώνιοι, καὶ εἰσελεύσεται
ibit rex gloriae.	ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.
uis est iste rex	Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βα-
riae? dominus	σιλεὺς τῆς δόξης; κύ-
rtis & potens do-	ριος κραταιὸς, καὶ
nus potens in	δυνατὸς κύριος δυ-
lio.	νατὸς ἐν πολέμῳ.
llite portas prin	Ἄρατε πύλας οἱ ἄρ-
es vestras, &	χοντες ὑμῶν, καὶ ἐ-
uamini portae ae-	πάρθητε πύλαι αἰ-
ter-	ώ-

ὤνιοι, ϗ εἰσελεύσεται ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης.

Τίς ἐστιν οὗτος ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης; κύριος τῶν δυνάμεων, αὐτός ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῆς δόξης,

Δόξα. Ἀντίφ. Περὶ τῆς κλίνης ταύτης τῆς παρθένου συνεχῶς ᾄδετε ἡμῖν ἡδέα ἄσματα δράματος.

Στίχος. Ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου.

Ἀπό. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Εὐλογία.

Ταῖς δεήσεσι ϗ ταῖς χάρισι τῆς μακαρίας ϗ ἀειπαρθένου Μαρίας, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, ἀνάξαι ἡμᾶς ὁ κύριος εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. Ἀμήν.

Στί-

ternales: & introibit rex gloriæ.

Quis est iste rex gloriæ? dominus virtutum, ipse est rex gloriæ.

Gloria. Antiphona. *Ante torum huius virginis frequentate nobis dulcia cantica dramatis.*

Versus. Diffusa est gratia in labiis tuis.

Respon. Propterea benedixit te deus in æternū. *Benedictio.*

Precibus & meritis beatissimæ et gloriosissimæ semperq; virginis Mariæ, & omnium sanctorū & sanctarum perducat nos dominus noster Iesus Christus ad regna cælorum. Amen.

Ver-

Versus. Iube domine benedicere. *Benedictio.* Nos cum prole pia benedicat virgo Maria. Amen.

Lectio prima.

IN omnibus requiem quæsiui, & in hæreditate Domini morabor. Tunc præcepit & dixit mihi creator omnium: & qui creauit me, requieuit in tabernaculo meo: & dixit mihi, In Iacob habita, & in Israël hæreditare, & in electis meis mitte radices. Tu autem domine miserere nostri. Deo gratias. *Responsori*

Sancta & immaculata

Στίχος. Κέλευσον δέσποτα εὐλογῆσαι. Εὐλογία Εὐλογήσαι ἡμᾶς σὺν εὐσεβεῖ γόνῳ ἡ παρθένος Μαρία. Ἀμήν.

Ἀνάγνωσις α.

ΕΝ πᾶσιν ἀνάπαυσιν ἐζήτησα καὶ ἐν κληρονομίᾳ κυρίου διατρίψω. τότε ἐνετείλατο καὶ εἶπέ μοι ὁ κτίστης ἁπάντων. καὶ ὁ κτίσας με ἀνεπαύσατο ἐν τῇ σκηνῇ μου, καὶ εἶπεν, ἐν Ἰακὼβ κατασκήνωσον, καὶ ἐν Ἰσραὴλ κατακληρονομήθητι, καὶ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς μου ῥιζοβόλει. Σὺ δὲ κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Τῷ θεῷ χάριτας. Ἀπόκρισις. Ἁγία παρθενία, καὶ ἀσπι-

ἄσπιλε, οὐκ οἶδα τίσιν ἐπαίνοις ἂν ἐπαίρωμί σε, ὅτι τὸν ἀχώρητον τοῖς οὐρανοῖς ἐν τῷ σῷ κόλπῳ ἐβάστασας. Στί. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξὶ, καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Ὅτι. Κέλευσον. Ἐν πάσῃ θλίψει καὶ στενοχωρίᾳ ὑμῶν. βοηθείτω ἡμῖν ἡ παρθένος Μαρίαμ. Ἀμήν.

Ἀνάγνωσις β.

Καὶ οὕτως ἐν Σιὼν ἐστηρίχθην, καὶ ἐν πόλει ἡγιασμένῃ ὁμοίως ἀνεπαυσάμην, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἡ ἐξουσία μου. Καὶ ἐρρίζωσα ἐν λαῷ δεδοξασμένῳ, καὶ ἐν μερίδι κυρίου ἡ κληρονομία αὐτοῦ, καὶ ἐν

lata virginitas, quibus te laudibus efferam nescio: quia quem cœli capere non poterant, tuo gremio contulisti. Versus. Benedicta *tu in mulieribus, & benedictus fructus ventris tui. Quia. Iube. In omni tribulatione & angustia nostra succurrat nobis virgo Maria. Amen.*

Lectio secunda.

ET sic in Sion firmata sum, & in ciuitate sanctificata similiter requieui, & in Hierusalem potestas mea. Et radicaui *in populo honorificato, & i partes dei mei hæreditas illius, &*

in plenitudine sanctorũ detentio mea, Tu autem domine. Deo gratias. Respons. *Beata es virgo Maria, quæ dominum portasti creatorem mundi. Genuisti qui te fecit, & in æternum permanes virgo.* Versus *Aue Maria gratia plena dominus tecum. Genuisti.* & *quæ sequuntur.*

Iube domine benedicere.

Benedictio.

Per virginem matrem concedat nobis dominus salutem et pacem Amen.

Lectio tertia.

Quasi cedrus exaltata sum in Libano: & quasi

ἐν τῷ πληρώματι τῶν ἁγίων ἡ κατοχή μου. Σὺ δὲ κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Τῷ θεῷ χάριτας. Ἀπόκ. Μακαρία ὑπάρχεις παρθένε Μαρία, ἡ τὸν κύριον βαστάσασα, τὸν τὴν κτίσιν ἀποστήσαντα. Ἡ κυήσασα τὸν ποιήσαντά σε, καὶ εἰς αἰῶνα διαμένεις παρθένος. Στίχος Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ κύριος μετὰ σοῦ. Ἡ κυήσασα. καὶ τὰ ἑξῆς. Κέλευσον δέσποτα εὐλογῆσαι.

Εὐλογία.

Διὰ τῆς ἀειπαρθένου μητρὸς, δοίη σωτηρίαν ἡμῖν καὶ εἰρήνην ὁ κύριος. Ἀμήν.

Ἀνάγνωσις τρίτη.

Ὡς κέδρος ὑψώθην ἐν τῷ

τῷ λιβάνῳ, καὶ ὡς κυπάρισσος ἐν ὄρει Σιών. ὡς φοῖνιξ ἀνυψώθην ἐν γαδδὶ, καὶ ὡς φυτὰ ῥόδου ἐν ἱεριχῷ. ὡς ἐλαία εὐπρεπὴς ἐν πεδίῳ ὡραίῳ καὶ ὡς πλάτανος ἀνυψώθην ἐφ᾽ ὕδατος. ὡς κιννάμωμον καὶ βάλσαμον ἀρωματίζον ὀσμὴν ἔδωκα, ὡς μύῤῥα ἐκλεκτὴ διέδωκα ἡδύτητα ὀσμῆς.

Σὺ δὲ κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Τῷ θεῷ χάριτας. Ἀπόκρισις.

Μακαρία γὰρ ὑπάρχεις ἱερὰ παρθένε Μαρία, καὶ παντὸς ἐπαίνου ἀξιωτάτη. ὅτι ἐκ σοῦ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης χριστὸς ὁ θεὸς ἡμῶν. Στίχος. Εὔχου ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, μεσίτευε ὑπὲρ

quasi cypressus in monte Sion. Quasi palma exaltata sũ in Gaddes, & quasi plantatio rosæ in Hiericho. Quasi oliua speciosa in campis; & quasi platanus exaltata sum iuxta aquas in plateis. Sicut cinnamomũ & balsamũ aromatizans odorem dedi. Quasi myrrha electa dedi suauitatem odoris. Tu autẽ domine miserere nostri. Deo gratias.

Resp. *Fœlix nanq; es sacra virgo Maria, & omni laude dignissima: Quia ex te ortus est sol iustitiæ Christus deus noster.* Versus *Ora pro populo, interueni pro*

ro clero, intercede ro deuoto fœmineo xu sentiant omnes uum leuamen, qui-unq; celebrāt tuam ommemorationē. Quia ex te ortus est ol & quæ sequun-ur.

ὑπὸ̀ρ τοῦ κλήρου, ἐν-τύγχανε ὑπὸ̀ρ τοῦ εὐ-λαβοῦς γυναικείας φύτλης. αἰσθέσθο-σαν ἅπαντες τὴν βοή-θειάν σου ὅσοι γε τὴν σὴν ἁγίαν ἑορτάζου-σι μνήμην. Ὅτι ἐκ σοῦ ἀνέτειλεν ὁ ἥ-λιος. καὶ τὰ ἑξῆς.

Canticum sancto-rum Ambrosij & Augustini.

ᾠδὴ τῶν ἁγίων Ἀμ-βροσίου καὶ Αὐ-γουστίνου.

Te deum lau-damus, te do-minum confitemur. Te æternum patrem omnis terra vene-ratur. Tibi omnes angeli, tibi cœli & vniuer-sæ potestates. Tibi cherubim & seraphim incessa-bili voce procla-mant. Sanct⁹, Sanct⁹, Sanctus.

Σὲ τὸν θεὸν ὑμ-νοῦμεν, σὲ τὸν κύριον ὁμολογοῦμεν. Σὲ τὸν αἰώνιον πατέ-ρα πᾶσα ἡ γῆ σέβεται. Σοὶ πάντες ἄγγελοι σοὶ οἱ οὐρανοὶ καὶ πᾶ-σαι αἱ δυνάμεις. Σοὶ τὰ χερουβὶμ καὶ σεραφὶμ ἀκατα-παύστῳ φωνῇ ἐκβοῶ-σιν. Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅ-γιος

γιος κύριος ὁ θεὸς σα-
βαώθ.
Π λήρεις οἱ οὐρανοὶ
καὶ ἡ γῆ τῆς σῆς δόξης
μεγαλειότητος.
Σ ὲ ὁ ἔνδοξος τῶν ἀπο
στόλων χορός.
Σ ὲ ὁ τῶν προφητῶν αἰνε
τὸς ἀριθμός.
Σ ὲ ὁ τῶν μαρτύρων
λευχειμόνων στρατὸς
ἀνυμνεῖ.
Σ ὲ ἀνὰ τὴν οἰκουμέ
νην ἡ ἁγία ὁμολογεῖ
ἐκκλησία.
Π ατέρα τῆς ἀμετρή
του μεγαλειότητος.
Τ όν τε σεβάσμιον
σὸν ἀληθῆ καὶ μονο-
γενῆ υἱόν.
Κ αὶ τὸ ἅγιον, καὶ πα
ράκλητον πνεῦμα.
Σ ὺ βασιλεὺς δόξης
Χριστέ.
Σ ὺ τοῦ πατέρος ἀΐδι
ος ὑπάρχεις υἱός.
Σὺ

ctus dominus deus
sabaoth.
P leni sunt cœli &
terra maiestatis glo
riæ tuæ.
T e gloriosus aposto
lorum chorus.
T e prophetarū lau-
dabilis numerus.
T e martyrū cādida
tus laudat exercitus
T e per orbem ter-
rarum sancta confi-
tetur ecclesia.
P atrē immensæ ma
iestatis.
V enerandum tuum
verum & vnicum
filium.
S anctum quoque
paracletum spiri-
tum.
T u rex gloriæ Chri
ste.
T u patris sempiter-
nus es filius.
Tu

Tu ad liberandum suscepturus hominẽ, non horruisti virginis vterum.

Tu deuicto mortis aculeo, aperuisti credentibus regna cœlorum.

Tu ad dexteram Dei sedes, in gloria patris.

Iudex crederis esse venturus.

Te ergo quæsumus famulis tuis subueni, quos precioso sanguine tuo redemisti.

Aeterna fac cum sanctis tuis in gloria numerari.

Saluum fac populum tuum domine, & benedic hæreditati tuæ.

Et rege eos, & extolle

Σὺ πρὸς τὸ λυτρώσασθαι τὸν ἄνθρωπον ἀναληψόμενος, οὐκ ἔφριξας τὴν τῆς παρθένου γαστέρα.

Σὺ νικήσας τὸ τοῦ θανάτου κέντρον, ἤνοιξας τοῖς πιστοῖς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Σὺ ἐν δεξιῶν τοῦ θεοῦ κάθησαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρός.

Κριτὴς πιστευόμενος ἥξειν.

Σὲ τοίνυν δεόμεθα, τοῖς σοῖς οἰκέταις βοήθει, οὓς τῷ τιμίῳ σου ἐξηγόρασας αἵματι.

Καὶ ποίησον ἐν τῇ αἰωνίῳ δόξῃ τοῖς ἁγίοις σου συναριθμηθῆναι.

Σῶσον τὸν λαόν σου κύριε, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ ποίμανον αὐ-

τοὺς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕως τοῦ αἰῶνος.

tolle illos vſque in æternum.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογοῦμέν σε.

Per ſingulos dies benedicimus te

Καὶ αἰνοῦμεν τὸ ὄνομά σου εἰς αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Et laudamus nomē tuum in ſeculum, & in ſeculum ſeculi.

Καταξίωσον κύριε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Dignare domine die iſto ſine peccato nos cuſtodire.

Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς.

Miſerere noſtri domine, miſerere noſtri.

Γένοιτο κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί.

Fiat miſericordia tuo domine ſuper nos, quēadmodū ſperauimus in te.

Ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

In te domine ſperaui, non confundar in æternum.

Εἰς τοὺς αἴνους.

Ad laudes.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

Deus in adiutorium meum intende.

Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι

Domine ad adiuuādum

um me festina. | μοι πρόσχες. Δόξα.
loria. añ. Assum- | Ἀντίφω. Προσελή-
a est. Psal 92. | φθη. Ψαλ ϙβ.

DOminus regna | Ὁ κύριος ἐβασί-
uit, decorē in- | λευσεν, εὐπρέ-
utus est, indutus est | πειαν ἐνεδύσατο, ἐνε-
ominus fortitudi- | δύσατο κύριος δύνα-
em, & præcinxit | μιν, καὶ περιεζώσα-
. | το.

tenim firmauit or | Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν
em terræ, qui non | οἰκουμένην, ἥτις οὐ
mmouebitur. | σαλευθήσεται.

arata sedes tua | Ἕτοιμος ὁ θρόνος σου
tunc, à seculo tu | ἀπὸ τότε, ἀπὸ τοῦ αἰῶ-
. | νος σὺ εἶ.

leuauerunt flumi | Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ
domine, eleuaue- | κύριε, ἐπῆραν οἱ πο-
nt flumina vocē | ταμοὶ φωνὰς αὐτῶν.
am. |

leuauerunt flumi | Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ
fluctus suos à vo | ἐπιτρίψεις αὐτῶν, ἀπὸ
bus aquarum mul | φωνῶν ὑδάτων πολ-
rum. | λῶν.

irabiles elationes | Θαυμαστοὶ οἱ μετεω-
aris, mirabilis in | ρισμοὶ τῆς θαλάσσης,
ltis dominus. | θαυμαστὸς ἐν ὑψη-
 | λοῖς ὁ κύριος.

Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα, τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν. Δόξα. Ἀντί. Προσελήφθη Μαριὰμ εἰς τὸν οὐρανόν, χαίρουσιν ἄγγελοι, ἀνυμνοῦντες εὐλογοῦσι τὸν κύριον. Ἀντίφ. Ἡ παρθένος Μαρία. Ψαλ. ϟθ.

Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ· δουλεύσατε τῷ κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ.
Εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγαλλιάσει.
Γνῶτε ὅτι κύριος αὐτός ἐστι ὁ θεὸς ἡμῶν, αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς καὶ οὐχ αὐτοὶ ἡμεῖς.
Ἡμεῖς δὲ λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ: εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξο-

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: domum tuam decet sanctitudo domine in longitudinē dierum. Gloria pat. *aña* Assumpta est Maria in cœlū, gaudent angeli, laudantes benedicunt dominum. *aña.* Virgo Maria.

Psalmus 99

Vbilate deo oĩs terra, seruite domino in letitia.
Introite in conspectu eius in exultatione.
Scitote quoniam dominus ipse est deus: ipse fecit nos, & non ipsi nos.
Populus eius, & oues pascuæ eius: introite portas eius in con-

confeßione, atria eius in hymnis, confitemini illi.
Laudate nomen eius, quoniam suauis est dominus, in æternum misericordia eius, & vsq; in generatione & generationem veritas eius
Gloria patri & filio
aña. Virgo Maria *aſſumpta eſt ad æthereũ thalamum, in quo rex regum ſtellato ſedet ſolio.*
Antipho. In odorem
Pſalmus 62.

DEus deus meus, ad te de luce vigilo.
Sitiuit in te anima mea, quàm multipliciter tibi caro mea.
In terra deſerta, inuia & inaquoſa ſic in

ἐξομολογήσει εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ.
Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅτι χριστὸς κύριος, εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.
Δόξα. Ἀντί. Ἡ παρθένος Μαρία προσελήφθη εἰς τὸν ἐπουράνιον θάλαμον, ἐν ᾧ τῶν βασιλέων ὁ βασιλεὺς τῶν καταστέρου κάθηται θρόνου. Ἀν. Εἰς ὀσμὴν.
Ψαλμὸς ξβ

Ὁ Θεὸς ὁ θεός μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου.
Ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ οὕτως ἐν

ἐν τῷ ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου, καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖττον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς, τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλεσι ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ, ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου.

Καὶ ἐν τῇ σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι, ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ

in sancto apparui tibi, vt viderem virtutem tuã & gloriam tuam.

Quoniã melior est misericordia tua super vitas, labia mea laudabunt te.

Sic benedicam te in vita mea, & in nomine tuo leuabo manus meas.

Sicut adipe & pinguedine repleatur anima mea, & labiis exultatiõis laudabit os meum.

Si memor fui tui super stratum meũ, in matutinis meditabor in te, quia fuisti adiutor meus.

Et in velamẽto alarũ tuarũ exultabo: adhæsit anima mea post te, me suscepit dexte-

dextera tua.

Ipsi verò in vanum quæsierunt animam meam, introibūt in inferiora terræ: tradētur in manus gladij, partes vulpium erunt.

Rex verò lætabitur in deo, laudabuntur omnes qui iurant in eo: quia obstructum est os loquentium iniqua.

Psalmus 66.

DEus misereatur nostri, & benedicat nobis: illuminet vultum suum super nos, & misereatur nostri.

Vt cognoscamus in terra viam tuam, in omnibus gētibus salutare tuum.

Con-

ἡ δεξιά σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐν τῷ θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Ψαλμὸς ξς.

Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου, ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξο-

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεὸς ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ θεὸς, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες, γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Δόξα. Ἀντίφ. Εἰς ὀσμὴν μύρων σου τρέχομεν, νεάνιδες ἠγάπησάν σε σφόδρα. Ἀντίφ. Εὐλογημένη.

Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes.

Laetentur & exultent gẽtes: quoniam iudicabis populos in aequitate, & gentes in terra diriges.

Confiteãtur tibi populi deus confiteantur tibi populi omnes, terra dedit fructum suum.

Benedicat nos deus deus noster, benedicat nos deus. & metuant eum omnes fines terrae.

Gloria. Antiph. In odorem vnguentorum tuorum currimus, adolescentulae dilexerunt te nimis. Antiphona. Benedicta.

ᾠδὴ

Can-

Canticū sanctorum trium puerorum.

Benedicite omnia opera domini domino, laudate & superexaltate eum in secula.

Benedicite angeli domini domino, benedicite cœli domino.

Benedicite aquæ omnes quæ super cœlos sunt dn̄o, benedicite omnes virtutes domini domino.

Benedicite sol & luna domino, benedicite stellæ cœli dn̄o.

Benedicite imber et ros domino, benedicite omnes spiritus dei domino.

Benedicite ignis & æstus domino, benedicite frigus & æstas domino.

Bene-

ᾠδὴ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἄγγελοι κυρίου τὸν κύριον, εὐλογεῖτε οὐρανοὶ τὸν κύριον.

Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις κυρίου τὸν κύριον.

Εὐλογεῖτε ἥλιος, καὶ σελήνη τὸν κύριον, εὐλογεῖτε ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τὸν κύριον.

Εὐλογεῖτε ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα τὸν κύριον.

Εὐλογεῖτε πῦρ, καὶ καῦμα, ψύχος, καὶ καύσων τὸν κύριον.

Εὐ-

Ἐυλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοὶ, πάγοι, καὶ ψῦχος τὸν κύριον.
Ἐυλογεῖτε πάχναι καὶ χιόνες, ἐυλογεῖτε νύκτες καὶ ἡμέραι τὸν κύριον.
Ἐυλογεῖτε φῶς καὶ σκότος τὸν κύριον, ἐυλογεῖτε ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν κύριον.
Ἐυλογείτω ἡ γῆ τὸν κύριον, ὑμνείτω, καὶ ὑπερυψούτω αὐτὸν εἰς αἰῶνας.
Ἐυλογεῖτε ὄρη, καὶ βουνοὶ, πάντα τὰ φυόμενα ἐν γῇ τὸν κύριον.
Ἐυλογεῖτε πηγαὶ, θάλασσαι, καὶ ποταμοὶ τὸν κύριον.
Ἐυλογεῖτε κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι τὸν κύριον, ὑμνεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ τὸν

Benedicite rores & pruina domino, benedicite gelu & frigus domino.
Bndicite glacies & niues dño, bndicite noctes & dies dño.
Benedicite lux & tenebræ domino, benedicite fulgura & nubes domino.
Bndicat terra dño, laudet & superexaltet eum in secula.
Bndicite montes & colles dño, benedicite vniuersa germinãtia in terra dño,
Bndicite fontes dño, benedite maria & flumina domino.
Benedicite cete & omnia quæ mouentur in aquis, domino, benedicite omnes volucres cœli domi-

domino.

Benedicite oẽs bestiæ & pecora dño, benedicite filij hominum domino.

Benedicat Israël dominum, laudet & superexaltet eum in secula.

Benedicite sacerdotes domini domino, benedicite serui domini domino.

Benedicite spiritus & animæ iustorum domino, benedicite sancti & humiles corde domino.

Benedicite Anania, Ezaria, & Misaël domino: laudate & superexaltate eũ in secula.

Benedicamus patrem & filium cum sancto spiritu. laudemus

τὸν κύριον.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη τὸν κύριον, εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον.

Εὐλογείτω ἰσραὴλ τὸν κύριον, ὑμνείτω καὶ ὑπερυψούτω αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἱερεῖς κυρίου, δοῦλοι κυρίου τὸν κύριον.

Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων, εὐλογεῖτε ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ τὸν κύριον.

Εὐλογεῖτε ἀνανία, ἀζαρία, καὶ μισαὴλ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα τὸν κύριον, ὑμνοῦμεν

μεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς αἰῶνας.

Εὐλογητὸς εἶ ὦ κύριε ἐν τῷ οὐρανοῦ στερεώματι, καὶ αἰνετὸς καὶ ἔνδοξος καὶ ὑπερυψωθεὶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφ. Εὐλογημένη σὺ θυγάτηρ ἀπὸ τοῦ κυρίου, ὅτι διὰ σοῦ τοῦ καρποῦ τῆς ζωῆς μετεσχήκαμεν. Ἀν. Καλὴ εἶ. Ψαλ. ρμή.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρα-

demus & superexaltemus eũ in secula.

Benedictus es domine in firmamento cœli, & laudabilis, & gloriosus, & superexaltatus in secula. *Aña.* *Benedicta filia tu à domino, quia per te fructum vitæ cõmunicauimus.* *aña.* *Pulchra es.* *Psal 148.*

Laudate dominum de cœlis, laudate eum in excelsis.

Laudate eũ omnes angeli eius, laudate eum omnes virtutes eius.

Laudate eum sol & luna, laudate eum omnes stellæ & lumen.

Laudate eum cœlicæ-

li cælorum, & aquæ quæ super cælos sunt, laudent nomen domini.

Quia ipse dixit & facta sunt, ipse mãdauit, & creata sunt.

Statuit ea in æternum & in seculum seculi, præceptum posuit. & non præteribit.

Laudate dominum de terra dracones, & omnes abyßi.

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum, quæ faciunt verbum eius.

Montes, & omnes colles, ligna, fructifera, & omnes cedri.

ρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὰ ὕδατα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς δράκοντες, καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη, καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι αἱ κέδροι

Τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ, καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοὶ, ἄρχοντες, καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι, καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς ἰσραὴλ λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Bestiæ & vniuersa pecora: serpentes, & volucres pennatæ.

Reges terræ, & omnes populi, principes, & omnes iudices terræ.

Iuuenes & virgine senes cum iunioribus laudent nomen domini: quia exaltatum est nomen eius solius.

Confeßio eius super cœlum & terram, & exaltabit cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis eius, filiis Israël populo appropinquanti sibi.

Ψαλμὸς ρμθ.

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινὸν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκ-

Psalmus 149.

Cantate dño cãticũ nouũ, laus eius in eccle.

ecclesia sancto-
rum.

Laetetur Israël in eo
qui fecit eum, & fi-
liae Sion exultent in
rege suo.

Laudent nomen e-
ius in choro, in tym
pano & psalterio
psallant ei.

Quia beneplaci-
tum est Domino in
populo suo, & exal-
tabit mansuetos in
salutem.

Exultabunt sancti
in gloria, laetabun-
tur in cubilibus
suis.

Exultationes Dei
in gutture eorum:
& gladij ancipi-
tes in manibus eo-
rum.

Ad faciendam vin-
di-

ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ
ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐ-
τὸν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιὼν
ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ
τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ ἐν χορῷ,
ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλ
τηρίῳ ψαλάτωσαν
αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ κύριος
ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ
ὑψώσει πραεῖς ἐν σω
τηρίᾳ.

Καυχήσονται ὅσιοι
ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιά-
σονται ἐπὶ τῶν κοι-
τῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ
ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν,
καὶ ῥομφαῖαι δί-
στομοι ἐν ταῖς χερ-
σὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδί-

κη-

κησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.
Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἐστὶ πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν.

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

dictam in nationibus, increpationes in populis.
Ad alligãdos reges eorũ in compedibus & nobiles eorum in manicis ferreis.
Vt faciant in eis iudiciũ conscriptum, gloria hæc est omnibus sanctis eius.

Psalmus 150.

Laudate dominum in sanctis eius, laudate eum in firmamento virtutis eius.
Laudate eũ in virtutibus eius, laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius.
Laudate eum in sono tubæ: laudate eũ in psalterio & cithara.

Laudate eũ in tympano & choro, laudate eum in chordis & organo.

Laudate eũ in cymbalis benesonantibus, laudate eum in cymbalis iubilationis, omnis spiritus laudet dominum.

Gloria patri. añ. *Pulchra es & decora filia Hierusalẽ: terribilis vt castrorum acies ordinata.*

Ἀινεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Ἀινεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ, πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον.

Δόξα πατρί. Ἀντίφ. Καλὴ ὑπάρχεις, καὶ ὡραία θυγάτηρ ἱερουσαλήμ, φοβερὰ ὡς στρατοπέδων παράταξις τεταγμένη.

Capitulum.

Viderunt eam filiæ Sion, & beatissimam prædicauerunt, & reginæ laudauerunt eã. Deo gratias.

Κεφάλαιον

Εἶδον αὐτὴν θυγατέρες σιών, καὶ μακαριωτάτην ἀνήρυξαν, καὶ αἱ βασίλειαι ᾔνεσαν αὐτήν. Τῷ θεῷ χάριτας.

Hymnus.

O Gloriosa domina, excelsa

Ὕμνος.

Ὦ Πανένδοξε δέσποινα ὑψηλὴ πρὸ

Ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοὶ ὁ θεὸς ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοὶ πάντες.

Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη, ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις.

Ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοὶ ὁ θεὸς, ἐξομολογησάσθωσαν σοι λαοὶ πάντες, γῆ ἔδωκε τὸν καρπὸν αὐτῆς.

Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεὸς ὁ θεὸς ἡμῶν, εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ θεός, καὶ φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς. Δόξα. Ἀντίφ. Εἰς ὀσμὴν μύρων σου τρέχομεν, νεάνιδες ἠγάπησάν σε σφόδρα. Ἀντίφ. Εὐλογημένη.

ᾠδὴ

Confiteantur tibi populi Deus, confiteantur tibi populi omnes.

Laetentur & exultent gẽtes: quoniam iudicabis populos in aequitate, & gentes in terra diriges.

Confiteãtur tibi populi deus confiteantur tibi populi omnes, terra dedit fructum suum.

Benedicat nos deus deus noster, benedicat nos deus & metuant eum omnes fines terrae.

Gloria. Antiph. In *odorem vnguentorum tuorum currimus, adolescentulae dilexerunt te nimis.* Antiphona. Benedicta.

Can-

Canticũ sanctorum trium puerorum.

Benedicite omnia opera domini domino, laudate & superexaltate eum in secula.

Benedicite angeli domini domino, benedicite cœli domino.

Benedicite aquæ omnes quæ super cœlos sunt dño, benedicite omnes virtutes domini domino.

Benedicite sol & luna domino, benedicite stellæ cœli dño.

Benedicite imber et ros domino, benedicite omnes spiritus dei domino.

Benedicite ignis & æstus domino, benedicite frigus & æstas domino.

Bene-

ᾠδὴ τῶν ἁγίων τριῶν παίδων.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα κυρίου τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἄγγελοι κυρίου τὸν κύριον, εὐλογεῖτε οὐρανοὶ τὸν κύριον.

Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις κυρίου τὸν κύριον.

Εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη τὸν κύριον, εὐλογεῖτε ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τὸν κύριον.

Εὐλογεῖτε ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα τὸν κύριον.

Εὐλογεῖτε πῦρ, καὶ καῦμα, ψῦχος, καὶ καύσων τὸν κύριον.

Εὐ-

domino.

Benedicite oẽs bestiæ & pecora dño, benedicite filij hominum domino.

Benedicat Israël dominum, laudet & super exaltet eum in secula.

Benedicite sacerdotes domini domino, benedicite serui domini domino.

Benedicite spiritus & animæ iustorum domino, benedicite sancti & humiles corde domino.

Benedicite Anania, Ezaria, & Misaël domino: laudate & superexaltate eũ in secula.

Benedicamus patrem & filium cum sancto spiritu. laudemus

τὸν κύριον.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη τὸν κύριον, εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων τὸν κύριον.

Εὐλογείτω ἰσραὴλ τὸν κύριον, ὑμνείτω καὶ ὑπερυψούτω αὐτὸν εἰς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἱερεῖς κυρίου, δοῦλοι κυρίου τὸν κύριον.

Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων, εὐλογεῖτε ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ τὸν κύριον.

Εὐλογεῖτε ἀνανία, ἀζαρία, καὶ μισαὴλ τὸν κύριον, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα τὸν κύριον, ὑμνοῦμεν

μεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς αἰῶνας.

Εὐλογητὸς εἶ ὦ κύριε ἐν τῷ οὐρανοῦ στερεώματι, καὶ αἰνετὸς καὶ ἔνδοξος καὶ ὑπερυψωθεὶς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀντίφ. Εὐλογημένη σὺ θυγάτηρ ἀπὸ τοῦ κυρίου, ὅτι διὰ σοῦ τοῦ καρποῦ τῆς ζωῆς μετεσχήκαμεν. Ἀν. Καλὴ εἶ. Ψαλ. ρμή.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρα-

demus & superexaltemus eũ in secula.

Benedictus es domine in firmamento cœli, & laudabilis, & gloriosus, & superexaltatus in secula. Aña. *Benedicta filia tu à domino, quia per te fructum vitæ cõmunicauimus.* aña. *Pulchra es.* Psal 148.

Laudate dominum de cœlis, laudate eum in excelsis.

Laudate eũ omnes angeli eius, laudate eum omnes virtutes eius.

Laudate eum sol & luna, laudate eum omnes stellæ & lumen.

Laudate eum cœli cæ-

li cælorum, & aquæ quæ super cælos sunt, laudent nomen domini.

Quia ipse dixit & facta sunt, ipse mãdauit, & creata sunt.

Statuit ea in æternum & in seculum seculi, præceptum posuit. & non præteribit.

Laudate dominum de terra dracones, & omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum, quæ faciunt verbum eius.

Montes, & omnes colles, ligna, fructifera, & omnes cedri.

ρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὰ ὕδατα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῆς γῆς δράκοντες, καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιὼν, κρύσταλλος, πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη, καὶ πάντες οἱ βουνοὶ, ξύλα καρποφόρα, καὶ πᾶσαι αἱ κέδροι

Bestiæ G Τὰ

Τὰ θηρία, καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἑρπετὰ, καὶ πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ πάντες λαοὶ, ἄρχοντες, καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι, καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα κυρίου, ὅτι ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ψαλμὸς ρμθ.

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκ-

Bestiæ & vniuersa pecora: serpentes, & volucres pennatæ.

Reges terræ, & omnes populi, principes, & omnes iudices terræ.

Iuuenes & virgines senes cum iunioribus laudent nomen domini: quia exaltatum est nomen eius solius.

Confeßio eius super cœlum & terram, & exaltabit cornu populi sui.

Hymnus omnibus sanctis eius, filiis Israël populo appropinquanti sibi.

Psalmus 149.

Cantate dn̄o cãticū nouū, laus eius in eccle-

ecclesia sanctorum.

Lætetur Israël in eo qui fecit eum, & filiæ Sion exultent in rege suo.

Laudent nomen eius in choro, in tympano & psalterio psallant ei.

Quia beneplacitum est Domino in populo suo, & exaltabit mansuetos in salutem.

Exultabunt sancti in gloria, lætabuntur in cubilibus suis.

Exultationes Dei in gutture eorum: & gladij ancipites in manibus eorum.

Ad faciendam vindi-

ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ οἱ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ, καὶ ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδί-

κησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐλεγμοὺς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρίμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἐστὶ πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ρν.

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Αἰ-

dictam in nationibus, increpationes in populis.

Ad alligãdos reges eorũ in compedibus & nobiles eorum in manicis ferreis.

Vt faciant in eis iudiciũ conscriptum, gloria hæc est omnibus sanctis eius.

Psalmus 150.

Laudate dominum in sanctis eius, laudate eum in firmamento virtutis eius.

Laudate eũ in virtutibus eius, laudate eum secundum multitudinem magnitudinis eius.

Laudate eum in sono tubæ: laudate eũ in psalterio & cithara.

Lau-

Laudate eũ in tympano & choro, laudate eum in chordis & organo.	Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.
Laudate eũ in cymbalis benesonantibus, laudate eum in cymbalis iubilationis, omnis spiritus laudet dominum.	Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ, πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν κύριον.
Gloria patri. aña.	Δόξα πατρί. Ἀντίφ.
Pulchra es & decora filia Hierusalẽ: terribilis vt castrorum acies ordinata.	Καλὴ ὑπάρχεις, καὶ ὡραία θυγάτηρ ἱερουσαλὴμ, φοβερὰ ὡς στρατοπέδων παράταξις τεταγμένη.
Capitulum.	Κεφάλαιον
Viderunt eam filiæ Sion, & beatissimam prædicauerunt, & reginæ laudauerunt eã, Deo gratias.	Εἶδον αὐτὴν θυγατέρες σιὼν, καὶ μακαριωτάτην ἐκήρυξαν, καὶ αἱ βασίλειαι ᾔνεσαν αὐτήν. Τῷ θεῷ χάριτας.
Hymnus.	Ὕμνος.
O Gloriosa domina, excelsa	Ὦ Πανένδοξε δέσποινα ὑψηλοτ-

πρὸ ἄστρα μετέωρε, ὅς ἐκτισε προνοίᾳ σε, θείῳ μαστῷ τεθήλακας.

Ὃ συγγενὴ Εὖ' ἀφεῖλε τὸ σὺ υἱῷ ἱερῷ βλαστῷ, ὡς εἰσβαῖεν οἱ κλαυθμυροὶ ἄστρ' ἐγένου πόλου θυρίς.

Ὕψιστου θύρα μέδοντος, λαμπρά τε πύλη σέλαος, ζωὴν δοθεῖσαν παρθένῳ ξυνθεῖν τ' ἔθνη κροτήσατε.

Δόξα σοι πρέπει κύριε, ὃς ἐκ κόρης γεγέννησαι, σὺν τῷ πατρὶ καὶ πνεύματι, αἰῶνα εἰς ἀπέραντον. Ἀμήν.

Στίχος. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Ἀπόκ. Καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Ἀντίφ. Μακαρία θεοτόκε.

ᾠδὴ

sa supra sydera, qui te creauit prouidè, lactasti sacro vbere.

Quod Eua tristis abstulit, tu reddis almo germine: intrent vt astra flebiles, cœli fenestra facta es.

Tu regis alti ianua, & porta lucis fulgida: vitam datam per virginem, gentes redēptæ plaudite.

Gloria tibi Domine qui natus es de virgine, cum patre & sancto spiritu, in sempiterna secula Amen. Ver. *Benedicta tu in mulieribus.* Respo. *Et benedictus fructus ventris tui.* Antiph. *Beata dei genitrix.*

Canti-

Canticum Zachariae patris praecursoris Christi.

Benedict⁹ dominus Deus Israël, quia visitauit & fecit redemptionem plebi suae

Et erexit cornu salutis nobis, in domo Dauid pueri sui.

Sicut locutus est per os sanctorum, qui à seculo sunt, prophetarum eius.

Salutem ex inimicis nostris, & de manu omnium qui oderunt nos.

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris, & memorari testamenti sui sancti.

Iusiu-

ᾠδὴ Ζαχαρίου τοῦ πατρὸς τοῦ προδρόμου χριστοῦ.

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν τῷ οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

Ὅρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς ἀβραὰμ τὸν πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν.

Ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας, λατρεύειν αὐτῷ.

Ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Καὶ σὺ παιδίον προφήτης ὑψίστου κληθήσῃ, προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν.

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν, ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνα-

Iuſiurandum, quod iurauit ad Abraham patrem noſtrū daturum ſe nobis

Vt ſine timore de manu inimicorum noſtrorum liberati ſeruiamus illi.

In ſanctitate & iuſtitia coram ipſo, omnibus diebus noſtris.

Et tu puer propheta altiſsimi vocaberis, præibis enim ante faciem domini parare vias eius.

Ad dandam ſcientiam ſalutis plebi eius, in remiſsionem peccatorū eorum.

Per viſcera miſericordiæ Dei noſtri, in quibus viſitauit nos oriens ex

ex alto.

Illuminare his qui in tenebris & in vmbra mortis sedent, ad dirigendos pedes nostros in viã pacis.

Gloria. añа. Beata *Dei genitrix* Maria *virgo perpetua, tẽplum* Domini, *sacrariũ spiritus sancti: quæ sola sine exemplo placuisti domino nostro* Iesu Christo: *ora pro populo, interueni pro clero, intercede pro deuoto fœmineo sexu.* Kyrie *eleison. Christe eleison. Kyrie eleison.* Versus. *Domine exaudi orationem meam.* Responsorium. Et *clamor meus ad te ve-*

ἀναβολὴ ἐξ ὕψους. Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις, τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Δόξα. Ἀντ. Μακαρία θεοτόκε ἀειπαρθένε Μαρία, ναὲ κυρίου, ἱδρεῖον τοῦ ἁγίου πνεύματος, ἡ μόνη ἔξω παραδείγματος ἀρέσασα τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ χριστῷ, εὔχου ὑπὲρ τοῦ λαοῦ, μεσίτευε ὑπὲρ τοῦ κλήρου, ἐντύγχανε ὑπὲρ τοῦ εὐλαβοῦς γυναικείας φύτλης. Κύριε ἐλέησον. Χριστὲ ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Στίχος. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Ἀπ. Καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέ-

ἐλθέτω.

Εὐχή.

Ὁ Θεὸς ὁ ἐν τῇ μακαρίας παρθένου Μαρίας γαστρὸς τὸν σὸν λόγον ἀγγέλου μηνύοντος σάρκα προσλαβεῖν εὐδοκήσας, παράσχου τοῖς σοῖς οἰκέταις, οἱ ταύτην ὄντως θεοτόκον πιστεύομεν, ταῖς αὐτῆς πρὸς σὲ ἐντεύξεσι βοηθεῖσθαι. Διὰ τοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

Ἀνάμνησις τῶν τῶν ἁγίων. Ἀντίφωνον.

Ἅγιοι τοῦ θεοῦ πάντες, πρεσβεύειν καταδέξασθε ὑπὲρ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, καὶ πάντων. Στίχος. Εὐφράνθητε τὸν κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι. Ἀπόκρι. Καὶ καυ-

veniat.

Oratio.

Deus qui de beatæ Mariæ virginis vtero verbum tuum angelo nunciante carnem suscipere voluisti, præsta supplicibus tuis, vt qui verè eam Dei genitricem credimus, eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per Christum dominum nostrum.

Commemoratio de sanctis. Antiphona.

Sancti Dei omnes intercedere dignemini pro nostra omniumq; salute.

Versus. Lætamini in domino, & exultate iusti.

Responsorium. Et gloria-

gloriamini omnes recti corde.

Oratio.

Rotege Domine populum tuum, & apostolorũ tuorum Petri & Pauli, & aliorum apostolorum patrocinio cõfidentem, perpetua defensione conserua.

Oratio.

Omnes sancti tui quæsumus domine nos vbique adiuuent, vt dum eorũ merita recolimus, patrocinia sentiamus, & pacem tuã nostris concede temporibus, & ab ecclesia tuacunctam repelle nequitiam:

iter

καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Εὐχή.

Σκέπε κύριε τὸν λαόν σου, καὶ τῇ τῶν ἀποστόλων σου Πέτρου καὶ Παύλου, καὶ τῇ τῶν ἄλλων ἀποστόλων βοηθείᾳ πεποιθότα, διηνεκεῖ ἀντιλήψει διαφύλαξον.

Εὐχή.

Οἱ ἅγιοί σου πάντες δεόμεθα κύριε πανταχοῦ βοηθεῖν ὑμῖν, ὅπως ἐν τῷ τὰς αὐτῶν εὐεργεσίας εὐλαβῶς ἀμείβεσθαι, τὴν ἐπικουρίαν αἰσθώμεθα, καὶ τὴν σὴν εἰρήνην παράσχου τοῖς ἡμετέροις καιροῖς, καὶ ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας σου πᾶσαν ἀπέλασον μοχθηρίαν: τὰς ἡμετέρας ὁδούς,

πρά

πράξεις, προαιρέσεις, καὶ πάντων τῶν οἰκετῶν σου ἐν τῇ τῆς σωτηρίας σου κατευοδώσει διάθες, τοῖς εὐεργέταις ἡμῶν ἀγαθὰ αἰώνια ἀνταπόδος, καὶ πᾶσι τοῖς ἀποιχομένοις πιστῶς ἀνάπαυσιν αἰωνίαν παράσχου, διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ.

Στίχ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

Ἀπόκ. Καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Στίχος. Εὐλογῶμεν τὸν κύριον.

Ἀπόκρισις. Τῷ θεῷ χάριτος. Στίχος.

Αἱ τῶν πιστῶν ψυχαὶ διὰ τῆς τοῦ θεοῦ εὐσπλαγχνίας διαπαντὸς ἀναπαυθήτωσαν ἐν εἰρήνῃ. Ἀμήν.

iter, actus, & voluntates nostras & omnium famulorum tuorum in salutis tuæ psperitate dispone: benefactorib⁹ nostris sempiterna bona retribue: & omnibus fidelib⁹ defunctis requiē æternam cōcede. Per dominum nostrū Iesum Christum.

Ver. Domine exaudi orationem meā.

Respon. Et clamor meus ad te veniat.

Versus Benedicamus domino.

Responso. Deo gratias.

Versus. Fidelium animæ per misericordiam Dei sine fine requiescant in pace.

AMEN.

Deus in adiutorium meum intende.

Domine ad adiuuandum me festina.

Gloria patri.

Hymnus.

Memento salutis author quòd nostri quondam corporis, ex illibata virgine nascendo formam sumpseris.

Maria mater gratiæ, mater misericordiæ, tu nos ab hoste protege, & hora mortis suscipe.

Gloria tibi domine, qui natus es de virgine, cum patre & sancto spiritu, in

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Δόξα πατρί.

Ὕμνος.

Ὦ σωτηρίας αὐτουργὲ, μνήσθηθ' ὡς πρὶν χρωτὸς ἡμῶν ἐκ παρθένου γενώμενος ἀψαύτου μορφὴν εἴληφας.

Μαρία μήτηρ χάριτος, ἔλεος ἡ γεννήσασα, ἡμᾶς ἀπ' ἐχθροῦ σκέπασον, ἐν ὥρᾳ πότμου πρόσδεξαι.

Δόξα σοι πρέπει κύριε, ὃς ἐκ κόρης γεγέννησαι, σὺν τῷ πατρὶ, καὶ πνεύματι, αἰῶ-

αἰῶνα εἰς ἀπέραντον. Ἀμήν.

Ἀντίφωνον. Προσελήφθη.

Ψαλμὸς νγ

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με, καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με.

Ὁ θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμέ, καὶ κραταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου, καὶ οὐ προέθεντο τὸν θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν.

Ἰδοὺ γὰρ ὁ θεὸς βοηθός μου, καὶ ὁ κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.

in sempiterna secula. Amen.

Antiphona. Assumpta est.

Psalmus 53.

Deus in nomine tuo saluū me fac, & in virtute tua iudica me.

Deus exaudi orationem meam, auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt aduersum me, & fortes quæsierunt animam meam, & non proposuerunt deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adiuuat me, & dominus susceptor est animæ meæ.

Auerte mala inimicis meis, & in veritate tua disperde illos.

Voluntariè sacrificabo tibi, & confitebor nomini tuo dñe quoniã bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me, & super inimicos meos despexit oculus meus.

Gloria patri.

Psalmus 84.

B*enedixisti domine terram tuam, auertisti captiuitatem Iacob.*

Remisisti iniquitatem plebis tuæ, operuisti omnia peccata eorum.

Mitigasti omnẽ irã tuã, auertisti ab ira indignationis tuæ.

Con-

Ἀπόστρεψον τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου, ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.

Ἑκουσίως θύσω σοι, ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου κύριε, ὅτι ἀγαθόν.

Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐῤῥύσω με, καὶ ἐν τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.

Δόξα πατρί.

Ψαλμὸς πδ.

Εὐδόκησας κύριε τὴν γῆν σου, ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰακώβ.

Ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου, ἐκάλυψας πάσας τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν.

Κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὀργήν σου, ἀπέστρεψας ἀπὸ ὀργῆς θυμοῦ σου.

Ἐπι-

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῶν σωτηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

Μὴ εἰς τοὺς αἰῶνας ὀργισθῇς ἡμῖν, ἢ διατενεῖς τὴν ὀργήν σου ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν;

Ὁ θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς, καὶ ὁ λαός σου εὐφρανθήσεται ἐπὶ σοί.

Δεῖξον ἡμῖν κύριε τὸ ἔλεός σου, καὶ τὸ σωτήριόν σου δῴης ἡμῖν.

Ἀκούσομαι τί λαλήσει ἐν ἐμοὶ κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν αὐτοῦ.

Καὶ ἐπὶ τοὺς ὁσίους αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας καρδίαν ἐπ' αὐτόν.

Πλὴν

Conuerte nos deus ſalutaris noſter, & auerte iram tuam à nobis.

Nunquid in æternum iraſceris nobis, aut extendes iram tuam à generatione in generationem?

Deus tu conuerſus viuificabis nos, & plebs tua lætabitur in te.

Oſtẽde nobis domine miſericordiã tuã, & ſalutare tuum da nobis.

Audiam quid loquatur in me dominus Deus: quoniam loquetur pacem in plebem ſuam.

Et ſuper ſanctos ſuos, & in eos qui cõuertunt cor ad eum.

Verun-

eruntamen prope imentes eum salu- are ipsius, vt inha- itet gloria in terra nostra.

Π λὴν ἐγγὺς τ̃ φο- βȣμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτȣ̃ τȣ̃ κατασκηνῶσαι δό- ξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν.

isericordia & ve- ritas obuiauerunt sibi iustitia & pax osculatæ sunt.

Ἔ λεως καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιο σύνη καὶ εἰρήνη κα- τεφίλησαν.

V eritas de terra or- ta est, & iustitia de cœlo prospexit.

Ἀ λήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλε, καὶ δικαιο- σύνη ἐκ τȣ̃ οὐρανοῦ διέκυψε.

E tenim dominus dabit benignita- tem, & terra no- stra dabit fructum suum.

Κ αὶ γὰρ ὁ κύριος δώ- σει χρηστότητα, καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς.

I ustitia ante eum ambulabit, & po- net in via gressus suos.

Δ ικαιοσύνη ἐνώ- πιον αὐτȣ̃ προπορεύ σεται, καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτȣ̃.

G loria patri & fi- lio, & spiritui san- cto.

Δ όξα πατρὶ καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι.

Psalmus 116. Ψαλμὸς ρις.

Αἰνεῖτε τὸν κύριον πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Δόξα πατρ. Ἀντίφ. Προσελήφθη Μαριὰμ εἰς τὸν οὐρανόν. χαίρουσιν ἄγγελοι, ἀνυμνοῦντες εὐλογοῦσι τὸν κύριον.

Κεφάλαιον.

Τίς αὕτη ἡ ἐκκύπτουσα ὡσεὶ ὄρθρος ἀνατέλλων. καλὴ ὡς σελήνη, ἐκλεκτὴ ὡς ὁ ἥλιος, φοβερὰ ὡς στρατοπέδων παρατάξις τεταγμένη; Τῷ θεῷ χάριτας. Στίχ. Ἀξίωσόν με ὑμνῆσαί σε παρθένε ἱερά. Ἀποκρι-

Laudate dominū omnes gētes, laudate eū omnes populi. Quoniā confirmata est super nos misericordia eius, & veritas domini manet in æternum. Gloria patri. añ. Assumpta est Maria in cœlum, gaudent angeli, laudantes benedicūt dñm.

Capitulum.

Quæ est ista quæ progreditur quasi aurora consurgēs, pulchra vt luna, electa vt sol, terribilis vt castrorū acies ordinata? Deo gratias. *Vers.* Dignare *me laudare te virgo sacrata.* Responsorium.

rium. Da mihi
rtutem contra ho-
s tuos. Kyrie elei-
. Christe eleison.
yrie eleison.
rsus. Domine ex-
di orationẽ meã.
esponsoriũ. Et cla-
or meus ad te ve-
at.

Oratio.

D*Eus qui virginalẽ, aulam bea* Mariæ *virginis, qua habita- s eligere digna- s es, da quæsu- us vt sua nos de- nsione munitos, iu- ndos suæ faciat teresse commemo- tioni. Qui viuis r regnas Deus per nnia secula secu- rum. Amen.*

Pro

κρίσις. Δός μοι δύ-
ναμιν κατὰ τῶν ἐχθρῶν
σου. Κύριε ἐλέησον.
Χριστὲ ἐλέησον. Κύριε
ἐλέησον.. Στῖχος.
Κύριε εἰσάκουσον τῆς
προσευχῆς μου. Ἀπό-
κρισ. Καὶ ἡ κραυγή
μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Εὐχή.

ΘΕὸς ὁ τὴν παρθενικὴν αὐλὴν τῆς μακαρίας παρθένου Μαρίας, ἐφ᾽ ᾧ κατασκηνῶσαι ἐν αὐτῇ, ἐκλέξασθαι καταξιώσας, παράσχου δεόμεθα, ὅπως τῇ ταύτης περιπεφραγμένους ἡμᾶς ἀντιλήψει, εὐθύμους ποιήσῃ τῇ ἀναμνήσει αὐτῆς παρεῖναι. ὃς ζῇς καὶ βασιλεύεις εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Ὑπὲρ τῶν ἁγίων Ἀντίφ. Ἅγιοι τοῦ θεοῦ πάντες πρεσβεύειν καταδέξασθε ὑπὲρ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, καὶ πάντων. Στίχ. Εὐφράνθητε ἐπὶ κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι. Ἀπό. καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Εὐχή

Εἰσάκουσον ἡμῶν ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν, καὶ τοῖς τῶν ἀποστόλων σου Πέτρου, καὶ Παύλου, καὶ ταῖς τῶν ἄλλων ἀποστόλων φρουρήσεσιν ἡμᾶς ἀσφάλισον, ὁ ταῖς αὐτῶν χαρισάμενος πιστοὺς εἶναι διδασκαλίαις. Εὐχή. Οἱ ἅγιοί σου πάντες δεόμεθα κύριε. καὶ τὰ ἑξῆς.

Pro sanctis. Antiphona. Sancti Dei omnes intercedere dignemini pro nostra omniúmque salute. *Versus.* Lætamini in domino, & exultate iusti. *Responsorium.* Et gloriamini omnes recti corde.

Oratio.

Exaudi nos Deus salutaris noster, & apostolorum tuorum Petri & Pauli, & aliorum apostolorum tuere præsidiis, quorũ donasti fideles esse doctrinis.

Oratio

Omnes sancti tui quæsumus domine &c.

DEus in adiutorium meum tende.
omine ad adiuandū me festina.
loria patri & filio & spiritui san- o.
cut erat. Hym.
emento salutis au or. &c. ἀρ. Ma- *a virgo.*

Psalmus 119.

AD dominum cū tribularer, clamaui, & udiuit me.
omine libera ani- am meam à labiis quis, & à lingua losà.
uid detur tibi t quid appona- tibi ad linguam losam?
agitta potentis acuta,

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.
Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.
Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι.
Ὡς ἦν. Ὕμνος.
Ὦ σωτηρίας αὐτουργέ. καὶ τὰ ἑξῆς. Ἀντίφ. Ἡ παρθένος Μαρία.

Ψαλμὸς ριθ.

ΠΡὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου.
Κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων ἀδίκων, καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας.
Τί δοθείη σοι, καὶ τί προστεθείη σοι πρὸς γλῶσσαν δολίαν;
Τὰ βέλη τοῦ δυνα- τοῦ

Non det in commotionem pedem tuũ: neque dormitet qui custodit te.

Ecce non dormitabit neq; dormiet qui custodit Israël.

Dñs custodiat te dñs protectio tua super manũ dexterã tuã.

Per diẽ sol non vret te, neq; luna p noctẽ.

Dominus custodiat te ab omni malo, custodiat animam tuam dominus.

Dominus custodiat introitum tuum, & exitum tuum, ex hoc nunc & vsque in seculum.

Gloria.

LAEtatus sũ in his quæ dicta sũt mihi. in domũ dñi ibim⁹.

Μὴ δῴης εἰς σάλον τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξῃ ὁ φυλάσσων σε.

Ἰδοὺ οὐ νυστάξει οὐδὲ ὑπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραήλ.

Κύριος φυλάξαι σε, κύριος σκέποι σοι ἐπὶ χεῖρα δεξιάν σου.

Ἡμέρας ὁ ἥλιος οὐ συγκαύσει σε οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα.

Κύριος φυλάξαι σε, ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξαι τὴν ψυχήν σου ὁ κύριος.

Κύριος φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Δόξα. Ψαλ. ρκά.

Εὐφράνθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι εἰς οἶκον κυρίου πορευσόμεθα.

Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ.

Stantes erant pedes nostri, in atriis tuis Hierusalem.

Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Hierusalẽ quæ ædificatur vt ciuitas, cuius participatio eius in idipsum.

Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματι κυρίου.

Illuc enim ascenderunt tribus, tribus dñi, testimoniũ Israël ad confitendum nomini domini.

Ὅτι ἐκεῖ ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν, θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαβίδ.

Quia illic sederunt sedes in iudicio, sedes sup domũ Dauid

Ἐρωτήσατε δὴ εἰς εἰρήνην τὴν Ἱερουσαλήμ, καὶ εὐθηνία τοῖς ἀγαπῶσί σε.

Rogate quæ ad pacem sunt Hierusalem, & abundantia diligentibus te.

Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν τῇ δυνάμει σου, καὶ εὐθηνία ἐν τοῖς πυργοβάρεσί σου.

Fiat pax in virtute tua, & abundantia in turribus tuis.

Ἕνεκα τῶν ἀδελφῶν μου, καὶ τῶν πλησίον μου ἐλάλουν δὴ εἰρήνην περὶ

Propter fratres meos & proximos meos loquebar pacem de

te.
propter domum do-
ni Dei nostri
esiui bona tibi.
loria patri. An-
phona . Maria
rgo assumpta est
athereum tha-
num, in quo rex
rum stellato sedet
io.

Capitulum.

ET sic in Sion
firmata sum,
in ciuitate san-
ficata similiter
uieui, & in Hie-
alem potestas
a. Deo gra-
s. Ver. Diffusa est
tia in labiis tu-
Responsorium.
pterea benedixit
deus in ater-
m. Ryrie elei-
son

πρόσ σου.
Ἕνεκα τοῦ οἴκου κυ-
ρίου τοῦ θεοῦ ἡμῶν, ἐξε-
ζήτησα ἀγαθά σοι.
Δόξα πατρί. Ἀντί.
Ἡ παρθένος Μαρία
προσελήφθη εἰς τὸν
ὑπερουράνιον θάλαμον,
ἐν ᾧ περ ὁ βασιλεὺς
τῶν βασιλέων ὑπὸ
καταστέρου κάθηται
θρόνου.

Κεφάλαιον.

ΚΑὶ οὕτως ἐν
Σιὼν ἐστηρίχθην
ἐν πόλει ἡγιασμένῃ
ὁμοίως ἀνεπαυσά-
μην, καὶ ἐν Ἱερου-
σαλὴμ ἡ ἐξουσία μου.
Τῷ θεῷ χάριτας.
Στίχος. Ἐξεχύθη
χάρις ἐν χείλεσί
σου. Ἀπόκρισις.
Διὰ τοῦτο εὐλόγη-
σέ σε ὁ θεὸς εἰς τὸν
αἰῶνα. Κύριε ἐλέη-
σο

σον. Χριστὲ ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω. Εὐχή.

Ὁ Θεὸς ὁ τῆς αἰωνίου σωτηρίας γονίμῳ τῆς μακαρίας παρθενίᾳ Μαρίας τῷ ἀνθρωπείῳ γένει γέρα πορισάμενος, παράσχου δεόμεθα, ὅπως αὐτὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἐντυγχάνειν αἰσθανώμεθα δι' ἧς ἠξιώθημεν τὸν τῆς ζωῆς αὐτουργὸν ἀποδέξασθαι κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν σὸν υἱόν. Ἀμήν.

Ὑπὲρ τῶν ἁγίων. Ἀντίφωνον. Ἅγιοι τοῦ θεοῦ πάντες πρεσβεύειν καταδέξασθε ὑπὲρ

τῆς

son. Christe eleison. Kyrie eleison. Domine exaudi orationem meam. Et clamor meus ad te veniat.

Oratio.

Deus qui salutis æternæ beatæ Mariæ virginitate fœcunda humano generi præmia præstitisti, tribue quæsumus, vt ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus authorem vitæ suscipere dominum nostrum Iesum Christum filium tuum. Amen.

Commemoratio de sanctis. Antip. *Sancti dei omnes intercedere dignemini*

pro

ro nostra omnimq; salute. Versus. atamini in domio, & exultate iusti. esponso. Et gloriaiini omnes recti orde.

τῆς ἡμῶν σωτηρίας, καὶ πάντων. Στί. Εὐφράνθητε ἐπὶ κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι. Ἀπό. Καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Oratio.

Εὐχή.

Protege domine poplum tuum, & apostolorũ tuorũ Petri & Pauli, & aliorũ apostolorum patrocinio confidentem, perpetua defensione conserua. Oratio.

Σκέπε κύριε τὸν λαόν σου, καὶ τῇ τῶν ἀποστόλων σου Πέτρου καὶ Παύλου, καὶ τῇ τῶν ἄλλων ἀποστόλων ἐπικουρίᾳ πεποιθότα διηνεκεῖ ἀντιλήψει διαφύλαξον. Εὐχή.

Omnes sancti tui quæsumus domine.

Οἱ ἅγιοί σου πάντες δεόμεθα κύριε.

Deus in adiutorium meum intende.

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

Domine ad adiuuãdum me festina.

Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Gloria patri & filio & spiritui sctõ: Sicut

Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι. Ὡς

Ὡς ἦν. Ὕμνος.
Ὦ σωτηρίας αὐτουργέ. Ἀντίφωνον. Εἰς ὀσμήν.

Ψαλμὸς ρκβ.

Πρὸς σὲ ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου, τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ.

Ἰδοὺ ὡς ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων αὐτῶν.

Ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς κυρίας αὐτῆς.

Οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι ἡμᾶς.

Ἐλέησον ἡμᾶς κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν ἐξουδενώσεως.

Ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ

Sicut erat. Hym.
Memento salutis author. Antiphona. In odorem.

Psalmus 121.

Ad te leuaui oculos meos, qui habitas in cælis.

Ecce sicut oculi seruorum in manibus dominorũ suorum.

Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ, ita oculi nostri ad dominum deum nostrum, donec misereatur nostri.

Miserere nostri domine, miserere nostri: quia multùm repleti sumus despectione.

Quia multũ repleta est anima nostra. oppro-

...pprobrium abundantibus, & despectio superbis.

...loria patri.

Psalmus 123.

NIsi quia dominus erat in ...obis, dicat nunc Israël, nisi quia dominus erat in nobis:

...um exurgerẽt homines in nos, fortè ...iuos deglutissent ...os.

...um irasceretur furor eorũ in nos, forsitan aqua absor...uisset nos.

...orrẽtem pertransiit anima nostra, forsitan pertransisset anima nostra ...quam intolerabilem.

...enedictus domin⁹ qui non dedit nos in captio-

τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνοῦσι, καὶ ἡ ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Δόξα πατρί.

Ψαλμὸς ρκγ.

ΕΙ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ, εἰ μὴ ὅτι κύριος ἦν ἐν ἡμῖν.

Ἐν τῷ ἐπαναςῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα ζῶντας ἂν κατέπιον ἡμᾶς.

Ἐν τῷ ὀργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, ἄρα τὸ ὕδωρ ἂν κατεπόντισεν ἡμᾶς.

Χείμαῤῥον διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἄρα διῆλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ ἀνυπόστατον.

Εὐλογητὸς κύριος ὃς οὐκ ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θή-

θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.

Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐῤῥύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων.

Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐῤῥύσθημεν.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρκδ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ κύριον ὡς ὄρος Σιὼν, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Ὄρη

captionem dentibus eorum.

Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium.

Laqueus contritus est, & nos liberati sumus.

Adiutorium nostrũ in nomine domini, qui fecit cœlum & terram.

Gloria patri & filio, & spiritui sancto.

Sicut erat in principio, & nunc & semper, & in secula seculorum. Amen.

Psalmus 124.

Qui confidunt in domino, sicut mons Sion: non cõmouebitur in æternũ, qui habitat in Hierusalem.

Montes

Montes in circuitu eius, & dominus in circuitu populi sui, ex hoc nunc & vsque in seculum.

Quia nõ relinquet dominus virgã peccatorum super sortem iustorum, vt non extendant iusti ad iniquitatem manus suas.

Benefac domine bonis, & rectis corde,

Declinantes autem in obliquationes adducet dominus cum operantibus iniquitatem, pax super Israël.

Gloria patri. Antiphona. In odorem vnguentorum tuorum currimus, adolescentulæ dilexerũt te nimis.

Ὄρη κύκλῳ αὐτῆ, καὶ ὁ κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτῆ, ἀπὸ τῆ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὅτι οὐκ ἀφήσει κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.

Ἀγάθυνον κύριε τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς, ἀπάξει κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, εἰρήνη ἐπὶ τὸν ἰσραήλ.

Δόξα πατρί. Ἀντίφωνον. Εἰς ὀσμὴν μύρων σου τρέχομεν, νεάνιδες ἠγάπησάν σε σφόδρα.

Κεφάλαιον.

ΚΑὶ ἐῤῥίζωσα ἐν λαῷ δεδοξασμένῳ, καὶ εἰς τὰ μέρη τοῦ θεοῦ μου ἡ κληρονομία αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ πληρώματι τῶν ἁγίων ἡ κατοχή μου. Τῷ θεῷ χάριτας. Στίχ. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Απόκρισις. Καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Κύριε ἐλέησον. Χριστὲ ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Εὐχή.

ΠΑράσχου παντοικτίρμων θεὲ τῇ ἡμετέρᾳ ἀσθενείᾳ τι συμμαχίαν, ὅπως τὴν τῆς ὑπεραγίας θεο-

Capitulum.

ET radicaui in populo honorificato, et in parte Dei mei hæreditas illiꝰ, & ĩ plenitudine sanctorũ detentio mea. Deo gratias. *Versus.* Benedicta tu in mulieribꝰ. *Responsorium* Et benedictus fructus ventris tui. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. *Domine exaudi orationẽ meam.* Et clamor meus ad te veniat.

Oratio.

COncede misericors deus fragilitati nostræ præsidium, vt qui

qui sanctæ dei genitricis virginis Mariæ memoriam agimus, intercessionis eius auxilio, à nostris iniquitatibus resurgam⁹. Per eundem dominũ nostrũ Iesum Christum. Amen. Pro sanctis Ant. *Sancti dei omnes intercedere dignemini pro nostra omniũque salute.* Vers. *Lætamini in domino, & exultate iusti.* Responsorium. *Et gloriamini omnes recti corde. Exaudi nos, &c.*

Oratio.

O *mnes sancti.*

D *Eus ĩ adiutoriũ meũ ĩtẽde.* D *omine ad adiuuãdum me festina.*

Gloria

θεοτόκου μνήμην τελοῦντες, τῇ τῶν ἐντεύξεων αὐτῆς ἐπικουρίᾳ, ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ἀνομιῶν ἀναστῶμεν, δι' αὐτοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν. Ὑπὲρ τῶν ἁγίων. Ἀντί. Ἅγιοι τοῦ θεοῦ πάντες πρεσβεύειν καταδέξασθε ὑπὲρ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, καὶ πάντων. Στίχος. Εὐφράνθητε ἐπὶ κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι. Ἀπό. Καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Εἰσάκουσον ἡμῶν. καὶ τὰ ἑξῆς. Εὐχή. Οἱ ἅγιοι.

Ο Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

Κ ύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον

 Δόξα

Δόξα πα]ρὶ. Ὕμνος. Σωτηρίας αὐθυργὲ. καὶ τὰ ἑξῆς. Ἀντίφωνον. Καλὴ εἶ.

Ψαλμὸς ρκέ.

ΕΝ τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι.

Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως.

Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ᾽ αὐτῶν.

Ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ᾽ ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.

Ἐπίστρεψον κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάῤῥους ἐν τῷ νότῳ.

Ὁ

Gloria patri & filio. Hymnus. Memẽto salutis author, &c. Antipho. Pulchra es.

Psalmus 125.

IN convertẽdo dominus captiuitatẽ Sion, facti sumus sicut consolati.

Tunc repletum est gaudio os nostrum, & lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes, magnificauit dominus facere cum eis.

Magnificauit dominus facere nobiscum, facti sumus lætantes.

Conuerte domine captiuitatem nostrã, sicut torrentes in austro.

Qui

Qui seminant in lachrymis, in exultatione metent.

Euntes ibant & flebant, mittentes semina sua.

Venientes autẽ venient cum exultatione portantes manipulos suos.

Gloria patri.

Psalmus. 126.

Nisi dominus ædificauerit domũ, in vanum laborauerunt qui ædificant eam.

Nisi dominus custodierit ciuitatem, frustrà vigilat qui custodit eam.

Vanum est vobis ante lucem surgere, surgite postquã sederitis qui manducatis panem doloris.

Cum

Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι.

Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν.

Ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Δόξα πα. Ψαλ. ρκϛ.

Ἐὰν μὴ κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.

Ἐὰν μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν, ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης.

Ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον, ἰδοὺ ἡ κληρονομία κυρίου οἱ υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός.

Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

Μακάριος ἀνὴρ ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ.

Cum dederit dilectis suis somnum, ecce hæreditas domini filij, merces fructus ventris.

Sicut sagittæ in manu potentis, ita filij excussorum.

Beatus vir qui implebit desiderium suum ex ipsis, non confundetur cũ loquetur inimicis suis in porta.

Gloria patri & filio.

Ψαλμὸς ρκζ.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, μακάριος εἶ, καὶ καλῶς.

Psalmus 127.

Beati omnes qui timent dominum, qui ambulant in viis eius.

Labores manuum tuarum manducabis, beatus es, & bene,

ne tibi erit.	λῶς σοι ἔσαι.
V xor tua sicut vitis abundans, in lateribus domus tuæ.	Η γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου.
F ilij tui sicut nouellæ oliuarum, in circuitu mensæ tuæ.	Ο ἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.
E cce sic benedicetur homo qui timet dominum.	Ι δοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον.
B enedicat tibi dominus ex Sion, & videas bona Hierusalem omnibus diebus vitæ tuæ.	Ε ὐλογήσαι σε κύριος ἐκ Σιὼν, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.
E t videas filios filiorum tuorum pacem super Israël.	Κ αὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου, εἰρήνην ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
G loria. Antipho.	Δ όξα. Ἀντίφονον.
Pulchra es & decora filia Hierusalem, terribilis vt castrorum acies ordinata.	Καλὴ ὑπάρχεις καὶ ὡραία θυγάτηρ Ἱερουσαλὴμ φοβερὰ ὡς στρατοπέδων παράταξις τεταγμένη.

Κεφάλαιον.

ΕΝ ταῖς πλατείαις ὡς κιννάμωμον καὶ βάλσαμον ἀρωματίζον δέδωκα ὀσμήν, καὶ ὡς σμύρνα ἐκλεκτὴ δέδωκα ἡδύτητα ὀσμῆς. Τῷ θεῷ χάριτας. Στίχ. Μετὰ τόκον παρθένος ἄφθορος διέμεινας. Ἀπό. Θεοτόκε πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον. Χριστὲ ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Στίχ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Ἀπόκρι. Καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω. Εὐχή.

ΤΟῖς τῶν δουλευόντων σου δεόμεθα κύριε παραπτώμασι σύγγνωθι, ὅπως οἱ εὐαρεστεῖν σοι

ἐν

Capitulum.

IN plateis sicut cĩnamomum & balsamũ aromatizans odorem dedi; quasi myrrha electa dedi suauitatem odoris. Deo gratias. Versus. Post partum virgo inuiolata permansisti. Responso. Dei genitrix intercede pro nobis. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Versus. Domine exaudi orationẽ meã. Responsorium. Et clamor meus ad te veniat.

Oratio.

FAmulorum tuorum quæsumus domine delictis ignosce, vt qui tibi place-

placere de actibus nostris non valemus, genitricis filij tui domini nostri Iesu Christi intercessione saluemur. Per eundem Christum dominum nostrum. Amen. Pro sanctis. Ant. Sancti dei omnes intercedere dignemini pro nostra omniumq; salute. Vers. Lætamini in domino, & exultate iusti. Respō. Et gloriamini omnes recti corde.

Oratio.

PRæsta quæsumus omnipotens deus, vt nullis nos permittas perturbationib⁹ concuti, quos in apostolica cōfessionis petra-

ἐκ τῶν ἡμετέρων πράξεων μὴ ἰσχύοντες, τῇ τῆς μητρὸς τοῦ υἱοῦ σου, κυρίου δὲ ἡμῶν ἐντεύξει σωθείημεν, δι' αὐτοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν. Ὑπὲρ τῶν ἁγίων. Ἀντ. Ἅγιοι τοῦ θεοῦ πάντες πρεσβείαν καταδέξασθε ὑπὲρ τῆς ἡμῶν καὶ πάντων σωτηρίας. Στί. Εὐφράνθητε ἐπὶ κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι. Ἀπό. Καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Εὐχή.

ΠΑράσχου δεόμεθα παντοδύναμε θεέ, μηδεμίᾳ συγχύσει συνθλάττεσθαι, οὓς ἐπὶ τῇ τῆς ἀποστολικῆς ὁμολογίας πέ-

θήραν τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν.

Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον ἐῤῥύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν θηρευόντων.

Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ ἡμεῖς ἐῤῥύσθημεν.

Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ὀνόματι κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρκδ'.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ κύριον ὡς ὄρος Σιὼν, οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ κατοικῶν Ἱερουσαλήμ.

Ὄρη

captionem dentibus eorum.

Anima nostra sicut passer erepta est de laqueo venantium.

Laqueus contritus est, & nos liberati sumus.

Adiutorium nostrũ in nomine domini, qui fecit cœlum & terram.

Gloria patri & filio, & spiritui sancto.

Sicut erat in principio, & nunc & semper, & in secula seculorum. Amen.

Psalmus 124.

Qui confidunt in domino, sicut mons Sion: non cõmouebitur in æternũ, qui habitat in Hierusalem.

Montes

Montes in circuitu eius, & dominus in circuitu populi sui, ex hoc nunc & vsque in seculum.

Quia nõ relinquet dominus virgã peccatorum super sortem iustorum, vt non extendant iusti ad iniquitatem manus suas.

Benefac domine bonis, & rectis corde,

Declinantes autem in obliquationes adducet dominus cum operantibus iniquitatem, pax super Israël.

Gloria patri. Antiphona. In odorem vnguentorum tuorum currimus, adolescentulæ dilexerũt te nimis.

Ὄρη κύκλῳ αὐτοῦ, καὶ ὁ κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ὅτι οὐκ ἀφήσει κύριος τὴν ῥάβδον τῶν ἁμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων, ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν.

Ἀγάθυνον κύριε τοῖς ἀγαθοῖς, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ.

Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς, ἀπάξει κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν, εἰρήνη ἐπὶ τὸν ἰσραήλ.

Δόξα πατρί. Ἀντίφωνον. Εἰς ὀσμὴν μύρων σου τρέχομεν, νεάνιδες ἠγάπησάν σε σφόδρα.

Capi- Κε-

Κεφάλαιον.

Καὶ ἐῤῥίζωσα ἐν λαῷ δεδοξασμένῳ, καὶ εἰς τὰ μέρη τοῦ θεοῦ μου ἡ κληρονομία αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ πληρώματι τῶν ἁγίων ἡ κατοχή μου. Τῷ θεῷ χάριτας. Στίχ. Εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί. Ἀπόκρισις. Καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου. Κύριε ἐλέησον. Χριστὲ ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Εὐχή.

Παράσχου παντοικτίρμων θεὲ τῇ ἡμετέρᾳ ἀσθενείᾳ τὴν συμμαχίαν, ὅπως τὴν τῆς ὑπεραγίας θεο-

Capitulum

ET radicaui in populo honorificato, et in parte Dei mei hæreditas illiꝰ, & ĩ plenitudine sanctorũ detentio mea. Deo gratias. Versus. Benedicta tu in mulieribꝰ. Responsorium Et benedictus fructus ventris tui. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Domine exaudi oratione meam. Et clamor meus ad te veniat.

Oratio.

COncede misericors deus fragilitati nostræ præsidium, vt qui

qui sanctæ dei genitricis virginis Mariæ memoriam agimus, intercessionis eius auxilio, à nostris iniquitatibus resurgam'. Per eundem dominũ nostrũ Iesum Christum. Amen. Pro *sanctis* Ant. S*ancti dei omnes intercedere dignemini pro nostra omniũque salute.* Vers. *Lætamini in domino, & exultate iusti.* Responsorium. *Et gloriamini omnes recti corde.* Exaudi nos, &c

Oratio.

O *mnes sancti.*

D*Eus ĩ adiutoriũ meũ ĩtẽde.* D*omine ad adiuuãdum me festina.*

Gloria

θεοτόκου μνήμην τελοῦντες, τῇ τῶν ἐντεύξεων αὐτῆς ἐπικουρίᾳ, ἀπὸ τῶν ἡμετέρων ἀνομιῶν ἀναστῶμεν, δι' αὐτοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν. Ὑπὲρ τῶν ἁγίων. Ἀντ. Ἅγιοι τοῦ θεοῦ πάντες πρεσβεύειν καταδέξασθε ὑπὲρ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, καὶ πάντων. Στίχ. Εὐφράνθητε ἐπὶ κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι. Ἀπό. Καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Εἰσάκουσον ἡμῶν. καὶ τὰ ἑξῆς.

Εὐχή. Οἱ ἅγιοι.

Ο Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

Κ ύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον

Δόξα πατ. Ὕμνος. Σωτηρίας αὐθυγγ. καὶ τὰ ἑξῆς. Ἀντίφωνον. Καλὴ εἶ.

Ψαλμός ρκέ.

ἘΝ τῷ ἐπιστρέψαι κύριον τὴν αἰχμαλωσίαν Σιὼν ἐγενήθημεν ὡσεὶ παρακεκλημένοι.

Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα ἡμῶν, καὶ ἡ γλῶσσα ἡμῶν ἀγαλλιάσεως.

Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μετ' αὐτῶν.

Ἐμεγάλυνε κύριος τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν εὐφραινόμενοι.

Ἐπίστρεψον κύριε τὴν αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάῤῥους ἐν τῷ νότῳ.

Ο

Gloria patri & filio. Hymnus. Memẽto salutis author, &c. Antipho. Pulchra es.

Psalmus 125.

IN conuertẽdo dominus captiuitatẽ Sion, facti sumus sicut consolati.

Tunc repletum est gaudio os nostrum, & lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter gentes, magnificauit dominus facere cum eis.

Magnificauit dominus facere nobiscum, facti sumus lætantes.

Conuerte domine captiuitatem nostrã, sicut torrentes in austro.

Qui

Qui ſeminant in lachrymis, in exultatione metent.

Euntes ibant & flebant, mittentes ſemina ſua.

Venientes autẽ venient cum exultatione portantes manipulos ſuos.

Gloria patri.

Pſalmus. 126.

Niſi dominus ædificauerit domũm, in vanum laborauerunt qui ædificant eam.

Niſi dominus cuſtodierit ciuitatem, fruſtrà vigilat qui cuſtodit eam.

Vanum eſt vobis ante lucem ſurgere, ſurgite poſtquã ſederitis qui manducatis panem doloris.

Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει θεριοῦσι.

Πορευόμενοι ἐπορεύοντο, καὶ ἔκλαιον βάλλοντες τὰ σπέρματα αὐτῶν.

Ἐρχόμενοι δὲ ἥξουσιν ἐν ἀγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα αὐτῶν.

Δόξα πατρί. Ψαλ. ρκϛ.

Ἐὰν μὴ κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.

Ἐὰν μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων

Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστι τὸ ὀρθρίζειν, ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης.

Ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον, ἰδοὺ ἡ κληρονομία κυρίου οἱ υἱοί, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός.

Cum dederit dilectis suis somnum, ecce hæreditas domini filij, merces fructus ventris.

Ὡσεὶ βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

Sicut sagittæ in manu potentis, ita filij excussorum.

Μακάριος ἀνὴρ ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν· οὐ καταισχυνθήσονται ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.

Beatus vir qui implebit desiderium suum ex ipsis, non confundetur cũ loquetur inimicis suis in porta.

Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ.

Gloria patri & filio.

Ψαλμὸς ρκζ.

Psalmus 127.

Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ.

Beati omnes qui timent dominum, qui ambulant in viis eius.

Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, μακάριος εἶ, καὶ καλῶς.

Labores manuum tuarum manducabis, beatus es, & bene.

ne tibi erit.	λῶς σοι ἔσαι.
Vxor tua ſicut vitis abundans, in lateribus domus tuæ.	Η γυνή σου ὡς ἄμπελος εὐθηνοῦσα ἐν τοῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας σου.
Filij tui ſicut nouellæ oliuarum, in circuitu menſæ tuæ.	Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν, κύκλῳ τῆς τραπέζης σου.
Ecce ſic benedicetur homo qui timet dominum.	Ἰδοὺ οὕτως εὐλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον.
Benedicat tibi dominus ex Sion, & videas bona Hieruſalem omnibus diebus vitæ tuæ.	Εὐλογήσαι σε κύριος ἐκ Σιὼν, καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλὴμ, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου.
Et videas filios filiorum tuorum pacem ſuper Iſraël.	Καὶ ἴδοις υἱοὺς τῶν υἱῶν σου, εἰρήνην ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.
Gloria. Antipho.	Δόξα. Ἀντίφωνον.
Pulchra es & decora filia Hieruſalem, terribilis vt caſtrorum acies ordinata.	Καλὴ ὑπάρχεις καὶ ὡραία θυγάτηρ Ἱερουσαλὴμ φοβερὰ ὡς στρατοπέδων παράταξις τεταγμένη.

Κεφάλαιον.

ΕΝ ταῖς πλατείαις ὡς κιννάμωμον καὶ βάλσαμον ἀρωματίζον δέδωκα ὀσμήν, καὶ ὡς σμύρνα ἐκλεκτὴ δέδωκα ἡδύτητα ὀσμῆς. Τῷ θεῷ χάριτας. Στίχ. Μετὰ τόκον παρθένος ἄφθορος διέμεινας. Ἀπό. Θεοτόκε πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν. Κύριε ἐλέησον. Χριστὲ ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Στίχ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Ἀπόκρι. Καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω. Εὐχή.

ΤΟῖς τῶν θεραπόντων σου δεόμεθα κύριε παραπτώμασι σύγγνωθι, ὅπως οἱ εὐαρεστεῖν σοι

οὐ

Capitulum.

IN plateis sicut cīnamomum & balsamū aromatizans odorem dedi; quasi myrrha electa dedi suauitatem odoris. Deo gratias. Versus. Post partum virgo inuiolata permansisti. Responso. Dei genitrix intercede pro nobis. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Versus. Domine exaudi orationē meā. Responsorium. Et clamor meus ad te veniat.

Oratio.

FAmulorum tuorum quæsumus domine delictis ignosce, vt qui tibi

place-

placere de actibus nostris non valemus, genitricis filij tui domini nostri Iesu Christi intercessione saluemur. Per eundem Christum dominum nostrum. Amen. Pro sanctis. Ant. *Sancti dei omnes intercedere dignemini pro nostra omniumq; salute.* Vers. *Laetamini in domino, & exultate iusti.* Respō. *Et gloriamini omnes recti corde.*

ἐκ τῶν ἡμετέρων πράξεων μὴ ἰσχύοντες, τῇ τῆς μητρὸς τοῦ υἱοῦ σου, κυρίου δὲ ἡμῶν ἐντεύξει σωθείημεν, δι' αὐτοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν. Ὑπὲρ τῶν ἁγίων. Ἀν. Ἅγιοι τοῦ θεοῦ πάντες πρεσβείαν καταδέξασθε ὑπὲρ τῆς ἡμῶν καὶ πάντων σωτηρίας. Στί. Εὐφράνθητε ἐπὶ κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι. Ἀπό. Καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Oratio.

PRaesta quaesumus omnipotens deus, vt nullis nos permittas perturbationib⁹ concuti, quos in apostolicae cōfessionis petra-

Εὐχή.

Παράσχου δεόμεθα παντοδύναμε θεὲ, μηδεμίᾳ συγχύσει συνθλάττεσθαι, οὓς ἐπὶ τῇ τῆς ἀποστολικῆς ὁμολογίας πέ-

πέτρᾳ ἐστερέωσας.

petra solidasti.

Εὐχή.

Oratio.

Οἱ ἅγιοί σου.

Omnes sancti tui.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

Deus in adiutorium meum intende.

Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Domine ad adiuuandum me festina.

Δόξα πατρί. Ἀντί. Ἕως οὗ ὁ βασιλεύς.

Gloria patri. Anti. Dum esset rex.

Ψαλμὸς ρθ.

Psalmus 106.

Εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ μου, κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Dixit dominus domino meo, sede à dextris meis:

Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Donec ponam inimicos tuos, scabellũ pedum tuorum.

Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι κύριος ἐκ Σιὼν, καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.

Virgã virtutis tuæ emittet tibi dñs ex Sion, & dominare in medio inimicorum tuorum.

Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου ἐν ταῖς λαμπρότη-

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendoribus sancto-

ctorum, ex vtero ante luciferum genui te.

I urauit dominus, & non pœnitebit eum, tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melchisedech.

D ominus à dextris tuis, confregit in die iræ suæ reges.

I udicabit in nationibus, implebit ruinas, conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet, propterea exaltabit caput.

Gloria patri. Ant. Cum esset rex in accubitu suo, nardus mea dedit odorem suauitatis. An. Læua eius.

Lau-

τησι τῶν ἁγίων σου, ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Ὤμοσε κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται, σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Κύριος ἐκ δεξιῶν σου συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς.

Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι, πληρώσει πτώματα, συνθλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν.

Ἐκ χειμάῤῥου ἐν ὁδῷ πίεται, διὰ τοῦτο ὑψώσει κεφαλήν.

Δόξα πατρί. Ἀντί. Ἕως οὗ ὁ βασιλεὺς ἐν ἀνακλίσει αὐτοῦ, ἡ νάρδος μου ἔδωκεν ἡδύτητα ὀσμῆς. Ἀντίφωνον. Ἡ εὐώνυμος αὐτοῦ.

Ψαλ-

Ψαλμὸς ριβ.

Αἰνεῖτε παῖδες κύριον, αἰνεῖτε τὸ ὄνομα κυρίου.

Εἴη τὸ ὄνομα κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος.

Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν, αἰνετὸν τὸ ὄνομα κυρίου.

Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ κύριος, ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.

Τίς ὡς κύριος ὁ θεὸς ἡμῶν, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ;

Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν, καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα.

Τοῦ

Psalmus 112.

Laudate pueri dn̄m, laudate nomen domini.

Sit nomen domini benedictum, ex hoc nunc & vsq; in seculum.

A solis ortu vsque ad occasum, laudabile nomen domini.

Excelsus super omnes gentes dominus, & super cœlos gloria eius.

Quis sicut dominus deus noster qui in altis habitat, & humilia respicit in cœlo & in terra?

Suscitans à terra inopem, & de stercore erigens pauperem.

Vt

Vt collocet eum cum principibus, cum principibus populi sui.

Qui habitare facit sterilem in domo, matrem filiorum lætantem.

Gloria patri.

Antiphona. Læua eius sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me.

Antiphona. Nigra sum.

Psalmus 121.

LAEtatus sum in his quæ dicta sunt mihi, in domum domini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, in atriis tuis Hierusalem.

Hierusalē quæ ædificatur vt ciuitas, cuius

Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων, μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ.

Ὁ κατοικίζων στεῖραν ἐν οἴκῳ, μητέρα τῶν τέκνοις εὐφραινομένην

Δόξα πατρί. Ἀντί.

Ἡ εὐώνυμος αὐτοῦ ὑπὸ τὴν κεφαλήν μου καὶ ἡ δεξιὰ αὐτοῦ περιπλέξεταί με. Ἀντίφωνον Μέλαινά εἰμι.

Ψαλμὸς ρκά.

Εὐφράνθην τῶν τοῖς εἰρηκόσι μοι, εἰς οἶκον κυρίου πορευσόμεθα.

Ἑστῶτες ἦσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου Ἱερουσαλήμ.

Ἱερουσαλὴμ οἰκοδομουμένη ὡς πόλις, ἧς

Gloria patri Anti. Nigra sum, sed formosa filia Hierusalem, ideo dilexit me rex, & introduxit me in cubiculum suum. Antiph. Iam hyems.

Δόξα πατρί. Ἀντί. Μέλαινά εἰμι καὶ καλὴ θυγάτηρ Ἱερουσαλὴμ, διὰ τοῦτο ἠγάπησέ με ὁ βασιλεὺς, καὶ εἰσήνεγκέ με εἰς τὸ ταμεῖον αὐτοῦ. Ἀντί. Ἤδη ὁ χειμών.

Psalmus 126.

Ψαλ. ρκϛ.

NIsi Dominus ædificauerit domum, in vanum laborauerunt qui ædificant eam.

ΕἈν μὴ κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.

Nisi dominus custodierit ciuitatẽ, frustrà vigilat qui custodit eam.

Ἐὰν μὴ κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην ἠγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

Vanũ est vobis ante lucẽ surgere, surgite postquam sederitis qui manducatis panem doloris.

Εἰς μάτην ὑμῖν ἐστὶ τὸ ὀρθρίζειν, ἐγείρεσθε μετὰ τὸ καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὀδύνης.

Cum dederit dilectis suis somnum, ecce hæreditas domini

Ὅταν δῷ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον, ἰδοὺ ἡ κληρονομία κυρίου

ρίου οἱ υἱοὶ, ὁ μισθὸς τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός.

mini filij, merces fructus ventris.

Ὡς βέλη ἐν χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν ἐκτετιναγμένων.

Sicut sagitta in manu potentis, ita filij excussorum.

Μακάριος ἀνὴρ ὃς πληρώσει τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἐξ αὐτῶν, οὐ καταισχυνθήσονται ὅταν λαλῶσι τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις

Beatus vir qui implebit desideriũ suum ex ipsis, nõ confundetur cũ loquetur inimicis suis in porta.

Δόξα. Ἀντί. Ἤδη ὁ χειμὼν παρῆλθεν, ὁ ὄμβρος ἀπῆλθε, καὶ ἀνεχώρησεν, ἀνάστα ἡ ἀγαπητή μου, καὶ πρόσελθε. Ἀντί. Ὡραιώθης.

Gloria. Antiphona. Iam hyems trãsiit, imber abiit & recessit, surge amica mea & veni. Antiphona. Speciosa facta es.

Ψαλμὸς ρμζ.

Psalmus 147.

ΕΠαίνει Ἱερουσαλὴμ τὸν κύριον, αἴνει τὸν θεόν σου Σιών.

LAuda Hierusalem dominum, lauda Deum tuum Sion.

Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς

Quoniam confortauit seras portarũ tuarum, benedixit filiis

filiis tuis in te.	ὑιὸς σου ἐν σοί.
Qui posuit fines tuos pacem, & adipe frumenti satiat te.	Ὁ τιθεὶς τὰ ὅριά σου εἰρήνην, καὶ στέαρ πυροῦ ἐμπιπλῶν σε.
Qui emittit eloquium suum terræ, velociter curret sermo eius.	Ὁ ἀποστέλλων τὸ λόγιον αὐτοῦ τῇ γῇ, ἕως τάχους δραμεῖται ὁ λόγος αὐτοῦ.
Qui dat niuem sicut lanam, nebulam sicut cinerem spargit.	Διδόντος χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον, ὁμίχλην ὡσεὶ σποδὸν πάσσοντος.
Mittit crystallum suam sicut buccellas, ante faciem frigoris eius quis sustinebit?	Βάλλοντος κρύσταλλον αὐτοῦ ὡσεὶ ψωμοὺς, κατὰ πρόσωπον ψύχους αὐτοῦ τίς ὑποστήσεται;
Emittet verbũ suũ, & liquefaciet ea: flabit spiritus eius, & fluent aquæ.	Ἐξαποστελεῖ τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ τήξει αὐτὰ, πνεύσει τὸ πνεῦμα αὐτοῦ, καὶ ῥυήσεται ὕδατα.
Qui annũciat verbum suum Iacob, iustitias & iudicia sua Israël.	Ὁ ἀπαγγέλλων τὸν λόγον αὐτοῦ τῷ Ἰακὼβ, δικαιώματα καὶ κρίματα αὐτοῦ τῷ Ἰσραήλ.

Non | Οὐκ

Οὐκ ἐποίησεν οὕτω παντὶ ἔθνει, καὶ τὰ κρίματα αὐτοῦ οὐκ ἐδήλωσεν αὐτοῖς.

Δόξα πατρί. Ἀντί. Ὡραιώθης καὶ ἡδιώθης ἐν τρυφαῖς σου ὑπεραγία θεοτόκε.

Non fecit taliter omni nationi, & iudicia ſua non manifeſtauit eis.

Gloria patri. Anti. *Speciosa facta es, & ſuauis in deliciis tuis ſancta dei genitrix.*

Κεφάλαιον.

ΑΠ' ἀρχῆς, καὶ πρὸ τῶν αἰώνων ἐκτίσθην, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος οὐ μὴ ἐκλίπω, καὶ ἐν σκηνῇ ἁγίᾳ ἐνώπιον αὐτοῦ ἐλειτούργησα. Τῷ θεῷ χάριτας.

Capitulum.

AB initio & ante ſecula creata ſum, & vſq; ad futurum ſeculum non deſinam, & in habitatione ſancta coram ipſo miniſtraui. Deo gratias.

Ὕμνος.

ΧΑῖρε θαλάσσης ἄστρον, ἱερὰ θεοῦ μῆτερ, ἀειπαρθένε τε, μακαρία πόλου πύλη.

Ἡ τὸ

Hymnus.

AVe maris ſtella, dei mater alma, atque ſemper virgo, fœlix cœli porta.

Sumens

Sumens illud aue, Gabrielis ore, funda nos in pace, mutans nomen Euæ.

Solue vincla reis, profer lumen cæcis, mala noſtra pelle, bona cuncta poſce.

Monſtra te eſſe matrem, ſumat per te preces, qui pro nobis natus, tulit eſſe tuus.

Virgo ſingularis, inter omnes mitis, nos culpis ſolutos, mites fac & caſtos.

Vitam præſta puram, iter para tutum, vt videntes Ieſum, ſemper collætemur.

Sit laus deo patri, ſummo Chriſto decus, ſpiritui ſancto, tribus honor vnus.

Amen

Ἡ τὸ χαῖρε ἀκοῦσα, Γαβριὴλ ςόματι, ςερέωσον ἡμᾶς ἐν εἰρήνῃ, τρέπουσ' Εὔας, κλῆσιν.

Λῦ' ἐνόχοις πέδας φῶς τυφλοῖς παρέχου, ἡμῶν κακὰ δίωκε, αἰτοῦ χρηςὰ πάντα.

Δεῖξον εἶναι μήτηρ, λιτάζου τὸν χάριν ἡμῶν γεννηθέντα, καὶ σὸν εἶναι τλάντα.

Ὦ μόνη παρθένε, προσηνὴς ἐν πάσαις, ἡμᾶς ἀνεγκλήτους, πρᾳεῖς, ἁγνοὺς τέλει.

Δὸς ἀῤῥυπον βίον, τρίβον ἀσφαλίσον, ὡς Ἰησοῦν ὁρῶντες, ἀεὶ συνηθῶμεν.

Ἡ τῷ θεῷ δόξα πατρὶ, χριςῷ κλέος, πνεύματι ἁγίῳ, τρισὶ τιμὴ μία.

K Ἀμήν

Ἀμήν. Στίχ. Ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου. Ἀπόκ. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα.
Ἀντίφων. Μακαρία μήτηρ.
ᾠδὴ τῆς θεοτόκου.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.
Καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ θεῷ τῷ σωτῆρί μου.
Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτῆς: ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.
Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν, τοῖς φο-

Amen. Ver. *Diffusa est gratia in labiis tuis.* Respons. *Propterea benedixit te deus in æternum.* an̄a. *Beata mater.*
Canticū beatæ Mariæ virginis.

Magnificat anima mea dominum.
Et exultauit spiritus meus in deo salutari meo.
Quia respexit humilitatē ancillæ suæ ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes
Quia fecit mihi magna qui poten. est, & sanctum nomen eius,
Et misericordia eius à progenie in progenies, timenti-

bu-

bus eum.
Fecit potentiam in brachio suo, dispersit superbos mente cordis sui,
Deposuit potẽtes de sede, & exaltauit humiles.
Esurientes impleuit bonis, & diuites dimisit inanes
Suscepit Israël puerum suum, recordatus misericordiæ suæ.
Sicut locutus est ad patres nostros, Abraham *& semini eius in secula.*
Gloria patri.

Antiphona.

Beata *mater, & innupta virgo, gloriosa regina mundi intercede pro nobis ad dominum.*

kyrie

φοβουμένοις αὐτόν.
Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοίᾳ καρδίας αὐτῶν.
Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς.
Πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.
Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους.
Καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραὰμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα. Δόξα. Ἀντί.
Μακαρία μῆτερ καὶ παρθένε ἀνύμφευτε, ἔνδοξε δέσποινα τοῦ κόσμου, ἔντυχε ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς κύριον

Κ ὔ Κύ-

Κύριε ἐλέησον. Χριστὲ ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Στίχ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Ἀπόκ. Καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Εὐχή.

Παράσχου τοῖς σοῖς οἰκέταις ἡμῖν δεόμεθα κύριε ὁ θεὸς διηνεκεῖ νοῦ τε καὶ σώματος ὑγείᾳ ἐνευθυμεῖν, καὶ τῇ ἐνδόξῳ τῆς μακαρίας καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἐντεύξει, ἀπό τε τῆς ἐνεστώσης ἀθυμίας ῥυσθῆναι, καὶ τῆς αἰωνίου εὐφροσύνης ἐπαπολαύειν, διὰ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Ὑπὲρ τῶν ἁγίων. Ἀντίφω. Ἅγιοι τοῦ θεοῦ πάντες πρεσβεύειν κα-

Kyrie eleiſon. Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſon. Verſus Domine *exaudi orationem meam. Reſponſo.* Et *clamor meus ad te veniat.*

Oratio.

Concede nos *famulos tuos quæſumus* Domine Deus *perpetua mentis & corporis ſanitate gaudere, & glorioſa beatæ Mariæ ſemper virginis interceßione à præſenti liberari triſtitia, & æterna perfrui lætitia.* Per Chriſtum *dominum noſtrum* Amen.

Pro ſanctis. Antiphona. Sancti *dei omnes intercedere digne-*

dignemini pro nostra omniúmq; salute. Versus. *Letamini in domino, & exultate iusti.* Respō. *Et gloriamini omnes recti corde.*

Oratio.

P*Rotege Domine populum tuum, & apostolorū tuorum. Petri & Pauli, & aliorum apostolorum patrocinio confidentem, perpetua defensione conserua.*

Oratio.

O*mnes sancti tui quæsumus domine.*

C*Onuerte nos deus salutaris noster.*

E*t auerte irā tuam à nobis,*

καταδέξασθε ὑπὲρ τῆς ἡμῶν σωτηρίας, καὶ πάντων. Στίχ. Εὐφράνθητε τῷ κυρίῳ, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι. Ἀπόκρ. Καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Εὐχή.

ΣΚέπε κύριε τὸν λαόν σου, ἐν τῇ τῶν ἀποστόλων σου Πέτρου καὶ Παύλου, καὶ τῇ τῶν ἄλλων ἀποστόλων ἐπικουρίᾳ πεποιθότα, διηνεκεῖ ἀντιλήψει διαφύλαξον.

Εὐχή.

Οἱ ἅγιοί σου πάντες δεόμεθα κύριε.

ΕΠίστρεψον ἡμᾶς ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν.

Καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν.

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Δόξα πατρί. Ἀλληλούϊα.

Ψαλ. ρκη.

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, εἰπάτω δὴ Ἰσραήλ.

Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ οὐκ ἠδυνήθησάν μοι.

Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου ἐτέκταινον οἱ ἁμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν ἀνομίαν αὐτῶν.

Κύριος δίκαιος συνέκοψεν αὐχένας ἁμαρτωλῶν, αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.

Deus in adiutorium meum intende.

Domine ad adiuuãdum me festina.

Gloria patri. Alleluia.

Psalmus 128.

Saepe expugnauerunt me à iuuetute mea, dicat nunc Israël.

Saepe expugnauerũt me à iuuetute mea, etenim non potuerunt mihi.

Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores, prolõgauerunt iniquitatem suam.

Dominus iustus concidet ceruices peccatorum, confundantur & conuertantur retrorsum oẽs qui oderunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectorum, quod priusquàm euellatur, exaruit.

De quo non impleuit manum suã qui metit, & sinum suũ qui manipulos colligit.

Et non dixerũt qui præteribant, benedictio dñi super vos, benediximus vobis in nomine domini.

Gloria patri.

Psalmus 119

DE *profundis clamaui ad te domine, domine exaudi vocem meam.*

Fiant aures tuæ intendentes in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates obser-

Γενηθήτωσαν ὡσεὶ χόρτος δωμάτων, ὃς πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἐξηράνθη.

Οὗ οὐκ ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα συλλέγων.

Καὶ οὐκ εἶπον οἱ παράγοντες, εὐλογία κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι κυρίου.

Δόξα πατρί.

Ψαλμὸς ρκθ.

ἘΚ βαθέων ἐκέκραξά σοι κύριε, κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἐὰν ἀνομίας πα-

ρατηρήσῃς κύριε, κύριε τίς ὑποστήσεται;

Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστι, καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε κύριε.

Ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν κύριον.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον.

Ὅτι παρὰ τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις.

Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Δόξα πατρί.

Ψαλμὸς ρλ.

Κύριε οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐ-

δὲ

ſeruaueris domine, domine quis ſuſtinebit?

Quia apud te propitiatio eſt, & propter legem tuam ſuſtinui te domine.

Suſtinuit anima mea in verbo eius, ſperauit anima mea in domino.

A cuſtodia matutina vſque ad noctẽ, ſperet Iſraël in dño.

Quia apud dominũ miſericordia, & copioſa apud eum redemptio.

Et ipſe redimet Iſraël ex omnibꝰ iniquitatibus eius.

Gloria patri.

Pſalmus 130.

Domine non eſt exaltatum cor meum, neque

elati

elati ſunt oculi mei.

Neque ambulaui ĩ magnis, neq; in mirabilibus ſuper me.

Si non humiliter ſentiebam ſed exaltaui animam meã,

Sicut ablactatus eſt. ſuper matre ſua, ita retributio in anima mea.

Speret Iſraël in domino, ex hoc nunc & vſque in ſeculũ.

Gloria. Hymnus.

Memento ſalutis authot &c.

Capitulum.

EGo mater pulchræ dilectionis & timoris, & agnitionis, & ſanctæ ſpei, Deo gratias. Verſus. Ora pro

δὲ ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὀφθαλμοί μου.

Οὐδὲ ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ.

Εἰ μὴ ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν ψυχήν μου.

Ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις ἐπὶ τὴν ψυχήν μου.

Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Δόξα. Ὕμνος.

Ὦ σωτηρίας αὐτουργέ. καὶ τὰ λοιπά.

Κεφάλαιον.

ΕΓὼ μήτηρ τῆς ἀγαπήσεως τῆς καλῆς, καὶ φόβου, καὶ γνώσεως, καὶ τῆς ὁσίας ἐλπίδος. Τῷ θεῷ χάριτας. Στίχος. Εὔχου ὑπὲρ

ὑπὲρ ἡμῶν ἁγία θεοτόκε. Ἀπόκρισις.

Ὅπως ἀξιωθῶμεν τῶν ἀπαγγελιῶν τοῦ Χριστοῦ. Ἀντίφωνον. Ὑπὸ τὴν σὴν βοήθειαν.

ᾠδὴ Συμεῶνος.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ.

Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου.

Ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν,

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Δόξα. Ἀντίφωνον. Ὑπὸ τὴν σὴν βοήθειαν καταφεύγομεν θεοτόκε ὑπεραγία, τὰς ἡμῶν ἱκεσίας μὴ παρί-

pro nobis sancta dei genitrix. Res. *Vt digni efficiamur promißionibus Christi.* Antiphona *Sub tuũ præsidium.*

Canticũ Symeonis.

NVnc dimittis seruum tuum dñe, secundum verbum tuum in pace.

Quia viderunt oculi mei salutare tuum.

Quod parasti ante faciem omnium populorum,

Lumen ad reuelationem gentium, & gloriam plebis tuæ Israël.

Gloria. Antiphona *Sub tuum præsidiũ confugimus sancta dei genitrix, nostras deprecationes ne despi-*

despicias in necessitatibus, sed à periculis cūctis libera nos semper virgo benedicta. Kyrie eleison. Christe eleison, Kyrie eleison. Versus. Domine exaudi orationem meā. Responsorium. Et clamor meus ad te veniat.

παρίδῃς ἐν περιστάσεσι, ἀλλ' ἐκ κινδύνων πάντων λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀειπαρθένε, ἔνδοξε, εὐλογημένη. Κύριε ἐλέησον. Χριστὲ ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Στίχ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Ἀπό. Καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Oratio.

Beata & gloriosa semperq; virginis Mariæ quæsumus dn̄e intercessio gloriosa nos protegat, & ad vitam perducat æternam. Per Christum dn̄m nostrum Amen.

Εὐχή.

Ἡ τῆς μακαρίας καὶ ὑπερενδόξου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας ἔνδοξος μεσιτεία δεόμεθα κύριε σκεπέτω ἡμᾶς, καὶ εἰς τὴν αἰώνιον ἀγαγέτω ζωὴν, διὰ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Pro sanctis Antiphona.

Ὑπὲρ τῶν ἁγίων Ἀντίφωνον.

San- Ἅγιοι

Ἅγιοι τοῦ θεοῦ πάντες πρεσβεύειν καταδέξασθε ὑπὲρ τῆς ἡμῶν σωτηρίας καὶ πάντων, Στίχος. Εὐφράνθητε ἐπὶ κύριον καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι. Ἀπόκ. Καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Εὐχή. Εἰσάκουσον ἡμῶν. Εὐχή. Οἱ ἅγιοι σου πάντες.

Χαῖρε δέσποινα μήτηρ ἐλέους, ζωή, γλυκύτης, καὶ ἐλπὶς ἡμῶν χαῖρε. Πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ τῆς Εὔας ἐξόρισοι παῖδες. Πρὸς σὲ ἀτενίζομεν στενάζοντες καὶ θρηνοῦντες ἐν τῇδε τῇ τῆς κλαυθμῶνος κοιλάδι. Ἄγε δὴ συνήγορε ἡμῶν, τοὺς

σοὺς

Sancti dei omnes intercedere dignemini pro nostra omniumq́; salute. *Versus.* *Lætamini in domino, & exultate iusti.* *Respon.* Et gloriamini omnes recti corde.

Oratio.

Exaudi nos.

Oratio.

Omnes sancti tui.

Salue regina misericordiæ vita, dulcedo, & spes nostra salue. Ad te clamamus exules filij Euæ. Ad te suspiramus gementes & flentes in hac lacrhymarū valle. Eia ergo aduocata nostra, illos

tuos

tuos misericordes oculos ad nos conuerte. Et Iesum benedictum fructum vētris tui nobis post hoc exilium ostende. O clemens, O pia O dulcis virgo Maria. Versus. *Ora pro nobis sancta dei genitrix.* Responso. *Vt digni efficiamur promißionib⁹ Christi.*

εὐσπλάγχνους σου ὀφθαλμοὺς ἐφ' ἡμᾶς ἐπίστρεψον, καὶ Ἰησοῦν τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σου μετὰ τὴν ὑπερορίαν ταύτην ἡμῖν ἀνάδειξον. ὦ ἐπιεικής, ὦ εὔσπλαγχνε, ὦ ἡδεῖα παρθένε Μαρία. Στίχος. Εὔχου ὑπὲρ ἡμῶν θεοτόκε ὑπεραγία. Ἀπό. Ὅπως ἀξιωθῶμεν τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ χριστοῦ.

Oratio.

Omnipotens sempiterne Deus, qui gloriosæ virginis Mariæ corpus & animam, vt dignum filij tui habitaculum effici mereretur, spiritus sancti

Εὐχή.

Παντοκράτορ ἀΐδιε θεέ, ὁ τὸ ἐν δόξῃ παρθενομήτορος Μαρίας σῶμά τε καὶ ψυχὴν ὥστε ἐπάξιον τοῦ υἱοῦ σου κατασκήνωμα γενέσθαι, συνεργίᾳ τοῦ ἁγίου πνεύματος προετ-

προσεβοι μάσας, παράσχου ἵν' ἧς τῇ μνήμῃ χαίρομεν, ταύτης τῇ εὐσπλάγχνῳ μεσιτείᾳ ἀπὸ τῶν ἐπικειμένων δεινῶν, καὶ τοῦ αἰωνίου θανάτου ῥυσθῶμεν, δι' αὐτοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν. Ψαλ. Ἐκ βαθέων. ὡς ἀνωτέρω.

Ὁ ψαλμὸς οὗτος, καὶ οἱ ἐπακολουθοῦντες δύο λέγονται τῇ τρίτῃ καὶ παρασκευῇ. Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἀντίφωνον. Τῇ ὡραιότητί σου.

Ψαλμὸς μδ'.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔργα

cooperante praeparasti : da vt cuius comemoratione laetamur, eius pia intercessione ab instantibus malis, & à morte perpetua liberemur, per eundẽ Christum dominum nostrum. Amen. *Psalmus.* De profundis. *vt suprá.*

Iste psalmus & alij duo sequentes cum suis antiphonis dicuntur diebus Martis & Veneris. Ad matutinum. Antiphona. Specie tua

Psalmus. 44.

ERuctauit cor meũ verbũ bonum, *dico ego opera*

ra mea regi. — γα μου τῷ βασιλεῖ.

Lingua mea calamus scribæ velociter scribentis. — Η γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in æternum. — Ωραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου, διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα,

Accingere gladio tuo super femur tuum, potentissime. — Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ.

Specie tua & pulchritudine tua. intende, prosperè procede, & regna. — Τῇ ὡραιότητί σου, καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἔντεινον, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε.

Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiã, et deducet te mirabiliter dextera tua. — Ἕνεκεν ἀληθείας, καὶ πραότητος, καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου.

Sagit- Τὰ

προσεβιμάζας, παρά-
σχου ἵν' ἧς τῇ μνήμῃ
χαίρομεν, ταύτης
τῇ ἐυσπλάγχνῳ με-
σιτείᾳ ἀπὸ τῶν ἐπι-
κειμένων δεινῶν, καὶ
τοῦ αἰωνίου θανάτου
ῥυσθῶμεν, δι' αὐτοῦ
χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡ-
μῶν. Ἀμήν. Ψαλ.
Ἐκ βαθέων. ὡς ἀνώ-
τερω.

Ὁ ψαλμὸς οὗτος, καὶ
οἱ ἐπακολουθοῦντες
δύο λέγονται τῇ τρί-
τῃ καὶ παρασκευῇ.
Εἰς τὸν ὄρθρον. Ἀντί-
φωνον. Τῇ ὡραιό-
τητί σου.

Ψαλμὸς μδ.

Ἐξηρεύξατο ἡ
καρδία μου
λόγον ἀγα-
θόν, λέγω ἐγὼ τὰ ἔρ-
γα

*cooperante prepa-
rasti : da vt cuius
comemoratione læ-
tamur, eius pia in-
terceßione ab in-
stantibus malis, &
à morte perpetua li-
beremur, per eundẽ*
Christum dominum
nostrum. Amen.
Psalmus. De pro-
fundis. vt suprá.

*Iste psalmus & alij
duo sequentes cum
suis antiphonis di-
cuntur diebus Mar-
tis & Veneris . Ad
matutinum. Anti-
phona.* Specie tua

Psalmus. 44.

ERuctauit cor
*meũ verbũ bo-
num, dico ego ope-
ra*

ta mea regi.	γα μου τῷ βασιλεῖ.
Lingua mea calamus scribæ velociter scribentis.	Ἡ γλῶσσά μου καλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.
Speciosus forma præ filiis hominum, diffusa est gratia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in æternum.	Ὡραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων, ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου, διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα,
Accingere gladio tuo super femur tuum, potentissime.	Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ.
Specie tua & pulchritudine tua. intende, prospere procede, & regna.	Τῇ ὡραιότητί σου, καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἔντεινον, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε.
Propter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiã, et deducet te mirabiliter dextera tua,	Ἕνεκεν ἀληθείας, καὶ πρᾳότητος, καὶ δικαιοσύνης, καὶ ὁδηγήσει σε θαυμαστῶς ἡ δεξιά σου.

Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατὲ, λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται ἐν καρδίᾳ τῶν ἐχθρῶν τοῦ βασιλέως.

Sagitta tua acuta, ô potens, populi sub te cadent in corda inimicorum regis.

Ὁ θρόνος σου ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, ἡ ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

Sedes tua Deus in seculum seculi, virgo directionis, virga regni tui.

Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν, διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ θεὸς, ὁ θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς μετόχους σου.

Dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem, propterea vnxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Σμύρνα, καὶ στακτὴ, καὶ κασία ἀπὸ τῶν ἱματίων σου, ἀπὸ βαρέων ἐλεφαντίνων, ἐξ ὧν ηὔφρανάν σε θυγατέρες βασιλέων ἐν τῇ τιμῇ σου.

Myrrha, & gutta, & casia à vestimentis tuis à domibus eburneis, ex quibus delectauerunt te filiæ regum in honore tuo.

Παρέστη ἡ βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου, ἐν ἱμα-

Astitit regina à dextris tuis in vesti-

vestitu deaurato, circundata varietate.

Audi filia & vide, & inclina aurem tuam, & obliuiscere populũ tuum, & domum patris tui.

Et concupiscet rex decorem tuum, quoniam ipse est dominus deus tuus, & adorabis eum.

Et filiæ Tyri in muneribus, vultum tuum deprecabuntur omnes diuites plebis.

Omnis gloria filiæ regis ab intus, in fimbriis aureis, circumamicta varietatibus.

Adducentur regi virgines post eam, proximæ eius afferen-

ἱματισμῷ διαχρύσῳ περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.

Ἄκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ οὖς σου, καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου, καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου.

Καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεὺς τοῦ κάλλους σου, ὅτι αὐτός ἐστι κύριός σου, καὶ προσκυνήσεις αὐτῷ.

Καὶ θυγατέρες Τύρου ἐν δώροις, τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη πεποικιλμένη.

Ἀπενεχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθή-

σονταί σοι.

Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.

Ἀντὶ τῶν πατέρων σου ἐγεννήθησαν οἱ υἱοί σου, καταστήσεις αὐτοὺς ἄρχοντας ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

Μνησθήσονται τοῦ ὀνόματός σου, ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Διὰ τοῦτο λαοὶ ἐξομολογήσονταί σοι εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Δόξα πατρί.

Ἀντίφωνον Τῇ ὡραιότητί σου, καὶ τῷ κάλλει σου, καὶ ἔντεινε, καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε.

Ἀντίφωνον.

Βοηθήσει.

Ψαλ

rentur tibi.

Afferentur in lætitia & exultatione adducentur in templum regis.

Pro patribus tuis nati sunt tibi filij, constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui domine, in omni generatione & generatione.

Propterea populi cõfitebuntur tibi in æternum, & in seculum seculi.

Gloria patri. anti. Specie tua & pulchritudine tua, intende prospere, procede, & regna.

Antiphona.

Adiuuabit.

Psal-

Psalmus λϛ

Deus noster refugiũ & virtus: adiutor in tribulationibus, quæ inuenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra, & transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt & turbatæ sunt aquæ eorum conturbati sunt montes in fortitudine eius.

Fluminis impetus lætificat ciuitatem dei sanctificauit tabernaculum suum altißimus.

Deus in medio eius & non commouebitur: ad iuuabit eum deus mane diluculo.

Con

Ψαλ. ...

Ο θεὸς ἡμῶν καταφυγὴ, καὶ δύναμις, βοηθὸς ἐν θλίψεσι ταῖς εὑρούσαις ἡμῶν σφόδρα.

Διὰ τοῦτο οὐ φοβηθησόμεθα ἐν τῷ ταράσσεσθαι τὴν γῆν, καὶ μετατίθεσθαι ὄρη ἐν καρδίαις θαλασσῶν.

Ἤχησαν καὶ ἐταράχθησαν τὰ ὕδατα αὐτῶν, ἐταράχθησαν τὰ ὄρη ἐν τῇ κραταιότητι αὐτοῦ

Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ θεοῦ, ἡγίασε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ ὕψιστος.

Ο θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται. βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τὸ πρὸς πρωὶ πρωΐ.

Ἐταράχθησαν ἔθνη, ἔκλιναν βασιλεῖαι, ἔδωκε φωνὴν αὐτοῦ ὁ ὕψιστος, ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

Conturbatæ sunt gentes, & inclinata sunt regna: dedit vocem suam altißimus, mota est terra.

Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντιλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακώβ.

Dominus virtutum nobiscum: susceptor noster deus Iacob.

Δεῦτε, καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τοῦ θεοῦ ἃ ἔθετο τέρατα ἐπὶ τῆς γῆς, ἀνταναιρῶν πολέμους μέχρι τῶν περάτων τῆς γῆς.

Venite & videte opera domini quæ posuit prodigia super terram, auferẽs bella vsque ad finem terræ.

Τόξον συντρίψει, καὶ συνθλάσει ὅπλον, καὶ θυρεοὺς κατακαύσει ἐν πυρί.

Arcum conteret, & confringet arma & scuta comburet igni.

Σχολάσατε, καὶ γνῶτε ὅτι ἐγώ εἰμι ὁ θεός, ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

Vacate & videte quoniam ego sum Deus, exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.

Κύριος τῶν δυνάμεων μεθ' ἡμῶν, ἀντι-

Dominus virtutum nobiscum, susceptor no-

noster deus Iacob.
Gloria patri & filio, & spiritui sancto. Antiphona.
Adiuuabit eam de⁹ vultu suo, deus in medio eius, & non commouebitur.
Antiphona Sicut lætantium.

Psalmus 86.

Fundamenta eius in montibus sanctis, diligit dominus portas Siō super omnia tabernacula Iacob.
Gloriosa dicta sunt de te ciuitas dei.
Memor ero Rhaab & Babylonis, scientium me
Ecce alienigenæ, & Tyrus, & populus Aethiopum hi fuerunt illic.

πλήπτωρ ἡμῶν ὁ θεὸς Ἰακώβ.
Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι. Ἀντί.
Βοηθήσει αὐτῇ ὁ θεὸς τῷ προσώπῳ αὐτοῦ, ὁ θεὸς ἐν μέσῳ αὐτῆς, καὶ οὐ σαλευθήσεται. Ἀντί.
Ὡς εὐφραινομένων.

Ψαλμὸς πς.

Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις, ἀγαπᾷ κύριος τὰς πύλας σιὼν ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.
Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ θεοῦ.
Μνησθήσομαι Ῥαὰβ καὶ βαβυλῶνος, τοῖς γινώσκουσί με.
Καὶ ἰδοὺ ἀλλόφυλοι καὶ τύρος, καὶ λαὸς τῶν αἰθιόπων, οὗτοι ἐγενήθησαν ἐκεῖ.

Μήτηρ Σιὼν ἐρεῖ, ἄνθρωπος, καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ καὶ αὐτὸς ἐθεμελίωσεν αὐτὴν ὁ ὕψιστος.

Κύριος διηγήσεται ἐν γραφῇ λαῶν, καὶ ἀρχόντων τούτων τῶν γεγεννημένων ἐν αὐτῇ.

Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡ κατοικία ἐν σοί. Δόξα πατρί. Ἀντί. Ὡς εὐφραινομένων πάντων ἡμῶν ἡ κατοικία ἐν σοὶ θεοτόκε ὑπεραγία

Στίχος. Ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου. Ἀποκρισις. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Πάτερ ἡμῶν.

Ταῖς δεήσεσι, καὶ ταῖς χάρισι. τὰ ἑξῆς. ὡς ἀνωτέρω.

Ὁ ψαλμὸς οὗτος, καὶ

Nunquid Sion dicet homo, & homo natus est in ea, & ipse fundauit eam altissimus?

Dominus narrabit in scripturis populorum, & principũ horum qui fuerunt in ea.

Sicut lætantium omniũ habitatio est in te. Gloria patri. Antip. Sicut lætantium omnium nostrum habitatio est in te sancta dei genitrix. Versus. Diffusa est gratia in labiis tuis. Responsorium. Propterea benedixit te deus in æternum. Pater noster &c. Precibus & meritis. & ut suprà. Iste psalmus &

& alij duo sequentes cũ suis antiphonis dicuntur diebus Mercurij & sabbati. Ad matutinum añа Gaude virgo *Maria. Psal. 95.*

Cantate domino canticũ nouum, cantate domino omnis terra.

Cantate domino & benedicite nomini eius, annunciate de die in diem salutare eius.

Annunciate inter gẽtes gloriam eius in omnibus populis mirabilia eius.

Quoniam magnus dñs & laudabilis nimis, terribilis est super omnes deos.

Quoniã omnes dij gentium dæmonia, domi-

καὶ οἱ ἑξῆς δύο λέγονται τῇ δ', καὶ τῷ σαββάτῳ εἰς τὴν ὄρθρον. Ἀντίφ. Χαῖρε παρθένε Μαρία.

Ψαλμὸς ϟέ.

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ᾄσατε τῷ κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ἄσατε τῷ κυρίῳ, εὐλογήσατε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τὸ σωτήριον αὐτοῦ.

Ἀναγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὴν δόξαν αὐτοῦ, ἐν πᾶσι τοῖς λαοῖς τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.

Ὅτι μέγας κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα, φοβερός ἐστιν ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

Ὅτι πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν δαιμόνια,

ὁ δὲ κύριος τοὺς οὐρα-
νοὺς ἐποίησεν.
Ἐξομολόγησις καὶ ὡ-
ραιότης ἐνώπιον αὐ-
τοῦ, ἁγιωσύνη καὶ με-
γαλοπρέπεια ἐν τῷ
ἁγιάσματι αὐτοῦ.
Ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ
αἱ πατριαὶ τῶν ἐθνῶν,
ἐνέγκατε τῷ κυρίῳ
δόξαν καὶ τιμήν, ἐνέγ-
κατε τῷ κυρίῳ δό-
ξαν ὀνόματι αὐτοῦ.
Ἄρατε θυσίας, καὶ
εἰσπορεύεσθε εἰς τὰς
αὐλὰς αὐτοῦ, προσ-
κυνήσατε τῷ κυρίῳ
ἐν αὐλῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ.
Σαλευθήτω ἀπὸ προ-
σώπου αὐτοῦ πᾶσα
ἡ γῆ, εἴπατε ἐν τοῖς
ἔθνεσιν ὅτι κύριος ἐ-
βασίλευσε.
Καὶ γὰρ κατώρθωσε
τὴν οἰκουμένην ἥτις
οὐ σαλευθήσεται,
κρι-

*dominus autem cæ-
los fecit.
Confeßio & pul-
chritudo in conspe-
ctu eius, sanctimo-
nia & magnificen-
tia in sanctificatio-
ne eius.
Afferte domino pa-
triæ gentium, affer-
re domino gloriam
& honorem, afferte
domino gloriam no-
mini eius.
Tollite hostias, &
introite in atria e-
ius, adorate dominum in
atrio sancto eius.
Commoueatur à
facie eius vniuersa
terra, dicite in gen-
tibus quia dominus
regnauit.
Etenim correxit
orbem terræ, qui
non commouebitur:
iudi-*

iudicabit populos in æquitate.

Lætentur cœli, & exultet terra, commoueatur mare & plenitudo eius. gaudebunt campi, & omnia quæ in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna syluarum à facie domini quia venit, quoniam venit iudicare terram.

Iudicabit orbẽ terræ in æquitate, & populos in veritate sua.

Gloria patri.

Aña. Gaude virgo Maria, cunctas hæreses sola interemisti in vniuerso mundo. *Antiphona.*

Dignare me.

Psal-

κρινεῖ λαοὺς ἐν εὐθύτητι.

Εὐφρανέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ, καὶ ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, χαρήσεται τὰ πεδία, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.

Τότε ἀγαλλιάσονται πάντα τὰ ξύλα τοῦ δρυμοῦ ἀπὸ προσώπου κυρίου, ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἔρχεται κρῖναι τὴν γῆν.

Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ. καὶ λαοὺς ἐν τῇ ἀληθείᾳ αὐτοῦ.

Δόξα. Ἀντίφωνον.

Χαῖρε παρθένε Μαρία, ἡ μόνη τὰς αἱρέσεις ἁπάσας ἀφανίσασα ἐν παντὶ τῷ σμῳ. Ἀντίφωνον.

Ἀξίωσόν με.

Ψαλ-

Ψαλμὸς ϛϛ. Psalmus 96

Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ἀγαλλιάσθω ἡ γῆ, εὐφρανθήτωσαν νῆσοι πολλαί.

Νεφέλη καὶ γνόφος κύκλῳ αὐτοῦ, δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρθωμα τοῦ θρόνου αὐτοῦ.

Πῦρ ἐνώπιον αὐτοῦ προπορεύσεται, καὶ φλογιεῖ κύκλῳ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

Ἔφαναν αἱ ἀστραπαὶ αὐτοῦ τῇ οἰκουμένῃ εἶδε καὶ ἐσαλεύθη ἡ γῆ.

Τὰ ὄρη ὡσεὶ κηρὸς ἐτάκησαν ἀπὸ προσώπου κυρίου, ἀπὸ προσώπου κυρίου πάσης τῆς γῆς.

Ἀνήγγειλαν οἱ οὐρανοὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ εἶδοσαν πάντες οἱ λαοὶ τὴν δόξαν αὐτοῦ.

Dominus regnauit exultet terra, lætentur insulæ multæ.

Nubes & caligo in circuitu eius, iustitia & iudiciũ correctio sedis eius.

Ignis ante ipsum præcedet, & inflammabit in circuitu inimicos eius.

Alluxerunt fulgura eius orbi terræ, vidit & commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt à facie domini, à facie domini omnis terræ.

Annunciauerũt cœli iustitiam eius, & viderunt omnes populi gloriam eius.

Confundantur omnes qui adorant sculptibilia, & qui gloriantur in simulachris suis.

Αἰσχυνθήτωσαν πάντες οἱ προσκυνοῦντες τοῖς γλυπτοῖς, οἱ ἐγκαυχώμενοι ἐν τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν.

Adorate eum omnes angeli eius, audiuit & lætata est Sion.

Προσκυνήσατε αὐτῷ πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ, ἤκουσε καὶ εὐφράνθη Σιών.

Et exultauerunt filiæ Iudææ, propter iudicia tua domine.

Καὶ ἠγαλλιάσαντο αἱ θυγατέρες τῆς Ἰουδαίας ἕνεκεν τῶν κριμάτων σου κύριε.

Quoniam tu dominus altissimus super omnem terram nimis exaltatus es super omnes deos.

Ὅτι σὺ κύριος ὕψιστος ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, σφόδρα ὑπερυψώθης ὑπὲρ πάντας τοὺς θεούς.

Qui diligitis dominum, odite malum: custodit dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Οἱ ἀγαπῶντες τὸν κύριον, μισεῖτε πονηρά, φυλάσσει κύριος τὰς ψυχὰς τῶν ὁσίων αὐτοῦ, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ῥύσεται αὐτούς.

Lux Φῶς

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ, καὶ τοῖς εὐθέσι τῇ καρδίᾳ εὐφροσύνη.

Εὐφράνθητε δίκαιοι ἐν τῷ κυρίῳ, καὶ ἐξομολογεῖσθε τὴν μνήμην τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ. Δόξα πατρί.

Ἀντίφωνον. Ἀξίωσόν με ὑμνῆσαί σε καθιερωμένη παρθένε, δός μοι δύναμιν κατὰ τῶν ἐχθρῶν σου. Ἀντίφωνον. Μετὰ τόκον.

Ψαλμὸς ϟζ.

Ἄσατε τῷ κυρίῳ ᾆσμα καινόν, ὅτι θαυμαστὰ ἐποίησεν ὁ κύριος.

Ἔσωσεν αὐτὸν ἡ δεξιὰ αὐτοῦ, καὶ ὁ βραχίων ὁ ἅγιος αὐτοῦ.

Ἐγνώρισε κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ, ἐναντίον τῶν ἐθνῶν ἀπε-

Lux orta est iusto & rectis corde lætitia.

Lætamini iusti in domino, & confitemini memoriæ sanctificationis eius.

Gloria patri.

Antiphona Dignare me laudare te virgo sacrata: da mihi virtutem contra hostes tuos. Antipho. Post partum.

Psalmus 97.

Cantate dño cãticũ nouũ quia mirabilia fecit.

Saluauit sibi dextera eius, & brachium sanctũ eius.

Notum fecit dominus salutare, suum, in conspectu gen-

tium reuelauit iustitiam suam.

κάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ.

Recordatus est misericordiæ suæ, & veritatis suæ domui Israël.

Ἐμνήσθη τοῦ ἐλέους αὐτοῦ τῷ Ἰακὼβ, καὶ τῆς ἀληθείας αὐτοῦ τῷ οἴκῳ ἰσραήλ.

Viderunt omnes termini terræ salutare dei nostri.

Εἴδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἡμῶν.

Iubilate Domino omnis terra, cantate & exultate, & psallite.

Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ πᾶσα ἡ γῆ, ᾄσατε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, καὶ ψάλατε.

Psallite domino in cithara, in cithara & voce psalmi, in tubis ductilibus, & voce tubæ corneæ.

Ψάλατε τῷ κυρίῳ ἐν κιθάρᾳ, ἐν κιθάρᾳ καὶ φωνῇ ψαλμοῦ, ἐν σάλπιγξιν ἐλαταῖς καὶ φωνῇ σάλπιγγος κερατίνης.

Iubilate in conspectu regis domini, moueatur mare, & plenitudo eius, orbis terrarum, & qui habitant in eo.

Ἀλαλάξατε ἐνώπιον τοῦ βασιλέως κυρίου, σαλευθήτω ἡ θάλασσα, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς, ἡ οἰκουμένη, καὶ πάντες οἱ κατοικοῦντες ἐν αὐτῇ.

Ποταμοὶ κροτήσουσι χειρὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ, τὰ ὄρη ἀγαλλιάσεται ἀπὸ προσώπου κυρίου ὅτι ἔρχεται, ὅτι ἥκει κρῖναι τὴν γῆν. Κρινεῖ τὴν οἰκουμένην ἐν δικαιοσύνῃ, καὶ λαοὺς ἐν εὐθύτητι. Δόξα πατρί. Ἀντίφω. Μετὰ τόκον παρθένος ἄφθορος διέμεινας, θεοτόκε πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν. Στίχος. Ἐξεχύθη χάρις ἐν χείλεσί σου. Ἀπό. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ θεὸς εἰς τὸν αἰῶνα. Πάτερ ἡμῶν.

Flumina plaudent manu simul, mõtes exultabunt à cõspectu domini quia venit, quoniam venit iudicare terram. Iudicabit orbẽ terrarum in iustitia, & populos in æquitate. Gloria patri. Antipho. *Post partum virgo inuiolata permansisti. Deo genitrix intercede pro nobis.* Versus. *Diffusa est gratia in labiis tu's.* Res. Propterea benedixit te Deus in æternum. Pater noster.

Εἰς τὸν ἑσπερινὸν τοῦ πρώτου σαββάτου ἀπὸ τῆς παρουσίας μέχρι τῆς παραμονῆς τῆς τοῦ κυρίου γεννήσεως;

Ad vesperas primi Sabbati de Aduentu domini vsque ad vigiliam natiuitatis Domini agitur

agitur officiũ beatæ Mariæ virginis modo subscripto.

Sabbato ante primam dominicã de aduentu ad vesperas.

Deus in adiutorium meum. *Antiphona.* Missus est angelus Gabriel. *&c. cum reliquis de laudibus.*

Psalmus.

Dixit dominus.

Laudate pueri. *cum reliquis psalmis.*

Capitulum.

EGredietur virga de radice Iessæ, & flos de radice eius ascẽdet, & requiescet super eum spiritus domini.

Deo gratias.

Hym-

τελᾶται ἡ ἀκολουθία τῆς μακαρίας παρθένου Μαρίας τῷ ὑπογεγραμμένῳ τρόπῳ.

Τῷ σαββάτῳ πρὸ τῆς ἀπὸ τῆς παρουσίας πρώτης κυριακῆς εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου. Ἀντίφω. Ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριήλ. καὶ τὰ ἑξῆς, σὺν τοῖς λοιποῖς ἐκ τῶν αἴνων. Ψαλ.

Εἶπεν ὁ κύριος. Αἰνεῖτε παῖδες, σὺν τοῖς λοιποῖς.

Κεφάλαιον.

Ἐξελεύσεται ῥάβδος ἐκ τῆς ῥίζης ἰεσσαὶ, καὶ ἄνθος ἐκ τῆς ῥίζης ἀναβήσεται, καὶ ἀναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα θεοῦ.

Τῷ θεῷ χάριτας.

Ὁ

Ὁ ὕμνος. Χαῖρε θαλάσσης ἄστρον. Στίχος. Ἐξεχύθη. Ἀπόκρισις. Διὰ τοῦτο. Εἰς τὸ μεγαλύνει. Ἀντίφωνον. Πνεῦμα ἅγιον ἐπὶ σὲ καταλεύσεται Μαρία, μὴ φοβοῦ, ἕξεις γὰρ ἐν γαστρὶ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ ἀλληλούϊα. Κύριε ἐλέησον. Χριστὲ ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Κύριε εἰσάκουσον. Καὶ ἡ κραυγή.

Hymnus. Aue maris stella. *Versus.* Diffusa est. *Responsorium.* Propterea. *Ad magnificat Antiphona.* Spiritus sanctus in te descendet Maria, ne timeas habebis in vtero filium Dei Alleluia. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Domine exaudi. Et clamor.

Εὐχή.

Ὁ Θεὸς ὁ ἐκ γαστρὸς τῆς μακαρίας παρθένου Μαρίας. καὶ τὰ ἑξῆς. Ἀντίφ. Ἰδοὺ κύριος ἥξει, καὶ πάντες οἱ ἅγιοι αὐτοῦ σὺν αὐτῷ, καὶ ἔσαι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ φῶς μέγα Ἀλληλούϊα. Στί-

Oratio.

Deus qui de beatæ Mariæ virginis vtero, &c. *Ant.* Ecce dominus veniet, & omnes sancti eius cum eo, & erit in die illa lux magna. Alleluia. Ver-

Verſus. Ecce apparebit dominus ſuper nubem candidam. *Reſponſorium.* Et cum eo ſanctorum millia.

Oratio.

Conſcietias noſtras quæſumꝰ domine viſitãdo purifica, vt veniens Ieſus Chriſtus filius tuus dominus noſter cum omnibus ſanctis, paratã ſibi in nobis inueniat manſionẽ. Qui tecũ viuit & regnat in ſecula ſeculorũ. Amẽ.

Ad completorium. Conuerte nos. &c. *Pſalmus.* Sæpe expugnauerunt. De profundis. Domine non eſt exaltatum. Hym-

Στίχος. Ἰδοὺ ὀφθήσεται κύριος ἐπὶ νεφέλης κούφης. Ἀπό. Καὶ σὺν αὐτῷ χιλιάδες ἁγίων.

Εὐχή.

Τὰς συνειδήσεις ἡμῶν δεόμεθα κύριε ἐπισκεπτόμενος κάθαρον, ἵνα παραγενόμενος Ἰησοῦς Χριστὸς ὁ υἱός σου κύριος ἡμῶν μετὰ πάντων τῶν ἁγίων, ἕτοιμον ἑαυτῷ ἐν ἡμῖν εὑρήσῃ μονήν, ὃς ζῇ μετὰ σοῦ καὶ βασιλεύει εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον. Ἐπίστρεψον ἡμᾶς. καὶ τὰ ἑξῆς Ψαλ. ρκή. Πλεονάκις ἐπολέμησαν. Ἐκ βαθέων. Κύριε οὐχ ὑψώθη. Ὕμ-

Ὕμνος. Ὦ σωτηρίας αὐτουργέ. Κεφαλ. Ἰδοὺ ἡ παρθένος. καὶ τὰ ἑξῆς. Στίχ. Ἄγγελος κυρίου εὐηγγελίσατο τῇ Μαριάμ. Ἀπόκ. Καὶ συνέλαβεν ἐξ ἁγίου πνεύματος. Ἀντιφ. Πνεῦμα ἅγιον. ὡς ἀνωτέρω ἐν τοῖς ἑσπερινοῖς περὶ τῆς παρουσίας. Ψαλ. Νῦν ἀπολύεις. Εἰς τὸν ὄρθρον πάντα λέγεται ὥσπερ πρὸ τῆς τοῦ κυρίου παρουσίας, μέχρι τῶν ἀναγνώσεων, πλὴν τῆς ἀντιφ. τοῦ θ΄. ψαλ. Καὶ ὅπου ἀντὶ τούτου λέγεται. Μετὰ δὲ κύησιν λέγεται ἀντίφ. Ἄγγελος. Καὶ ἀντὶ τῶν ἐκείνων ἀναγνώσεων, τουτέστι, Ἐν πᾶσιν ἀνάπαυσιν. Καὶ οὕτως ἐν Σιών.

Hymnus. Memento *salutis.* Capitulum. Ecce virgo. &c. *Versus.* Angelus domini nunciauit Mariæ. *Responsorium.* Et concepit de spiritu sancto. *Antiphona.* Spiritus sanctus, *vt supra in vesperis de aduentu. Psalmus.* Nunc dimittis. *Ad matutinas omnia dicuntur sicut ante aduentum domini vsque ad lectiones, excepta antiphona noni psalmi. Et loco eius vbi dicitur.* Post partum, *dicitur antiphona* Angelus *Et loco aliarum lectionum, scilicet.* In omnibus requiem. Et sic in Sion.

Sion &c, Quasi cedrus, dicuntur lectiones quae sequuntur.

Lectio prima.

Missus est angel' Gabriel à deo in ciuitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomē erat Ioseph, de domo David, & nomen virginis, Maria Et ingressus angelus ad eam, dixit: Aue gratia plena, dominus tecum, benedicta tu in mulieribus. Tu autem domine miserere nostri. Deo gratias. Antipho. Missus est Gabriel angelus ad Mariam virginem de-

Σιών Ὡς κέδρος λέγονται ἀναγνώσεις αἱ ἑξῆς.

Ἀνάγνωσις α.

Ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ ἀπὸ τοῦ θεοῦ εἰς πόλιν τῆς γαλιλαίας, ᾗ ὄνομα Ναζαρὲθ πρὸς παρθένον μεμνηστευμένην ἀνδρὶ ᾧ ὄνομα Ἰωσὴφ, ἐξ οἴκου Δαβὶδ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς παρθένου Μαριάμ. καὶ εἰσελθὼν ὁ ἄγγελος πρὸς αὐτὴν, εἶπε: Χαῖρε κεχαριτωμένη, ὁ κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξί. Σὺ δὲ κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Τῷ θεῷ χάριτας. Ἀντίφωνον. Ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ πρὸς Μαριὰμ τὴν παρ-

παρθένον μεμνηστευμένην τῷ Ἰωσὴφ, μηνύων αὐτῇ τὸν λόγον, καὶ ἐξεπλάγη ἡ παρθένος ἀπὸ τοῦ φωτός. μὴ φοβοῦ Μαριάμ, εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ. ἰδοὺ συλλήψῃ καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ κληθήσεται ὑψίστου υἱός. Στίχ. Δώσει αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας. ἰδοὺ συλλήψῃ.

Ἀνάγνωσις β.

Ἡ δὲ ἰδοῦσα διεταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτοῦ, καὶ διελογίζετο ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς οὗτος. καὶ εἶπεν ὁ ἄγγελος αὐτῇ, μὴ φοβοῦ Μαριάμ, εὗρες

γὰ

desponsatam Ioseph, nuncians ei verbum. & expauit virgo de lumine. ne timeas Maria, inuenisti enim gratiam apud dominum. Ecce concipies & paries filium, & vocabitur altißimi filius. Versus. *Dabit ei dominus deus sedem Dauid patris eius, & regnabit in domo Iacob in aeternum. Ecce concipies.*

Lectio secunda.

Quae cũ audisset, turbata est ĩ sermone ei⁹ & cogitabat qualis esset ista salutatio. Et ait angelus ei: Ne timeas Maria: inue-

nisti

nisti enim gratiam apud deũ. Ecce *concipies in vtero, & paries filium, & vocabis nomen eius Iesum.* Hic *erit magnus, & filius altißimi vocabitur. Et dabit illi dominus deus sedem* Da*uid patris eius, & regnabit in domo Iacob in æternũ, & regni eius non erit finis.* Tu *autem domine miserere nostri.* Deo *gratias.*

Respon. Aue Maria *gratia plena, dominus tecum. Spiritus sanctus supueniet in te, & virtus altissimi obumbrabit tibi: quod enim ex te nascetur sanctũ, vocabitur filius dei.*

γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ. καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ, καὶ τέξῃ υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦν. οὗτος ἔσται μέγας, καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται, καὶ δώσει αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. Σὺ δὲ κύριε ἐλέησον ἡμᾶς. Τῷ θεῷ χάριτας.

Ἀπόκρι. Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία ὁ κύριος μετὰ σοῦ. Πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπί σε, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι, τὸ δὲ γεννώμενον ἐκ σοῦ ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς θεοῦ.

Στίχος. Πῶς ἔσαι τοῦτο; ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γνόσκω; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ, πνεῦμα ἅγιον.

Ἀνάγνωσις γ

ΕἾπε δὲ Μαριὰμ πρὸς τὸν ἄγγελον, πῶς ἔσαι τοῦτο, ἐπεὶ ἄνδρα οὐ γνώσκω; καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἄγγελος εἶπεν αὐτῇ, πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι. Διὸ καὶ τὸ γεννώμενον ἐκ σοῦ ἅγιον, κληθήσεται υἱὸς θεοῦ. καὶ ἰδοὺ Ἐλιζαβὲτ ἡ συγγενής σου, καὶ αὐτὴ συνειληφυῖα υἱὸν ἐν γήρει αὐτῆς, καὶ οὗτος μὴν ἕκτος ἐστὶν αὐτῇ τῇ καλουμέ-

Verſ. *Quomodo fiet iſtud, quoniam virum non cognoſco? Et reſpondens angelus dixit ei: Spiritus ſanctus.*

Lectio tertia.

DIxit autē Maria ad angelum: Quomodo fiet iſtud, quoniam virum non cognoſco? Et reſpondens angelus dixit ei: Spiritus ſanctus ſuperueniet in te, & virtus altiſsimi obumbrabit tibi. Ideóque & quod naſcetur ex te ſanctum, vocabitur filius dei. Et ecce Elizabet cognata tua, & ipſa concepit filium in ſenectute ſua. Et hic mēſis eſt ſext⁹ illi quae voca-

vocatur sterilis, quia non erit impossibile apud deũ omne verbũ. Dixit aũt Maria: Ecce ancilla domini, fiat mihi secundũ verbũ tuũ. Tu aũt domine miserere nostri. Deo gratias. Resp. Suscipe verbum virgo Maria, quod tibi à domino per angelũ transmissum est: ecce concipies deũ pariter & hominem, Vt benedicta dicaris inter omnes mulieres. Versus. Paries quidem filium, & virginitatis nõ patieris detrimentũ: efficieris grauida, & eris mater semper intacta. Vt bñdicta dicaris, etc.

μένη στεῖρα, ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τῷ θεῷ πᾶν ῥῆμα. εἶπε δὲ Μαριάμ, Ἰδοὺ ἡ δούλη κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Σὺ δὲ κύριε ἐλέησον ἡμᾶς, Τῷ θεῷ χάριτας. Ἀπό. Ὑπόδεξαι τὸ παρὰ τοῦ κυρίου διάπεμφθὲν σοι ῥῆμα δι᾽ ἀγγέλου παρθένε Μαρία, ἰδοὺ συλλήψῃ θεὸν ὁμόυ τε καὶ ἄνθρωπον, ἵνα εὐλογημένη κληθῇς ἐν πάσαις ταῖς γυναιξί. Στίχος. Συλλήψῃ μὲν υἱὸν, καὶ τῆς παρθενίας οὐχ ὑποστήσῃ διαφθορὰν, τελεσθήσῃ ἔγγυος, καὶ μήτηρ ἀειπαρθένος ἔσῃ, ἵνα εὐλογημένη κληθῇς. καὶ τὰ ἑξῆς.

Δόξα. Ἵνα εὐλογημένη. Εἰς τοὺς αἴνους καὶ εἰς τὰς ὥρας πάσας Ἀντίφωνον. Ἀπεστάλη ὁ ἄγγελος Γαβριὴλ πρὸς τὴν παρθένον Μαριὰμ μεμνηστευμένην Ἰωσήφ. Ψαλμός. Ὁ κύριος ἐβασίλευσε. Ἀντίφωνον. Χαῖρε κεχαριτωμένη Μαρία, ὁ κύριος μετὰ σοῦ, εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν. Ἀλληλούια. Ψαλμός Ἀλαλάξατε τῷ θεῷ. Ἀντίφω. Μὴ φοβοῦ Μαριάμ, εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ κυρίῳ, καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ καὶ τέξῃ υἱόν. Ἀλληλούια. Ψαλ. Ὁ θεὸς ὁ θεός μου. Ἀντί Δώσει αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς

Gloria. Vt benedicta. In laudibus & in reliquis horis Antiphona. Missus est Gabriel angelus ad Mariam virginem desponsatam Ioseph. Psalmus. *Dominus regnauit. Antiphona. Aue Maria gratia plena, dominus tecum, benedicta tu in mulieribus. Alleluia. Psalmus Iubilate deo. Antiphona. Ne timeas Maria, inuenisti enĩ gratiam apud dñm, & ecce concipies & paries filium. Alleluia. Psalm. Deus deus meus. Antiph. Dabit ei dominus deus sedẽ Dauid patris*

tris eius, & regnabit in domo Iacob in æternum. Canticum. Benedicite *omnia opera.* Antiphona Ecce an*cilla domini, fiat mihi secundum verbum tuũ.* Psalmus. Laudate dominum *de cœlis.* Capitulũ. Egredietur virga. *quære in primis vesperis.* Hymnus. O gloriosa. Versus. Benedicta tu. Responso. Et benedictus Ad Benedictus Anti. Spiritus sanctus. Kyrie eleison. Christe eleison. Kyrie eleison. Oratio. Deus qui de beatæ virginis Mariæ. Antipho Ecce dominus veniet. Versus. Ecce pa-

πρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας. ᾠδή. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα. Ἀντίφ. Ἰδοὺ ἡ δούλη κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου. Ψαλμὸς Αἰνεῖτε τὸν κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Κεφάλαιον Ἐξελεύσεται ῥάβδος. ζήτησον ἐν πρώτοις ἑσπερινοῖς. Ὕμνος. Ὦ πανεύδοξε. Στίχ. Εὐλογημένη σύ. Ἀπόκρι. Καὶ εὐλογημένος. Εἰς τὸ εὐλογητός. Ἀντ. Πνεῦμα ἅγιον. Κύριε ἐλέησον. Χριστὲ ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Εὐχή. Ὁ θεὸς ὁ ἐκ τῆς μακαρίας παρθένου Μαρίας. Ἀντί. Ἰδοὺ κύριος ἥξει. Στίχ. Ἰδοὺ ὀφ-

ὀφθήσεται. Ἀπό. Καὶ
σὺν αὐτῷ. Εὐχή.
τὰς συνειδήσεις. ζή-
τησον ταῦτ' ἐν πρώ-
τοις ἑσπερινοῖς. Εἰς
τὴν α. Ἀντίφ. Ἀπε-
στάλη. Κεφάλαιον.
Ἰδοὺ ἡ παρθένος.
Στίχος Ἀξίωσόν με.
Ἀπό. Δός μοι δύνα-
μιν. Εὐχή Ὁ θεὸς ὁ
ἐκ τῆς μακαρίας. Ἀν-
τίφω Ἰδοὺ κύριος ἥ-
ξει. Στί. Ἰδοὺ ὀφθή-
σεται. Ἀποκρι. Καὶ
σὺν αὐτῷ. Εὐχή.
Τὰς συνειδήσεις ἡ-
μῶν. Καὶ λέγεται εἰς
πάσας ὥρας. Εἰς τὴν
γ. Ἀντί Χαῖρε Μα-
ρία. Κεφάλαιον Ἐξε-
λεύσεται ῥάβδος.
Στίχ. Ἐξεχύθη χά-
ρις. Ἀπό Διὰ τοῦτο.
Ὑπὲρ τῶν ἁγίων, ὡς
ἀνωτέρω. Εἰς τὴν ς'.
Ἀν-

apparebit. Respon.
Et cum eo. Oratio.
Conscientias. quaere
totum in primis ve-
speris. Ad primam
Anti. Missus est. Ca-
pitulum. Ecce vir-
go. Versus. Digna-
re me. Resp. Da mi-
hi virtutẽ. Oratio
Deus qui de beatae.
Anti. Ecce dominus
veniet. Versus. Ecce
apparebit. Respon-
sorium. Et cum eo.
Oratio. Conscien-
tias nostras. Et di-
citur ad omnes ho-
ras. Ad tertiã. Ant.
Aue Maria. Capi-
tulum. Egredietur
virga. Versus. Dif-
fusa est gratia. Re-
sponsoriũ. Propter-
eà. Pro sanctis, vt
suprà. Ad sextam
An-

Antiphona. Ne *timeas Maria.*

Capitulum.

D*Abit ei dominus deus sedem Dauid patris eius, & regnabit in domo Iacob in æternum, & regni eius non erit finis.* Deo *gratias. Versus.* Benedicta *tu. Responsorium.* Et *benedictus. Pro sanctis, vt suprá. Ad nonam Antiphona.* Ecce *ancilla. Capitulum.* Ecce *virgo. Versus* Angelus *domini nũciauit* Mariæ. *Responsorium.* Et *concepit de spiritu sctõ. Orationes vt suprá. Ad vesperas*

&

Ἀντίφωνον Μὴ φοβοῦ Μαρία.

Κεφάλαιον

Δώσει αὐτῷ κύριος ὁ θεὸς τὸν θρόνον Δαβὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακὼβ εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῆς βασιλείας αὐτοῦ οὐκ ἔσται τέλος. Τῷ θεῷ χάριτας. Στί. Εὐλογημένη. Ἀπό. Καὶ εὐλογημένος. Ὑπὲρ τῶν ἁγίων, ὡς ἀνωτέρω. Εἰς τὴν θ'. Ἀντί. Ἰδοὺ ἡ δούλη. Κεφάλαιον Ἰδοὺ ἡ παρθένος. Στί. Ἄγγελος κυρίου εὐηγγελίσατο τῇ Μαριάμ. Ἀπό. Καὶ συνέλαβεν ἐξ ἁγίου πνεύματος. Αἱ εὐχαὶ ὡς ἀνωτέρω. Εἰς τὸν ἑσπερινὸν

καὶ

καὶ ἀπόδειπνον, ὡς ἀνωτέρω.

Σημείωται ὅτι ἀπὸ τῆς παραμονῆς τῆς τοῦ κυρίου γεννήσεως μέχρι τοῦ καθαρισμοῦ τῆς μακαρίας παρθένου Μαρίας τελεῖται ἡ ἀκολουθία κατὰ πρὸ τῶν γενεθλίων, πλὴν ὅτι ἐν πάσαις ταῖς ὥραις λέγεται αὕτη ἡ εὐχή· Ὁ θεὸς ὁ τῆς αἰωνίου σωτηρίας.

προστεθειμένων πασῶν τῶν εὐχῶν ἐν αἷς ἀνάμνησις γίνεται τῶν ἀποστόλων σὺν ἄλλοις εἰς πάσας τὰς ὥρας ὡς γέγραπται ἐν τῇ πρὸ τῶν γενεθλίων ἀκολουθίᾳ. Ἔτι εἰς τοὺς αἴνους καὶ εἰς τὰς ὥρας πάσας λέγονται αἱ ἀντίφωνα τὰ ἑξῆς μετὰ τῶν ψαλμῶν, καὶ αν-

& completorium, vt suprà.

Notandum est quòd à vigilia natiuitatis domini vsque ad purificationem beatæ Mariæ, fit officium sicut ante aduentum, excepto quòd per omnes horas dicitur hæc oratio. Deus qui salutis æternæ. additis omnibus orationibus de apostolis cum alijs, & cum suis versiculis & antiphonis, sicut notatum est ante aduentum in officio. Item ad laudes & per omnes horas dicuntur antiphonæ quæ sequuntur, cum psalmis: & lo-

co

en (Assumpta est, dicitur hęc antiphona. O admirabile commercium, creator generis humani, animatum corpus sumens, de virgine nasci dignatus est, & procedens homo sine semine, largitus est nobis suam deitatem. Antiphona Quando natus es ineffabiliter ex virgine, tunc impletę sunt scripturę: sicut pluuia in vellus descendisti, vt saluum faceres genus humanum. te laudamus deus noster. Antiphona. Rubum quem viderat Moyses incombustum, conseruatam agnouimus tuā laudabi-

ἀντὶ τοῦ προσελήφθη λέγεται τοῦτο. Ἀντίφωνον. Ὦ συνάλλαγμα θαυμαστὸν, ὁ κτίστης τοῦ ἀνθρωπείου γένους, σῶμα ἔμψυχον ἀναλαβὼν, ἐκ παρθένου τεχθῆναι κατηξίωσε, καὶ προελθὼν ἄνθρωπος ἄνευ σπορᾶς, ἐδωρήσατο ἡμῖν τὴν ἑαυτοῦ θεότητα. Ἀντίφω. Ὅτε ἐγεννήθης ἀῤῥήτως ἐκ τῆς παρθένου, τότε ἐπληρώθησαν αἱ γραφαὶ, ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον κατῆλθες ἵνα σώσῃς τὸ ἀνθρώπειον γένος. σὲ ἀνυμνοῦμεν ὁ θεὸς ἡμῶν. Ἀντίφωνον. Βάτον ὃν εἶδε Μωσῆς ἀκατάφλεκτον, τηρηθέντα ἐπέγνωμεν τὴν ὑπέρδοξον παρθενίαν σου. θεο-

θεοτόκε πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν. Ἀντίφω. Ἐβλάστησεν ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί, ἀστὴρ ἀνέτειλεν ἐξ Ἰακώβ, καὶ ἡ παρθένος τέτοκε τὸν σωτῆρα, σὲ ἀνυμνοῦμεν ὁ θεὸς ἡμῶν. Ἀντίφωνον. Ἰδοὺ ἡ Μαριὰμ γεγέννηκεν ἡμῖν τὸν σωτῆρα, ὃν Ἰωάννης ἰδὼν ἀνεβόωσε λέγων, ἴδε ὁ ἀμνὸς τοῦ θεοῦ, ἴδε ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου. Ἀλληλούϊα. εἰς τὸ εὐλογητός. Ἀντ. Θαυμαστὸν μυστήριον φανεροῦται σήμερον, καινοτομοῦνται τὰ σύμπαντα, καὶ θεὸς ἄνθρωπος γέγονεν, ὅπερ ἦν διέμεινε, καὶ ὃ οὐκ ἦν, προσέλαβεν, οὐ φυρμὸν ὑπομείνας, οὐδὲ

dabilem virginitatẽ, dei genitrix intercede pro nobis. an. Germinauit radix Iesse, orta est stella ex Iacob, virgo peperit saluatorem, te laudamus deus noster. an. Ecce Maria genuit nobis saluatorem, quẽ Ioannes videns exclamauit, dicens: Ecce agnus dei, ecce qui tollit peccatũ mundi. Alleluia. Ad Benedictus Antiphona, Mirabile mysterium declaratur hodie, innouantur naturæ, deus homo factus est: id quod fuit permansit: & quod non erat, assumpsit: non cõmixtionẽ passus neque

neque diuisionem. *Ad Magnificat & Nunc dimittis. Antiphona.* *Magnum hæreditatis mysterium, templum dei factus est vterus nesciens virum, non est pollutus ex ea carnem aßumens: omnes gentes venient, dicentes: gloria tibi domine.*

Sciendum est quòd à vigilia Paschæ vsque ad ascensionem domini fit officium beatæ semperque virginis Mariæ sicut ante aduentum, excepto quòd ad Magnificat & ad Nunc dimittis & ad Benedictus dicitur hæc antiphona.

Regina

οὐδὲ διαίρεσιν. Εἰς τὸ Μεγαλύνει, καὶ εἰς τὸ Νῦν ἀπολύεις. Ἀντίφω. Μέγα κληρονομίας μυστήριον, ναὸς θεοῦ γέγονε γαστὴρ ἡ ἀπείρογος ἀνδρός. ἐξ ἧς οὐκ ἐμιάνθη ὁ σάρκα προσλαβὼν πάντα τὰ ἔθνη παραγενόμενα ἐροῦσι, δόξα σοι κύριε.

Ἰστέον ὅτι ἀπὸ τῆς ἑωσφρινοῦ τοῦ μεγάλου σαββάτου, μέχρι τῆς ἀναλήψεως τελεῖται ἡ ἀκολουθία τῆς μακαρίας ἀειπαρθένου Μαρίας κατὰ πρὸ τῶν γενεθλίων, πλὴν ὅτι εἰς τὸ μεγαλύνει, καὶ εἰς τὸ Νῦν ἀπολύεις, καὶ εἰς τὸ Εὐλογητὸς λέγεται τοῦτο [illegible]

Ἀνα-

Ἄνασσα τῶν οὐρανῶν εὐφρόνου, ἀλληλούϊα.
Ὅτι ὃν ἠξίωσας βαστάζειν, ἀλληλούϊα.
Ἐξανέστη, ὡς εἶπεν, ἀλληλούϊα.
Εὔχου ὑπὲρ ἡμῶν τῷ θεῷ, ἀλληλούϊα.

Ὧραι

Regina cœli lætare, alleluia.
Quia quem meruisti portare, alleluia.
Resurrexit sicut dixit, alleluia.
Ora pro nobis deũ, alleluia.

Horæ

HORAE DE *sancta cruce* *Ad matutinum.*

D*omine labia mea aperies*

Et os

ΩΡΑΙ ΤΟΥ ἁγίου καὶ σεβασμίου τοῦ σταυροῦ, εἰς τὸν ὄρθρον.

Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις.

N Καὶ

Καὶ τὸ σόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ο θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Δόξα πατρί.

Υ῞μνος.

ΠΑτρὸς ἡ σοφία, ἡ ἀλήθεια θεοπεσία ὁ θεὸς ἄνθρωπος ἐλήφθη τῷ ἑωθινῷ χρόνῳ, παρὰ τῶν μὲν αὐτοῦ μαθητῶν ταχέως καταλειφθεὶς, τοῖς δὲ ἰουδαίοις παραδοθεὶς, πεπρασμένος καὶ τεταλαιπωρημένος. Στίχος Προσκυνοῦμέν σοὶ ὦ χριστὲ, καὶ εὐλογοῦμέν σε. Ἀπό Ὅτι διὰ ἁγίου σαυροῦ σου ἐξεώνησας τὸν κόσμον.

Εὐ-

Et os meum annunciabit laudem tuă.

Deus in adiutorium meum intende.

Domine ad adiuuădum me festina.

Gloria patri.

Hymnus

PAtris sapientia, veritas diuina.
Deus homo captus est hora matutina.
A suis discipulis citò derelictus.
A Iudæis traditus venditus, & afflictus. Versus. Adoramus te Christe, & benedicimus tibi. Responso Quia per sanctam crucem tuă redemisti mundum.

Ora-

Oratio.

Domine Iesu Christe fili dei viui, pone paßionem, crucem, & mortem tuam inter iudicium tuum & animam meam, nunc, & in hora mortis meæ, & semper largiri digneris gratiam & misericordiam viuis, defunctis requiem & veniam, ecclesiæ tuæ pacem & veram concordiam, & nobis peccatoribus vitam & lætitiam sempiternam Qui viuis & regnas deus, per omnia secula seculorum. Amen.

Εὐχή.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ υἱὲ θεοῦ ζῶντος, θὲς τὸ πάθος, σταυρὸν, καὶ θάνατόν σου μεταξὺ κρίσεώς σου καὶ ψυχῆς ἐμοῦ, νυνὶ καὶ ἐν τῇ ὥρᾳ ἀναιρέσεώς μου, καὶ ἀεὶ χαρίζεσθαι ἀξίου τοῖς μὲν ἐμψύχοις τὸ ἔλεως καὶ τὸ χάρισμα, τοῖς δὲ βίον κατηλλαχόσι τὴν ἀνάπαυσιν καὶ τὴν συγγνώμην, τῇ δ' ἐκκλησίᾳ σου τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀληθινὴν ὁμόνοιαν, ἡμῖν δὲ ἁμαρτωλοῖς ζωὴν καὶ εὐφροσύνην ἀτελεύτητον, ὃς ζῇς καὶ βασιλεύεις θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς τὴν πρώτην.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Δόξα πατρί. καὶ τὰ ἑξῆς.

Ὕμνος.

Ὥρᾳ πρώτῃ συνεπροσηγήθη Ἰησοῦς εἰς τὸν πιλάτον, ὑπὸ τῶν ψευδομαρτυριῶν σφόδρα διαβεβλημένον, ἐν τῷ μὲν αὐχένι καταπλήττουσι τοῖν χεροῖν δεθέντα, τὸ δὲ τοῦ θεοῦ πρόσωπον συμπτύουσι τὸ φῶς οὐρανοῦ εὔγνωμον.

Στίχος. Προσκυνοῦμέν σε. καὶ τὰ λοιπὰ μετὰ τῆς εὐχῆς.

Εἰς

Ad primam.

Deus in adiutorium meum intende.

Domine ad adiuuandum me festina.

Gloria patri. & reliqua.

Hymnus.

Hora prima ductus est Iesus ad Pilatum.
A falsis testib' multum accusatum.
In collo percutiunt manibus ligatum.
Dei vultum conspuunt lumen cœli gratum.

Versus. Adoramus te. & reliqua cum oratione.

Ad

Ad tertiam.

DEus in adiutorium meum intende.

Domine ad adiuuandum me festina.

Gloria patri. &c.

Hymnus.

CRucifige clamitant hora tertiarum. Illusus induitur veste purpurarum. Caput eius pungitur corona spinarum.

Crucem portat humeris ad locum pœnarum.

Versus. Adoramus te. *& catera cum oratione.*

Ad sextam.

DEus in adiutorium meum intende.

Co

Εἰς τὴν γ.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.

Δόξα πατρί. καὶ τὰ ἑξῆς.

Ὕμνος.

Σταύρωσον ἐπιβοῶνται τῇ ὥρᾳ τρίτῃ, ἐμπαιχθεὶς περιβάλλεται τὰ πορφύρεα ἱμάτια, ἡ μὲν αὐτοῦ κεφαλὴ στίζεται τῷ ἀκανθινῷ στεφάνῳ, βαστάζει δὲ σταυρὸν τοῖς ὤμοις πρὸς τὸν τιμωριῶν τόπον.

Στίχος. Προσκυνοῦμέν σοι. καὶ τὰ ἑξῆς. μετὰ τῆς εὐχῆς.

Εἰς τὴν ς.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες.

Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.
Δόξα πατρί. καὶ τὰ λοιπά.

Domine ad adiuuandum me festina.
Gloria patri. & reliqua.

Υ῟μνος.

Ὥρα σὰ τῇ Ἰησοῦς ἐσαυρώθη, καὶ μεταξὺ λῃστῶν αἰωρούμενος ὤφθη ἀπολογηθεὶς, ὑπὸ τῶν βασάνων διψαλέως τῇ χολῇ ποτισθείς. ὁ ἀμνὸς τὴν αἰτίαν ἀπολέλυται, οὕτως ἐντετρυφημένος. Στί. Προσκυνοῦμέν σοι. ὡς ἀνωτέρω.

Hymnus.

HOra sexta dominus Iesus est cruci conclauatus, & cum latronibus pendens deputatus.
Præ tormentis sitiens felle saturatus. Agnus crimen diluit sic ludificatus. Versus. Adoramus te. vt suprá.

Εἰς τὴν θ'.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. ἕως τοῦ τέλους.

Υ῟μ.

Ad nonam.

DEus in adiutorium meum intende, vsque ad finem.

Hymnus.

Hora nona dominus Iesus expirauit.
Eli clamans spiritum patri commendauit. Latus eius lancea miles perforauit. Terra tunc cõtremuit, & sol obscurauit.. Versus. Adoramus te, & reliqua.

Ad vesperas.

Deus in adiutorium meum intende. &c.

Hymnus.

De cruce deponitur hora vespertina.
Fortitudo latuit in mente diuina.
Talem mortem subiit

Ὕμνος.

Ὥρᾳ ἐννάτῃ κύριος Ἰησοῦς ἔσχατον ἐξέπνευσεν, ἐλωὶ ἀναβοήσας, τὴν ψυχὴν τῷ πατρὶ ἐπέστρεψε, τὴν αὐτοῦ πλευρὰν λόγχῃ ὁ στρατιώτης ἔτρωσε, τότε γῆ ἔτρεμε, καὶ ὁ ἥλιος ἐσκιάσθη. Στίχ. Προσκυνοῦμεν σοί. καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. καὶ τὰ ἑξῆς.

Ὕμνος.

Ἐκ τοῦ σταυροῦ κατατίθεται τῷ ἑσπερινῷ χρόνῳ· ἀνδρεία ἐκρύφθη ἐν τῷ νῷ θεσπεσίῳ, τοιοῦτον ὑπεδύσατο θάνα-

ναζον. Ἡ τοῦ βίου ἰατρική, οἴμοι ὁ τῆς δόξης στέφανος κοῖται ὕπτιος. Στίχος. Προσκυνοῦμέν σοι. καὶ τὰ ἑξῆς.

Εἰς τὸν ἀπόδειπνον.

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν. Ἀπό. Καὶ ἀπόστρεψον τὸν θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν. Στίχ. Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου. καὶ τὰ ἑξῆς.

Ὕμνος.

Ἀποδείπνου χρόνῳ ἐνδίδοται ἐνταφιασμῷ τὸ τοῦ χριστοῦ σῶμα ἔνδοξον, ἡ τῆς ζωῆς μελλούσης ἐλπὶς ἐν τοῖς ἀρώμασι ἀρτύεται. Αἱ συμπληροῦνται γραφαί. Αὐτή σου θανάτου σκληροῦ μνήμη, ἡμῖν ἀεὶ διηνεκῆς

ijt vita medicina. Heu corona gloriæ iacuit supina. Versus. Adoramus te. & reliqua.

Ad completorium.

Conuerte nos deus salutaris noster. Responsoriū. Et auerte iram tuā à nobis. Versus. Deus in adiutorium meum intende. & reliqua.

Hymnus.

Hora completorij datur sepultura Corpꝰ Christi nobile: spes vitæ futuræ Conditur aromate, complentur scripturæ. Iugis fit memoria mortis tuæ du

dura.
Versus. **Adoramus te.** *& reliqua.*

Recommendatio.

HAs horas canonicas cum deuotione Tibi Christe recolo pia ratione, Vt qui pro me passus es amoris ardore, Sis mihi solatiũ mortis in agone. Amen.

κῆς ὑπάρχοι. Εὐχ. Προσκυνοῦμέν σοι. καὶ τὰ λοιπά.

Σύστασις.

ΤΑύτας ὥρας κανονικὰς μετὰ τῆς εὐσεβείας σοι μετ' ὦ Χριστὲ ἀναλογίζομαι τῷ εὐλαβεῖ λόγῳ, ἵνα ὃς ὑπὲρ ἐμοῦ ἔπαθες σὺν μεγάλῃ φιλανθρωπίᾳ, ἦς ἂν ἐμοὶ παραμυθία ἐν τῇ θανάτου ἀγωνίᾳ. Ἀμήν.

Hora de sancto spiritu.

Ad matutinum.

Ὥρα τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις. καὶ τὰ λοιπὰ εἰς τὸ τέλος.

Ὕμνος.

Ἡμῖν ἡ τοῦ ἁγίου πνεύματος χάρις δεδόσθω, ἐξ ἧς

πυρ

Domine labia mea aperies & reliqua. vsque ad finem.

Hymnus.

Nobis sancti spiritus gratia sit data.

De

De qua virgo virginum fuit obumbrata.

Cum per sanctum angelum fuit salutata.

Verbum caro factū est, virgo fœcundata. Antiphona. Veni sancte spiritus, reple tuorum corda fidelium, & tui amoris in eis ignem accende. Versus. Emitte spiritum tuū, & creabuntur.

Responsorium. Et renouabis faciem terræ.

Oratio.

OMnipotēs sempiterne deus, da nobis illā sancti spirit⁹ gratiā quam discipulis tuis in die sancto penteco-

παρθένος τῶν παρθένων ἐπεσκιάσθη, ὅταν διὰ ὁσίου ἀγγέλου ἀσπασθῇ, ὁ λόγος μὲν ἐσαρκώθη, παρθένος δὲ ἐν γαστρὶ ἔσχε. Ἀντί. Ἐξελθὲ πνεῦμα ἅγιον, πλήρωσον τὰς σοὶ πιστευσαμένων καρδίας, καὶ ἐν αὐτοῖς τὸ σῆς φιλίας πῦρ ἄπτε. Στίχος. Ἔκπεμψον πνοήν σου καὶ κτισθήσονται. Ἀπό. Καὶ τὴν γῆς πρόσοψιν ἐπισκευάσεις.

Εὐχή.

ΠΑντοκράτωρ ἄχρονε θεός, παράσχου ἡμῖν ἐκείνην ὁσίου πνεύματος χάριν ἣν τοῖς σου μαθηταῖς πεν-

πεντηκοστῆ ἡμέρᾳ μετέστειλας, ὃς ζῇς καὶ βασιλεύεις θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Εἰς τὴν α.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. ὡς ἀνωτέρω.

Ὕμνος.

Ἀπὸ τῆς Μαρίας παρθένου ὁ Χριστὸς ἐγεννήθη, σταυρωθεὶς, ἀποθανὼν καὶ τεθαμμένος, ἀναστήσας δὲ, τοῖς μαθηταῖς ἐφάνη, καὶ τῶν αὐτῶν ὁρώντων εἰς οὐρανοὺς ὑψωθείς.

Ἀντί. Ἔξελθε ἅγιον, καὶ τὰ λοιπά, μετὰ τῆς αὐτῆς εὐχῆς.

Εἰς τὴν θ.

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες εἰς τὸ τέλος. Ὕμνος.

Τὸ

tecostes träsmisisti. Qui viuis et regnas deus in secula seculorum. Amen.

Ad primam.

Deus in adiutorium meum intende. vt suprá.

Hymnus.

De virgine Maria Christus fuit natus, crucifixus, mortuus, atque tumulatus, resurgens discipulis fuit demonstratus, & ipsis cernentibus in cœlos eleuatus.

Anti. Veni sancte. & reliqua cum oratione supradicta.

Ad tertiam.

Deus in adiutoriū meum intende. vsque ad finem.

Hymnus.

Suum

SVum sanctum spiritum deus delegauit, In die pentecostes apostolos cōfortauit. Et de linguis igneis ipsos inflammauit. Relinquere orphanos eos denegauit. Antipho. Veni sancte & reliqua.

Ad sextam.

Deus in adiutorium meum intende, & reliqua.

Hymnus.

SEptiformē gratiam tunc acceptauerūt: Quare idiomata cuncta cognouerūt. Addiuersa climata mūdi recesserūt. Et fidē catholicā tūc prædicauerunt.

Τὸ ἑαυτοῦ ἅγιον πνεῦμα ὁ θεὸς ἀπέστειλεν, τῇ δὲ πεντηκοστῇ τοὺς ἀποστόλους ἐνεδυναμώσατο, καὶ αὐτοὺς ἐμπύροις γλώσσαις ἐφλόγισε, ἐκείνους ἀπολιπεῖν ὀρφανοὺς οὐκ ἠθέλησε. Ἀντί. Ἐλθὲ ἅγιον. καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὴν ς.

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. καὶ τὰ λοιπά.

Ὕμνος.

Ἑπτάμορφον δὲ χάριν αὐτοὶ τότε προσείληφαν, διὰ ταῦτα τὰ ἰδιώματα ξύμπαντα ἐγνωρίσαντο, καὶ πρὸς τὰ ποικίλα τοῦ κόσμου κλίματα ἐπορεύθησαν, καὶ πίστιν καθολικὴν τηνικαῦτα κεκηρύ-

ἐύχασι. Ἀντ. Ἔξελθε ἅγιον. εἰς τὸ τέλος.

Εἰς τὴν θ'.

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου. ὡς ἀνωτέρω.

Ὕμνος.

Πνεῦμα δὲ παράκλητον ὠνόμασαι, τὸ δῶρον, ἡ τοῦ θεοῦ χάρις, ἡ ἔμψυχος πηγὴ, πνευματικὸν χρίσμα, τὸ πῦρ πεφλογισμένον, ἑπταμόρφον χάριτος τὸ χαρισήριον ἐπεφωνήθη. Ἀντίφωνον. Ἔξελθε ἅγιον. καὶ τὰ ἑξῆς.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. εἰς τὸ τέλος.

Ὕμνος.

Τῆς τοῦ θεοῦ δεξιᾶς ὁ δάκτυλος, ἡ δύναμις πνευμα-

uerunt. Anti. *Veni sancte vsq; ad finē.*

Deus in adiutoriū meum. vt supra.

Hymnus.

Spiritus paracletus fuit appellatus, Donum, dei charitas, fons viuificatus. Spiritalis vnctio, ignis inflammatus. Septiformis gratiæ charisma vocatus. Antiphona. *Veni sancte. & cetera,*

Ad vesperas.

Deus in adiutoriū meum intende. vsque ad finem.

Hymnus.

Dextra DEI *digitus, virtus spiritalis, nos de-*

defendat, eruat ab omnibus malis, vt nobis nõ noceat dæmon infernalis, sed ipsa nos protegat, nutriat, foueat sub alis. Antipho. *Veni sancte, & reliqua.*

Ad completorium.

Conuerte nos deus salutaris noster. vt supra.

Hymnus.

Spiritus paraclestus nos velit iuuare.
Gressus nostros regere & illuminare.
Vt cum deus venerit omnes iudicare.

Nos

ματικὴ, ἡμῖν ἐπικουρισάτω, καὶ πάντων ἀπὸ κακῶν ῥυσάσθω, ὅπως ἡμᾶς οὐ βλάψῃ ὁ τοῦ ᾅδου κακοδαίμων, ἀλλ᾽ αὐτὴ περιβαλλέσθω, καὶ θρεψάτω, καὶ ὑπὸ ταῖς μασχάλαις περιεψάτω. Ἀντίφω. Ἔξελθε ἅγιον. καὶ τὰ λοιπά.

Εἰς τὸ ἀπόδειπνον.

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν. ὡς ἀνωτέρω.

Ὕμνος.

Πνεῦμα δὲ παράκλητον ἡμῖν ἐθέλοι ἂν βοηθεῖν, τὰς ἡμῶν βάσεις διορθοῦσθαί τε καὶ φωτίζεσθαι, ὡς ὁπόταν ἥξῃ ὁ κύριος ἅπαντας

κρι-

κρινόμενος, ἡμᾶς βούλοιτο ἂν εἰς τὴν ἑαυτοῦ δεξιὰν προσκλῆσαι. Ἀντί. Ἔξελθε ἅγιον. καὶ τὰ λοιπά.

Σύστασις.

Ταύτας δὴ ὥρας κανονικὰς μετὰ τῆς εὐσπλαγχνίας σοὶ ὦ ἅγιον πνεῦμα τῷ εὐσεβεῖ λόγῳ κατελεξάμην, ἵνα ἡμᾶς ἂν ἐπισκέπτῃς σῇ ἐπιπνοίᾳ, ὡς ἡμᾶς ἀεὶ συζῶεν τῇ τοῦ οὐρανοῦ χώρᾳ. Ἀμήν.

Ὧραι

Nos velit ad dexteram suam appellare. *Antipho.* Veni sancte. *& quæsequuntur.*

Recommendatio.

Has horas canonicas cum deuotione,
Tibi sancte spiritus pia ratione
Dixi, vt nos visites inspiratione.
Et viuamus iugiter cœli regione.
Amen.

Hora

Hora conceptionis beatæ virginis Mariæ.
Ad matutinas.

DOmine labia mea aperies.

Et

Ὧραι τῆς συλλήψεως ἀεὶ παρθένου Μαρίας.
Εἰς τὸν ὄρθρον.

ΚΥριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις.

Καὶ

Καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειαν. ὡς ἀνωτέρω.

Ὕμνος.

Ὁ τὸν κλαυθμὸν πολυχρόνιον βασιλεὺς βασιλέων ἐλεήσας, τὸν ἄγγελον, δ' αὐτὶ τοῦ πένθους χάρμα προπέμπει εὐαγγελίζεσθαι αὐνα, ἐν τῷ σοῦ γήρει τὴν γενεὰν ἕξεις.

Καὶ γὰρ τὴν τοῦ λόγου μητέρα συλλήψεις, ὦ Ἀννᾶ, σὺ χαῖρε ὅτι μήτε τοιαύτην μὴ ὑπάρχειν, μήθ' ὑπάρξεσθαι πιστεύσῃ οὐδείς· αὐτὴν μέντοι εὐδαίμονα καταλέξουσιν.

Ἰωαχὶν μεγάλῳ ἀναπλήρεται χάρματι, ὅτι

Et os meum annunciabit laudem tuam.

Deus in adiutoriũ. vt suprà.

Hymnus.

Fletus longæui rex regum misertus, angelum mittit gaudium pro luctu, vt dicat Annæ, tempore senili prolem habebis.

Etenim verbi concipies matrem. Anna, tu gaude, quoniam nec talem esse, nec credas futuram, hanc dicent omnes beatam.

Ioachin magno gaudio repletur, vo-

vocem dum audit angeli dicentis dariet tibi Anna matrem Dei grandem præ cunctis.

G*loria patri, genitæq; proli, flamini sancto virginíque matri, quæ Dei natum genuit hominem, sit laus perennis.* Versus. Necdum erant abyßi.

Responsorium. Et ego am cōcepta eram.

Oratio.

D*eus ineffabilis misericordiæ qui primæ piacula mulieris p virginē Mariā expiādā sanxisti, da nobis quæsum⁹ cōceptiōis eius* memo-

ὅτι τὴν τοῦ ἀγγέλου φωνὴν ἀκούει λέγοντος· ἀννᾶ σοι τὴν θεοτόκον ἀποτέξει ὑπὲρ τὰς ἁπάσας μεγάλην.

Δόξα πατρὶ, τῇ τε γενεᾷ γεννηθείσῃ, τῷ τε ἁγίῳ πνεύματι, τῇ τε παρθένῳ μητρὶ, ἣ τὸν θεὸν παῖδα, ἐγεννήσατο ἄνθρωπον ἔπαινος ἔσω ἀΐδιος. Στίχος. Μήπω ὑπάρχον οἱ ἄβυσσοι. Ἀπόκρι. Κἀγὼ ἤδη συνειλήμμην.

Εὐχή.

Ὦ τοῦ ἀρρήτου ἐλέους θεὸς, ὁ τὰ πρώτης γυναικὸς ἄγεα, διὰ τῆς παρθένου Μαρίας ἡγιάσω καθαίρεσθαι, δὸς ἡμῖν δεόμεθα τῆς συλλήψεως αὐτῆς

Ο ἀξίως

ἀξίως μνήμην σέβεσθαι, ἣ τὸν σοῦ μονογενῆ παρθένος συνέληψε, καὶ παρθένος ἡ αὐτὴ ἐτίξατο κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν χριστὸν τὸν υἱόν σου, ὃς ζῇ μετὰ σοῦ καὶ βασιλεύει εἰς αἰῶνας αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς τὴν πρώτην.

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειαν μου πρόσχες. καὶ τὰ λοιπὰ ὡς ἀνωτέρω.

Ὕμνος.

Τὸ τῆς νυκτὸς πέρας παλαιὸν ἠὼς ἀποδίδωκε τῷ κόσμῳ, προπέμπουσα τὴν τοῦ κόσμου χαρὰν τὸν ἀστέρα ἑωθινὸν, ἡλίου καθηγεμόνα.

Ἐν τῇ φέγγους γενέσει τοῦ ἀστέρος ἐναλίου, ὅ τε πόντος καὶ ἡ γῆ εὐ-

memoriam digne venerari, quae vnigenitum tuum virgo concepit, & virgo peperit dominũ nostrũ Iesum Christum filium tuum, Qui tecũ viuit & regnat in secula seculorum. Amen.

Ad primam.

Deus in adiutorium meum intende. & reliqua vt supra.

Hymnus.

Terminum noctis aeternum aurora reddidit mundo, praemittens gaudiũ mundi, stellam matutinam, praeuiam solis.

In ortu lucis stellae maris, pontus, terra laetan-

latantur, gaudeat peccator, nascitur mater redemptoris, Maria clemens.

Caelici ciues, reges terrae colunt, sterilis parit, miratur natura, stupet infernus videns sine labe virginem nasci.

Gloria patri. vt suprà.

Versus Conceptionem virginis Mariae cum gaudio celebremus. Responsorium. Vt ipsa pro nobis intercedat ad dominum Iesum Christum.

Oratio.

Domine Iesu Christe lux vera

εὐφραίνονται, χαιρήτω ὁ ἁμαρτωλὸς ἔφυ τε τοῦ λυτρωτοῦ μήτηρ ἡ Μαρία ἐπιεικής.

Οὐράνιοι πολῖται, χθόνιοι δὲ σέβονται βασιλεῖς, τίκτει ἡ στεῖρα, θαυμάζει φύσις, ἀναισθήτως ἔχουσιν οἱ ἐν ᾅδου καθικνούμενοι, ὁρῶντες ἄνευ ἁμαρτίας παρθένον γίγνεσθαι.

Δόξα πατρί. ὥσπερ ἀνωτέρω. Στίχος.

Σύλληψιν τῆς παρθένου Μαρίας μετὰ τῆς εὐφροσύνης ἑορτάζωμεν. Ἀπόκρισις. Ὅπως ὑπὲρ ἡμῶν αὐτὴ μεσιτεύσῃ πρὸς κύριον Ἰησοῦν χριστόν.

Εὐχή.

Κύριε Ἰησοῦ χριστὲ φῶς ἀληθι-

νὸν, ὃ φωτίζει πάντα ἄνθρωπον εἰς τὸν κόσμον ἐρχόμενον, δὸς ἡμῖν τὴν σῆς γεννητείρας γένεσιν, ἀξίως ἑορτάζειν, ὡς ἂν τῇ αὐτῆς μεσιτείᾳ τὸ τοῦ φωτὸς ἆθλον δυνησώμεθα κατακρατεῖν, ὃς ζῇς. καὶ τὰ λοιπά.

ra quæ illuminat omnem hominem venientē in hunc mundum, da nobis ortū genitricis tuæ dignè celebrare, vt eius intercesione, lucis premium valeamus obtinere.

Qui viuis. & reliqua.

Εἰς τὴν γ'.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. καὶ τὰ λοιπά.

Ad tertiam.

DEus in adiutorium meum intende. & reliqua.

Ὕμνος.

ΣΩτηρίαν τῷ κόσμῳ παρατιθέναι βουλόμενος, οὐρανόθεν ὁ θεὸς ἄγγελον τῇ Μαρίᾳ πέμπει λέξιν ἐν τῷ ἐκείνην ἀσπάζεσθαι, χαῖρε Μαρία.

Hymnus.

SAlutem mundo tribuere volens, è cœlis DEVS *angelum* MARIAE *mittit vt dicat eam salutando, Aue Maria.*

Κεχα　　*Gra-*

Gratia plena concipies deum: hoc tibi signum, Helizabet tua parens concepit sterilisq; filiũ, in senectute.

Puella gaudens Gabrielis ore suscepit verba, respondens sic dicit, Ecce ancilla domini, fiátque hoc verbum tuum.

Gloria patri, genitæq; proli & reliqua.

Versus.

Angelus domini nũciauit Mariæ.

Responsorium.

Et concepit de spiritu sancto.

Oratio.

DEUS *qui de beatæ* MARIAE *virginis vtero verbum*

Κεχαριτωμένη συλλήψεις θεὸν τοῦτό σοι ἔκαζε, ἐλιζαβὲτ ἡ σοῦ συγγενὴς συνείληφε, στεῖρά γε οὖσα, υἱὸν ἐν τῷ αὐτῆς γήρᾳ.

Κόρη χαίρουσα τῷ Γαβριὴλ στόματι ἐξεδέξατο ῥήματα, οὕτως ἀποκρινομένη, ἰδοὺ δούλη κυρίου, ἔφη, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου.

Δόξα πατρὶ, τῇ τε γενεᾷ γεννηθείσῃ. καὶ τὰ λοιπά.

Στίχος.

Ἄγγελος κυρίου εὐηγγελίσατο τῇ Μαρίᾳ.

Ἀπόκρισις.

Καὶ συνέλαβεν ἐξ ἁγίου πνεύματος.

Εὐχή.

Ὁ θεὸς ὁ ἐκ τῆς μακαρίας παρθένου Μαρίας γαστρὸς, τὸν σὸν λόγον,

γον ἀγγέλου μηνύοντος σάρκα προσλαβεῖν δοκήσας, παράσχου τοῖς σοῖς οἰκέταις ὡς οἳ ταύτην ὄντως θεοτόκον πιστεύομεν, ταῖς αὐτῆς πρὸς σὲ ἐντεύξεσιν ἡμᾶς βοηθεῖσθαι, διὰ τοῦ χριστοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν. Ἀμήν.

Εἰς τὴν ς.

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. καὶ τὰ ἑξῆς.

Ὕμνος.

Τὴν συγγενῆ τὸν παῖδα τοῦ ὑψίστου μάντιν ἔχουσαν τῇ γαστρὶ ἐγκεκλεισμένον Μαρία, εἰς τὴν ὀρεινὴν ἰουδαίας πόλιν ἀναβαίνουσα, μετὰ σπουδῆς ἀσπάζει.

Μαρίας φωνὴν ἐλιζάβετ ἀκούει ἀγαλλια-

bum tuum angelo nunciāte carnē suscipere voluisti, præsta supplicibus tuis, vt qui verè eam dei genitricē credimus, eius apud te intercessionibus adiuuemur. Per Christum *dominum nostrum.* Amen.

Ad sextam.

Deus in adiutorium meum intende.

& cetera,

Hymnus.

PVerum vatem habentē supremi aluo reclusum cognatam, Maria, *montana* Iudææ *scandens, salutat festino gressu.*

Mariæ vocem Helizabet audit, exul

tat

tat infans in vtero clausus, prophetat mater dicens, quia credis, concipies verbum.

Virgo tam mira audiens & videns, canticum nouum reddit creatori, dulce dans melos, magnificat deum anima mea.

Gloria patri genitaq́; proli. & reliqua.

Versus Vt facta est *vox in auribus meis.* Responsorium Exultauit *infans in vtero meo.*

Oratio.

O*Mnipotens sempiterne deus, qui ex abundantia charitatis*

λιᾶται οὖν τὸ βρέφος ἐν τῇ αὐτῆς κοιλίᾳ κυκλωθέν. προφητεύει δὲ μήτηρ λέγουσα, ὅτι ἡ πιστεύσασα συλλήψῃς λόγον.

Παρθένος δὲ τῶν οὕτω θαυμασίων ἀκούσασα καὶ ἰδοῦσα, τὸ ᾆσμα καινὸν τῷ δημιουργῷ ἀποδίδωσι, γλυκερὸν ἐπιφωνοῦσα μέλος, μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον.

Δόξα πατρί, τῇ τε γενεᾷ γεννηθείσῃ. καὶ τὰ λοιπά. Στίχος. Ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ εἰς τὰ ὦτά μου. Ἀπό. Ἐσκίρτησεν ἐν ἀγαλλιάσει τὸ βρέφος ἐν τῇ κοιλίᾳ μου.

Εὐχή.

ΠΑντοδύναμε ἀΐδιε θεὲ ὃς τῇ χάριτος

ὃς σοῦ προνοίᾳ τὴν ὀλβίαν Μαρίαν τὸν υἱόν σου ἐν γαστρὶ ἔχουσαν, πρὸς τὴν τῆς Ἐλιζαβὲτ ἐπίσκεψιν παρώρμησας, παράσχου δεόμεθα ὅπως οἱ ἐκείνης ἐπίσκεψιν ἑορτάζοντες, ταῖς αὐτῆς δεήσεσιν, ἀπὸ τῶν νῦν ἁπάντων κινδυνευμάτων ῥυσθῶμεν. Διὰ τοῦ Χριστοῦ κυρίου ἡμῶν.

Εἰς τὴν θ.

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. εἰς τὸ τέλος.

Ὕμνος.

Γίνεται τῷ κόσμῳ σαρκωθεὶς ὁ λόγος, ὁ ἡλίου φέγγος· μεταβαίνουσα αἴγλη τελειοτάτη, ἣν οἱ ἐν τῷ σκότῳ ἴδιοι καταλαμβάνειν οὐκ ἐθέλουσιν.

Δό-

tatis tuæ beatam Mariã tuo filio fœcundatam ad visitationem Helizabet inspirasti: præsta quæsum⁹, vt qui eius visitationem celebramus, ipsius precibus in præsenti ab omnibus aduersitatib⁹ liberemur. Per Christum dominum nostrum.

Ad nonam.

Deus in adiutoriũ meum intende. in finem.

Hymnus.

Nascitur mũdo verbum caro factum, solis transcendens lucem lux perfecta tenebris lucem capere quã sui generis nolunt.

Glo-

Gloriam deo, pacē terræ cantat chorus cœlorum, lux oritur noua, custodes gregis cantus angelorū audiunt nocte.

Pastores currunt, cantus audientes, natum videre pannis inuolutum: Mariæ natum vident in præsepe, redeunt læti.

Gloria patri, genitæq; proli & cætera.

Versus. Verbum caro factum est.

Responso Et habitauit in nobis.

Oratio.

Deus qui salutis æternæ beatæ Mariæ virginitate fœcunda, humano

Δόξαν τῷ θεῷ, εἰρήνην τῇ γῇ ὁ τῶν οὐρανῶν χορὸς ᾄδει, τὸ φῶς ἀνατέλλει καινόν, φύλακες τῆς ἀγέλης τὰ τῶν ἀγγέλων ᾄσματα τῆς νυκτὸς ἐξακούουσιν.

Τρέχουσιν οἱ ποιμένες τῶν ᾀσμάτων ἀκούοντες, τὸ παῖδα ὁρᾶσθαι ῥάκεσι ἐγκεκορδυλημένον. τὸ Μαρίας παιδίον ἐν τῇ φάτνῃ βλέπουσιν ἀνατρέχονται συνηδόμενοι.

Δόξα πατρὶ τῇ τε γενεᾷ γεννηθείσῃ. καὶ τὰ ἑξῆς. Στίχ. Ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο. Ἀπόκρ. Καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ὑμῖν. Εὐχή.

Ὁ θεὸς ὁ τὸ τῆς αἰωνίου σωτηρίας γονίμῳ τῆς μακαρίας Μαρίας παρθενίᾳ τῷ ἀνθρωπείῳ

πάσῳ γένει γέρα πορισάμενος, παράσχου δεόμεθα ὅπως αὐτὴν ὑπὲρ ἡμῶν ἐντυγχάνειν αἰσθανώμεθα, δι' ἧς ἠξιώθημεν τὸν τῆς ζωῆς αὐτουργὸν ὑποδέξασθαι κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν χριστὸν τὸν σὸν υἱόν. Ἀμήν.

Εἰς τὸν ἑσπερινόν.

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. καὶ τὰ λοιπά. Ὕμνος.

Θάνατον ὅτε ὁρᾷς τὴν τοῦ βίου γένεσιν τεθνάναι, τί πόσον ἄλγος; μάχαιρα διῆλθε τὴν σου ψυχὴν, τῆς ζωῆς γεννησάσης, ὦ ἐπιεικὲς μῆτερ.

Τὰς τοῦ σώματος υἱοῦ βλέπουσα πληγὰς, πλευρὰν αἱμαζες

no generi præmia præstitisti, tribue quæsumus vt ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam authorem vitæ suscepimus, dominum nostrum Iesum Christum filiũ tuum. Amen.

Ad vesperas.

Deus in adiutorium meum intende. & reliqua.

Hymnus.

Morte dum vides ortum vitæ mori, quis, quantus dolor? gladius pertransiit animam tuam, genitrix tu vitæ, o clemens mater.

Corporis nati vides plagas, lat⁹ sangui-

guinis fluxum, derisorum verba, lachrymas fundens, tunc subiaces humo, tu pia mater.

Me tecum flere. plagásque sentire genitrix dona, tua prece, nati lancea, clauis, cruce, spinis pungi, fac dulcis mater.

Glloria patri genitæque proli, & rel.

Versus. Hic positus est in ruinam.

Responsorium. Et *tuam ipsius animam pertransiuit gladius.*

Oratio.

In

τῦς ῥέουσιν τὰ δὲ καταγελάςων ῥήματα, δακρύουσα, τότε σὺ χαμαιπετὴς ἐφάνης ὦ εὐλαβὴς μῆτερ.

Ἐμὲ ἅμα σοὶ καταδακρύειν τε καὶ τραύματα αἰσθάνεσθαι ὦ γεννήτειρα παράσχου τοῖς σου δεήσεσιν, ἐμὲ δὲ τοῦ παιδός σου λόγχῃ, τοῖς ἥλοις, σαυρῷ, ἀκάνθαις σίζεσθαι ποίησον, παγγλυκεῖα μῆτερ.

Δόξα πατρὶ τῇ τε γενεᾷ γεννηθείσῃ. καὶ τὰ λοιπά. Στίχος. Οὗτος εἰς ἀπόπτωσιν ἐτέθη. ὑπόκρισις. Καὶ σεαυτοῦ ψυχὴν διῆλθε τὸ ξίφος.

Εὐχή.

Προσ-

Πρεσβευσάτω ὑπὲρ ἡμῶν κύριε Ἰησοῦ χριστὲ νῦν καὶ ἐν τῇ τῆς ἡμετέρας ἀναιρέσεως ὥρᾳ παρὰ σοῦ ἐπιεικείᾳ, ἡ ἐνδοξοτάτη ἀειπαρθένος Μαρία μήτηρ σου, ἧς ἱεροπρεπεστάτην ψυχὴν ἐν τῷ σοῦ πάθους χρόνῳ τὸ ἐγχειρίδιον διελήλασε, σὺ ζῇς καὶ βασιλεύεις μετὰ τοῦ πατρὸς, ἐν μονάδι τοῦ πνεύματος ἁγίου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἰς τὸν ἀπόδειπνον.

Ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν καὶ τὰ λοιπά.

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες. ὡς ἀνωτέρω.

Ὕμ-

Interueniat pro nobis domine Iesu Christe nunc & in hora mortis nostræ apud tuam clementiam gloriosissima semper virgo Maria mater tua, cuius sacratissimam animam, in hora passionis tuæ, gladius pertransiuit. Qui viuis & regnas cum deo patre in vnitate spiritus sancti Deus. Per omnia secula seculorum. Amen.

Ad completorium.

Conuerte nos deus salutaris noster & reliqua.

Deus in adiutorium meum intende. vt suprá.

Hym-

Hymnus.

Regina cœli è domo defertur Iosaphat corpus, nihil reperitur, nisi locus in quo, mannáque de cœlo, ibidem esse.

Credimus piè sanctorum cum choris IESVM venisse, DEO iubilantium, animam corpus simul sociantium in summo cœlo.

Trinitas sancta suscipiens matrem, sertis coronat terdenis centenis, gaudiũ semper, iubilus in æuum sit tibi mater.

Glo-

Ὕμνος.

Τὸ ἀνάσσης οὐρανοῦ ἐξ οἰκίας Ἰωσαφὰτ κατακομίζεται σῶμα, οὐδὲ ἐνταῦθα εὑρίσκεται, εἰ μὴ ὁ τόπος, ἐν ᾧ πρότερον ἔκειτο, καὶ τὸ μαννὰ οὐρανόθεν.

Πιστεύομεν θεοσεβῶς ἁγίων μετὰ χοροῦ Ἰησοῦν τότ᾽ ἐλεύσασθαι, τῶν τῷ θεῷ ἀγαλλιωμένων, ψυχὴν ἅμα τῷ σώματι συγκομιζόντων ὡς οὐρανὸν ὕψιστον.

Τριὰς μὲν οὖν ὁσία ἐκδεχομένη, μητέρα, στεφανοῖ στεφανώμασι χιλίοις, ἄχρονον δὴ χάρμα τέ καὶ τὸ ἀγαλλίασμα εἰς τοὺς αἰῶνας, ἔπαινος σοὶ ὦ μῆτερ ἔστω ἀΐδιος.

Δό-

Δόξα πα. καὶ τὰ ἀνωτέρω εἰρημένα. Στίχ. Ἀνυψώθης ὦ ἁγία θεοτόκε. Ἀπό. Ὑπὲρ τοὺς τῶν ἀγγέλων χοροὺς εἰς τὰς ἐπουρανίας βασιλείας.

Εὐχή.

Ἱκετηρίαν τῶν δούλων σου παρὰ σῇ ἐπιεικείᾳ ἡ τῆς θεοτόκου ἐπιτρέψῃ ἂν εὐχή, ἣν διὸ ἐκ παρόντος αἰῶνος μετέθης, ὡς ὑπὲρ ἁμαρτιῶν ἡμῶν παρὰ σοὶ πιστῶς μεσιτεύσῃ. διὰ κυρίου ἡμετέρου Ἰησοῦ χριστοῦ υἱοῦ σου, ὃς μετὰ σοῦ ζῇ καὶ βασιλεύει ἐν μονάδι τοῦ πνεύματος ἁγίου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀρχὴ

Gloria pa. & supradicta. Versus. Exaltata es sancta dei genitrix.

Responsorium. Super choros angelorum ad cœlestia regna.

Oratio.

Supplicationem seruorum tuorū apud tuam clementiā dei genitricis cōmendet oratio, quā idcirco de præsente seculo transtulisti vt pro peccatis nostris apud te fiducialiter intercedat. Per Dominum nostrum Iesum Christum filium tuum, qui tecum viuit & regnat in vnitate spiritus sancti deus Per omnia secula seculorum. Amen.

Se

Sequuntur septem
psalmi pœnitētiales.
Antipho. Ne remini
scaris dñe. Psal. 6.

D *Omine ne in*
furore tuo ar-
guas me, ne-
que

ΑΡΧΗ ΤΩΝ
ἑπτὰ τῶν μετανοίας ψαλ
μῶν Ἀντίφ. Μὴ μνησι
κακήσῃς κύριε ψαλ. ς
Κ Ύριε μὴ τῷ
θυμῷ σου ἐ-
λέγξῃς με,
P μὴ

μὴ δὲ τῇ ὀργῇ σου
παιδεύσῃς με.
Ἐλέησόν με κύριε,
ὅτι ἀσθενής εἰμι, ἴα-
σαί με κύριε ὅτι ἐ-
ταράχθη τὰ ὀστᾶ
μου.
Καὶ ἡ ψυχή μου ἐτα-
ράχθη σφόδρα, σὺ δὲ
κύριε ἕως πότε;
Ἐπίστρεψον κύριε, ῥῦ-
σαι τὴν ψυχήν μου,
σῶσόν με ἕνεκεν τοῦ
ἐλέους σου.
Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ
θανάτῳ ὁ μνημονεύων
σου, ἐν δὲ τῷ ᾅδῃ
τίς ἐξομολογήσεταί
σοι;
Ἐκοπίασα ἐν τῷ στε-
ναγμῷ μου, λούσω
καθ' ἑκάστην νύκτα
τὴν κλίνην μου, ἐν δά-
κρυσί μου τὴν στρω-
μνήν μου βρέξω.

Ἐτα.

*que in ira tua corri-
pias me.*
*Miserere mei domi-
ne, quoniã infirmus
sum: sana me domi-
ne, quoniam contur-
bata sunt ossa mea.*
*Et anima mea tur-
bata est valde, sed tu
domine usquequo?*
*Converte domine,
& eripe animam
meam, saluũm me
fac propter miseri-
cordiam tuam:*
*Quoniam non est
in morte qui memor
sit tui, in inferno au-
tem quis confitebi-
tur tibi?*
*Laboraui in gemi-
tu meo, lauabo per-
singulas noctes le-
ctum meũ, lachry-
mis meis stratum
meum rigabo.*

Tur-

Turbatus est à furore oculus meus, in ueteraui inter oēs inimicos meos.

Discedite à me oēs qui operamini iniquitatem, quoniam exaudiuit dominus vocem fletus mei.

Exaudiuit domin⁹ deprecationem meam, dominus orationem meam suscepit.

Erubescant & conturbentur vehementer omnes inimici mei, conuertantur & erubescant valde velociter.

Gloria patri & filio, et spiritui sctō.

Sicut erat in principio, & nunc & semper, & in secula seculorum. Amen.

Ἐταράχθη ἀπὸ θυμοῦ ὁ ὀφθαλμός μου, ἐπαλαιώθην ἐν πᾶσι τοῖς ἐχθροῖς μου.

Ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ὅτι εἰσήκουσε κύριος τῆς φωνῆς τοῦ κλαυθμοῦ μου.

Ἤκουσε κύριος τῆς δεήσεώς μου, κύριος τὴν προσευχήν μου προσεδέξατο.

Αἰσχυνθείησαν καὶ ταραχθείησαν ἄγαν πάντες οἱ ἐχθροί μου, ἀποστραφείησαν καὶ καταισχυνθείησαν σφόδρα διὰ τάχους.

Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ καὶ ἁγίῳ πνεύματι.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλμὸς λα΄.

Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι.

Μακάριος ἀνὴρ, ᾧ οὐ μὴ λογίσηται κύριος ἁμαρτίαν, οὐδέ ἐστιν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ δόλος.

Ὅτι ἐσίγησα, ἐπαλαιώθη τὰ ὀστᾶ μου ἀπὸ τοῦ κράζειν με ὅλην τὴν ἡμέραν.

Ὅτι ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐβαρύνθη ἐπ' ἐμὲ ἡ χείρ σου, ἐστράφην εἰς ταλαιπωρίαν ἐν τῷ ἐμπαγῆναί μοι ἄκανθαν.

Τὴν ἀνομίαν μου ἐγνώρισα, καὶ τὴν ἁμαρτίαν μου οὐκ ἐκάλυψα.

Εἶπα

Psalmus 31

Beati quorum remissæ sunt iniquitates, & quorum tecta sunt peccata.

Beatus vir, cui non imputauit dominus peccatum, nec est in spiritu eius dolus.

Quoniam tacui, inueterauerunt ossa mea, dum clamarem tota die.

Quoniam die ac nocte grauata est super me manus tua, conuersus sum in ærumnam, dum configitur mihi spina.

Delictum meum cognitum tibi feci & iniustitiam meam non abscondi.

Dixi,

Dixi, confitebor aduersum me iniustitiam meam domino & tu remisisti impietatẽ peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus, in tempore opportuno.

Veruntamen in diluuio aquarũ multarum ad eum non approximabunt.

Tu es refugiũ meũ à tribulatione quæ circundedit me exultatio mea erue me à circundantibus me.

Intellectum tibi dabo, et instruam te in via hac qua gradieris: firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sicut equus et mulus, qui bus nõ est intellectus

Εἶπα, ἐξαγορεύσω κατ' ἐμοῦ τὴν ἀνομίαν μου κυρίῳ, καὶ σὺ ἀφῆκας τὴν ἀσέβειαν τῆς καρδίας μου.

Ὑπὲρ ταύτης προσεύξεται πρὸς σὲ πᾶς ὅσιος ἐν καιρῷ εὐθέτῳ.

Πλὴν ἐν κατακλυσμῷ ὑδάτων πολλῶν πρὸς αὐτὸν οὐκ ἐγγιοῦσι.

Σύ μου εἶ καταφυγὴ ἀπὸ θλίψεως τῆς περιεχούσης με, τὸ ἀγαλλίαμά μου, λύτρωσαί με ἀπὸ τῶν κυκλωσάντων με.

Συνετιῶ σε καὶ συμβιβῶ σε ἐν ὁδῷ ταύτῃ ᾗ πορεύσῃ· ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου.

Μὴ γίνεσθε ὡς ἵππος καὶ ἡμίονος, οἷς οὐκ ἔστι σύνεσις.

Ἐν κημῷ, καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόνας αὐτῶν ἄγξαις τῶν μὴ ἐγγιζόντων πρὸς σέ.

Πολλαὶ αἱ μάστιγες ἁμαρτωλοῦ, τὸν δὲ ἐλπίζοντα ἐπὶ κύριον ἔλεος κυκλώσει.

Εὐφράνθητε ἐπὶ κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι, καὶ καυχᾶσθε πάντες οἱ εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ. Δόξα.

Ψαλμός λζ.

ΚΥ'ριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μὴ δὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου,

In camo & freno maxillas eorum cõstringe, qui non approximant ad te.

Multa flagella peccatoris, sperantem autem in Domino misericordia circundabit.

Laetamini in domino, & exultate iusti, & gloriamini omnes recti corde.

Gloria. *Psal. 37.*

DOmine ne in furore tuo arguas me, neque in ira tua corripias me.

Quoniam sagittae tuae infixae sunt mihi, & confirmasti super me manum tuam.

Nõ est sanitas ĩ carne mea à facie irae tuae,

tuæ, non est pax ossibus meis à facie peccatorum meorum.	σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἁμαρτιῶν μου.
Quoniam iniquitates meæ supergressæ sunt caput meum, & sicut onus graue grauatæ sunt super me.	Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου. ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμέ.
Putruerunt & corruptæ sunt cicatrices meæ, à facie insipientiæ meæ.	Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου, ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.
Miser factus sum, & curuatus sum vsque in finem, tota die contristatus ingrediebar.	Ἐταλαιπώρησα, καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus, & non est sanitas in carne mea.	Ὅτι αἱ ψοαί μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.
Afflictus sum, & humiliatus sum ni-	Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην, ἕως σφό-

δρα, ὠρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου, ἐξεναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν.

Καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου.

Καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι, ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ

δο-

mis, rugiebam à gemitu cordis mei.

Domine ante te omne desideriũ meũ: & gemitus meus à te non est absconditus.

Cor meum conturbatum est, dereliquit me virtus mea, & lumen oculorum meorum, & ipsum non est mecum.

Amici mei & proximi mei aduersum me appropinquauerunt & steterunt.

Et qui iuxta me erant, de longe steterunt: & vim faciebant, qui quærebant animam meam.

Et qui inquirebant mala mihi, loquuti sunt vanitates, &

dolos

*dolos tota die medi-
tabantur.*

*Ego autẽ tanquam
surdus non audie-
bam, & sicut mu-
tus non aperiens os
suum.*

*Et factus sum sicut
homo nõ audiens, &
non habens in ore
suo redargutiones.*

*Quoniam in te do-
mine speraui, tu ex-
audies me domine
deus meus.*

*Quia dixi nequan-
do sup̃gaudeant mi
hi inimici mei, &
dum commouentur
pedes mei, super me
magna locuti sunt,*

*Quoniam ego ĩ fla
gella paratus sum,
& dolor meus in cõ
spectu tuo semper.*

*Quoniã iniquitatẽ
meam.*

δολιότητας ὅλην
τὴν ἡμέραν ἐμελέ-
τησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς
οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ
ἄλαλος οὐκ ἀνοί-
γων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ
ἄνθρωπος οὐκ ἀκού-
ων, καὶ οὐκ ἔχων ἐν
τῷ στόματι αὐτοῦ ἐ-
λεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοὶ κύριε ἤλ-
πισα, σὺ εἰσακούσεις
με κύριε ὁ θεός μου.

Ὅτι εἶπα μήποτε ἐ-
πιχαρῶσί μοι οἱ ἐχ-
θροί μου, καὶ ἐν τῷ σα-
λευθῆναι τοὺς πόδας
μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγα-
λοῤῥημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας
ἕτοιμος, καὶ ἡ ἀλγη-
δών μου ἐνώπιόν μου
διὰ παντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν
μου

μου ἐγὼ ἀναγγελῶ, καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν, ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον ἀγαθωσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπῃς με κύριε ὁ θεός μου, μὴ ἀποστῇς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου κύριε τῆς σωτηρίας μου.

Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ καὶ νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλ

meam annunciabo & cogitabo pro peccato meo.

Inimici autem mei viuunt, & confirmati ſunt ſuper me, & multiplicati ſunt qui oderunt me iniqué.

Qui retribuunt mala pro bonis, detrahebant mihi, quoniam ſequebar bonitatem.

Ne derelinquas me domine deus meus, ne diſceſſeris à me.

Intende in adiutorium meum, domine deus ſalutis meæ.

Gloria patri et filio & ſpiritui ſancto.

Sicut erat in principio, & nūc, & ſemper, & in ſecula ſeculorum, Amen.

Pſal

Psalmus 50.

Miserere mei deus, secundum magnam misericordiam tuam.

Et secundum multitudinem miserationum tuarum, dele iniquitatem meam.

Amplius laua me ab iniquitate mea, & à peccato meo munda me.

Quoniã iniquitatẽ meam ego cognosco, & peccatũ meũ contra me est semper.

Tibi soli peccaui, & malũ coram te feci, vt iustificeris in sermonib⁹ tuis, & vincas cùm iudicaris.

Ecce enĩ ininiquitatibus conceptus sum & in peccatis concepit me mater mea.

Ecce

Ψαλμὸς ν.

Ἐλέησόν με ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου.

Καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἰδοὺ

Ἰδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι: πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, καὶ ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ πνεῦμα σου

τὸ

Ecce enim veritatem dilexisti incerta & occulta sapiẽtiæ tuæ manifestasti mihi.

Asperges me domine hyssopo, & mundabor: lauabis me, & super niuem dealbabor.

Auditui meo dabis gaudium & lætitiam, & exultabũt ossa humiliata.

Auerte faciem tuã à peccatis meis, & omnes iniquitates meas dele.

Cor mundum crea in me deus, & spiritum rectum innoua in visceribus meis.

Ne proiicias me à facie tua, & spiritum sanctum tuum

ne

ne auferas à me.

τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Redde mihi lætitiam salutaris tui & spiritu principali confirma me.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με.

Docebo iniquos vias tuas, & impij ad te conuertentur.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ οἱ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Libera me de sanguinibus DEVS, *Deus salutis meæ, exultabit lingua mea iustitiam tuam.*

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων ὁ θεὸς, ὁ θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

DOMINE *labia mea aperies, & os meum annunciabit laudem tuam.*

Κύριε τὰ χείλη μου, ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Quoniam si voluisses sacrificium, dedissem vtique: holocaustis non delectaberis.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὁλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιὼν, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὁλοκαυτώματα, τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα. Ψαλ. ρα΄.

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ θλί-

Sacrificium deo spiritus contribulatus, cor contritũ & humiliatum deus non despicies.

Benignè fac domine in bona voluntate tua Sion, vt ædificentur muri Hierusalem.

Tunc acceptabis sacrificium iustitiæ, oblationes & holocausta: tunc imponent super altare tuum vitulos.

Gloria.

Psalmus 101.

DOMINE *exaudi orationem meam, & clamor meus ad te veniat.*

Non auertas faciem tuam à me in quacunque die tribulor

lor, inclina ad me aurem tuam.	θλίβωμαι, κλῖνον πρός με τὸ οὖς σου.
In quacunq; die inuocauero te, velociter exaudi me.	Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου.
Quia defecerunt sicut fumus dies mei, & ossa mea sicut cremium aruerunt.	Ὅτι ἐξέλιπον ὡσεὶ καπνὸς αἱ ἡμέραι μου, καὶ τὰ ὀστᾶ μου ὡσεὶ φρύγιον συνεφύγησαν.
Percussus sum vt fœnum, & aruit cor meum, quia oblitus sum comedere panem meum.	Ἐπλήγην ὡσεὶ χόρτος, καὶ ἐξηράνθη ἡ καρδία μου, ὅτι ἐπελαθόμην τοῦ φαγεῖν τὸν ἄρτον μου.
A voce gemitus mei adhæsit os meum carni meæ.	Ἀπὸ φωνῆς τοῦ στεναγμοῦ μου ἐκολλήθη τὸ ὀστοῦν τῇ σαρκί μου
Similis factus sum pelicano solitudinis, factus sum sicut nycticorax in domicilio.	Ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ, ἐγενήθην ὡσεὶ νυκτικόραξ ἐν οἰκοπέδῳ.
Vigilaui, & factus sum sicut passer solitarius in tecto.	Ἠγρύπνησα, καὶ ἐγενόμην ὡς στρουθίον μονάζον ἐπὶ δώματος.
Tota	Ὅλην

Ὅλην τὴν ἡμέραν ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου, καὶ οἱ ἐπαινοῦντές με κατ' ἐμοῦ ὤμνυον.

Tota die exprobrabant mihi inimici mei, & qui laudabant me, aduersum me iurabant.

Ὅτι σποδὸν ὡσεὶ ἄρτον ἔφαγον, καὶ τὸ πόμα μου μετὰ κλαυθμοῦ ἐκίρνων.

Quia cinerem tanquam panem manducabam, & poculum meum cum fletu miscebam.

Ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου καὶ τοῦ θυμοῦ σου, ὅτι ἐπάρας κατέῤῥαξάς με.

A facie iræ & indignationis tuæ, quia eleuans allisisti me.

Αἱ ἡμέραι μου ὡσεὶ σκιὰ ἐκλίθησαν, κἀγὼ ὡσεὶ χόρτος ἐξηράνθην.

Dies mei sicut vmbra declinauerũt, et ego sicut fœnũ arui.

Σὺ δὲ κύριε εἰς τὸν αἰῶνα μένεις, καὶ τὸ μνημόσυνόν σου εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Tu autem domine in æternum permanes, & memoriale tuũ in generatione & generationem.

Σὺ ἀναστὰς κύριε οἰκτειρήσεις τὴν Σιὼν, ὅτι καιρὸς τοῦ οἰκτειρῆσαι αὐτήν. ὅτι ἥκει καιρός.

Tu exurgẽs domine misereberis Sion, quia tempus miserendi eius, quia venit tempus.

Ὅτι

Quo-

Quoniam probauerunt serui tui lapides eius, & terræ eius miserebuntur.

Et timebunt gentes nomen tuum domine, & omnes reges terræ gloriam tuam.

Quia ædificauit dominus Sion & videbitur in gloria sua,

Respexit in orationem humilium, & non spreuit precem eorum.

Scribantur hæc in generationẽ alteram & populus qui creabitur, laudabit dominum.

Quia prospexit de excelso sancto suo, dominus de cœlo in terram aspexit.

Vt

Ὅτι εὐδόκησαν οἱ δοῦλοί σου τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ τὸν χοῦν αὐτῆς οἰκτειρήσουσι.

Καὶ φοβηθήσονται τὰ ἔθνη τὸ ὄνομα κυρίου, καὶ πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς τὴν δόξαν σου.

Ὅτι οἰκοδομήσει κύριος τὴν Σιὼν, καὶ ὀφθήσεται ἐν τῇ δόξῃ αὐτοῦ.

Ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν προσευχὴν τῶν ταπεινῶν, καὶ οὐκ ἐξουδένωσε τὴν δέησιν αὐτῶν.

Γραφήτω αὕτη εἰς γενεὰν ἑτέραν, καὶ λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει τὸν κύριον.

Ὅτι ἐξέκυψαι ἐξ ὕψους ἁγίου αὐτοῦ, κύριος ἐξ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν γῆν ἐπέβλεψε.

Q Τοῦ

Τοῦ ἀκοῦσαι τὸν στεναγμὸν τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

Vt audiret gemitus compeditorum, vt solueret filios interemptorum.

Τοῦ ἀναγγεῖλαι ἐν Σιὼν τὸ ὄνομα κυρίου καὶ τὴν αἴνεσιν αὐτοῦ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Vt annuncient in Sion nomē domini, & laudem eius in Hierusalem.

Ἐν τῷ ἐπισυναχθῆναι λαοὺς ἐπὶ τὸ αὐτὸ, καὶ βασιλεῖς τοῦ δουλεύειν τῷ κυρίῳ.

In conueniendo populos in vnum, & reges vt seruiant domino.

Ἀπεκρίθη αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἰσχύος αὐτοῦ, τὴν ὀλιγότητα τῶν ἡμερῶν μου ἀνάγγειλόν μοι.

Respondit ei in via virtutis suæ, paucitatem dierum meorum nuncia mihi.

Μὴ ἀναγάγῃς με ἐν ἡμίσει ἡμερῶν μου, ἐν γενεᾷ γενεῶν τὰ ἔτη σου.

Ne reuoces me in dimidio dierū meorum in generatione & generatione anni tui.

Κατ' ἀρχὰς σὺ κύριε τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔργα τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί.

Initio tu domine terram fundasti, & opera manuum tuarum sunt cœli.

Αὐτοὶ Ipsi

Ipsi peribunt, tu autem permanes, & omnes sicut vestimentũ veterascent.

Et sicut opertorium mutabis eos, & mutabuntur: tu autem idem ipse es, & anni tui non deficient

Filij seruorum tuorum habitabunt & semen eorum in seculum dirigetur.

Gloria patri & filio, & spiritui sancto.

Sicut erat in principio, & nunc, & semper, & in secula seculorum. amen.

Psalmus 123.

De profundis clamaui ad te domine, domine exaudi vocem meam.

Αὐτοὶ ἀπολοῦνται, σὺ δὲ διαμένεις, καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται.

Καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἑλίξεις αὐτοὺς καὶ ἀλλαγήσονται, σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν.

Οἱ υἱοὶ τῶν δούλων σου κατασκηνώσουσι, καὶ τὸ σπέρμα αὐτῶν εἰς τὸν αἰῶνα κατευθυνθήσεται.

Δόξα πατρὶ καὶ υἱῷ, καὶ ἁγίῳ πνεύματι.

Ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ψαλ. ρκθ.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι κύριε, κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς κύριε, κύριε τίς ὑποστήσεται;

Ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἱλασμός ἐστι, καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε κύριε.

Ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τὸν λόγον σου ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπὶ τὸν κύριον.

Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτὸς, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν κύριον.

Ὅτι παρὰ τῷ κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις.

Καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Δό-

Fiant aures tuæ intendentes in vocem deprecationis meæ,

Si iniquitates obseruaueris domine, domine quis ſuſtinebit?

Quia apud te propitiatio eſt, & propter legem tuam ſuſtinui te domine.

Suſtinuit anima mea in verbo eius, ſperauit anima mea in domino.

A cuſtodia matutina vſque ad noctem ſperet Iſraël in domino.

Quia apud dominũ miſericordia, & copioſa apud eum redemptio.

Et ipſe redimet Iſraël ex omnib⁹ iniquitatibus eius.

Gloria

Gloria patri.

Psalmus 142.

Domine exaudi orationem meam, auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua, exaudi me in tua iustitia.

Et non intres in iudicium cum seruo tuo, quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis viuens.

Quia persecutus est inimicus animam meã, humiliauit in terra vitam meam

Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi, & anxiatus est super me spiritus meus, in me turbatum est cor meum.

Memor

Δόξα πατρί.

Ψαλ. ρμβ

Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος, καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

 Ἐμ-

ε̄ Μνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Memor fui dierum antiquorum, meditatus ſum in omnibus operibus tuis, & in factis manuum tuarum meditabar.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Expandi manus meas ad te, anima mea ſicut terra ſine aqua tibi.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Velociter exaudi me domine, defecit ſpiritus meus.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ᾽ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Nõ auertas faciem tuam à me, & ſimilis ero deſcendentibus in lacum.

Ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωῒ τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Auditam fac mihi mane miſericordiam tuam, quia in te ſperaui.

Γνώρισόν μοι κύριε ὁδὸν ἐν ᾗ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχήν μου.

Notam fac mihi viam in qua ambulem, quia ad te leuaui animam meam.

Ἐξε- Eripe

Eripe me de inimicis meis, domine ad te confugi, doce me facere voluntatem tuam, quia deus meus es tu.

Spiritus tuus bonus deducet me in terrã rectam, propter nomen tuũ domine viuificabis me in æquitate tua.

Educes de tribulatione animã meam, & in misericordia tua disperdes omnes inimicos meos.

Et perdes omnes qui tribulant animam meam, quoniã ego seruus tuus sum.

Gloria. an Ne reminiscaris domine *delicta nostra, vel parentum nostrorum, neq; vindictã* su-

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, κύριε πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τὸ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ θεός μου.

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε ζήσεις με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου.

Ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχήν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού εἰμι.

Δόξα. Ἀντ. Μὴ μνησικακήσῃς κύριε τῶν παραπτωμάτων ἡμῶν, ἢ τῶν γονέων ἡμῶν, μὴ δὲ δίκην λά-

βης ἐκ τῶν ἁμαρτιῶν
ἡμῶν. Φεῖσαι ὦ κύ-
ριε, φεῖσαι τοῦ λαοῦ
σου, ὃν μετ' ἐλυτρώσας
τιμίῳ σου αἵματι,
μήποτε ὀργίζοιο ἡ-
μῖν.

Λιτανεῖαι.

ΚΥ'ριε ἐλέησον.
Χριστὲ ἐλέησον.
Κ'ύριε ἐλέησον.
Χ ριστὲ ἄκουσον ἡμῶν.
Χ ριστὲ ἐπάκουσον ἡ-
μῶν.
Π άτερ ὁ ἐκ τῶν οὐ-
ρανῶν θεὸς, ἐλέησον
ἡμᾶς.
Υ ἱὲ λυτρωτὰ τοῦ
κόσμου θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς.
Π νεῦμα ἅγιον θεὸς,
ἐλέησον ἡμᾶς.
Α γία τριὰς εἷς θεὸς,
ἐλέησον ἡμᾶς.
Α γία Μαριὰμ, πρέσ-
βευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἁγία

*ſumas de peccatis
noſtris. Parce domi-
ne, parce populo
tuo, quem redemi-
ſti precioſo ſanguine
tuo, ne in æternum
iraſcaris nobis.*

Litaniæ.

*KYrie eleiſon.
C hriſte elei-
ſon.
K yrie eleiſon.
C hriſte audi nos.
C hriſte exaudi nos.
P ater de cœlis deus,
miſerere nobis.
F ili redemptor mun
di deus, miſerere no-
bis.
S piritus ſancte de⁹,
miſerere nobis.
S ancta trinitas v-
nus deus, miſerere no
bis.
S ancta Maria, ora
pro nobis.*

San

Săcta dei genitrix,
ora pro nobis.
S. ancta virgo vir-
ginum, ora pro nob.
S ctĕ Michaël, ora.
S ăcte Gabriël, ora.
S ăcte Raphaël, ora
S ancte Vriël, ora.
O mnes sancti ange-
li & archangeli
dei. orate.
O mnes sancti bea-
torum spirituũ ordi-
nes, orate pro nobis.
S ancte Ioannes Ba-
ptista, ora pro no-
bis.
O mnes sancti pa-
triarchæ & pro-
phetæ, orate pro no-
bis,
S ancte Petre, ora.
S ancte Paule, ora.
S ăcte Andrea, ora.
S ancte Ioãnes, ora.
S ancte Iacobe, ora.
San-

Ἁγία θεοτόκε, πρέσ.
Ἁγία παρθένε παρ-
θένων, πρέσβ.
Ἅγιε Μιχαήλ, πρέ.
Ἅγιε Γαβριήλ, πρέ.
Ἅγιε Ῥαφαήλ, πρέ.
Ἅγιε Οὐριήλ, πρέσ.
Πάντες ἅγιοι ἄγγε-
λοι καὶ ἀρχάγγελοι
θεοῦ, πρεσβεύετε.
Πᾶσαι αἱ ἅγιαι τῶν
μακαρίων πνευμά-
των τάξεις, πρεσβεύε-
τε ὑπὲρ ἡμῶν.
Ἅγιε Ἰωάννη Βα-
πτιστά, πρέσβευε ὑπὲρ
ἡμῶν.
Πάντες οἱ ἅγιοι
πατριάρχαι καὶ προ-
φῆται, πρεσβεύετε
ὑπὲρ ἡμῶν.
Ἅγιε πέτρε, πρέ.
Ἅγιε παῦλε, πρέ.
Ἅγιε Ἀνδρέα, πρέ.
Ἅγιε Ἰωάννη, πρέ.
Ἅγιε Ἰάκωβε, πρέ.
Ἅγιε

Ἅγιε Θωμᾶ, πρέσβ.	Sãcte Thoma, ora.
Ἅγιε Φίλιππε, πρέ.	Sãcte Philippe, ora.
Ἅγιε Βαρθολομαῖε πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν	Sancte. Barptholomæe, ora pro.
Ἅγιε Ματθαῖε πρέ.	San. Matthæe, ora.
Ἅγιε Σίμων, πρέ.	Sancte Simon, ora.
Ἅγιε Θαδδαῖε, πρέ.	Sãcte Thadæe, ora.
Ἅγιε Ματθία, πρέ.	Sãcte Matthia, ora.
Ἅγιε Βαρνάβα, πρέ.	San. Barnaba, ora.
γιε Λουκᾶ. πρέ.	Sancte Luca. ora.
Ἅγιε Μάρκε, πρέ.	Sancte Marce, ora.
Πάντες οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι καὶ εὐαγγελισταί, πρεσβεύετε ὑπὲρ ἡμῶν.	Omnes ſancti apoſtoli & euangeliſtæ, orate pro nobis.
Πάντες οἱ ἅγιοι τοῦ κυρίου μαθηταί, πρεσβεύετε ὑπὲρ ἡμῶν.	Omnes ſancti diſcipuli domini, orate pro nobis.
Πάντα τὰ ἅγια καὶ ἀθῷα νήπια, πρεσβεύετε ὑπὲρ ἡμῶν.	Omnes ſancti innocentes, orate pro nobis.
Ἅγιε Στέφανε, πρέ.	San. Stephane, ora
Ἅγιε Λαυρέντιε. πρ.	San. Laurenti, ora
Ἅγιε Οὐϊνκέντιε πρέ.	San. Vincenti, ora.
Ἅγιε Φαβιανέ. πρέ.	San. Fabiane, ora.
Ἅγιε Σεβαστιανέ, πρ.	Sã. Sebaſtiane ora.

Sancte Blasi, ora.	Ἅγιε Βλάσιε, πρέ.
Sancti Ioannes & Paule, orate.	Ἅγιοι Ἰωάννη καὶ Παῦλε, πρεσβεύετε.
Sancti Cosma & Damiane, orate pro nobis.	Ἅγιοι Κοσμᾶ καὶ Δαμιανέ, πρεσβεύετε ὑπὲρ ἡμῶν.
Sancti Geruasi & Prothasi, orate pro nobis	Ἅγιοι Γερβάσιε καὶ Προτάσιε, πρεσβεύετε ὑπὲρ ἡμῶν.
Sancte Dionysi cũ sociis tuis, ora.	Ἅγιε Διονύσιε μετὰ τῶν ἑταίρων σου, πρέσβευε.
Omnes sancti martyres, orate pro nobis.	Πάντες οἱ ἅγιοι μάρτυρες, πρεσβεύετε ὑπὲρ ἡμῶν.
Sancte Syluester, ora pro nobis.	Ἅγιε Σίλβεστρε, πρέ.
San. Gregori, ora.	Ἅγιε Γρηγόριε, πρέ.
Sã. Augustine, ora.	Ἅγιε Αὐγουστῖνε, πρέ.
San. Ambrosi, ora.	Ἅγιε Ἀμβρόσιε, πρ.
S. Hieronyme, ora.	Ἅγιε Ἱερώνυμε, πρ.
Sãcte Nicolae, ora.	Ἅγιε Νικόλαε, πρ.
Sãcte Martine, ora.	Ἅγιε Μαρτῖνε, πρέ.
San. Ludouice, ora.	Ἅγιε Λωδόβικε, πρ.
Sãcte Iuliane, ora.	Ἅγιε Ἰουλιανέ, πρέ.
Omnes sancti pontifices & confesso-res	Πάντες οἱ ἅγιοι ἀρχιερεῖς καὶ ὁμολογη-

γηταί, πρεσβεύ.	res. orate.
Πάντες οἱ ἅγιοι διδάσκαλοι, πρεσβεύετε ὑπὲρ ἡμῶν.	Omnes sancti doctores, orate pro nobis.
Ἅγιε Βενέδικτε, πρέ.	Sãcte Bñdicte, ora.
Ἅγιε Φάγκισκε, πρέ.	San. Francisce, ora.
Ἅγιε Ἀντώνιε, πρέ.	Sancte Antoni, ora.
Ἅγιε Δομινικέ, πρέ.	S. Dominice, ora.
Πάντες οἱ ἅγιοι μοναχοὶ καὶ ἐρημῖται, πρεσβεύετε ὑπέρ.	Omnes sancti monachi & eremitæ, orate pro.
Πάντες οἱ ἅγιοι ἱερεῖς τε καὶ λεβῖται, πρεσβεύετε ὑπέρ.	Omnes sancti sacerdotes & leuitæ, orate pro.
Ἁγία Ἄννα, πρέσβ.	Sancta Anna, ora.
Ἁγία Μαρία Μαγδαληνή, πρέσβ.	Sancta Maria Magdalena, ora
Ἁγία Ἁγνή, πρέσβ.	Sancta Agnes, ora.
Ἁγία Λουκία, πρεσβ.	Sancta Lucia, ora.
Ἁγία Καικιλία, πρέ.	Sancta Cæcilia, ora.
Ἁγία Ἀγαθή, πρέσ.	Sancta Agatha, ora.
Ἁγία Κατερίνη, πρέσβευε.	Sancta Caterina, ora.
Ἁγία Βαρβάρα, πρέ.	San. Barbara, ora.
Ἁγία Κλάρα. πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.	Sancta Clara, ora pro nobis.

Ἁγία San-

Sāςta Helisabeth, ora.	Ἁγία Ἐλιζαβέτ, πρέσβευε.
Sςtā Genouefa, ora.	Ἁγία Γενοβέφα, πρ.
Omnes sanctæ virgines & viduæ, orate pro nobis.	Πᾶσαι αἱ ἅγιαι παρθένοι καὶ χῆραι, πρεσβεύετε ὑπὲρ ἡμῶν.
Omnes sancti & sanctæ dei, intercedite pro nobis.	Ἅγιοι πάντες ἅγιαί τε πᾶσαι, μεσιτεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν.
Propitius esto, parce nobis domine.	Ἵλεως ἴθι, φεῖσαι ἡμῶν κύριε.
Propitius esto, exaudi nos domine.	Ἵλεως ἴθι, ἐπάκουσον ἡμῶν κύριε.
Ab omni malo libera nos domine.	Ἀπὸ παντὸς κακοῦ, ῥῦσαι ἡμᾶς κύριε.
Ab omni peccato libera nos dn̄o.	Ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, ῥῦσαι ἡμᾶς κύ.
Ab ira tua, libera nos domine.	Ἀπὸ τῆς ὀργῆς σου, ῥῦσαι ἡμᾶς κύριε.
A subitanea & improuisa morte, libera nos domine.	Ἀπὸ αἰφνιδίου καὶ ἀπροοράτου θανάτου, ῥῦσαι ἡμᾶς κύριε.
Ab insidiis diaboli, libera nos.	Ἀπὸ ἐνέδρας τοῦ διαβόλου, ῥῦσαι ἡμᾶς.
Ab ira & odio, & omni mala volun- tate	Ἀπὸ ὀργῆς καὶ μίσους, καὶ πάσης πονηρᾶς προ-

προαιρέσεως, ῥῦσαι.
Ἀπὸ πνεύματος πορνείας, ῥῦσαι ἡμᾶς.
Ἀπὸ ἀστραπῆς τε καὶ καταιγίδος, ῥῦσαι.
Ἀπὸ αἰωνίου θανάτου, ῥῦσαι ἡμᾶς κύριε.
Διὰ τοῦ μυστηρίου τῆς ἁγίας σου σαρκώσεως, ῥῦσαι ἡμᾶς κύ.
Διὰ τῆς παρουσίας σου, ῥῦσαι.
Διὰ τῆς γεννήσεώς σου, ῥῦσαι
Διὰ τῆς περιτομῆς σου ῥῦσαι.
Διὰ τοῦ βαπτίσματος καὶ τῆς ἁγίας σου νηστείας, ῥῦσαι.
Διὰ τοῦ σταυροῦ καὶ πάθους σου, ῥῦσαι ἡμᾶς κύριε.
Διὰ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ταφῆς σου, ῥῦσαι ἡμᾶς κύριε.
Διὰ τῆς ἁγίας σου ἀνα-

να-

tate, libera nos.
A spiritu fornicationis libera nos.
A fulgure & tempestate, libera,
A perpetua morte, libera nos do.
Per mysterium sanctae incarnationis tuae, libera nos.
Per aduentum tuũ, libera.
Per natiuitatẽ tuã, libera
Per circuncisionem tuam, libera.
Per baptismum & sanctum ieiunium tuum libera.
Per crucem & passionem tuam libera nos domine.
Per mortem et sepulturam tuam, libera nos domine.
Per sanctam resurrectio-

rectio-

rectionem tuam, libera nos.	ναςάσεως, ἐῦ(σαι ἡμᾶς κύριε
Per admirabilem ascensionem tuam, libera nos domine.	Διὰ τῆς θαυμασίας σου ἀναλήψεως, ἐῦ(σαι ἡμᾶς κύριε.
Per aduentum sancti spiritus paracleti, libera.	Διὰ τῆς ἐπιφοιτήσεως τοῦ ἁγίου πνεύματος παρακλήτου, ἐῦ.
In die iudicij, libera nos.	Ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἐῦ(σαι ἡμᾶς.
Peccatores, te rogamus audi nos.	Οἱ ἁμαρτωλοὶ δεόμεθά σου, ἄκου(ον ἡμῶν.
Vt nobis parcas, te rogamus audi nos.	Ὅπως ἡμῶν φείσῃ. δεόμεθά (ου ἄκου(ον ἡμῶν.
Vt nobis indulgeas, te rogamus audi nos.	Ὅπως ἐφ᾽ ἡμῖν σπλαγχνισθῇς, δεόμεθά σου ἄκου(ον.
Vt ad veram pœnitentiam nos perducere digneris, te.	Ὅπως εἰς τὴν ὄντως μετάνοιαν ἡμᾶς διαγαγεῖν ἀξιοῖς, δεό.
Vt ecclesiam tuam sanctam regere & conseruare digneris te rogamus audi nos.	Ὅπως τὴν ἁγίαν (ου ἐκκλησίαν ἰθύνειν καὶ διαφυλάττειν ἀξιοῖς, δεόμεθά σου ἄκου(ον.

Vt Ὅπως

Ὅπως τὸ ἀποστολικὸν κύριον, καὶ πάσας τὰς ἐκκλησιαστικὰς τάξεις ἐν τῇ ἁγίᾳ θρησκείᾳ διαφυλάττειν ἀξιοῖς, δεόμεθά σου.

Ὅπως τοῖς βασιλεῦσι καὶ χριστιανοῖς ἄρχουσιν εἰρήνην καὶ τὴν ὄντως ὁμόνοιαν χαρίσασθαι ἀξιοῖς, δεόμεθά σου ἄκουσον ἡμῶν.

Ὅπως ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν τῇ ἁγίᾳ σου θεραπείᾳ ἐνδυναμοῦν καὶ διαφυλάττειν ἀξιοῖς, δεόμεθά σου.

Ὅπως τὰς διανοίας ἡμῶν πρὸς τὰς τῶν οὐρανίων ἐπιθυμίας ἐπαίρῃς, δεόμεθα.

Ὅπως πᾶσι τοῖς εὐεργέταις ἡμῶν αἰώνια ἀγαθὰ ἀνταποδῷς

Vt dominum apostolicum, & omnes ecclesiasticos ordines in sancta religione conseruare digneris, te rogamus audi nos.

Vt regibus & principibus Christianis pacem & veram concordiam donare digneris, te rogamus audi nos.

Vt nosmet ipsos in tuo sancto seruitio confortare & conseruare, digneris te rogamus.

Vt mentes nostras ad cœlestia desideria erigas, te rogamus.

Vt omnibus benefactoribus nostris sempiterna bona re-

retribuas, te rogamus audi nos.

Vt animas nostras fratrum, propinquorum, & benefactorum nostrorum ab æterna damnatione eripias, te rogamus audi nos

Vt fructus terræ dare & conseruare digneris, te rogamus.

Vt omnibus fidelibus defunctis requiem æternam donare digneris, te rogamus.

Vt nos exaudire digneris, te rogamus audi nos.

Fili dei. ter. te roga.

Agnus dei qui tollis peccata mundi parce nobis domine.

Agnus

δῷς, δεόμεθά σου ἄκουσον ἡμῶν,

Ὅπως τὰς ψυχὰς ἡμῶν, καὶ τὰς τῶν ἀδελφῶν καὶ οἰκείων, καὶ εὐεργετῶν ἡμῶν τ' αἰωνίου ἀφαρπάσῃς κολάσεως, δεόμεθά σου ἄκουσον.

Ὅπως τοὺς καρποὺς τ' γῆς δοῦναι, καὶ διαφυλάττειν ἀξιοῖς, δεόμεθά.

Ὅπως πᾶσι τοῖς πιστῶς κεκοιμημένοις ἀνάπαυσιν αἰώνιον χαρίσασθαι ἀξιοῖς, δεόμεθά.

Ὅπως ἡμῶν ἀξιοῖς ἐπακοῦσαι, δεόμεθά σου ἄκουσον ἡμῶν.

Υἱὲ θεοῦ. γ. δεόμε.

Ἀμνὲ τοῦ θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τ' κόσμου, φεῖσαι ἡμῶν κύριε.

R Ἀμνὲ

Ἀμνὲ τοῦ θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου, ἐπάκουσον ἡμῶν κύριε.

Ἀμνὲ τοῦ θεοῦ, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς.

Χριστὲ ἄκουσον ἡμῶν.

Χριστὲ ἐπάκουσον ἡμῶν.

Κύριε ἐλέησον.

Χριστὲ ἐλέησον.

Κύριε ἐλέησον.

Πάτερ ἡμῶν. Μυστικῶς ἐκφώνησις. Στίχος. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν. Ἀπό. Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ψαλμὸς ξθʹ.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες, κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον

Αἰ-

Agnus dei qui tollis peccata mundi, exaudi nos domine.

Agnus dei qui tollis pecata mundi, miserere nobis.

Christe audi nos.

Christe exaudi nos.

Kyrie eleison.

Christe eleison.

Kyrie eleison.

Pater noster.

Secreta pronunciatio. Versus. Et ne nos inducas in tentationem. *Responsorium.* Sed libera nos à malo.

Psalmus 69.

Deus in adiutorium meum intende, domine ad adiuuandum me festina.

Con-

Confundantur, & reuereantur, qui quærunt animam meam.

Auertantur retrorsum, & erubescant qui volunt mihi mala.

Auertantur statim erubescentes, qui dicunt mihi, Euge, euge.

Exultent & lætentur in te omnes qui quærunt te deus, & dicant semper, magnificetur dominus, qui diligunt salutare tuum,

Ego vero egenus & pauper sum, deus adiuua me.

Adiutor meus, & liberator meus es tu dñe ne moreris.

Αἰσχυνθήτωσαν, καὶ ἐντραπήτωσαν οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου.

Ἀποστραφήτωσαν εἰς τὰ ὀπίσω, καὶ καταισχυνθήτωσαν οἱ βουλόμενοί μοι κακά.

Ἀποστραφήτωσαν παραυτίκα αἰσχυνόμενοι, οἱ λέγοντές μοι, εὖγε, εὖγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν, καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε ὁ θεὸς, καὶ λεγέτωσαν διαπαντὸς μεγαλυνθήτω ὁ κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχός εἰμι, καὶ πένης, ὁ θεός μου βοήθησόν μοι.

Βοηθός μου, καὶ ῥύστης μου εἶ σὺ, κύριε μὴ χρονίσῃς.

Δόξα πατρί. Στίχ. Σῶσον τοὺς δούλους σου. Ἀπόκρισις. Ὁ θεός μου τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Στίχ. Ἔσο ἡμῖν κύριε πύργος ἰσχυρότητος. Ἀπό. Ἀπὸ προσώπου τοῦ ἐχθροῦ. Στίχ. Μηδὲν προφθανέτω ὁ ἐχθρὸς ἐφ' ἡμῖν. Ἀποκ. Καὶ ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας μὴ προσιθέτω βλάπτειν ἡμᾶς. Στίχ. Κύριε μὴ κατὰ τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν ποίησον ἡμῖν. Ἀπό. Μηδὲ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἀνταπόδος ἡμῖν. Στίχος. Εὐχώμεθα ὑπὲρ τοῦ ἄκρου ἀρχιερέως ἡμῶν. Ἀπόκρ. Ὁ θεὸς διαφυλάξαι αὐτὸν, μακροημερεύοντα, καὶ ζωοποιήσαι αὐτὸν, καὶ-

Gloria patri. *Vers.* *Saluos fac seruos tuos.* *Responsorium.* *Deus meus sperantes in te.* *Versus.* *Esto nobis domine turris fortitudinis.* *Responsorium.* *A facie inimici.* *Versus.* Nihil proficiat inimicus in nobis. *Responsorium.* *Et filius iniquitatis non apponat nocere nobis.* *Versus.* *Domine non secundũ peccata nostra facias nobis.* *Respons.* *Neque secundum iniquitates nostras retribuas nobis.* *Vers.* Oremus pro Papa nostro. N. *Responsorium.* *Dominus conseruet eum, & viuificet eum, &-*

& beatum faciat eum in terra, & nõ tradat eum in manus inimicorum eius. Versus. Oremus *pro benefactoribus nostris.* Resp. Retri*buere dignare domine omnibus nobis bona facientibus propter nomen sanctum tuum, vitã æternam* Vers. Ore*mus pro fidelibus defunctis.* Responsorium. Requiem *æternam dona eis domine & lux perpetua luceat eis.* Versus. Requie*scant in pace.* Responsorium. Amen. Versus. Pro *fratribus nostris absentibus.* Responsorium Saluos fac ser

καὶ μακάριον ποιήσαι αὐτὸν ἐν γῇ, καὶ μὴ παραδώῃ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ. Στίχος. Εὐχώμεθα ὑπὲρ τῶν εὐεργετῶν ἡμῶν. Ἀπόκ. Ἀνταποδοῦναι ἀξίωσον κύριε πᾶσι τοῖς ἡμᾶς ἀγαθοποιοῦσι, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ ἅγιον ζωὴν αἰώνιον. Στίχος. Εὐχώμεθα ὑπὲρ τῶν πιστῶς κεκοιμημένων. Ἀπό. Ἀνάπαυσιν αἰωνίαν δώρησον αὐτοῖς κύριε, καὶ φῶς αἰώνιον φεγγέτω αὐτοῖς. Στίχος. Ἀναπαυσάσθωσαν ἐν εἰρήνῃ. Ἀπό. Ἀμήν. Στίχος. Ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν μακρὰν ἀπόντων. Ἀπόκρισις. Σώους ποίησον

τοὺς δούλους σου, ὁ θεός μου τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σέ. Στίχος. Πέμψον αὐτοῖς κύριε βοήθειαν ἐκ τοῦ ἁγίου. Ἀπόκρισις. Καὶ ἐκ τῆς Σιὼν ἐπίβλεψον αὐτούς. Στίχος Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Ἀπό. Καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω.

Εὐχή.

Ὁ Θεός, οὗ τὸ ἐλεεῖν ἀεί, καὶ φείδεσθαι, πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὅπως ἡμᾶς, καὶ πάντας τοὺς δούλους σου, οὓς ἡ τῶν παραπτωμάτων συνείργει σειρά, τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας σου ἀπολύσῃ.

Εὐχή.

Ὁ

nos tuos deus meus sperantes in te. Versus Mitte eis domine auxilium de sancto. Responsorium. Et de Sion tuere eos. Versus. Domine exaudi orationem meam. Responsorium. Et clamor meus ad te veniat.

Oratio.

Deus cui proprium est misereri semper & parcere, suscipe deprecationem nostram, ut nos & omnes famulos tuos, quos delictorum catena constringit, miseratio tuæ pietatis absoluat.

Oratio.

Deus

Deus à quo sancta desideria, recta consilia, & iusta sunt opera, da seruis tuis illam, quam mundus dare nō potest, pacem: vt & corda nostra mandatis tuis dedita, & hostium sublata formidine, tempora sint tua protectione tranquilla.

Ὁ Θεὸς ἐξ οὗ αἱ ἅγιαι ἐπιθυμίαι, αἱ εὐθεῖαι βουλαὶ καὶ αἱ δίκαιαι ὑπάρχουσι πράξεις, παράσχου τοῖς δούλοις σου, ἣν ὁ κόσμος εἰρήνην οὐ δύναται δοῦναι, ὅπως καὶ αἱ καρδίαι ἡμῶν ταῖς ἐντολαῖς σου προσκέωνται, καὶ τοῦ φόβου τῶν πολεμίων ἀποβληθέντος, οἱ χρόνοι τῇ σῇ σκέπῃ γαληνιῶσι.

Oratio.

Vre igne sancti spiritus renes nostros, & cor nostrum domine, vt tibi casto corpore seruiamus, & mundo corde placeamus.

Εὐχή.

Ἐπίκαιε τῇ τοῦ ἁγίου σου πνεύματος φλογὶ τοὺς νεφροὺς ἡμῶν, καὶ τὰς καρδίας κύριε, ὡς ἂν σοὶ καὶ σκήνει σώφρονι λειτουργῶμεν, καὶ καθαρᾷ καρδίᾳ εὐαρεστῶμεν.

Εὐχή.

Ταῖς τῶν πιστῶν
ὁ πάντων κτί-
στης καὶ λυτρωτὴς
θεός, θεραπόντων καὶ
θεραπαινῶν σου ψυ-
χαῖς ἄφεσιν τῶν ἁμαρ-
τημάτων παράσχου,
ὅπως ἧς ἀεὶ οἰκτραῖς
δεήσεσιν ἀπεθύμη-
σαν, τῆς σῆς ἐπιτύχω-
σιν εὐσπλαγχνίας.

Oratio.

*Fideliū Deus
omniū condi-
tor et redēptor
animabus famulo-
rum famularumq;
tuarum remißionē
cunctorum tribue
peccatorum, vt in-
dulgentiam quam
semper optauerunt,
piis supplicationi-
bus consequantur.*

Ἡ ΤΩ͂Ν ΤΕΘ-
νηκότων ἀκολουθία.
Εἰς τὸν ἑσπερινόν. Ἀν-
τίφωνον. Εὐαρεστήσω.
Ψαλ.

OFFICIVM
mortuorum.
*Ad vesperas. Anti-
phona.* Placebo.
Psal.

Psalmus 114.

Dilexi, quoniam exaudiet dominus vocem orationis meæ.

Quia inclinauit aurem

Ψαλμὸς ριδ΄.

Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Ὅτι ἔκλινε τὸ οὖς αὐτοῦ

τῷ ἐμοὶ, καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσωμαι.

Περιέσχόν με ὠδῖνες θανάτου κίνδυνοι ᾅδου εὕρησάν με.

Θλῖψιν καὶ ὀδύνην εὗρον, καὶ τὸ ὄνομα κυρίου ἐπικαλεσάμην.

Ὦ κύριε ῥῦσαι τὴν ψυχήν μου, ἐλεήμων ὁ κύριος καὶ δίκαιος, καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐλεεῖ.

Φυλάσσων τὰ νήπια ὁ κύριος, ἐταπεινώθην, καὶ ἔσωσέ με.

Ἐπίστρεψον ψυχή μου εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου, ὅτι κύριος εὐηργέτησέ σε.

Ὅτι ἐξείλετο τὴν ψυχήν μου ἐκ θανάτου, τοὺς ὀφθαλμούς μου ἀπὸ δακρύων, καὶ τοὺς πόδας μου ἀπὸ ὀλισθήματος.

Εὐα-

rem suam mihi, & in diebus meis inuocabo.

Circundederũt me dolores mortis, & pericula inferni inuenerunt me.

Tribulationem & dolorẽ inueni, & nomen dñi inuocaui.

O dñe libera animã meã, mis̃ricors dñs & iustus, & deus noster miseretur.

Custodiẽs paruulos dñs, humiliatꝰ sum & liberauit me.

Conuertere anima mea in requiẽ tuã, quia dominus benefecit tibi.

Quia eripuit animam meam de morte, oculos meos à lacrhymis, pedes meos à lapsu.

Place-

Placebo domino in regione viuorum.

Requiem æternam dona eis domine, & lux perpetua luceat eis. Antiphona. Placebo domino in regione viuorum. Antiphona Hei mihi. Psalmus 119. *Ad dominum cùm tribularer, & cætera vt suprá.* Antiphona. *Hei mihi, quia incolatus meus prolongatus est.* Antiphona. *Dominus.* Psal. 120. *Leuaui oculos meos, &c. vt suprá* Anti. *Dominus custodiat te ab omni malo, custodiat animã tuã dominus.* Antiphona.

Si

Εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων.

Ἀνάπαυσιν αἰώνιον δώρησον αὐτοῖς κύριε, καὶ φῶς αἰώνιον φεγγέτω αὐτοῖς. Ἀντίφωνον. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον κυρίου ἐν χώρᾳ ζώντων. Ἀντίφωνον. Οἴμοι. Ψαλμὸς ριθ. Πρὸς κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαί με, καὶ τὰ ἑξῆς. ὡς ἀνωτέρω. Ἀντίφωνον. Οἴμοι, ὅτι ἡ παροικία μου ἐμακρύνθη. Ἀντίφ. Κύριος. Ψαλ. ρκ. ἦρα τοὺς ὀφθαλμούς μου. καὶ τὰ ἑξῆς, ὡς ἀνωτέρω. Ἀντίφω. Κύριος φυλάξαι σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ, φυλάξαι τὴν ψυχήν σου ὁ κύριος. Ἀντίφωνον.

Ἐὰν

Ἐὰν ἀνομίας.

Ψαλμὸς ρκθ.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι. καὶ τὰ ἑξῆς. ὡς ἀνωτέρω. Ἀντίφωνον. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς κύριε, κύριε τίς ὑποστήσεται; Ἀντίφωνον. Τὰ ἔργα.

Ψαλμὸς ρλζ.

Ἐξομολογήσομαί σοι κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, ὅτι εἰσήκουσας πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.

Καὶ ἐναντίον ἀγγέλων ψαλῶ σοι, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου, καὶ ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐπὶ

Si iniquitates.

Psalmus 129.

De profundis clamaui ad te. & cætera vt suprà: Antiphona. Si iniquitates obseruaueris domine, domine quis sustinebit? Antiphona. Opera.

Psalmus 137.

Confitebor tibi domine in toto corde meo: quoniam audisti omnia verba oris mei.

In conspectu angelorum psallam tibi, adorabo ad templũ sanctum tuum, & confitebor nomini tuo.

Super

Super misericordia tua & veritate tua, quoniam magnificasti super omne nomē sanctum tuum

Ἐπὶ τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου, ὅτι ἐμεγάλυνας ἐπὶ πᾶν τὸ ὄνομα τὸ ἅγιόν σου.

In quacunque die inuocauero te, exaudi me, multiplicabis in anima mea virtutem.

Ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ ἐπικαλέσωμαί σε, ταχὺ ἐπάκουσόν μου, πολυωρίσεις με ἐν ψυχῇ μου δυνάμει σου.

Confiteantur tibi domine omnes reges terræ, quia audierunt omnia verba oris tui.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι κύριε πάντες οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, ὅτι ἤκουσαν πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός σου.

Et cantent in viis domini, quoniam magna est gloria domini.

Καὶ ᾀσάτωσαν ἐν ταῖς ὁδοῖς κυρίου, ὅτι μεγάλη ἡ δόξα κυρίου.

Quoniam excelsus dominus, & humilia respicit, & alta à longe cognoscit.

Ὅτι ὑψηλὸς κύριος, καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορᾷ, καὶ τὰ ὑψηλὰ ἀπὸ μακρόθεν γινώσκει

Si ambulauero in medio

Ἐὰν πορευθῶ ἐν μέσῳ

σῳ θλίψεως, ζήσεις με, ἐπ' ὀργὴν ἐχθρῶν μου, ἐξέτεινας χεῖρά σου, καὶ ἔσωσέ με ἡ δεξιά σου.

Κύριος ἀνταποδώσει ὑπὲρ ἐμοῦ, κύριε τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Ἀνάπαυσιν αἰώνιον. Ἀντί. Τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς. Στίχ. Ἤκουσα φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, λεγούσης μοι Ἀπό. Μακάριοι οἱ νεκροὶ, οἱ ἐν κυρίῳ ἀποθνήσκοντες Ἀντίφ. Πᾶν ὃ δίδωσι.

Ὠδὴ τῆς θεοτόκου.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον. καὶ τὰ ἑξῆς. Ἀνάπαυσιν αἰώνιον. Ἀντίφωνον.

Πᾶν

medio tribulationis, viuificabis me, & super iram inimicorum meorum extendisti manum tuã, & saluum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me domine misericordia tua in seculũ, opera manuũ tuarũ ne despicias. *Requiem ater.* *An.* *Opera manuũ tuorum domine ne despicias.* *Versi.* *Audiui vocem de cœlo dicentem mihi.* *Resp.* *Beati mortui qui in domino moriuntur.* *An.* *Omne quod dat*

Canticũ beatæ Mariæ virginis.

Magnificat anima mea dominum & cætera. Requiẽ ater.

Antipho. Omne

Omne quod dat mihi pater, ad me veniet: & eũ qui venit ad me nõ eiiciã foras. Pater noster.

Psalmus 145.

Lauda anima mea dominum, laudabo dominũ in vita mea psallam deo meo quandiu fuero.

Nolite confidere in principibus, in filiis hominum, in quibus non est salus,

Exibit spiritus eius, & revertetur in terram suam: in illa die peribunt omnes cogitationes eius.

Beatus cuius deus Iacob adiutor eius: spes eius in dño deo ipsius qui fecit cœlũ &

Πᾶν ὃ δίδωσί μοι ὁ πατὴρ, πρὸς ἐμὲ ἥξει, καὶ τὸν ἐρχόμενον πρὸς μὲ, οὐ μὴ ἐκβάλλω ἔξω. Πάτερ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ρμϛ.

Αἴνει ἡ ψυχή μου τὸν κύριον, αἰνέσω κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Μὴ πεποίθετε ἐπ' ἄρχοντας, ἐφ' υἱοὺς ἀνθρώπων, οἷς οὐκ ἔστι σωτηρία.

Ἐξελεύσεται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ καὶ ἐπιστρέψει εἰς τὴν γῆν αὐτοῦ, ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀπολοῦνται πάντες οἱ διαλογισμοὶ αὐτοῦ.

Μακάριος οὗ ὁ θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπὶς αὐτοῦ ἐπὶ κύριον τὸν θεὸν αὐτοῦ, τὸν ποιήσαντα τὸν οὐ-

ρα-

ϱανὸν καὶ τὴν γῆν, τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς.
Τὸν φυλάσσοντα ἀλήθειαν εἰς τὸν αἰῶνα, ποιοῦντα κρίμα τοῖς ἀδικουμένοις διδόντα τροφὴν τοῖς πεινῶσι.
Κύριος λύει πεπεδημένους, κύριος σοφοῖ τυφλούς.
Κύριος ἀνορθοῖ κατερραγμένους, κύριος ἀγαπᾷ δικαίους.
Κύριος φυλάσσει τοὺς προσηλύτους, ὀρφανὸν καὶ χήραν ἀναλήψεται, καὶ ὁδὸν ἁμαρτωλῶν ἀφανιεῖ.
Βασιλεύσει κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ θεός σου Σιὼν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν. Ἀνάπαυσιν αἰώνιον. Στίχ. Ἀναπαυέσθωσαν ἐν εἰρήνῃ. ἀμὴν Στίχ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου.

& terram, mare, & oĩa quæ in eis sunt.
Qui custodit veritatem in seculũ, facit iudicium iniuriam patiẽtibus, dat escam esuriẽtibus.
Dominus soluit cõpeditos, dominus illuminat cæcos.
Dñs erigit elisos, dominus diligit iustos.
Dominus custodit aduenas, pupillũ & viduam suscipiet, et vias peccatorũ disperdet.
Regnabit dñs in secula, deus tuus Sion in generatione & generationem. R equiem æternã. Versus. Requiescant in pace. Respon. Amen Vers. Domine exaudi oratiõẽ meam,

Respon-

Responsoriũ Et clamor meus.

Oratio.

Deus qui inter apostolicos sacerdotes famulos tuos pontificali seu sacerdotali fecisti dignitate vigere: præsta quæsumus, vt eorum quoque perpetuo aggregẽtur consortio.

Oratio.

Deus veniæ largitor, & humanæ salutis amator, quæsumus clementiam tuã, vt nostræ congregationis fratres, sorores, propinquos, & benefactores nostros qui ex hoc seculo trãsierunt, beata Maria semp virgine interceden-

Ἀπόκρισις. Καὶ ἡ κραυγή μου.

Εὐχή.

Ὁ Θεὸς ὃς γεγ μεταξὺ τῶν ἀποστολικῶν ἱερέων τοὺς δούλους ἀρχιερεωσύνῃ ἢ δὲ ἱερωσύνῃ ἀκμάζειν ἐποίησας παρακαλοῦ δεόμεθα ὡς εἰς τὴν αὐτῶν ἑταιρείαν συνεχῶς παράσχοιεν.

Εὐχή.

Ὁ Θεὸς συγγνώμην χαριζόμενος, καὶ τῆς ἀνθρωπείου σωτηρίας ἐραστὴς, δεόμεθα μεγάλης φιλανθρωπίας σῆς, ὡς ἂν ἡμετέρας κοινωνίας ἀδελφούς τε καὶ ἀδελφὰς, καὶ εὐεργέτας ἡμῶν τεθνηκότας μακαρίας τῆς Μαρίας παρθένου πρεσβευούσης

σης μετὰ τῶν ἁγίων ἁπάντων, εἰς τὴν ἀϊδίας μακαριότητος ἑταιρείαν ἀφικνεῖσθαι παράσχῃ.

Εὐχή.

Ι'αῦς τῶν πιστῶν ἁπάντων, καὶ τὰ ἑξῆς. ὡς ἀνωτέρω. Εἰς τὸν ὄρθρον. Προσκλητικόν. Βασιλέα ᾧ πάντα ζῇ, δεῦτε προσκυνῶμεν.

Ψαλμός ϟδ.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ κυρίῳ, ἀλαλάξωμεν τῷ θεῷ τῷ σωτῆρι ἡμῶν, προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, καὶ ἐν ψαλμοῖς ἀλαλάξωμεν αὐτῷ.

Βασιλέα ᾧ πάντα. καὶ τὰ ἑξῆς

Ὅτι

cedente cum omnibus sanctis tuis ad perpetuæ beatitudinis consortium peruenire concedas.

Oratio.

Fidelium Deus omnium, *& cætera vt suprà. Ad matutinas. Inuitatorium.*

Regem cui omnia viuunt, venite adoremus,

Psalmus 94.

Venite exultemus domino, iubilemus deo salutari nostro, præoccupemus faciem eius in confeßione, & in psalmis iubilemus ei, Regem. *& cætera.*

Quo-

Quoniam deus magnus dn̄s, & rex magnus super oēs deos, quoniam non repellet dn̄s plebem suā, quia in manu eius sunt oēs fines terræ, & altitudines mōtium ipse conspicit. Venite adoremus.

Quoniam ipsius est mare, & ipse fecit illud, & aridā fundauerūt man⁹ eius. Venite adoremus & ꝓcidamus ante deū, ploremus coram dn̄o qui fecit nos, quia ipse est dn̄s deus noster, nos autem populus eius, & oues pascuæ eius. Regem. & cætera.

Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare cor-

da

Ὅτι θεὸς μέγας κύριος, καὶ βασιλεὺς μέγας ὑπὲρ πᾶσαν τὴν γῆν, ὅτι ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ τὰ πέρατα τῆς γῆς, καὶ τὰ ὕψη τῶν ὀρέων αὐτοῦ εἰσίν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν.

Ὅτι αὐτοῦ ἐστιν ἡ θάλασσα, καὶ αὐτὸς ἐποίησεν αὐτήν, καὶ τὴν ξηρὰν αἱ χεῖρες αὐτοῦ ἔπλασαν. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, καὶ κλαύσωμεν ἐναντίον κυρίου τοῦ ποιήσαντος ἡμᾶς, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ θεὸς ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ. Βασιλέα. καὶ τὰ ἑξῆς.

Σήμερον ἐὰν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τὰς καρ-

δίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ
παραπικρασμῷ κα
τὰ τὴν ἡμέραν τοῦ
πειρασμοῦ ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ, οὗ ἐπείρασάν
με οἱ πατέρες ὑμῶν
ἐδοκίμασάν με, καὶ
εἶδον τὰ ἔργα μου.
Δεῦτε προσκυν.

Τεσσαράκοντα ἔτη
προσώχθισα τῇ γενεᾷ
ἐκείνῃ, καὶ εἶπα ἀεὶ
πλανῶνται τῇ καρδίᾳ,
αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν
τὰς ὁδούς μου, ὡς ὤ-
μοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου
εἰ εἰσελεύσονται εἰς
τὴν κατάπαυσίν μου
Βασιλέα ὧ.

Ἀνάπαυσιν αἰώνιον.
Καὶ φῶς αἰώνιον.
Δεῦτε προσκυνήσω
μεν. Βασιλέα ὧ πάν
τα ζῇ. Ἀντ. Κατεύ
θυνον.

Ψαλμὸς ε.

*da vestra sicut in
exacerbatione secū-
dum diem tentatio-
nis in deserto, vbi
tentauerunt me pa-
tres vestri, probaue-
runt & viderunt o-
pera mea. Venite
adoremus.*

*Quadraginta ānis
nis proximus fui ge
nerationi huic, &
dixi, semper hi er-
rant corde: ipsi ve-
rò non cognouerunt
vias meas: quibus
iuraui in ira mea,
si introibunt in re-
quiem meam. Re-
gem cui.*

*Requiem æternam.
Et lux perpetua.
Venite adoremus.
Regem cui. Antiph.
Dirige.*

Psalmus 5.

Τὰ Ver-

Verba mea auribus percipe domine, intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ, rex meus, & deus meus.

Quoniam ad te orabo domine. manè exaudies vocem meam.

Manè aſtabo tibi, & videbo quoniam non deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit iuxta te malignus neque permanebunt iniuſti ante oculos tuos.

Odiſti omnes qui operantur iniquitatem, perdes omnes qui loquuntur mendacium.

Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου.

Πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ὁ βασιλεύς μου, καὶ ὁ θεός μου.

Ὅτι πρὸς σὲ προσεύξομαι κύριε, τὸ πρωῒ εἰσακούσῃ τῆς φωνῆς μου.

Τὸ πρωῒ παραστήσομαί σοι, καὶ ἐπόψομαι ὅτι οὐχὶ θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ.

Οὐ παροικήσει σοι πονηρευόμενος, οὐδὲ διαμενοῦσι παράνομοι κατένωπι τῶν ὀφθαλμῶν σου.

Ἐμίσησας πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν ἀνομίαν, ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος.

Ἄνδρα αἱμάτων καὶ δόλιον, βδελύσσεται κύριος, ἐγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου.

Virum ſanguinū et doloſum abominabitur dn̄s, ego autē in multitudine miſericordiæ tuæ

Εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἅγιόν σου ἐν φόβῳ σου.

Introibo in domum tuam, adorabo ad templum ſanctum tuum in timore tuo.

Κύριε, ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, ἕνεκα τῶν ἐχθρῶν μου, κατεύθυνον ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου.

Domine deduc me in iuſtitia tua propter inimicos meos, dirige in conſpetu tuo viam meam.

Ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία.

Quoniam non eſt in ore eorum veritas, cor eorum vanum eſt.

Τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολίωσαν, κρῖνον αὐτοὺς ὁ θεός.

Sepulchrum patens eſt guttur eorum, linguis ſuis doloſè agebant, iudica illos deus.

Ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλιῶν αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος

Decidant à cogitationibus ſuis, ſecundum multitudinem

nem impietatum eorũ expelle eos, quoniam irritauerunt te domine.

Et lætentur omnes qui sperant in te, in æternum exultabunt, & habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes qui diligunt nomen tuum, quoniam tu benedices iusto.

Domine, vt scuto bonæ volũtatis tuæ coronasti nos.

Requiem æternam

Antiph. Dirige domine deus meus in conspectu tuo viam meam. Ps. Conuertere.

Dñe ne in furore.

vt sup. ra. an. Cõuertere domine, & eripe ani-

θος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς, ὅτι παρεπίκρανάν σε κύριε.

Καὶ εὐφρανθείησαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σοί, εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται, καὶ κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς.

Καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου, ὅτι σὺ εὐλογήσεις δίκαιον.

Κύριε ὡς ὅπλῳ εὐδοκίας σου ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.

Ἀνάπαυσιν αἰώνιον.

Ἀντίφ. Κατεύθυνον κύριε θεός μου ἐνώπιόν σου τὴν ὁδόν μου. Ψαλ. Ἐπίστρεψον. Ψαλ. ς. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ. ὡς ἀνωτέρω. Ἀντίφ. Ἐπίστρεψον κύριε καὶ ἐξελοῦ

 τὴν

τὴν ψυχήν μου, ὅτι οὐκ
ἔστιν ἐν τῷ θανάτῳ ὁ
μνημονεύων σου. Ἀντ.
Μήποτε. Ψαλ. ζ.

Κύριε ὁ θεός μου
ἐπὶ σοὶ ἤλπισα,
σῶσόν με ἐκ πάντων
τῶν διωκόντων με,
καὶ ῥῦσαί με.

Μήποτε ἁρπάσῃ ὡς
λέων τὴν ψυχήν μου
μὴ ὄντος λυτρουμένου,
μηδὲ σώζοντος.

Κύριε ὁ θεός μου εἰ ἐ-
ποίησα τοῦτο εἰ ἔστιν
ἀδικία ἐν χερσί μου:

Εἰ ἀνταπέδωκα τοῖς
ἀνταποδιδοῦσί μοι
κακὰ, ἀποπέσοιμι
ἄρα ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν
μου κενός.

Καταδιώξαι ἄρα ὁ
ἐχθρὸς τὴν ψυχήν
μου, καὶ καταλάβοι καὶ
καταπατήσαι εἰς γῆν
τὴν ζωήν μου, καὶ τὴν
δό-

*animã meã quoniã
non est in morte qui
memor sit tui.* Aña.
Ne quãdo. Psal. 7.

*Domine Deus
meꝰ in te spa-
ui, saluũ me fac ex
omnibꝰ ꝑsequẽtibus
me, & libera me.*

*Ne quãdo rapiat vt
leo animam meam,
dum nõ est qui redi
mat, neque qui sal-
uum faciat.*

*Dñe deꝰ meus si feci
istud, si est iniquitas
in manibus meis*

*Si reddidi retribuẽ-
tibꝰ mihi mala, de-
cidã meritò ab ini-
micis meis inanis.*

*Persequatur inimi-
cus animã meam,
& comprehendat
& con culcet in ter-
ra vitam meam, &
glo-*

gloriam meam in puluerem deducat.

E*xurge dñe in ira tua, & exaltare in finibus inimicorum tuorum,*

E*t exurge domine deus meus in præcepto q̃ mãdasti & synagôga populorũ circundabit te.*

E*t ꝑpter hanc in altum regredere, dñs iudicabit populos.*

I*udica me dñe secũdum iustitiã meã, et secũdũ innocentiã meam super me.*

C*õsummetur nequitia peccatorũ, & diriges iustũ, scrutans corda & renes de⁹.*

I*ustum adiutorium meũ à domino, qui saluos facit rectos corde.*

Deus

δόξαν μου εἰς χοῦν κατασκηνώσαι.

Ἀνάστηθι κύριε ἐν ὀργῇ σου, ὑψώθητι ἐν τοῖς πέρασι τῶν ἐχθρῶν σου.

Καὶ ἐξεγέρθητι κύριε ὁ θεός μου ἐν προστάγματι ᾧ ἐνετείλω, καὶ συναγωγὴ λαῶν κυκλώσει σε.

Καὶ ὑπὲρ ταύτης εἰς ὕψος ἐπίστρεψον, κύριος κρινεῖ λαούς.

Κρῖνόν με κύριε κατὰ τὴν δικαιοσύνην μου, καὶ κατὰ τὴν ἀκακίαν μου ἐπ᾽ ἐμοί.

Συντελεσθήτω δὴ πονηρία ἁμαρτωλῶν, καὶ κατευθυνεῖς δίκαιον, ἐτάζων καρδίας καὶ νεφροὺς ὁ θεός.

Δικαίως ἡ βοήθειά μου παρὰ τοῦ θεοῦ τοῦ σώζοντος τοὺς εὐθεῖς τῇ καρδίᾳ.

Ὁ

Ὁ θεὸς κριτὴς δίκαιος καὶ ἰσχυρὸς καὶ μακρόθυμος, καὶ μὴ ὀργὴν ἐπάγων καθ' ἑκάστην ἡμέραν.

Ἐὰν μὴ ἐπιστραφῆτε τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ στιλβώσει, τὸ τόξον αὐτοῦ ἐνέτεινε καὶ ἡτοίμασεν αὐτό.

Καὶ ἐν αὐτῷ ἡτοίμασε σκεύη θανάτου, τὰ βέλη αὐτοῦ τοῖς καιομένοις ἐξειργάσατο.

Ἰδοὺ ὠδίνησεν ἀδικίαν, συνέλαβε πόνον, καὶ ἔτικεν ἀνομίαν.

Λάκκον ὤρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτόν, καὶ ἐμπεσεῖται εἰς βόθρον ὃν εἰργάσατο.

Ἐπιστρέψει ὁ πόνος αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ κορυφὴν αὐτοῦ ἡ ἀδικία αὐτοῦ καταβήσεται.

Ἐξο-

Deus iudex iustus, fortis, & patiens nunquid irascitur per singulos dies?

Nisi conuersi fueritis, gladium suum vibrauit, arcum suum tetendit, & parauit illum.

Et in eo parauit vasa mortis, sagittas suas ardentibus effecit.

Ecce parturiit iniustitiam, cõcepit dolorem, & peperit iniquitatem.

Lacum aperuit, & effodit eum, & incidit in foueã quam fecit.

Conuertetur dolor eius in caput eius, & in verticẽ ipsius iniquitas eius descendet.

Con-

Confitebor domino secundum iustitiam eius. & psallam nomini domini altissimi.

Requiem æternam.

Antiph. Nequando *rapiat vt leo animam meam, dum non est qui redimat neque qui saluum faciat.* *Versus.* A *porta inferi.*

Respon. Erue domi*ne animas eorum.*

Pater noster.

Lectio prima.

P*Arce mihi domine, nihil enim sunt dies mei. Quid est homo quia magnificas eum? aut quid apponis erga eum cor tuum? Visitas eum diluculo, &*

subitò

Ἐξομολογήσομαι τῷ κυρίῳ κατὰ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ψαλῶ τῷ ὀνόματι κυρίου τοῦ ὑψίστου.

Ἀνάπαυσιν αἰώνιον.

Ἀντίφωνον. Μήποτε ἁρπάσῃ ὡς λέων τὴν ψυχήν μου, μὴ ὄντος λυτρουμένου μηδὲ σώζοντος. Στίχ. Ἀπὸ τῆς ᾅδου πύλης.

Ἀπόκρισις.

Ῥῦσαι κύριε τὰς αὐτῶν ψυχάς.

Πάτερ ἡμῶν.

Ἀνάγνωσις πρώτη.

Ἄπόσα ἀπ' ἐμοῦ κύριε, κενὸς γὰρ μου ὁ βίος. Τί γάρ ἐστιν ἄνθρωπος ὅτι ἐμεγάλυνας αὐτὸν; ἢ ὅτι προσέχεις τὸν νοῦν εἰς αὐτόν, ἢ ἐπισκοπὴν αὐτῷ ποιήσῃ ἕως τὸ πρωΐ, καὶ

εἰς

εἰς ἀνάπαυσιν αὐτ(οῦ) κρίνεις. ἕως τίνος οὐκ ἐᾷς με, οὐδὲ προΐῃ με ἕως ἂν καταπίω τὸν πτυελόν μου; εἰ ἐγὼ ἥμαρτον, τί δυνήσομαι πρᾶξαι, ὁ ἐπιστάμενος τὸν νοῦν τῶν ἀνθρώπων; διὰ τί ἔθου με κατεντευκτήν σου, εἰμὶ δὲ ἐπὶ σοὶ φορτίον; διὰ τί οὐκ ἐποιήσω τῆς ἀνομίας μου λήθην, καὶ καθαρισμὸν τῆς ἁμαρτίας μου; νυνὶ δὲ εἰς γῆν ἀπελεύσομαι: ὀρθρίζων δὲ οὐκ ἔτι εἰμί. Ἀπόκρισις.

Οἶδα γὰρ ὅτι ἀέναός ἐστιν ὁ ἐκλύειν με μέλλων ἐπὶ γῆς· ἀναστήσει τὸ δέρμα μου καὶ ἐν σαρκί μου ὄψομαι τὸν μου σωτῆρα θεόν. Στίχος.

Ὃν μὲν ὄψομαι ἐγὼ

subitò probas illum. Vsq; quo non parcis mihi, nec dimittis me, vt glutiam saliuam meã? Peccaui. Quid faciam tibi ô custos hominũ? quare posuisti me contrarium tibi, & factus sum mihimet ipsi grauis? Cur non tollis peccatum meum, & quare nõ aufers iniquitatem meam? Ecce nunc in puluere dormio: & si mane me quæsieris, non subsistam. Respon.

Credo quòd redemptor meus viuit & in nouißimo die de terra surrecturus sum. Et in carne mea videbo deũ saluatorẽ meum. Vers.

Quẽ visurus sum ego

go ipse, & nō alius, & oculi mei conspecturi sunt. Et in carne.

Lectio secunda.

Taedet animā meā vitae meae, dimittam aduersum me eloquium meū. Loquar in amaritudine animae meae. Dicam deo: noli me codemnare. Indica mihi, cur me ita iudices? Nunquid bonū tibi videtur si calūnieris & opprimas me opus manuum tuarum, & consilium impiorū adiuues? Nunquid oculi carnei tibi sunt, aut sicut videt homo, & tu videbis? Nunquid sicut dies ho-

γὼ καὶ οὐκ ἄλλος, καὶ ὀφθαλμοί μου συνόψονται. Καὶ ἐν σαρκί.

Ἀνάγνωσις δευτέρα.

ΟΥ γὰρ οὕτω συνιεπῖσαμαι κάμνων τῇ ψυχῇ μου, στένων, ἐπαφήσω ἐπ' αὐτὸν τὰ ῥήματά μου, λαλήσω πικρίαν ψυχῆς μου συνεχόμενος, καὶ ἐρῶ πρὸς κύριον, μή με ἀσεβεῖν δίδασκε, καὶ διὰ τί με οὕτως ἔκρινας; ἢ καλόν σοι ἐστὶν ἐὰν ἀδικήσω, ὅτι ἀπείπω ἔργα χειρῶν σου, βουλῇ δὲ ἀσεβῶν προσέσχες; ἢ ὥσπερ βροτὸς ὁρᾷ, καθορᾷς, ἢ καθὼς ὁρᾷ ἄνθρωπος βλέψῃ; ἢ ὁ βίος σου ἀν-

ἀνθρώπινός ἐστι, ἢ τὰ ἔτη σου ἀνδρός; ὅτι ἀνεζήτησας τὴν ἀνομίαν μου, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου ἐξιχνίασας; οἶδας γὰρ ὅτι οὐκ ἠσέβησα. ἀλλὰ τίς ἐστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν σου ἐξαιρούμενος. Ἀπό. Ὁ τὸν λάζαρον ἐξυπνήσας ἐν τῷ μνημείῳ ἤδη ὄζοντα, σὺ κύριε αὐτοῖς δώρησον ἀνάπαυσιν, καὶ τὸν τῆς συγγνώμης τόπον.

Στίχος. Ὁ τοὺς ζῶντας ἅμα καὶ τεθνεότας ἐλευσόμενος κρῖναι, καὶ τὸν αἰῶνα διὰ τοῦ πυρός, σὺ κύριε αὐτοῖς.

Ἀνάγνωσις τρίτη

ΑἹ χεῖρές σου ἔπλασάν με, καὶ ἐποίησάν με κύκλῳ,

μετὰ

hominis, dies tui & anni tui sicut humana sunt tempora? Vt quaeras iniquitatem meam, & peccatum meũ scruteris. Et scias quia nihil impium fecerim, cùm sit nemo quia de manu tua poßit eruere. Respõ. *Qui Lazarũ resuscitasti à monumento fœtidum, tu eis dñe dona requiẽ, & locum indulgentiæ.*

Versus. *Qui venturus es iudicare viuos & mortuos, & seculum per ignem. Tu eis domine.*

Lectio tertia.

MAnus tuæ domine fecerunt me, & plasmauerũt

me

me totum in circuitu, & sic repētè præcipitas me? Memento quæso quòd sicut lutum feceris me, et in puluerem reduces me. Nónne sicut lac mulsisti me, & sicut caseum me coagulasti? Pelle & carnib⁹ vestisti me: oßibus & neruis compegisti me. Vitam & misericordiam tribuisti mihi, & visitatio tua custodiuit spiritum meum. Respon. *Domine quando veneris iudicare terram, vbi me abscondam à vultu iræ tuæ? Quia peccaui nimis in vita mea.* Versus *Cōmissa mea pauesco, et āte te erubesco dum.*

μετὰ ταῦτα μεταβαλών με ἔπαισας, μνήσθητι δὴ ὅτι πηλόν με ἔπλασας, εἰς δὲ γῆν με πάλιν ἀποστρέφεις. Ἦ οὐχ ὥσπερ γάλα με ἤμελξας, ἔπηξας δέ με ἴσα τυρῷ, δέρμα δὲ καὶ κρέας με ἐνέδυσας, ὀστέοις δὲ καὶ νεύροις με ἐνείρας. ζωὴν δὲ καὶ ἔλεος ἔθου παρ' ἐμοί. Ἡ δὲ ἐπισκοπή σου ἐφύλαξέ μου τὸ πνεῦμα. Ἀπόκρ. Κύριε ὅταν κρίνειν ἔλθῃς οἰκουμένην, ποῦ με ἀποκρύψω ἀπὸ τοῦ προσώπου ὀργῆς σου, ὅτι ἥμαρτον ἄγαν ἐν τῇ ζωῇ μου. Στί. Ἁμαρτήματά μου περιφοβοῦμαι, καὶ δὴ ἐνώπιόν σου καταισχύνομαι ὅταν.

ἔσται κρινόμενος ἐλθῆς οἰκουμένην, μὴ κατακρινόν με.

Ὅταν. καὶ τὰ λοιπά.

Ἀντίφ. Εἰς τόπον.

Ψαλμός κβ.

Κύριος ποιμαίνει με, καὶ οὐδέν με ὑστερήσει, εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν.

Ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως ἐξέτρεψέ με, τὴν ψυχήν μου ἐπέστρεψεν.

Ὡδήγησέ με ἐπὶ τρίβους δικαιοσύνης ἕνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

Ἐὰν γὰρ καὶ πορευθῶ ἐν μέσῳ σκιᾶς θανάτου, οὐ φοβηθήσομαι κακά, ὅτι σὺ μετ' ἐμοῦ εἶ.

Ἡ ῥάβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταί με παρεκάλεσαν.

Ἤτοι-

dum veneris indicare, noli me condēnare. Quia. & *reliqua Antiphona. In loco.*

Psalmus 22.

Dominus regit me, & nihil mihi deerit, in loco pascuæ ibi me collocauit.

Sup aquā refectionis educauit me, animam meā conuertit.

Deduxit me super semitas iustitiæ, propter nomen suum.

Nam & si ambulauero in medio vmbræ mortis, non timebo mala, quoniā tu mecum es.

Virga tua, & baculus tuus, ipsa me consolata sunt.

Para-

Parasti in conspectu meo mensam, aduersus eos qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum, & calix meus inebriãs quàm praeclarus est.

Et misericordia tua subsequetur me, omnibus diebus vitae meae.

Et vt inhabitem in domo domini, in lõgitudinem dierum.

Requiem aeternã.

Antiphona. In loco pascue, ibi me collocauit. *Antip.* Delicta.

Psalmus 24.

AD te domine leuaui animã meam, Deus meus in te confido nõn erubescam.

Ἡτοίμασας ἐνώπιόν μου τράπεζαν ἐξεναντίας τῶν θλιβόντων με.

Ἐλίπανας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλήν μου, καὶ τὸ ποτήριόν σου μεθύσκον ὡσεὶ κράτιστον.

Καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώξει με, πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου.

Καὶ τὸ κατοικεῖν με ἐν οἴκῳ κυρίου, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

Ἀνάπαυσιν αἰώνιον.

Ἀντίφ. Εἰς τόπον χλόης, ἐκεῖ με κατεσκήνωσεν. Ἀντίφ. Ἁμαρτίας.

Ψαλμὸς κδ'.

ΠΡός σε κύριε τὴν ψυχήν μου, ὁ θεός μου ἐπὶ σοὶ πέποιθα μὴ καταισχυνθείην, εἰς τὸν αἰῶνα.

Ne- T Μη-

tuam memẽto mei tu, propter bonitatem tuam domine.

Dulcis & rectus dominus, propter hoc legem dabit delinquentibus in via.

Diriget mansuetos in iudicio, docebit mites vias suas.

Vniuersæ viæ domini misericordia & veritas, requirentibus testamentum eius & testimonia eius.

Propter nomen tuũ domine ꝓpitiaberis peccato meo, multũ est enim.

Quis est homo qui timet dominum legem statuit ei in via quam elegit.

Anima eius in bonis demorabitur

&

μνήσθητί μου σύ, ἕνεκεν τῆς χρηστότητός σου κύριε.

Χρηστὸς καὶ εὐθὺς ὁ κύριος, διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἁμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ.

Ὁδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.

Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ κυρίου ἔλεος καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτήρια αὐτοῦ.

Ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου κύριε, καὶ ἱλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου, πολλὴ γάρ ἐστι.

Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν κύριον, νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ᾗ ᾑρετίσατο.

Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται

T y καὶ

καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.

Κρατίωμα κύριος τῶν φοβουμένων αὐτοῦ, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.

Οἱ ὀφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὸς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.

Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἁμαρτίας μου.

Ἴδε τοὺς ἐχθρούς μου ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με. Φύ-

& semen eius hereditabit terram.

Firmamētū est dn̄s timētibus eū, & testamentū ipsius, vt manifestetur illis.

Oculi mei semper ad dominū, quoniā ipse euellet de laqueo pedes meos.

Respice in me, & miserere mei, quia vnicus, & pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt, de necessitatibus meis erue me.

Vide humilitatem meā, et laborē meū: & dimitte vniuersa delicta mea.

Respice inimicos meos, quoniā multiplicati sunt, & odio iniquo oderunt me. Cu-

Cuſtodi animam meam, & erue me, nõ erubeſcam quoniam ſperaui in te.

Innocentes & recti adhæſerunt mihi, quia ſuſtinui te.

Libera Deus Iſraël, ex omnibus tribulationibus ſuis.

Requiem æternam

Antiph. Delicta iuuentutis meæ, & ignorãtias meas ne memineris domine. Antipho. Credo uidere.

Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ ῥῦσαί με, μὴ καταισχυνθείην, ὅτι ἤλπισα ἐπὶ σέ.

Ἄκακοι καὶ εὐθεῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε κύριε.

Λύτρωσαι ὁ θεὸς τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ἀνάπαυσιν αἰώνιον.

Ἀντίφω. Ἁμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μὴ μνησθῇς κύριε. Ἀντί. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν.

Pſalmus 26.

Dominus illuminatio mea, & ſalus mea, quem timebo?

Dominus protector vitæ meæ, à quo trepidabo?

Dũ appropiãt ſuper me

Ψαλμὸς κϛ.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου τίνα φοβηθήσομαι;

Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος δειλιάσω;

Ἐν τῷ ἐγγίζειν ἐπὶ ἐμ

to tabernaculi sui.
In petra exaltauit
me, & nũc exalta-
uit caput meum su-
p inimicos meos.
Circuiui, & im-
molaui in taberna-
culo eius hostiam
vociferationis: can-
tabo & psalmum
dicam domino.
Exaudi domine uo
cem meam qua cla-
ctãui ad te, misere-
re mei, & exaudi
me.
Tibi dixit cor me-
um, exquisiuit te fa
cies mea faciem tuã
dñe requiram.
Ne auertas faciem
tuam à me, ne de-
clines in ira à ser-
uo tuo.
Adiutor meus esto,
ne derelinquas me,
ne-

φῳ τῆς σκηνῆς αὐτοῦ·
Ἐν πέτρᾳ ὕψωσέ με
καὶ νῦν, ἰδοὺ ὕψωσε κε
φαλήν μου ἐπ' ἐχ-
θρούς μου.
Ἐκύκλωσα καὶ ἔθυσα
ἐν τῇ σκηνῇ αὐτοῦ θυ
σίαν αἰνέσεως καὶ ἀ-
λαλαγμοῦ · ᾄσω καὶ
ψαλῶ τῷ κυρίῳ.
Εἰσάκουσον κύριε τῆς
φωνῆς μου, ἧς ἐκέκρα-
ξα, ἐλέησόν με καὶ εἰ-
σάκουσόν μου.
Σοὶ εἶπεν ἡ καρδία
μου ἐξεζήτησέ σε τὸ
πρόσωπόν μου, τὸ
πρόσωπόν σου κύριε
ζητήσω.
Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπόν σου ἀπ' ἐ-
μοῦ, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς
ἐν ὀργῇ ἀπὸ τοῦ δού-
λου σου.
Βοηθός μου γενοῦ, μὴ
ἀποσκορακίσῃς με,

καὶ μὴ ἐγκαταλίπης με, ὁ θεὸς ὁ σωτήρ μου.

Ὅτι ὁ πατήρ μου, καὶ ἡ μήτηρ μου ἐγκατέλιπόν με, ὁ δὲ κύριος προσελάβετό με.

Νομοθέτησόν με κύριε ἐν τῇ ὁδῷ σου, καὶ ὁδήγησόν με ἐν τρίβῳ εὐθείᾳ, ἕνεκεν τῶν ἐχθρῶν μου.

Μὴ παραδῷς με εἰς ψυχὰς θλιβόντων με, ὅτι ἐπανέστησάν μοι μάρτυρες ἄδικοι καὶ ἐψεύσατο ἡ ἀδικία ἑαυτῇ.

Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυρίου ἐν γῇ ζώντων.

Ὑπόμεινον τὸν κύριον, ἀνδρίζου καὶ κραταιούσθω ἡ καρδία σου καὶ ὑπόμεινον τὸν βύριον.

Ἀνά-

neque despicias me deus salutaris meus.

Quoniã pater meus, et mater mea dereliqueruut me, dominus autẽ assumpsit me.

Legem pone mihi domine in via tua, & dirige me in semita recta propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me, quoniam insurrexerũt in me testes iniqui, & mẽtita est iniquitas sibi.

Credo videre bona domini, in terra viuentium.

Expecta dñm, viriliter age, & confortetur cor tuum, & sustine dominũ.

Re-

Requiem æternam. *Antipho.* *Credo videre bona domini in terra viuentium.* *Versus.* *Vt collocet eum cum principibus.* *Responsorium.* *Cum principibus populi sui.* Pater noster. *Et ne nos inducas.*

Lectio quarta.

Iob. 14.

R*Esponde mihi. Quantas habeo iniquitates et peccata, scelera mea atq; delicta ostende mihi. Cur faciē tuā abscōdis, et arbitraris me inimicū tuum? Contra folium quod vento rapitur ostendis potentiam tuā, & stipulam siccam perse-*

Ἀνάπαυσιν αἰώνιον. Ἀντίφω. Πιστεύω τοῦ ἰδεῖν τὰ ἀγαθὰ κυρίου ἐν γῇ ζώντων. Στίχος. Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων. Ἀπό. Μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ. Πάτερ ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς.

Ἀνάγνω. δ.

Ἰὼβ ιγ.

ΔΌς μοι ἀνταπόκρισιν. Πόσαι εἰσὶν αἱ ἁμαρτίαι μου καὶ ἀνομίαι; δίδαξόν με, τίνες εἰσί. διατί ἀπ' ἐμοῦ κρύπτῃ, ἡγῇ δέ με ὑπεναντίον σοι; ἢ ὡς φύλλον κινούμενον ὑπὸ ἀνέμου εὐλαβηθήσῃ, ἢ ὡς χόρτῳ φερομένῳ ὑπὸ πνεύματος ἀντίκεισαι

ui viuēs tpe, repletur multis miseriis Qui quasi flos egreditur & cōteritur, & fugit velut vmbra, & nunquā in eodē statu permanet. Et dignū ducis sup huiuscemodi aperire oculos tuos, & adducere eū tecū in iudiciū? Quis potest facere mundū de immūdo conceptū semine? Nōne tu qui sol⁹ es? Breues dies hominis sunt, numerus mēsiū eius apud te est. Cōstituisti terminos eius qui pteriri non poterūt. Recede ergo paululū ab eo, vt quiescat, donec optata veniat, & sicut mercenarij dies ei⁹. Resp. *Hei mihi dñe quia*

λιγόβιος, καὶ πλήρης ὀργῆς, ἢ ὥσπερ ἄνθος ἀνθῆσαν ἐξέπεσεν, ἀπέδρα δὲ ὥσπερ σκιὰ καὶ οὐ μὴ στῇ. οὐχὶ καὶ τούτου λόγον ἐποιήσω, καὶ τοῦτον ἐποίησας εἰσελθεῖν ἐν κρίματι ἐνώπιόν σου; τίς γὰρ καθαρὸς ἔσται ἀπὸ ῥύπου; ἀλλ' οὐθείς, ἐὰν καὶ μία ἡμέρα ὁ βίος αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς, ἀριθμητοὶ δὲ μῆνες αὐτοῦ παρὰ αὐτῷ εἰς χρόνον ἔθου καὶ οὐ μὴ ὑπερβῇ. ἀπόστα ἀπ' αὐτοῦ ἵνα ἡσυχάσῃ, καὶ εὐδοκήσῃ τὸν βίον ὥσπερ ὁ μισθωτός. Ἀπόκρισις. Οἴμοι κύριε ὅτι ἄγαν ἥμαρτον ἐν τῇ ζωῇ μου, τί δυνήσωμαι πρᾶξαι τάλας, ποῖ δὴ προσφύ-

σο-

σομαι ἢ πρὸς σὲ κύριε. Ἐλέησόν με κύριε ἐλθὼν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. Στίχος.
Ἡ ψυχή μου ἐταράχθη σφόδρα. Ἀλλὰ σὺ κύριε βοήθησον ἐκείνῃ. Ἐλέησόν με.

Ἀνάγνωσις ε.
Ἰώβ ιδ.

Εἰ γὰρ ἐν ᾅδῃ με ἐφύλαξας, ἔκρυψας δέ με ἕως ἂν παύσηται σου ἡ ὀργὴ, καὶ τάξῃ μοι χρόνον ἐν ᾧ μνείαν μου ποιήσῃ, ἐὰν γὰρ ἀποθάνῃ ἄνθρωπος ζήσεται, συντελέσας ἡμέρας του βίου αὐτου, ὑπομενῶ, ἕως πάλιν γένωμαι, εἶτα καλέσεις, ἐγὼ δέ σοι ὑπακούσομαι, τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ

quia peccaui nimis in vita mea, quid faciam miser, vbi fugiã nisi ad te deus meus? Miserere mei dum veneris in nouißimo die. Versus.
Anima mea turbata est valde, sed tu dñe succure ei. Miserere mei. Lect. 5.

Qvis mihi hoc tribuat, vt in inferno protegas me, & abscõdas me donec pertrãseat furor tuus, & constituas mihi tempus in quo recorderis mei? Putásne mortu⁹ homo rursum viuat? Cunctis diebus quib⁹ nunc milito, expecto donec veniat immutatio mea. Vocabis me, & ego respon-

respődebo tibi. Operi manuum tuarum porriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerasti, sed parce peccatis meis. Responsorium. Ne recorderis peccata mea domine. Dum veneris iudicare seculum per ignem. Versus. Dirige domine deus meus in conspectu tuo viam meam. Dum veneris. Antiphona. Complaceat tibi domine.

Psalmus 39.

Expectans expectaui dominum, & intendit mihi.

Et exaudiuit preces meas, & eduxit

μὴ ἀποποιοῦ, ἠρίθμησας δέ μου τὰ ἐπιτηδεύματα, ἀλλὰ φεῖσαι ἁμαρτιῶν ἐμοῦ. Ἀπόκρισις. Μὴ μνησικακήσῃς κύριε τῶν παραπτωμάτων μου. Ὅτε δὴ ἔλθῃς κριθησόμενος τὴν οἰκουμένην διὰ τοῦ πυρός. Στίχος. Κατεύθυνον ἐνώπιόν σου κύριε ὁ θεός μου τὴν ὁδόν μου. Ὅτε δὴ ἔλθῃς. Ἀντίφωνον. Εὐδόκησον κύριε.

Ψαλμὸς λθ.

Ὑπομένων ὑπέμεινα τὸν κύριον καὶ προσέσχε μοι.

Καὶ εἰσήκουσε τῆς δεήσεώς μου, καὶ ἀνήγα-

Annunciaui & locutus sum, multiplicati sunt super numerum.

Sacrificium et oblationem noluisti, aures autem perfecisti mihi.

Holocaustum & pro peccato non postulasti : tunc dixi, Ecce venio.

In capite libri scriptũ est de me, vt facerem voluntatem tuam, deus meus volui, et legem tuã in medio cordis mei.

Annunciaui iustitiam tuã in ecclesia magna, esce labia mea non prohibebo domine, tu scisti.

Iustitiã tuã nõ abscõdi in corde meo. veritatẽ tuã et salu-

tare

Ἀπήγγειλα καὶ ἐλάλησα, ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ ἀριθμόν.

Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι.

Ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐζήτησας, τότε εἶπον, ἰδοὺ ἥκω.

Ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ, τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου, ὁ θεός μου ἐβουλήθην, καὶ τὸν νόμον σου ἐν μέσῳ τῆς κοιλίας μου.

Εὐηγγελισάμην δικαιοσύνην ἐν ἐκκλησίᾳ μεγάλῃ, ἰδοὺ τὰ χείλη μου οὐ μὴ κωλύσω, κύριε σὺ ἔγνως.

Τὴν δικαιοσύνην σου οὐκ ἔκρυψα ἐν τῇ καρδίᾳ μου, τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ τὸ σω-

τή

τήριόν σου εἶπα.

Οὐκ ἔκρυψα τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἀπὸ συναγωγῆς πολλῆς.

Σὺ δὲ κύριε μὴ μακρύνῃς τοὺς οἰκτιρμούς σου ἀπ' ἐμοῦ, τὸ ἔλεός σου, καὶ ἡ ἀλήθειά σου διαπαντὸς ἀντελάβοντό μου.

Ὅτι περιέσχόν με κακὰ, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, κατέλαβόν με αἱ ἀνομίαι μου, καὶ οὐκ ἠδυνήθην τοῦ βλέπειν.

Ἐπληθύνθησαν ὑπὲρ τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου, καὶ ἡ καρδία μου ἐγκατέλιπέ με.

Εὐδόκησον κύριε τοῦ ῥύσασθαί με, κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες.

Κα-

tare tuum dixi.

Non abscondi misericordiam tuã, & veritatem tuam, à consilio multo.

Tu autem dñe ne longè facias miserationes tuas à me, misericordia tua, & veritas tua semper susceperunt me.

Quoniam circũdederunt me mala, quorum non est numerus, comprahenderunt me iniquitates meæ, & non potui vt viderem.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei, & cor meũ dereliquit me.

Complaceat tibi domine vt eruas me domine ad adiuuãdum me respice.

Con-

Confundantur & reuereantur simul, qui quærũt animam meam, vt auferant eam.

Conuertantur retrorsum, & reuereãtur, qui volunt mihi mala.

Ferant confestim confusionem suam, qui dicũt mihi, Euge, euge.

Exultent & lætentur super te omnes quærentes te, & dicant semper magnificetur dominus, qui diligunt salutare tuum.

Ego autem mendicus sum & pauper, dominus solicitus est mei.

Adiutor meus, &

pro-

Καταισχυνθείησαν καὶ ἐντραπείησαν ἅμα, οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου τοῦ ἐξᾶραι αὐτήν.

Ἀποστραφείησαν εἰς τὰ ὀπίσω καὶ καταισχυνθείησαν, οἱ θέλοντές μοι κακά.

Κομισάσθωσαν παραχρῆμα αἰσχύνην αὐτῶν οἱ λέγοντές μοι, εὖγε, εὖγε.

Ἀγαλλιάσθωσαν καὶ εὐφρανθήτωσαν ἐπὶ σοὶ πάντες οἱ ζητοῦντές σε κύριε, καὶ εἰπάτωσαν διαπαντὸς, μεγαλυνθήτω ὁ κύριος, οἱ ἀγαπῶντες τὸ σωτήριόν σου.

Ἐγὼ δὲ πτωχὸς εἰμὶ καὶ πένης, κύριος φροντιεῖ μου.

Βοηθός μου καὶ ὑπερα

ασπιστής μου εἶ σύ, ὁ θεός μου μὴ χρονίσῃς.

Ἀνάπαυσιν. Ἀντίφ. Εὐδόκησον κύριε τοῦ ῥύσασθαί με, κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι πρόσχες. Ἀντίφ. Ἴασαι κύριε.

Ψαλμὸς μ.

Μακάριος ὁ συνιὼν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα, ἐν ἡμέρᾳ πονηρᾷ ῥύσεται αὐτὸν ὁ κύριος.

Κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν, καὶ ζῆσαι αὐτὸν, καὶ μακαρίσαι αὐτὸν ἐν τῇ γῇ, καὶ μὴ παραδῷ αὐτὸν εἰς χεῖρας ἐχθρῶν αὐτοῦ.

Κύριος βοηθήσαι αὐτῷ ἐπὶ κλίνης ὀδύνης αὐτοῦ, ὅλην τὴν κοίτην αὐτοῦ ἔστρεψας.

protector meus es tu, deus meus ne tardaueris.

Requiẽ. Anti. Complaceat tibi dñe vt eripias me, dñe ad adiuuãdum me respice. Antipho. Sana domine.

Psalmus 40.

Beatus qui intelligit super egenum & pauperem, in die mala liberabit eum dñs.

Dominus conseruet eum & viuificet eum, & beatum faciat eum in terra, & non tradat eum in animam inimicorum eis.

Dominus opẽ ferat illi super lectum doloris eius, vniuersum stratũ eius versasti.

ſaſti in infirmitate eius.	ψας ἐν τῇ ἀῤῥωστίᾳ αὐτοῦ.
Ego dixi, dñe miſerere mei, ſana animam meã, quia peccaui tibi.	Ἐγὼ εἶπα, κύριε ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.
Inimici mei dixerũt mala mihi, quã do morietur, & peribit nomen eius.	Οἱ ἐχθροί μου εἶπον κακά μοι πότε ἀποθανεῖται καὶ ἀπολεῖται τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Et ſi ingrediebatur vt videret, vana loquebatur cor eius, congregauit iniquitatem ſibi.	Καὶ εἰσεπορεύετο τοῦ ἰδεῖν, μάτην ἐλάλει ἡ καρδία αὐτοῦ, συνήγαγεν ἀνομίαν ἑαυτῷ.
Egrediebatur foras, & loquebatur in idipſum,	Ἐξεπορεύετο ἔξω, καὶ ἐλάλει ἐπὶ τὸ αὐτό.
Aduerſum me ſuſurrabant oẽs inimici mei aduerſũ me cogitabãt mala mihi.	Κατ᾽ ἐμοῦ ἐψιθύριζον πάντες οἱ ἐχθροί μου κατ᾽ ἐμοῦ ἐλογίζοντο κακά μοι.
Verbũ iniquũ conſtituerũt aduerſum me, nũquid qui dormit non adiiciet vt	Λόγον παράνομον κατέθεντο κατ᾽ ἐμοῦ, μὴ ὁ κοιμώμενος οὐχὶ προσθήσει τοῦ
re-	ἀνα.

ἀναστῆναι;

Καὶ γὰρ ὁ ἄνθρωπος τῆς εἰρήνης μου ἐφ' ὃν ἤλπισα, ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν.

Σὺ δὲ κύριε ἐλέησόν με, καὶ ἀνάστησόν με, καὶ ἀνταποδώσω αὐτοῖς.

Ἐν τούτῳ ἔγνων ὅτι τεθέληκάς με, ὅτι οὐ μὴ ἐπιχαρῇ ὁ ἐχθρός μου ἐπ' ἐμέ.

Ἐμοῦ δὲ διὰ τὴν ἀκακίαν ἀντελάβου, καὶ ἐβεβαίωσάς με ἐνώπιόν σου εἰς τὸν αἰῶνα.

Εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς Ἰσραὴλ, ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ εἰς τὸν αἰῶνα, γίνοιτο γίνοιτο.

Ἀνά-

resurgat?

Etenim homo pacis meæ in quo speraui, qui edebat panes meos, magnificauit super me supplantationem.

Tu autem domine miserere mei, & resuscita me & retribuam eis.

In hoc cognoui quoniam voluisti me, quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti, & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus dominus deus Israël, à seculo & vsque in seculum, fiat fiat.

Re-

Requiem æternam.
Antipho. Sana domine animã meam, quia peccaui tibi.
Antipho. Sitiuit.

Psalmus 41.

QVeadmodum desiderat ceru⁹ ad fontes aquarũ, ita desiderat anima mea ad te deus.

Sitiuit anima mea ad Deum fortem viuum, quando veniam, & apparebo ante faciem Dei?

Fuerunt mihi lachrymæ meæ panes die ac nocte, dum dicitur mihi quotidie, Vbi est Deus tuus?

Hæc recordat⁹ sum,

&

Ἀνάπαυσιν αἰώνιον.
Ἀντίφω. Ἴασαι κύριε τὴν ψυχήν μου. ὅτι ἥμαρτόν σοι.
Ἀντίφ. Ἐδίψησε.

Ψαλμὸς μα.

ὋΝ τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σὲ ὁ θεός.

Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα, πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ;

Ἐγενήθη τὰ δάκρυά μου ἐμοὶ ἄρτος ἡμέρας καὶ νυκτὸς, ἐν τῷ λέγεσθαί μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστὶν ὁ θεός σου.

Ταῦτα ἐμνήσθην

V iij καὶ

καὶ ἐξέχεα ἐπ' ἐμὲ τὴν ψυχήν μου, ὅτι διελεύσομαι ἐν τόπῳ σκηνῆς θαυμαστῆς ἕως τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ.

& effudi in me animam meã, quoniã transibo in locum tabernaculi admirabilis vsq; ad domum dei.

Ἐν φωνῇ ἀγαλλιάσεως καὶ ἐξομολογήσεως ἤχου ἑορτάζοντος.

In voce exultationis & confeßionis, sonus epulantis.

Ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα τί συνταράσσεις με;

Quare tristis es anima mea, & quare conturbas me?

Ἤλπισον ἐπὶ τὸν θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου, καὶ ὁ θεός μου.

Spera in deo quoniam adhuc confitebor illi, salutare vultus mei, & deus meus.

Πρὸς ἐμαυτὸν ἡ ψυχή μου ἐταράχθη διὰ τοῦτο μνησθήσομαί σου ἐκ γῆς Ἰορδάνου καὶ Ἑρμονιεὶμ ἀπὸ ὄρους μικροῦ.

Ad meipsum anima mea conturbata est, propterea memor ero tui de terra Iordanis. & Hermoniim à monte modico.

Ἄβυσσος ἄβυσσον ἐπικαλεῖται εἰς φωνὴν τῶν καταῤῥακ-

τῶν

Abyssus abyßũ inuocat, in voce catar-

ract-

ractarum tuarum.

Omnia excelsa tua & fluctus tui super me transierunt.

In die mãdauit dominus misericordiã suam, & nocte canticum eius.

Apud me oratio deo vitæ meæ, dicam deo, susceptor meus es.

Quare oblitus es mei: & quare cõtristatus incedo, dũ affligit me inimicus?

Dum confringũtur ossa mea exprobrauerunt mihi, qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies, vbi est deus tuus. quare tristis es anima mea, & quare con-

τῶν σου.

Πάντες οἱ μετεωρισμοί σου, καὶ τὰ κύματά σου, ἐπ' ἐμὲ διῆλθον.

Ἡμέρας ἐντελεῖται κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ, καὶ νυκτὸς ᾠδὴ αὐτοῦ παρ' ἐμοί.

Προσευχὴ τῷ θεῷ τῆς ζωῆς μου, ἐρῶ τῷ θεῷ, ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

Διὰ τί μου ἐπελάθου, καὶ ἵνα τί σκυθρωπάζων πορεύομαι ἐν τῷ ἐκθλίβειν τὸν ἐχθρόν.

Ἐν τῷ καταθλᾶσθαι τὰ ὀστᾶ μου, ὠνείδιζόν με οἱ ἐχθροί μου.

Ἐν τῷ λέγειν αὐτούς μοι καθ' ἑκάστην ἡμέραν, ποῦ ἐστιν ὁ θεός σου; ἵνα τί περίλυπος εἶ ἡ ψυχή μου, καὶ ἵνα

ἱ συνταράσσεις με; Ἔλπισον ἐπὶ τὸν θεὸν, ὅτι ἐξομολογήσομαι αὐτῷ, σωτήριον τοῦ προσώπου μου, καὶ ὁ θεός μου.

Ἀνάπαυσιν αἰώνιον.

Ἀντίφωνον. Ἐδίψησεν ἡ ψυχή μου πρὸς τὸν θεὸν τὸν ἰσχυρὸν τὸν ζῶντα, πότε ἥξω καὶ ὀφθήσομαι τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ. Στίχος. Μὴ παραδῷς τοῖς θηρίοις ψυχὰς ἐξομολογουμένας σοι. Ἀπόκ. Καὶ τὰς ψυχὰς τῶν πενήτων σου μὴ ἐπιλάθῃ εἰς τέλος. Πάτερ ἡμῶν.

Ἀνάγνωσις ζ.

Ὀλέκομαι πνεύματι φερόμενος, δέομαι δὲ ταφῆς καὶ οὐ τυγχάνω. οὐχ ἥμαρτον, καὶ ἐν ταῖς

conturbas me. Spera in deo, quoniam adhuc confitebor illi, salutare vultus mei, & deus meus.

Requiem æternam.

Antiphona. Sitiuit anima mea ad deũ fortem viuũ, quando veniam & apparebo ante faciem domini. Versus. Ne tradas bestiis animas confitentes tibi. Responso. Et animas pauperum tuorum ne obliuiscaris in finem. Pater noster.

Lectio 7.

Spiritus meꝰ attenuabitur, dies mei breuiabuntur. & solùm mihi superest sepulchrum. Non peccaui & in ama-

amaritudinibus mo
ratur oculus meus.
Libera me dñe, &
pone me iuxta te, &
cuiuſuis manus pu-
gnet cõtra me. Dies
mei tranſierunt, co-
gitationes meæ diſſi
patæ ſunt torquẽtes
cor meũ. Noctes ver-
terũt in diẽ, & rur-
ſum poſt tenebras
ſpero lucem. Si ſuſti-
nuero, infernus do-
mus mea eſt, & in
tenebris ſtraui lectu
lum meũ. Putredini
dixi, Pater meus es,
mater mea, & ſoror
mea vermibus. Vbi
eſt ergo nũc præſto-
latio mea & patiẽ
tia mea. Tu es dñe
de' me'. Reſ. Peccã
tem me quotidie, &
non pœnitentem ti-
mor

ταῖς πικρίαις ὁ ὀφ-
θαλμός μου διατρί-
βει. Ῥῦσαι μὲ κύριε,
καὶ μὲ καταθὲς ἐγγὺς
σοῦ, καὶ πρὸς μὲ τοῦ τινὸς
χεὶρ πολεμείτω, αἱ
ἡμέραι μου παρῆλ-
θον ἐν δρόμῳ: ἐῤῥά-
γη δὲ τὰ ἄρθρα τῆς
καρδίας μου. νύκτα
εἰς ἡμέραν ἔθηκα.
φῶς ἐγγὺς ἀπὸ προ-
σώπου σκότους, ἐὰν γὰρ
ὑπομείνω ᾅδης μου
ὁ οἶκος. ἐν δὲ γνόφῳ
ἔστρωταί μου ἡ στρω-
μνή. θάνατον προσε-
καλεσάμην πατέ-
ρα μου εἶναι, μητέρα
δέ μου, καὶ ἀδελφὴν
σαπρίαν. ποῦ οὖν μοι
ἔτι ἐστὶν ἡ ἐλπὶς, καὶ
ὑπομονή; Σὺ κύριε
ὁ θεός μου. Ἀπόκρι-
σις. Ἁμαρτάνοντά
με σήμερον καὶ μὴ
με-

μεταμελούμενον, θα-
νάτου φόβος ἐμοῦ τὸν
νοῦν ἐκταράττει, ὅτι
ἐν ᾅδου μηδεμία λύ-
τρωσίς ἐστι, ἐλέησόν
με ὁ θεὸς, καὶ σῶσον
μέ. Στίχ. Ὁ θεὸς ἐν
τῷ ὀνόματί σου σῶ-
σόν με, καὶ ἐν τῇ δυ-
νάμει σου κρῖνόν με.
Ὅτι ἐν ᾅδου.

Ἀναγνω. η΄. Ἰὼβ 19.

ἘΝ δέρματί μου
ἐσάπησαν αἱ
σάρκες μου. τὰ δὲ ὀστᾶ
μου ἐν ὀδοῦσιν ἔχεται.
ἐλεήσατέ με, ἐλεήσα-
τέ με ὦ φίλοι, χεὶρ
γὰρ κυρίου ἡ ἁψαμέ-
νη μού ἐστιν. διὰ τί δέ
με διώκετε ὥσπερ καὶ
ὁ κύριος, ἀπὸ δὲ σαρ-
κός μου οὐκ ἐμπί-
πλασθε; τίς γὰρ ἂν
δοίη γραφῆναι τὰ ῥή-
ματά μου; τεθῆναι
δὲ

*mor mortis contur-
bat me. Quia in in-
ferno nulla est redē-
ptio, miserere mei
deus, & salua me.*
Versus. *Deus in no-
mine tuo saluū me
fac, & in virtute
tua libera me. Quia
in inferno.* *Lect. 8.*

*PElli mea cō-
sūptis carnib⁹
adhæsit os meū
& derelicta sunt tā
tūmodo labia circa
dētes meos. Miseremi
ni mei, miseremini
mei, saltē vos amici
mei, quia man⁹ dñi
tetigit me. Quare
me persequimini si-
cut deus, et carnibus
meis saturamini?
Quis mihi tribuat
vt scribātur sermo-
nes mei. Quis mihi
det*

det vt exarentur in libro, styllo ferreo, aut plumbi lamina, vel celtæ sculpãtur in silice. Scio enim quòd redẽptor meus viuit, & in nouissimo die de terra surrecturus sum, & rursum circũdabor pelle mea, & in carne mea videbo deũ saluatorẽ meum. Quẽ visurus sum ego ipse, & oculi mei conspecturi sunt, & nõ alius. Reposita est hæc spes mea in sinu meo. Resp. Domine secundum actum meum noli me iudicare, nihil dignum in cõspectu tuo egi. Ideo deprecor maiestatem tuam vt tu deus deleas ini- qui

δὲ αὐτὰ ἐν βιβλίῳ εἰς τὸν αἰῶνα, ἐν γραφείῳ σιδηρῷ καὶ μολιβδῷ, ἢ ἐν πέτραις ἐγγλυφῆναι; οἶδα γὰρ ὅτι ἀέννaός ἐστιν ὁ ἐκλύειν με μέλλων ἐπὶ γῆς ἀναστήσεται τὸ δέρμα μου τὸ ἀναντλῶν ταῦτα. παρὰ γὰρ κυρίου ταῦτά μοι συνετελέσθη. ἃ ἐγὼ ἐμαυτῷ συνεπίσταμαι. ἃ ὁ ὀφθαλμός μου ἑώρακε, καὶ οὐκ ἄλλος, πάντα δέ μοι συντετέλεσται ἐν κόλπῳ μου. Ἀπόκρισις. Κύριε κατὰ πρᾶξιν ἐμοῦ μή τι με κρῖνον, μηδὲν γὰρ ἔνδοξον ἐνώπιόν σου ἔπραξα. διότι προσεύχομαι τῇ σοῦ μεγαλειότητι, ὡς σὺ ὁ θεὸς καταλεαίνοις τὴν ἀνο-

μίαν

μίαν μου. Στίχος. Ἐπὶ πλεῖον πλυνόν με κύριε ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὡς σὺ ὁ θεός.

Ἀνάγνωσις ἐννάτη.

Ἵνα τί οὖν ἐκ κοιλίας με ἐξήγαγες, καὶ οὐκ ἀπέθανον, ὀφθαλμὸς δέ με οὐκ εἶδεν, ὥσπερ οὐκ ὢν ἐγενόμην. Διατί γὰρ ἐκ γαστρὸς εἰς μνῆμα οὐκ ἀπηλλάγην. Ἢ οὐκ ὀλίγος ἐστὶν ὁ βίος τοῦ χρόνου μου; ἔασόν με ἀναπαύσασθαι μικρὸν, πρὸ τοῦ με ἀπελθεῖν, ὅθεν οὐκ ἀναστρέψω εἰς γῆν σκοτεινὴν, καὶ γνοφερὰν, γῆν σκότους αἰωνίου, οὗ οὐκ

quitatẽ meã. Vers. Amplius laua me domine ab iniustitia mea, & à delicto meo munda me. Vt tu deus.

Lectio nona.

QVare de vulua eduxisti me? q vtinã cõsumptus essẽ ne ocul⁹ me videret. Fuissẽ, quasi nõ essẽ de vtero trãslat⁹ ad tumulũ. Nũquid nõ paucitas dierũ meorum finietur breui? Dimitte me ergo domine, vt plãgã paululũ dolorẽ meũ, antequã vadam & nõ reuertar ad terrã tenebrosam, & opertã mortis caligine, terram miseriæ & tenebrarũ, vbi vmbra mor-

mortis, & nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat. Responsorium. Libera me domine de viis inferni, qui portas æreas confregisti, & visitasti infernum, & dedisti eis lumen vt viderent te. Qui erant in pœnis tenebrarum. Versus. Clamantes & dicentes, aduenisti redemptor noster. Qui erant in pœnis. Requiem æternam. Qui erant in pœnis. Et dicitur semper in festo, trium lectionum, & feriali officio. Sequens responsoriũ non dicitur nisi in fe-

οὐκ ἔστι φέγγος, οὐδὲ ὁρᾶν ζωὴν βροτῶν. Ἀπόκρισις. Ῥῦσαί με κύριε ἀπὸ τῶν ᾅδου παρόδων, ὁ τὰς πολυχάλκους πύλας κατεκλάσας καθήλθες εἰς ᾅδην, καὶ αὐτῇ μὲν ἔδωκας τὸ φῶς, ἵνα σὲ ὁρῶντο, οἵγε ἦσαν ἐν ταῖς τῶν σκότων τιμωρίαις. Στίχος. Βοήσαντες καὶ λέξαντες, ἐξῆλθες λυτρωτὰ ἡμῶν. οἵγε ἦσαν. Ἀνάπαυσιν αἰώνιον. Οἵγε ἦσαν ἐν ταῖς τῶν σκότων. Καὶ λέγεται ἀεὶ ἐν τῇ ἑορτῇ τῶν τριῶν ἀναγνώσεων, καὶ ἑορτικῇ λειτουργίᾳ. ἡ δὲ ἀπόκρισις ἀκολουθοῦσα λέγεται μόνον τῇ ἡμέρᾳ δύ-

δευτέρᾳ μετὰ τὴν τῶν πάντων ἁγίων ἑορτὴν, καὶ ἐν τῇ τελευτῇ τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ τῆς ἀδελφῆς. Ἀπό.

Ῥῦσαι με κύριε ἀπὸ τοῦ αἰωνίου θανάτου ἐν τῇ ἡμέρᾳ φριξοτρικῇ, ὅταν οὐρανοὺς καὶ γῆν σαλεύσῃς, ὅτε δὴ ἔλθῃς κριθησόμενος τὴν οἰκουμένην διὰ τοῦ πυρός. Στίχ.

Φρικάττω καὶ φοβοῦμαι, ἐπεὶ ἂν ἔξῃ ἀνάκρισις, καὶ ἡ ἐξελευσομένη ὀργή. ὅταν οὐρανούς. Στίχος.

Ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἡμέρα τῆς ὀργῆς ἡμέρα τῆς ταλαιπωρίας, καὶ ἀφανισμοῦ, ἡμέρα μεγάλη καὶ σφόδρα πικρά. Ὅτε δὴ ἔλθῃς. Στί.

Ἀνάπαυσιν αἰώνιον. Ἀνακεφαλαιούσθω

Ῥῦ

secundo die post festum omnium sanctorum, & in obitu fratrum & sororũ Respõso. Libera me domine de morte æterna, in die illa tremenda. Quando cœli mouendi sunt & terra. Dum veneris iudicare seculum per ignem. *Versus.* Tremens factus sum ego, & timeo, dum discußio venerit, atq; ventura ira. Quando cœli. *Versus.* Dies illa dies iræ, dies calamitatis & miseriæ, dies magna & amara valdè. Dum veneris. *Versus.* Requiem æternam. *Repetatur à capite.*

Li-

Libera me domine, vsque ad Tremens.

Ad laudes

Antiph. Exultabũt domino. Psal. 50.

Miserere mei deus. &c, vt suprà. Requiem æternã. Antipho. Exultabunt domino ossa humiliata. Antiph. Exaudi domine.

Psalmus 64.

Te decet hymnꝰ deꝰ in Siõ, & tibi reddetur votũ in Hierusalem.

Exaudi orationem meam, ad te omnis caro veniet.

Verba iniquorum præualuerunt super nos, & impietatibus nostris tu propitiaberis.

Beatus quem elegi-

Ῥῦσαί με κύριε. μέχρι πρὸς φριμάσσω.

Πρὸς τοὺς αἴνους. Ἀντίφω. Ἀγαλλιάσονται κυρίῳ. Ψαλ. ν.

Ἐλέησόν με ὁ θεός. καὶ τὰ ἑξῆς, ὡς ἄνωθεν. Ἀνάπαυσιν αἰώνιον. Ἀντ. Ἀγαλλιάσονται τῷ κυρίῳ ὀστέα τεταπεινωμένα. Ἀντ. Εἰσάκουσον κύριε. Ψαλμὸς ξδ.

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ θεὸς ἐν Σιών, καὶ σοὶ ἀποδοθήσεται εὐχὴ ἐν Ἱερουσαλήμ.

Εἰσάκουσον προσευχῆς μου, πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει.

Λόγοι ἀνόμων ὑπερεδυνάμωσαν ἡμᾶς, καὶ ταῖς ἀσεβείαις ἡμῶν σὺ ἱλάσῃ.

Μακάριος, ὃν ἐξελέ-

λέξω, καὶ προσελά-
βου, κατασκηνώσει
ἐν ταῖς αὐλαῖς σου.

Πλησθησόμεθα ἐν
τοῖς ἀγαθοῖς τοῦ οἴ-
κου σου, ἅγιος ναός
σου, θαυμαστὸς ἐν δι-
καιοσύνῃ.

Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ
θεὸς ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἡ
ἐλπὶς πάντων τῶν πε-
ράτων τῆς γῆς, καὶ τῶν ἐν
θαλάσσῃ μακράν.

Ἑτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ
ἰσχύι αὐτοῦ, περιεζωσ-
μένος ἐν δυναστείᾳ,
ὁ συνταράσσων τὸ κύ-
τος τῆς θαλάσσης. ἤχους
κυμάτων αὐτῆς τίς ὑ-
ποστήσεται;

Ταραχθήσονται τὰ ἔ-
θνη καὶ φοβηθήσονται, οἱ
κατοικοῦντες τὰ πέρα-
τα ἀπὸ τῶν σημείων
σου, ἐξόδους, πρωΐας,
καὶ ἑσπέρας τέρψεις.

Ἐπι

*gisti & assumpsi-
sti: inhabitabit in
atriis tuis.*

*Replebimur in bo-
nis domus tuæ: san-
ctum est templum
tuum, mirabile in
æquitate.*

*Exaudi nos deus sa-
lutaris noster, spes
omnium finium ter-
ræ, & in mari lon-
gè.*

*Præparans mon-
tes in virtute tua,
accinctus poten-
tia, qui contur-
bas profundum ma-
ris, sonum fluctuum
eius.*

*Turbabuntur gen-
tes, & timebunt
qui habitant termi-
nos à signis tuis, exi
tus matutini & ve-
spera delectabis.*

Visi-

Visitasti terram & inebriasti eam, multiplicasti locupletare eam.

Flumen dei repletum est aquis, parasti cibum illorum, quoniam ita est præparatio eius.

Riuos eius inebrians multiplica genimina eius, in stillicidiis eius lætabitur germinans.

Benedices coronæ anni benignitatis tuæ, & campi tui replebuntur vbertate.

Pinguescent speciosa deserti, & exultatione colles accingentur.

Induti sunt arietes ouium, & valles

Ἐπισκέψω τὴν γῆν καὶ ἐμέθυσας αὐτήν, ἐπλήθυνας πλουτίσαι αὐτήν.

Ποταμὸς τοῦ θεοῦ ἐπληρώθη ὑδάτων, ἡτοίμασας τὴν τροφὴν αὐτῶν, ὅτι οὕτως ἡ ἑτοιμασία.

Τὰς αὔλακας αὐτῆς μέθυσον, πλήθυνον τὰ γεννήματα αὐτῆς, ἐν ταῖς σταγόσιν αὐτῆς εὐφρανθήσεται ἀνατέλλουσα.

Εὐλογήσεις τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, καὶ τὰ πεδία σου πλησθήσονται πιότητος.

Πιανθήσονται τὰ ὡραῖα τῆς ἐρήμου, καὶ ἀγαλλίασιν οἱ βουνοὶ περιζώσονται.

Ἐνεδύσαντο οἱ κριοὶ τῶν προβάτων, καὶ αἱ

κοιλάδες πληθυνοῦσι σῖτον, κεκράξονται, καὶ γὰρ ὑμνήσουσιν. Ἀνάπαυσιν αἰώνιον. Ἀντίφωνον. Εἰσάκουσον προσευχῆς μου πρὸς σὲ πᾶσα σὰρξ ἥξει. Ἀντίφωνον. Ἐμοῦ ἀντελάβετο. Ψαλμὸς ξβ. Ὁ θεὸς ὁ θεός μου, πρὸς σέ. ὡς ἀνωτέρω. Ἀνάπαυσιν αἰώνιον. Ἀντίφωνον. Ἐμοῦ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου κύριε. Ἀντίφωνον. Ἀπὸ τῶν πυλῶν ᾅδου.

ᾆσμα Ἐζεκίου. Ἐζεκίου η.

ΕΓὼ εἶπα ἐν τῷ ὕψει τῶν ἡμερῶν μου, πορεύσομαι ἐν πύλαις ᾅδου.

Καταλείψω τὰ ἔτη τὰ

les abundabunt frumento, clamabunt: etenim hymnum dicent. Requiem *aeternam.* Antiphona. *Exaudi domine orationem meam, ad te omnis caro veniet.* Antiphona *Me suscepit.* Psalmus 62. *Deus deus meus, ad te. vt suprá.* Re*quiem aeternã.* Antiphona. *Me suscepit dextera tua domine.* Antiphona. *A porta inferi.*

Canticũ. Ezechiae. Ezechiae 8.

EGo dixi in dimidio dierum meorũ, vadam ad portas inferi.

Quaesiui residuum an-

annorum meorum, dixi, non videbo dominum deum in terra viuentium.

Non aspiciam hominem vltrà, & habitatorem quietis.

Generatio mea ablata est, & conuoluta est à me, quasi tabernaculum pastorum.

Pręcisa est velut à texente vita mea: dum adhuc ordirer, succîdit me: de manè vsque ad vesperam finies me.

Sperabam vsque ad manè, quasi leo sic contriuit omnia ossa mea.

De manè vsque ad

τὰ ἐπίλοιπα. εἶπα, οὐκέτι οὐ μὴ ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ζώντων.

Οὐκέτι οὐ μὴ ἴδω τὸ σωτήριον τοῦ ἰσραὴλ ἐπὶ γῆς, οὐκέτι οὐ μὴ ἴδω ἄνθρωπον μετὰ κατοικούντων.

Ἐξέλιπον ἐκ τῆς συγγενείας μου, κατέλιπον τὸ ἐπίλοιπον τῆς ζωῆς μου, ἐξῆλθε καὶ ἀπῆλθεν ἀπ' ἐμοῦ ὥσπερ ὁ καταλύων σκηνὴν πήξας.

Τὸ πνεῦμά μου παρ' ἐμοὶ ἐγένετο ὡς ἱστὸς ἐρίθου ἐγγιζούσης ἐκτεμεῖν.

Ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ παρεδόθην ἕως πρωῒ ὡς λέων τὶς, οὕτως συνέτριψε πάντα τὰ ὀστᾶ μου.

Ἀπὸ γὰρ τῆς ἡμέ-

ρας παρεδόθην ἕως νυκτός, ὡς χελιδὼν οὕτως φωνήσω, καὶ ὡς περιστερὰ οὕτω μελετήσω.

Ἐξέλιπον γάρ μου οἱ ὀφθαλμοί, ἀπὸ τοῦ βλέπειν εἰς τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ πρὸς τὸν κύριον.

Κύριε βίαν ὑπομένω, ἐγγύασον ὑπὲρ ἐμοῦ, τί λέξω ἢ τί ἀποκρινεῖταί μοι, ὅτι αὐ ποιήσῃ;

Ἀπομνημονεύσω σοι τὰ ἔτη μου ξύμπαντα ἐν πικρίᾳ τῆς ψυχῆς ἐμοῦ.

Κύριε εἴδε, τοιαύτη γὰρ ζωή ἐστι, καὶ τοιαῦτα ψύχουσι τὸ πνεῦμά μου, ἐλέγξῃς με, καὶ ζωοποιήσῃς με, ἰδοὺ ἐν εἰρήνῃ πικρία μου πι-

κρα

ad vesperam finies me, sicut pullus hirundinis sic clamabo, meditabor vt columba.

Attenuati sunt oculi mei, suspicientes in excelsum.

Domine vim patior, responde pro me: quid dicam, aut quid respondebit mihi, cum ipse fecerim?

Recogitabo tibi omnes annos meos, in amaritudiue animæ meæ.

Domine si sic viuitur, & in talibus vita spiritus mei, corripies me, & viuificabis me, ecce in pace amaritudo mea. amaris-

ris-

rißima.

Tu autem eruisti animam meam vt non periret, proiecisti post tergum tuum omnia peccata mea.

Quia non infernus cōfitebitur tibi, neque mors laudabit te, non expectabunt qui descendunt in lacum, veritatem tuam.

Viuens viuens ipse confitebitur tibi sicut & ego hodie: pater filiis notā faciet veritatem tuam.

Domine saluum me fac, & psalmos nostros cantabimus cūctis diebus vitæ nostræ in domo domini.

Requiem æternam. An-

κρατάτη.

Εἵλου γάρ μου τὴν ψυχὴν, ἵνα μὴ ἀπόληται, καὶ ἀπέῤῥιψας ὀπίσω μου τὰς ἁμαρτίας.

Οὐ γὰρ οἱ ἐν ᾅδου αἰνέσουσί σε, οὐδὲ οἱ ἀποθανόντες εὐλογήσουσί σε, οὐδὲ ἐλπιοῦσιν οἱ ἐν ᾅδου τὴν ἐλεημοσύνην σου.

Οἱ ζῶντες εὐλογήσουσί σε ὃν τρόπον κἀγὼ, ἀπὸ γὰρ τῆς σήμερον παιδία ποιήσω, ἃ ἀναγγελοῦσι τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε τῆς σωτηρίας μου, καὶ οὐ παύσομαι εὐλογῶν σε μετὰ ψαλτηρίου πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου κατέναντι τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ.

Ἀνάπαυσιν αἰώνιον.

 Ἀν-

Ἀντί. Ἀπὸ τῶν πυ-
λῶν ᾅδου ἔρυσαι τὰς
ψυχὰς αὐτῶν κύριε.
Ἀντίφ. Πᾶσα πνοή.
Ψαλ. ρμη. Αἰνεῖτε
τὸν κύριον. ὡς ἀνωτέ-
ρω. Ἀντίφω. Πᾶσα
πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
κύριον. Στί. Ἤκουσα
φωνῆς ἐκ τοῦ οὐρα-
νοῦ λεγούσης μοι.
Ἀπό. Μακάριοι νε-
κροὶ, οἱ ἐν κυρίῳ ἀ-
ποθνήσκοντες. Ἀντ.
Ἐγώ εἰμι ἡ ἀνάστα-
σις. Ἆσμα Ζαχα-
ρίου. Εὐλογητὸς κύ-
ριος ὁ θεὸς τοῦ Ἰσ-
ραὴλ ὡς ἀνωτέρω.
Ἀντί. Ἐγώ εἰμι ἡ ἀ-
νάστασις καὶ ἡ ζωή.
ὁ πιστεύων εἰς ἐμὲ,
κἂν ἀποθάνῃ, ζήσε-
ται. Καὶ πᾶς ὁ ζῶν
καὶ πιστεύων εἰς ἐμὲ,
οὐ μὴ ἀποθάνῃ εἰς τὸν
αἰῶ-

*Antiphona. A porta
inferi erue domine
animas eorum. Antiphona. Omnis spi-
ritus. Psalmus 148
Laudate dominum.
vt suprá. Antipho.
Omnis spiritus lau-
det dominum. Vers.
Audiui vocem de
cœlo dicentem mihi.
Responsorium. Bea
ti mortui qui in do-
mino moriuntur.
Antipho. Ego sum.
Canticum Zacha-
riæ. Benedictus do-
minus deus Israël.
vt suprá. Antipho-
na. Ego sum resur-
rectio & vita. qui
credit in me, etiam
si mortuus fuerit,
viuet. & omnis qui
viuit & credit in
me non morietur in
æter-*

aeternum. Kyrie eleison; Christe eleison. Kyrie eleison.
Pater noster, Versus. Et ne nos. Responsorium. Sed libera nos. Psal. 129.
De profundis. ut supra. Requiem. Versus. A porta inferi. Responsorium. Erue domine animas eorum. Versus. Requiescant in pace. Responsorium. Amen. Versus. Domine exaudi orationem meam. Responsorium. Et clamor meus ad te veniat. Oratio. Deus qui inter. ut supra. Oratio. Deus veniae largitor. ut supra. Oratio. Fidelium Deus.

αἰῶνα. Κύριε ἐλέησον. Χριστὲ ἐλέησον. Κύριε ἐλέησον. Πάτερ ἡμῶν. Στί. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς. Ἀπό. Ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ. Ψαλ. ρκθ. Ἐκ βαθέων. ὡς ἀνωτέρω. Ἀνάπαυσιν. Στίχος. Ἀπὸ τῶν ᾅδου πύλων. Ἀπό. Ῥῦσαι κύριε τὰς ψυχὰς αὐτῶν. Στί. Ἀναπαύσαιντο ἐν εἰρήνῃ. Ἀπό. Ἀμήν. Στίχ. Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου. Ἀπόκρισις. Καὶ ἡ κραυγή μου πρὸς σὲ ἐλθέτω. Προσευχή. Ὁ θεὸς, ὁ γ. μεταξύ. ὡς ἀνωτέρω. Προσευχή. Ὁ θεὸς συγγνώμην χαριζόμενος. ὡς ἀνωτέρω. Προσευχή. Ταῖς τῶν πιστῶν,

tis gloriā agnoſce- & in potentia maieſtatis adorare vnitatem, quæſumus vt eiuſdem fidei firmitate ab omnibus ſemper tueamur aduerſis. Per dominum noſtrū Ieſum Chriſtum filium tuum Qui tecum. Antiphona. *Pater de cœlis deus, miſerere nobis.*

Oratio.

D*Omine ſancte pater omnipotens æterne deus, qui coæqualem, conſubſtantialem & coæternum tibi ante omnia ſecula filium ineffabiliter genuiſti, cum quo atque cū ſpiritu ſancto, ex te eodémque*

filio

δος δόξαν ἐπιγνώσκειν, καὶ ἐν τῇ μεγαλειότητος δυνάμει προσκυνεῖν μονάδα, δεόμεθα, ὥς ἂν αὐτῆς στερεώματι πίστεως ἐκείνης ἀπὸ τῶν πονηρῶν ἀεὶ ῥυσώμεθα πάντων. Διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ σοῦ υἱοῦ, ὃς μετὰ σοῦ, Ἀντίφωνον. Πάτερ ὁ ἐκ τῶν οὐρανῶν θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εὐχή.

Κύριε ἅγιε πάτερ παντοδύναμε, θεὸς ἄχρονε, ὃς ἰσόχρονον, ὁμοούσιον, καὶ συναΐδιόν σοι πρὸ ξυμπάντων αἰώνων ἀῤῥήτως υἱὸν ἐγέννησας, σὺν ᾧ δὴ καὶ σὺν ἁγίῳ πνεύματι, ἐκ σοῦ τε καὶ τοῦ αὐτοῦ

υἱοῦ

υἱοῦ προβαίνοντι, τὸν τε οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ ὅσα πάντα ὑπάρχουσι, φαινόμενά τε καὶ ἀθεώρητα θαυμαστῶς κτίσας εὐχαριστῶ σοι, προσκυνῶ σοι, προσεπαινῶ σε, εὐλογῶ σε, καὶ σὲ μεγαλύνω. ἴθι, δέομαι, ἵλεως ἐμοὶ ταλαιπώρως ἁμαρτάνοντι, καὶ μὴ καθόρα με τὸ ἔργον τῶν χειροῖν σου ὄντα, ἀλλὰ ῥῦσαι, σῶσον, καὶ βοήθησόν μοι διὰ ἁγίου σου ὀνόματος, ὃς ζῇς καὶ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνον. Ἀμήν.

Εὐχὴ εἰς τὸν υἱόν.

Ἀντ. Υἱὲ λυτρωτὰ τοῦ κόσμου θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Εὐχή.

Κύ-

filio procedente, cœlum, terram, atque omnia quecunque existunt, visibilia & inuisibilia mirabiliter creasti, tibi gratias ago, te adoro, te laudo, te benedico, téque magnifico. Esto quæso propitius mihi miserrimo peccatori, & ne despicias me opus manuum tuarum: sed libera salua, et adiuua me propter nomen sanctum tuum. Qui viuis & regnas deus. Per omnia secula seculorum. Amen.

Oratio ad filium.

Antiphona. Fili redemptor mundi deus, miserere nobis.

Oratio.

Do-

Domine Iesu Christe fili dei viui, qui es verus & omnipotens deus, splendor & imago patris & vita æterna, cui est vnà cum æterno patre & spiritu sancto æqualis honor, eadem gloria, coæterna maiestas, vna substantia, tibi gratias ago, te adoro, te laudo, te benedico, téque glorifico: ne me quæso perire patiaris, sed salua & adiuua me propter nomen sanctum tuum. Qui viuis & regnas deus per omnia secula seculorum. Amen.

Κύριε Ἰησοῦ Χριστὲ υἱὲ θεοῦ ζῶντος, ὃς εἶ ἀληθὴς καὶ παντοδύναμος θεὸς, λαμπρότης καὶ εἰκὼν τοῦ πατρὸς καὶ βίος ἀΐδιος, ᾧ μετὰ σοῦ ἔσι σὺν ἀχρόνῳ πατρὶ καὶ ἁγίῳ πνεύματι κλέος τε ὅμοιον, καὶ ἡ αὐτὴ δόξα, καὶ συναΐδια μεγαλειότης καὶ μία ὑπόστασις. ἔγωγέ σοι εὐχαριστέω, σὲ προσκυνέω, σὲ προσεπαινῶ, σὲ ἰδ εὐλογέω. καί σε δοξολογέω. μή με (δέομαι) ἀπολωλέναι ἔασον, ἀλλὰ σῶσον. καὶ βοήθησόν μοι, διὰ ἁγίου σοῦ ὀνόματος, ὃς ζῇς καὶ βασιλεύεις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ora- Ἐυ-

Εὐχὴ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα. Ἀντί. Πνεῦμα ἅγιον θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Εὐχή.

Κύριε ὦ ἅγιον πνεῦμα θεὸς, ὅς ἰσόχρονος, ὁμούσιός τε, καὶ συναΐδιος τῷ πατρὶ καὶ υἱῷ τυγχάνων, ἐκ τούτων διαρρήτως προβαίνων, ὅς τε ὑπὲρ αὐτὸν ἐκεῖνον κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστὸν ἐν τῷ τῆς περιστερᾶς σχήματι, καὶ ὑπὲρ ἁγίους μαθητὰς ἐν γλώσσαις ἐμπύροις προσπάλαι κατῆλθες, εὐχαριστῶ σοι, σέ τε προσκυνῶ, καὶ σὲ προσεπαινῶ, σὲ εὐλογῶ, καὶ σὲ δοξολογῶ. Ἀπῶσαι ἀπ' ἐμοῦ δέομαι τὸ τῆς ἁπάσης ἀδικίας καὶ ἀπιστίας σκότος, ἅπτε

δὲ

Oratio ad spiritum sanctum *aña.* Spiritus sancte deus, miserere nobis. Oratio.

D*Omine spiritus sancte deus, qui coæqualis, consubstantialis, & coæternus patri filióque exisistens, ab eis ineffabiliter procedens, quique super eundem dominum nostrum Iesum Christum in columbæ specie, & supra sanctos discipulos suos in linguis igneis descendisti, tibi gratias ago, te adoro, te laudo, te benedico, téque glorifico. Repelle à me quæso tenebras totius iniquitatis & perfidiæ, & accende*

in

in me lumen misericordiæ tuæ, & ignẽ sanctißimi amoris tui, qui viuis. In die corporis Christi. Antiphona. *O sacrum conuiuium in quo Christus sumitur, recolitur memoria paßionis eius, mens impletur gratia, & futuræ gloriæ nobis pignus datur, alleluia.* Versus. *Cibauit eos ex adipe frumenti, alleluia.* Responso. *Et de petra melle saturauit eos.*

Oratio

DEus qui nobis sub sacramento mirabili paßiõis tuæ memoriam reliquisti, tribue quæsum⁹ ita nos corporis &

δὲ ἐν ἐμοὶ τὴν σου ἐλέους αὐγήν, καὶ τὸ πῦρ τῆς ἁγιωτάτης φιλίας σου, ὃς ζῇς. Ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σώματος χριστοῦ. Ἀντίφ. Ὦ ἱερὰ συνωχία, ἐν ᾗ ὁ χριστὸς ἀναλαμβάνεται, ἀναγινώσκεται μετὰ ἡ τοῦ πάθους αὐτοῦ μνήμη, νοῦς ἐμπλήθεται χάριτος, καὶ μελλούσης ἡμῖν δόξης ἀποθήκη δίδοται, ἀλληλούϊα. Στίχ. Ἐσίτισε δὴ ἐκείνους ἐκ τοῦ στέατος σίτου. Ἀπόκ. Καὶ ἐκ πέτρας μέλιτος ἐχόρτασεν αὐτούς. Εὐχή.

Ὦ Θεός, ὃς ἡμῖν ἱεροῦ ἀπὸ σημείου θαυμαστοῦ, τὴν σοῦ πάθους μνημοσύνην κατέλιπες, παράσχου δεόμεθα, οὕτως ἡμᾶς τοῦ σώματός τε καὶ

καὶ αἵματός σου τὰ ἱερὰ μυστήρια σεβάζεσθαι, ὡς τὸν λυτρώσεως σῆς καρπὸν ἐν ἡμῖν συνεχῶς αἰσθανώμεθα. Ὃς ζῇς ἅμα θεῷ πατρί.

Περὶ συμπάντων ἀποστόλων. Ἀντίφωνον.

Οὗτοι εἰσὶν ἄνδρες ἅγιοι οὓς ἐξελέξατο ὁ κύριος ἐν χάριτι μὴ πεπλασμένῃ καὶ παρέσχηκεν ἐκείνοις δόξαν ἀΐδιον. ὧν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ σελαγίζει ἐκκλησία ὥσπερ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη. Στίχ. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν. Ἀπό. Καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Εὐχή.

Ὁ Θεὸς, ὃς ἡμῖν διὰ τῶν ἀποστόλων

& sanguinis tui sacra mysteria venerari, vt redemptionis tuæ fructum in nobis iugiter sentiamus. Qui viuis cum deo patre.

De omnibus apostolis. Antiphona *Isti sunt viri sancti quos elegit dominus in charitate non ficta, & dedit illis gloriam sempiternam, quorum doctrina fulget ecclesia vt sol & luna.* Versus. *In omnem terram exiuit sonus eorum.* Responsoriũ *Et in fines orbis terræ verba eorum.*

Oratio.

DEus qui nobis per ministerium beatorũ apostolo-

lorum, euangelistarum atque discipulorum tuorum, veritatem euangelij patefieri voluisti, concede propitius, vt quod ab illorum ore didicimus, gratia tua adiuuante operari valeamus. Qui viuis &c.

De omnibus martyribus. Antiphona.

Gaudent in cœlis animæ sanctorum, qui CHRISTI *vestigia sunt secuti: & quia pro eius amore sanguinem suum fuderunt, ideò cum Christo exultant sine fine* *Versus.* *In martyrum vulneribus tua o Iesu vulnera recolentes. Responso.* Mu-

λων, εὐαγγελιστῶν, καὶ μαθητῶν σου διακονίας ἀλήθειαν τοῦ εὐαγγελίου ἀποκαλύπτεσθαι ἠξίωσας, παράσχου ἵλεως, ὡς ὃ μὲν ἀπ' αὐτῶν ἐμάθομεν διδασκόντων, χάριτός σου βοηθούσης ἀσκεῖν δυνώμεθα, ὃς ζῇς καί.

Περὶ ξυμπάντων μαρτύρων. Ἀντίφων.

Εὐφραίνονται ἐν τοῖς οὐρανοῖς αἱ τῶν ἁγίων ψυχαὶ. οἱ τῶν τοῦ χριστοῦ ἴχνων ἔχονται, καὶ διότι τῆς αὐτοῦ στοργῆς ἕνεκα τὸ ἑαυτῶν αἷμα κατέχευσαν, ἀεὶ μετὰ τοῦ χριστοῦ ἀγάλλονται. Στίχος. Ἐν τοῖς τῶν μαρτύρων τραύμασι τὰ σοῦ ὦ Ἰησοῦ τραύματα μνημονεύοντες. Ἀπό. Δω-

Δῶρα σοι τοῦ ἐπαίνου προσφέρομεν, καὶ σώζεσθαι ἐξαιτοῦμεν.

Εὐχή.

Παντοκράτωρ ἀΐδιε θεὸς, ὃς ἡμᾶς οὐκ ἐπιτηδείους εἶναι οἶδας πρὸς τὴν σου μεγαλειότητα, ὥσπερ ἄξιόν ἐστιν, εὔξεσθαι, παράσχου ἁγίους σου ὑπὲρ ἡμετέρων ἁμαρτιῶν ἱκετεύειν, οὓς ἀξίως δύναιο ἂν ἀκούειν. Διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν.

Περὶ τῶν ἁπάντων ἐξομολογητῶν. Ἀντίφωνον. Ἅγιοι διὰ πίστεως ἐνίκησαν τὰς βασιλείας, καὶ εἰργάσαντο δίκην, τῶν ὀλβίων δὲ ὑποσχέσιων ἔτυχον οἱ αὐτοί. Στίχος. Δίκαιοι δὲ

Munera tibi laudis offerimus, & ſaluari depoſcimus.

Oratio.

Omnipotens ſempiterne Deus, qui nos idoneos non eſſe perpendis ad maieſtatem tuã ſicut dignũ eſt exorãdam, da ſanctos tuos pro noſtris ſupplicare peccatis, quos dignè poſsis audire. Per dominum noſtrum.

De omnibus confeſſoribus. Antiphona.

Sancti per fidem vicerunt regna, operati ſunt iuſtitiam, adepti ſunt repromiſsiones.

Verſus. Iuſti au-

autem in perpetuum viuent. Responsio. Et apud dominum est merces eorum.

Oratio.

SAnctorum confessorum tuorum quæsumus meritis & precibus adiuuemur: vt quod fragilitas nostra non obtinet, eorum nobis qui ante te iusti inuenti sunt oratione donetur. Per dominum nostrum.

De omnibus virginibus.

Antiphona.

Istæ sunt prudentes virgines, quæ accepto oleo in vasis suis, cum lampadibus suis exierunt obuiam sponso & sponsæ, quo veniēte in-

δὲ εἰς ἀεὶ διάξουσι. Ἀπό. Καὶ παρὰ τῷ κυρίῳ ἐστὶν ὁ μισθὸς ἐκείνων.

Εὐχή.

ΑΓίων σου ἐξομολογητῶν (δεόμεθα) ταῖς δεήσεσι, καὶ εὐεργεσίαις βοηθῶμεν, ὡς ὃ μὴ τυγχάνει τὸ ἡμῶν ἀσθενὲς, ταῖς τῶν αὐτῶν (οἳ μετὰ δίκαιοι σοῦ ἐνώπιον εὕρηνται) προσευχαῖς, ἐκεῖνο ἡμῖν διδόσθω. Διὰ κυρίου ἡμῶν.

Περὶ πασῶν παρθένων. Ἀντίφωνον.

Αὗται εἰσὶν φρόνιμαι παρθένοι αἳ μετὰ ἐλαίου λαβοῦσαι ἐν τοῖς ἀγγείοις ἑαυτῶν, ἅμα ταῖς αὐτῶν λαμπάσι ἐξῆλθον εἰς συνάντησιν νυμφίῳ καὶ νύμφῃ σὺν ᾧ πορευομένῳ

εἰσῆλθον δὴ παρεσκευασμέναι, μετὰ τοῦ γάμον. Στίχ. Ἀπενεγχθήσονται τῷ βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς. Ἀπόκ. Αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεγχθήσονταί σοι.

Εὐχή.

Ὁ Θεὸς ἀγαπῶν δίκην, καὶ ἀεὶ μισῶν ἀδικίας, ὃς ἐπιθυμεῖς τοῦ τῆς ὡραιότητος παρθενικῆς κάλλους, παράσχου ὡς ταῖς τῶν ἁγίων παρθένων σου πρεσβευούσαις εὐεργεσίαις, ἀρετῶν πεπληρωμένοι εὐπορίαις, στοργῆς σου τυγχάνωμεν ἀγάπης. Διὰ Χριστοῦ.

Περὶ ἁπάντων ἁγίων. Ἀντίφωνον. Μακάριοι οὖν ἐστὲ ὦ ἅγιοι θεοῦ.

intrauerunt quæ parata erant, cum eo ad nuptias. Versus. *Adducentur regi virgines post eam.* Responsorium. *Proximæ eius afferentur tibi.*

Oratio.

Deus dilector iustitiæ, & semper osor nequitiæ, qui concupiscis decorem pulchritudinis virgineæ, da vt sanctarum virginum tuarum intercedentibus meritis, virtutum repleti copiis, amorem consequamur tuæ dilectionis. Per Christum.

De *omnibus sanctis. Antiphona.* Beati *estis sancti dei.*

dei quòd voluit vos Christus consortes fieri cœlestium virtutum, ac perfrui æternæ claritatis gloria. Ideóque precamur vt memores nostri intercedere dignemini pro nobis ad dominum IESVM CHRISTVM.

Versus. Beati qui habitant in domo tua domine.

Responso. In secula seculorum laudabunt te.

Oratio.

CONcede quæsumus omnipotens Deus, vt intercessio nos sanctæ dei genitricis virginis Mariæ, beatarúmque omniũ cœle-

θεοῦ, ὅτι ὑμᾶς ἐθέλησε χριστὸς οὐρανίων δυνάμεων γενέσθαι κοινωνοὺς, καὶ ἀπολαύειν τῆς ἀθανάτου στιλπνότητος δόξαν, καὶ διὰ ταῦτα παρακαλοῦμεν, ὡς μνήμονες ἡμῶν πρεσβεύειν καταδέξασθε ὑπὲρ ἡμῶν παρὰ τῷ κυρίῳ Ἰησοῦ χριστῷ.

Στίχος: Ὄλβιοι οἱ κατοικοῦντες ἐν οἰκίᾳ σου κύριε. Ἀπόκ. Εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἐπαινέσουσί σε.

Εὐχή.

ΠΑρέσχου δεόμεθα παντοκράτωρ θεὸς. ὡς ἡ πρεσβεύουσα ἁγίας θεοτόκου παρθένου Μαρίας καὶ ἡ ἁγίων ἁπασῶν οὐ-

Y ij ρα-

ρανίων δυνάμεων, ἢ δὲ ἁγίων πατριαρχῶν, προφητῶν, ἀποστόλων, μαρτύρων, ἐξομολογητῶν, παρθένων, καὶ πάντων ἁγίων ἐκλεκτῶν σου ἡμᾶς πανταχοῦ εὐφραίνῃ καὶ βοηθῇ, ὅπως ἐν τῷ τὰς αὐτῶν προῖκα εὐεργεσίας ἀπομνημονεύειν, τὴν ἐπικουρίαν αἰσθώμεθα. Διὰ τοῦ.

Εὐχὴ εὐσεβεστάτη.

Ὁ Θεὸς ἵλεως ἴθι ἐμοὶ ἁμαρτάνοντι, καὶ φύλαξ ἐμοῦ ἐν πάσαις ἐμῆς βίου ἡμέραις, ὦ θεὸς Ἀβραάμ, θεὸς Ἰσαάκ, θεὸς Ἰακώβ, ἐλέησόν με, καὶ κατάπεμψον εἰς βοήθειάν μου ἅγιον Μιχαὴλ ἀρχάγγελον, ὅς ἐμὲ φυ-

lestium virtutum, sanctorum patriarcharum, prophetarum, apostolorum, martyrum, confessorum, virginum, ac omnium sanctorum electorum tuorum vbique nos lætificet & adiuuet, vt dum eorum gratuita dona recolimus, etiã patrocinia sentiamus. Per eundem.

Oratio deuota.

D*Eus propitius esto mihi peccatori, & sis custos mei omnibus diebus vitæ meæ :* Deus *Abrahã, deus* I*saac deus* I*acob miserere mei, & mitte in adiutorium meum sanctum* M*ichaëlẽ archangelum, qui me cu-*

custodiat, protegat, foueat, visitet & defendat ab omnibus inimicis visibilibus, inuisibilibus, carnalibus, spiritualibus, & temporalibus. Sancte Michaël archangele, defende me in prælio, vt non peream in tremendo iudicio. sancte Michaël archangele, per gratiam quam habere meruisti, te deprecor & per vnigenitum Dominum nostrum IESVM CHRISTVM *vt eripias me ab vniuersis malis præteritis, præsentibus, & futuris, intercedente gloriosa virgine Maria*

φυλάξῃ, ἀσφαλίσῃ, περιέψῃ, ἐπισκέψῃ, καὶ συναγορεύσῃ ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν ἁπάντων ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων, σαρκικῶν, πνευματικῶν τε καὶ χρονικῶν. Ἅγιε Μιχαὴλ ἀρχάγγελε, ἀσφάλισόν με ἐν τῷ πολέμῳ, ὡς μὴ ἀπολλύωμαι ἐν τῷ δεινῷ κριτηρίῳ. Ἅγιε μιχαὴλ ἀρχάγγελε, διὰ χάριτος ἧς ἔχειν ἄξιος ἦς, εὔχομαί σοι καὶ πρὸς τὸν μονογενοῦς κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, ὡς ἐύσασθαί με ἀπὸ τῶν συμπάντων κακῶν παρῳχημένων, παρόντων τε καὶ μελλόντων, πρεσβευούσης τῆς παρθένου ἐνδοξοτάτης Μαρίας

ας ἅμα τῇ τῶν οὐρανίων κοινωνίᾳ. Ἅγιε Μιχαήλ, ἅγιε Γαβριήλ, ἅγιε Ῥαφαήλ, πάντες ἅγιοι ἄγγελοι, καὶ ἀρχάγγελοι βοηθήσατέ μοι ἁμαρτωλῷ. νυνὶ δέομαι ὑμῶν ὦ δυνάμεις οὐράνιαι, ὡς μηδεὶς ἐχθρῶν ἐμὲ βλάπτεσθαι ἂν ἔχῃ, μήτ᾽ ἐν ὁδῷ, μήτ᾽ ἐν ὕδατι, μήτ᾽ ἐν πυρί, μήτ᾽ ἔνδοθεν, μήτ᾽ ἔξωθεν, μήτ᾽ ἐν τῷ πορεύεσθαι, μήτ᾽ ἐν τῷ ἀνέρχεσθαι, μήτ᾽ ἐν τῷ γρηγορεῖν, μήτ᾽ ἐν τῷ καθεύδειν, μήτ᾽ ἐν τῷ φάγεσθαι, μήτ᾽ ἐν τῷ τι πράττεσθαι. ἰδοὺ τὸ τοῦ σαυ † ροῦ σημεῖον κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ, φεύξασθε τηλοῦ ὦ ἐχθροὶ πάντες. ἐνίκη-

ria cum omni ſocietate cœleſti Sancte Michaël, Sancte Gabriël, Sancte Raphaël, Omnes ſancti angeli & archangeli, ſuccurrite mihi peccatori. Precor, vos omnes virtutes cœlorum vt nullus inimicus mihi nocere poßit, nec in via nec in aqua, nec in igne, nec in domo, nec extra domum nec eundo, nec redeundo, nec vigilando, nec dormiendo, nec comedendo; nec aliquid faciendo. Ecce ſignum cru † cis Domini noſtri Ieſu Chriſti, fugite partes aduerſæ, vicit leo

leo de tribu Iuda, radix Dauid, alleluia. Saluator noster, qui per sanguinem tuum & crucem saluasti mundum, salua me hodie & omnibus diebus vitæ meæ. Sancte deus, sancte fortis, sancte immortalis miserere nobis. O crux Christi adiuua me. O crux Christi defende me. O crux Christi ab omni malo libera me. Amen.

ἐνίκησε ὁ λέων ὁ ἐκ τῆς τοῦ Ἰούδα φυλῆς, ἡ τοῦ Δαβὶδ ῥίζα ἀλληλούϊα. σωτὴρ ἡμῶν ὃς διὰ σοῦ αἵματος καὶ σταυροῦ τὸν κόσμον ἔσωσας, ῥῦσαί με τήμερον, καὶ ἐν πάσαις ἐμοῦ βίου ἡμέραις. Ἅγιος ὁ θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. ὦ σταυρὸς χριστοῦ βοήθησόν μοι. ὦ σταυρὸς χριστοῦ φύλαξόν με. ὦ σταυρὸς χριστοῦ ἀπὸ τοῦ πονηροῦ ῥῦσαι με. Ἀμήν.

Oratio valde deuota ad beatissimam virginem Mariam.

Obsecro te domina sancta maria mater dei

Εὐσεβὴς ἡ πρὸς τὴν ὑπεραγίαν παρθένον Μαριὰμ Εὐχή

Εὔχομαί σοι ὦ δέσποινα ἁγία ΜΑΡΙΑΜ μῆτερ

θεοῦ εὐσεβεστάτη, μεγίστου βασιλέως κούρη, μῆτερ ἐνδοξοτάτη, μῆτερ ὀρφανῶν, παράκλησις ἐρήμων, φυκτωρία πλανωμένων, σωτηρία ξυμπάντων ἐπί σε ἐλπιζόντων, παρθένος πρὸ τόκου, παρθένος τε ἐν τῷ τόκῳ, καὶ παρθένος μετὰ τόκον. πηγὴ ἐλέους πηγὴ σωτηρίας τε καὶ χάριτος, πηγὴ παρακλήσεως καὶ φιλοστοργίας, πηγὴ δὲ εὐσεβείας καὶ εὐφροσύνης, δι' ἐκείνης ἁγίας ἀῤῥήτου χαρᾶς, ᾗ ἠγάλλετο πνεῦμά σου ἐν τῇ ἐκείνῃ ὥρᾳ, ὅταν σοι διὰ τοῦ Γαβριὴλ ἀρχαγγέλου προσηγγέλθη καὶ συλλη-

dei pietate plenißima, summi regis filia, mater gloriosissima, mater orphanorum, consolatio desolatorum, via errantium, salus omnium in te sperantium. Virgo ante partum, virgo in partu, & virgo post partum. fons misericordiæ, fons salutis & gratiæ, fons consolationis & indulgentiæ, fons pietatis & lætitiæ.

Per illam sanctam ineffabilem lætitiam qua exultauit spiritus tuus in illa hora quando tibi per Gabrielem archangelum annunciatus & conceptus

ceptus filius dei fuit Et per illud diuinum mysterium, quod tunc operatus est in te spiritus sanctus. Et per illam sanctam ineffabilẽ gratiam, pietatem, misericordiam, amorem & humilitatem, per quas filius tuus descendit accipere humanam carnem in venerabilißimo vtero tuo. & in quibus te respexit, quando te cõmendauit sancto Io*anni apostolo & euãgelistæ.* Et *quando te exaltauit super choros angelorum .* Et *per illam sanctã ineffabilem humilitatẽ, in qua tu respõdisti archangelo*

ληφθῇ ὁ ὑιὸς θεοῦ, καὶ δι' ἐκείνου θεσπεσίου μυστηρίου, ὃ δηλαδὴ τότε ἐργάσατο ἐπὶ σοὶ πνεῦμα ἅγιον. καὶ δὶ ἐκείνης ἁγίας ἀῤῥήτης χάριτος, εὐσεβείας, εὐσπλαγχνίας, φιλίας τε καὶ ταπεινότητος, ἐξ ὧν ὁ ὑιός σου κατῆλθε σαρκωθῆναι ἐν τῇ σου κοιλίᾳ σεμνοτάτῃ, καὶ ἐν αἷς ἔβλεψέν σε, ὅταν σε ἁγίῳ Ἰωάννῃ ἐπιτρέψῃ ἀποστόλῳ μὲν καὶ εὐαγγελιστῇ καὶ ὅταν σε μετεωρίσῃ ὑπὲρ τοὺς τῶν ἀγγέλων χορούς. καὶ δὶ ἐκείνης ἁγίας ἀῤῥήτης ταπεινώσεως, ᾗ πρὸς τὸν ἄγγελον Γαβριὴλ εἶπες, ἰδοὺ ἡ δού-

δούλη κυρίου, γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου, καὶ διὰ τ͂ ἐνδοξοτάτων δεκαπέντε χαρμάτων, ὧν ἔσχες περὶ τῷ ὑιοῦ σου κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χρισοῦ Καὶ δι' ἐκείνου ἁγίου καὶ μεγίσου οἰκτιρμοῦ, καὶ τοῦ στρυφνοτάτου τῆς καρδίας ἄλγους, οὗ ἔσχηκας ὅτε ὑιόν σου κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν χρισὸν πρὸ σαυροῦ γεγυμνωμένον, καὶ ἐν αὐτῷ ὑψωμένον αἵωρον ἑώρακας σαυρωθέντα καὶ τετρωμένον, διψῶντι δὲ χολὴν παρατεθεῖσθαι, βοήσαντός τε ἤκουσας, καὶ θνήσκοντα ἐδέρκου. καὶ διὰ τὴν·

gelo Gabrieli. Ecce ancilla domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Et per gloriosissima quindecim gaudia, quæ habuisti de filio tuo domino nostro Iesu Christo. Et per illam sanctam & maximam compassionem, & acerbissimum cordis dolorem, quem habuisti quando filium tuum dominum nostrum Iesum Christum ante crucem nudatum & in ipsa leuatum vidisti, pendentem, crucifixū, vulneratum, sitientem, fel apponi, clamantem audisti, & morientem vidisti. Et per quin-

quinque vulnera filij tui. Et *per contractionem viscerum tuorum, præ nimio dolore vulnerum suorum*. Et *per dolorem quem habuisti, quando vidisti eum vulnerari*. Et *per fontes sanguinis sui, & per omnem passionem eius, & per omnem dolorem cordis tui, & per fontes lachrymarum tuarum, vt cum omnibus sanctis & electis dei venias & festines in auxilium & consilium meum, in omnibus orationibus & requæstis meis, & in omnibus angustiis & ne-*

πέντε τραυμάτων υἱοῦ σου. καὶ διὰ τῆς τῶν σπλάγχνων σου συστολῆς ἀπὸ τῶν ἄγαν ἀλγέων ἐκ τοῦ τραυμάτων, καὶ διὰ τοῦ ἀλγεῖν, ὅπερ ἔπαθες ὅτε αὐτὸν ἔβλεψας τιτρωσκόμενον, καὶ διὰ πηγῶν αἵματος αὐτοῦ, καὶ διὰ πάθους αὐτοῦ ἅπαντος, καὶ διὰ τοῦ ἄλγους τῆς αὐτοῦ καρδίας, καὶ διὰ τῆς τῶν δακρύων σου πηγῆς, ὥς τε σαυτὴν μετὰ πάντων ἁγίων καὶ τῶν θεοῦ ἐκλεκτῶν ἔρχεσθαι καὶ σπεύδειν εἰς τὴν βοήθειαν καὶ συμβούλευσίν μου, ἐν εὐχαῖς μου ἁπάσαις, καὶ ταῖς αἰτήσεσί μου καὶ ἐν πάσαις στενοχωρίαις καὶ ἀναγ-

ἀνάγκαις μου, καὶ ἐν πᾶσιν ἐκείνοις πράγμασιν, οἷς τυγχάνω ποιήσων, ἢ φθεγξόμενος, ἢ διανοησόμενος ἡμέρας τε καὶ νύκτας πάσας, ὥρας καὶ τὰς ἐμοῦ βίου ῥοπάς. καὶ μοὶ σῷ ὑπηρέτῃ παρὰ τοῦ σοι φιλτάτου υἱοῦ τύγχανε τῆς ἀρετῆς πασῶν κορυφῆς τε καὶ πληρώματος, μετὰ παντὸς ἐλέου καὶ τῆς παρακλήσεως καὶ πάσης συμβουλίας, καὶ πάσης βοηθείας, καὶ εὐλογίας σὺν πάσης, καὶ ἅπαντος ἁγιάσματος, καὶ μετὰ σωτηρίας πάσης, εἰρήνης τε καὶ εὐημερίας, παντὸς δὲ χάρματος καὶ τῆς προθυμίας. Ἔτι δὲ τῆς τῶν ἁπάντων καλῶν

neceßitatibus meis. Et in omnibus illis rebus in quibus ego sum facturus, locuturus, aut cogitaturus omnibus diebus ac noctibus, horis atque momentis vita mea.

Et mihi famulo tuo impetres à dilecto filio tuo virtutum omnium complementum, cum omni misericordia & consolatione, omni consilio, omni adiutorio, omni benedictione, & sanctificatione, omni saluatione, pace, & prosperitate, omni gaudio & alacritate: etiam abundantiam omnium bono-

norum spiritualium & corporalium. Et gratiam spiritus sancti, qui me bene per omniam disponat, animam meam custodiat, corpus meum regat, mentem erigat, mores componat, actus probet, vota & desideria mea perficiat, cogitationes sanctas instituat, præterita mala indulgeat, præsentia emendet, futura moderetur. Vitam honestam & honorabilem mihi tribuat: fidem, spem, charitatem, casti-ta-

λῶν πνευματικῶν τε καὶ σωματικῶν εὐπορίας. καὶ τὴν χάριτος τοῦ πνεύματος ἁγίου, ὃ με καλῶς διὰ παντὸς διατάξοι, τὴν δὲ ψυχήν μου φυλάξοι, ἐμὸν δὲ σῶμα διαχειρίσοι, καὶ νοῦν ἐμοῦ ἀνάξοι. τὰ μὲν οὖν ἤθη μου συντάξοι, ἐμὴν δὲ τὴν πρᾶξιν εὐδοκιμάσοι, τὴν ὁμολογίαν μου καὶ τὸν πόθον διατελέσοι, καὶ τὰς διανοίας μου ἁγίας παιδοτριβήσοι, τὰ δὲ παρῳχημένα κακὰ χαρίσοιτο, τὰ παρόντα ἐπανορθώσοι, τὰ δὲ μέλλοντα διοικήσοι. ζωὴν σεβάσμιόν τε καὶ ἀξιότιμόν μοι παραδότω, πίστιν, ἐλπίδα, χάριν, σωφροσύνην

νίω, ταπείνωσιν, καὶ
ὑπομονὴν ἐμοὶ προστι-
θέτω. πέντε τὰς ἐμοῦ
σώματος αἰσθήσεις
κατευθυνέτω τε καὶ
ἀσφαλιζέτω. ἑπτὰ δὲ
τὰ τῆς εὐσπλαγχνίας
ἔργα διατελεῖν ἐμὲ
ποιήσοι. δώδεκα τῆς
πίστεως ἄρθρα καὶ δέ-
κα τὰς τοῦ νόμου ἐν-
τολὰς, βεβαιότατα
σώζειν καὶ πιστεύειν
με ποιήσοι, καὶ ἀπὸ
τῶν ἁμαρτιῶν ἑπτὰ
ἐγκληματικῶν με
ῥύσοιτο, καὶ συντη-
ρήσοι μέχρι τοῦ τε-
τελευτηκέναι, καὶ ἐν
ταῖς μου ἐσχάταις ἡ-
μέραις δεῖξόν μοι τὸ
σου πρόσωπον, καὶ
εὐαγγέλισόν μοι ἡ-
μέραν καὶ ὥραν τὴν
τῆς τελευτῆς καὶ κα
ταλύσεώς μου. καὶ ταύ
την

tatem, humilitatem, & patientiam mihi tribuat. Quinque sensus corporis mei regat & protegat. Septem opera misericordiæ complere me faciat. Duodecim articulos fidei, & decem præcepta legis firmiter tenere & credere me faciat. Et à septem peccatis criminalibus me liberet & defendat vsque in finem. Et in nouißimis diebus meis ostende mihi faciem tuam, & annuncies mihi diem & horam obitus & mortis meæ, Et hanc orationem

nem supplicem suscipias & exaudias, vitam æternam mihi tribuas. Audi & exaudi me dulcissima virgo Maria mater Dei & misericordiæ.

AMEN.

Symbolum sancti Athanasii.

Qvicunquevult saluꝰ esse ante omnia opꝰ est vt teneat catholicā fidem.

Quam nisi quisque integram, inuiolatāq; seruauerit, absq; dubio in æternum peribit.

Fides autē catholica hæc est, vt vnum deū in trinitate, & trinitatē in vnitate veneremur.

Ne-

τὴν προσευχὴν ἱκετηρίαν ἐνδέξαι καὶ εἰσάκουσον, καὶ ζωὴν αἰώνιον ἐπιδός. Ἄκουσόν μου καὶ εἰσάκουσον ὦ γλυκυτάτη παρθένος Μαρία μήτηρ θεοῦ καὶ τῆς ἐλεημοσύνης. Ἀμήν.

Σύμβολον τοῦ ἁγίου Ἀθανασίου.

Ὅστις βούληται σωθῆναι, πρὸ πάντων χρὴ κρατεῖν τὴν καθολικὴν πίστιν.

Ἣν εἰ μὴ εἷς ἕκαστος σώαν καὶ ἀμώμητον τηρήσῃ, ἄνευ δισταγμοῦ εἰς τὸν αἰῶνα ἀπολεῖται.

Πίστις δὲ ἡ καθολικὴ αὕτη ἐστὶν, ἵνα ἕνα θεὸν ἐν τριάδι, καὶ τριάδα ἐν μονάδι σεβώμεθα.

Μή

Μήτε συγχέοντες τὰς ὑποστάσεις, μήτε τὴν οὐσίαν μερίζοντες.

Neque confundentes perſonas, neque ſubſtantiam ſeparantes.

Ἄλλη γάρ ἐστιν ἡ ὑπόστασις τοῦ πατρὸς, ἄλλη τοῦ υἱοῦ, ἄλλη τοῦ ἁγίου πνεύματος.

Alia eſt enim perſona patris, alia filij, alia ſpiritus ſancti.

Ἀλλὰ πατρὸς, καὶ υἱοῦ καὶ ἁγίου πνεύματος μία ἐστὶν ἡ θεότης, ἴση ἡ δόξα, συναΐδιος ἡ μεγαλειότης.

Sed patris, & filij, & ſpiritus ſancti vna eſt diuinitas æqualis gloria, coæterna maieſtas.

Οἷος ὁ πατὴρ, τοιοῦτος ὁ υἱὸς, τοιοῦτο καὶ τὸ ἅγιον πνεῦμα.

Qualis pater, talis filius, talis ſpiritus ſanctus.

Ἄκτιστος ὁ πατὴρ, ἄκτιστος ὁ υἱὸς, ἄκτιστον καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Increatus pater, increatus filius, increatus ſpiritus ſanctus.

Ἀκατάληπτος ὁ πατὴρ, ἀκατάληπτος ὁ υἱὸς, ἀκατάληπτον καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Immenſus PATER, immenſus FILIVS, immenſus SPIRITVS SANCTVS.

Aeternus pater, aeternus filius, aeternus ſpiritus ſanctus.

Et tamen non tres aeterni, ſed vnus aeternus.

Sicut non tres immenſi, nec tres increati, ſed vnus increatus, & vnus immenſus.

Similiter omnipotens pater, omnipotens filius, omnipotens ſpiritus ſanctus.

Et tamen non tres omnipotens, ſed vnus omnipotens.

Ita deus pater, deus filius, deus ſpiritus ſanctus.

Et tamẽ nõ tres dij, ſed vnus eſt deus.

Ita dominus pater dominus filius, dñs ſpiritus ſanctus.

Ἀ ἰώνιος ὁ πατὴρ, αἰώνιος ὁ υἱὸς, αἰώνιον καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐ τρεῖς αἰώνιοι, ἀλλ' εἷς αἰώνιος.

Ὥσπερ οὐδὲ τρεῖς ἀκατάληπτοι, οὐδὲ τρεῖς ἄκτιστοι, ἀλλ' εἷς ἄκτιστος, καὶ εἷς ἀκατάληπτος.

Ὁμοίως παντοδύναμος ὁ πατὴρ, παντοδύναμος καὶ ὁ υἱὸς, παντοδύναμον καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐ τρεῖς παντοδύναμοι, ἀλλ' εἷς παντοδύναμος.

Οὕτω θεὸς ὁ πατὴρ, θεὸς ὁ υἱὸς, θεὸς καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐ τρεῖς θεοὶ, ἀλλ' εἷς θεός.

Ὁμοίως κύριος ὁ πατὴρ κύριος ὁ υἱὸς, κύριος καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Πλὴν οὐ τρεῖς κύριοι ἀλλ' εἷς ἐστὶ κύριος.

Et tñ non tres dñi, sed vnus est dñs.

Ὅπως ἰδίαν μίαν ἕκαστον ὑπόστασιν θεὸν καὶ κύριον ὁμολογεῖν τῇ χριστιανικῇ ἀληθείᾳ βιαζόμεθα, οὕτω τρεῖς θεοὺς ἢ τρεῖς κυρίους λέγειν, τῇ καθολικῇ εὐσεβείᾳ κωλυόμεθα.

Quia sicut singillatim vnãquamq; psonã deũ ac dominũ confiteri christiana veritate compellimur, ita tres deos aut dominos dicere, catholica religione prohibemur.

Ὁ πατὴρ ἀπ' οὐδενός ἐστι ποιητὸς, οὔτε μὴν κτιστὸς, οὐδὲ γεννητός.

Pater à nullo est factus, nec creatus, nec genitus.

Ὁ υἱὸς ἀπὸ τοῦ πατρὸς μόνου ἐστὶν, οὐ ποιητὸς, οὐ κτιστὸς ἀλλὰ γεννητός.

Filius à patre solo est, non factus, nec creatus sed genitus.

Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ, οὐ ποιητὸν, οὐ κτιστὸν, οὐδὲ γεννητὸν, ἀλλ' ἐκπορευτόν.

Spiritus sanctus à patre & filio, non factus, nec creatus. nec genitus, sed procedens.

Εἷς οὖν πατὴρ οὐ τρεῖς πατέρες: εἷς υἱὸς, οὐ τρεῖς υἱοί: ἓν πνεῦμα ἅγι-

Vnus ergo pater non tres patres: vnus filius, non tres filij: vnus spiritus san-

sanctus, non tres spiritus sancti.

Et in hac trinitate nihil prius aut posterius, nihil maius aut minus, sed totæ tres personæ coæternæ sibi sunt, & coæquales.

Ita vt per omnia, sicut iam suprà dictum est, & vnitas in trinitate, & trinitas in vnitate veneranda sit.

Qui vult ergo saluus esse, ita de trinitate sentiat.

Sed necessarium est ad æternā salutem, vt incarnationem quoque domini nostri Iesu Christi fideliter credas,

Est ergo fides recta, vt credamus & con-

ἅγιον, οὐ τρία πνεύματα ἅγια.

Καὶ ἐν ταύτῃ τῇ τριάδι οὐδὲν πρότερον, ἢ ὕστερον, οὐδὲν μεῖζον ἢ ἔλαττον, ἀλλὰ σῶαι αἱ τρεῖς ὑποστάσεις καὶ συναΐδιαί εἰσιν ἑαυταῖς καὶ ἴσαι.

Ὥστε κατὰ πάντα, καθὼς εἴρηται, καὶ τὴν μονάδα ἐν τριάδι σέβεσθαι δεῖ, καὶ τὴν τριάδα ἐν μονάδι.

Ὁ γοῦν βουλόμενος σωθῆναι, οὕτω περὶ τῆς τριάδος φρονείτω.

Πλὴν ἀναγκαῖόν ἐστι πρὸς αἰώνιον σωτηρίαν, ὅπως καὶ τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ χριστοῦ ἔτι ὀρθῶς πιστεύσῃ.

Ἔστι γὰρ πίστις ὀρθή, ἵνα πιστεύωμεν, καὶ

ὁμολογῶμεν, ὅτι ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ, θεὸς καὶ ἄνθρωπός ἐστι.

confiteantur, quia dominus noster Iesus Christus dei filius deus & homo est.

Θεὸς ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρὸς πρὸ αἰώνων γεννηθεὶς, καὶ ἄνθρωπος ἐκ τῆς οὐσίας τῆς μητρὸς ἐν τῷ αἰῶνι τεχθείς.

Deus est ex substantia patris ante secula genitus, & homo ex substãtia matris in seculo natus.

Τέλειος θεὸς καὶ τέλειος ἄνθρωπος ἐκ ψυχῆς λογικῆς καὶ ἀνθρωπίνης σαρκὸς ὑφιστάμενος.

Perfectus deus, perfectus homo, ex anima rationali & humana carne subsistens.

Ἴσος τῷ πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα, ἐλάττων τοῦ πατρὸς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Aequalis patri secundum diuinitatem, minor patre secundum humanitatem.

Ὃς εἰ καὶ θεὸς καὶ ἄνθρωπός ἐστιν, οὐ δύο ὅμως, ἀλλ' εἷς ἐστὶ χριστός.

Qui licet deus sit, & homo, non duo tamen, sed vnus est Christus.

Εἷς δὲ, οὐ τροπῇ τῆς θεότητος εἰς σάρκα, ἀλ-

Vnus autem non conuersione diuinitatis in carnem, sed.

seu assumptione hu-manitatis in deum.	ἀλλὰ προσλήψει τῆς ἀνθρωπότητος εἰς θεόν.
Vnus omnino non confusione substantiæ, sed vnitate personæ.	Εἷς πάντως οὐ συγχύσει τῆς οὐσίας, ἀλλ' ἑνότητι τῆς ὑποστάσεως.
Nam sicut anima rationalis & caro, vnus est homo: ita deus & homo, vnus est Christus.	Καὶ γὰρ ὡς ψυχὴ λογικὴ καὶ ἡ σὰρξ εἷς ἐστὶν ἄνθρωπος: οὕτω καὶ ὁ θεάνθρωπος, εἷς ἐστὶ χριστός.
Qui passus est pro salute nostra, descendit ad inferos, tertia die resurrexit à mortuis.	Ὃς ἔπαθε διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν, κατῆλθεν εἰς ᾅδου, ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐκ τῶν νεκρῶν.
Ascendit ad cœlos, sedet ad dexteram dei patris omnipotentis, inde venturus est iudicare viuos & mortuos.	Ἀνῆλθεν εἰς οὐρανούς, κάθηται ἐν δεξιῶν τῷ πατρὸς καὶ θεοῦ παντοκράτορος, ὅθεν ἥξει κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.
Ad cuius aduentum omnes homines resurgere habent cum corporibus suis, & red-	Οὗ τῇ παρουσίᾳ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀναστήσονται μετὰ τῶν σωμάτων αὐτῶν, καὶ ἀπο-

ἀποδώσουσιν ἐξ ἰδίων ἔργων τὴν ἀπολογίαν.

Καὶ οἱ μὲν τὰ ἀγαθὰ πράξαντες, πορεύσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον: οἱ δὲ τὰ φαῦλα, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

Αὕτη ἐστὶν ἡ καθολικὴ πίστις, ἣν ἐὰν μή τις πιστῶς πιστεύσῃ, σωθῆναι οὐ δυνήσεται.

Δόξα πατρί.

reddituri sunt de factis propriis rationem.

Et qui bona egerunt, ibūt in vitam aeternam: qui verò mala, in ignem aeternum

Haec est fides catholica: quam nisi quisque fideliter firmiterq; crediderit, salvus esse non poterit.

Gloria patri.

ΤΈΛΟΣ.

FINIS.

ΩΔΗ ΜΩΣΕΩΣ ΕΝ τῇ ἐξόδῳ.

Ἄσωμεν τῷ κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασαι, ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν. Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν. Οὗτός μου θεὸς, καὶ δοξάσω αὐτὸν, θεὸς τοῦ πατρός μου, καὶ ὑψώσω αὐτόν. Κύριος συντρίβων πολέμους, κύριος ὄνομα αὐτῷ, ἅρματα φαραὼ, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ ἔῤῥιψεν εἰς θάλασσαν, ἐπιλέκτους ἀναβάτας τριστάτας κατεπόντισεν ἐν ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ. πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτοὺς, κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὡσεὶ λίθος. ἡ δεξιά σου κύριε δεδόξασαι ἐν ἰσχύϊ. Ἡ δεξιά σου χεὶρ κύριε ἔθραυσεν ἐχθροὺς. καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας τοὺς ὑπεναντίους, ἀπέστειλας τὴν ὀργήν σου, κατέφαγεν αὐτοὺς ὡσεὶ καλάμην, καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου διέστη τὸ ὕδωρ. ἐπάγη ὡσεὶ τεῖχος τὰ ὕδατα, ἐπάγη καὶ τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης. εἶπεν ὁ ἐχθρὸς, διώξας καταλήψομαι, μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω τὴν ψυχήν μου, ἀνελῶ τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χείρ μου. ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν αὐτοὺς θάλασσα,

ἔδυσαν ὡσεὶ μόλυβδος ἐν ὕδατι σφοδρῷ.
Τίς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς κύριε; τίς ὅμοιός σοι;
δεδοξασμένος ἐν ἁγίοις, θαυμαστὸς ἐν δό-
ξαις, ποιῶν τέρατα, ἐξέτεινας τὴν δεξιάν
σου, κατέπιεν αὐτοὺς γῆ. ὡδήγησας τῇ δι-
καιοσύνῃ σου τὸν λαόν σου τοῦτον, ὃν ἐλυ-
τρώσω. παρεκάλεσας τῇ ἰσχύϊ σου εἰς κα-
τάλυμα ἅγιόν σου. ἤκουσαν ἔθνη καὶ ὠργί-
σθησαν, ὠδῖνες ἔλαβον κατοικοῦντας φι-
λιστιείμ. τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες ἐδώμ, καὶ
ἄρχοντες μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐτοὺς τρόμος,
ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες χαναάν.
ἐπιπέσοι ἐπ᾽ αὐτοὺς φόβος καὶ τρόμος, με-
γέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν, ἕως
ἂν παρέλθοι ὁ λαός σου κύριε, ἕως ἂν πα-
ρέλθοι ὁ λαός σου οὗτος ὃν ἐκτήσω,
εἰσαγαγὼν καταφύτευσον αὐτοὺς εἰς ὄρος
κληρονομίας σου, εἰς ἕτοιμον κατοικητήριόν
σου, ὃ κατειργάσω κύριε, ἁγίασμα κύριε, ὃ
ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου. κύριος βασιλεύων
τῶν αἰώνων καὶ ἐπ᾽ αἰῶνα, καὶ ἔτι; ὅτι εἰσῆλ-
θεν ἵππος φαραὼ σὺν ἅρμασι καὶ ἀναβά-
ταις εἰς θάλασσαν, καὶ ἐπήγαγεν ἐπ᾽ αὐτοὺς
κύριος τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης, οἱ δὲ υἱοὶ ἰσ-
ραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς
θαλάσσης.

CANTICVM MOSIS in exitu. Exo. 15.

CAntem⁹ domino, gloriosè enim magnificatus est equum & ascensorē deiecit in mare, Fortitudo mea, & laus mea dominus, & factus est mihi in salutem. Iste deus meus, & glorificabo eum: deus patris mei, & exaltabo eum Dominus quasi vir pugnator, omnipotens nomē eius, currus Pharaonis & exercitum eius procit in mare, Electi principes eius submersi sunt in mari rubro, abyssi operuerūt eos: descenderūt in profundum quasi lapis. Dextera tua domine magnificata est in fortitudine, dextera tua domine percussit inimicū et in multitudine gloriæ tuæ deposuisti aduersarios tuos. Misisti irā tuam quæ deuorauit eos sicut stipulam, & in spiritu furoris tui congregatæ sunt abyssi in medio mari. Dixit inimicus: Persequar & comprehēdam, diuidā spolia, implebitur anima mea: euaginabo gladium meum, interficiet eos manus mea. Flauit spiritus tuus, et operuit eos mare: submersi sunt quasi plumbum in aquis

aquis vehementibus. Quis similis tui in for tibus domine? quis similis tui? Magnificus in sanctitate, terribilis atque laudabilis fa ciens mirabilia. Extendisti manum tuam, & deuorauit eos terra. Dux fuisti in misericordia tua populo quem redemisti. Et portasti eū in fortitudine tua ad habitaculū sanctum tuum. Audierunt populi, & irati sunt: dolores obtinuerūt habitatores Philistium. Tūc conturbati sunt principes Edom robustos Moab obtinuit tremor, obriguerūt omnes habitatores Chanaam. Irruit super eos formido, & pauor in magnitudine brachij tui. Fiant immobiles quasi lapis, donec pertrāseat populus tuus domine, donec pertranseat populus tuus iste quem possedisti. Introduces eos & plantabis in monte hæreditatis tuæ firmissimo habitaculo tuo quod operatus es domine, sanctuariū tuū domine, quod firmauerunt manus tuæ Dominus regnabit in æternum & vltrá. Ingressus est enim eques Pharao cum curribus et equitibus suis in mare, & reduxit super eos dominus aquas maris: filij autem Israël ambulauerunt per siccum in medio eius.

ἘΚ ΤΩ͂Ν ἘΥΣΕΒΊΟΥ
Συγγραμμάτων Ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας α.

Ἄγβαρος τοπάρχης Ἐδέσης Ἰησοῦ σωτῆρι ἀγαθῷ ἀναφανέντι ἐν τόπῳ Ἱεροσολύμων χαίρειν. ἤκουσταί μοι τὰ περὶ σοῦ καὶ τῶν σῶν ἰαμάτων, ὡς ἄνευ φαρμάκων καὶ βοτανῶν ὑπὸ σοῦ γινομένων. ὡς γὰρ λόγος, τυφλοὺς ἀναβλέπειν ποιεῖς, χωλοὺς περιπατεῖν, καὶ λεπροὺς καθαρίζεις, καὶ ἀκάθαρτα πνεύματα καὶ δαίμονας ἐκβάλλεις, καὶ τοὺς ἐν μακρονοσίᾳ βασανιζομένους θεραπεύεις, καὶ νεκροὺς ἐγείρεις. καὶ ταῦτα πάντα ἀκούσας περὶ σοῦ, κατὰ νοῦν ἐθέμην τὸ ἕτερον τῶν δύο, ἢ ὅτι σὺ εἶ ὁ θεὸς, καὶ καταβὰς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ποιεῖς ταῦτα, ἢ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ ποιῶν ταῦτα. διὰ τοῦτο τοίνυν γράψας ἐδεήθην σου σκυλῆναι πρός με, καὶ τὸ πάθος ὃ ἔχω, θεραπεῦσαι. καὶ γὰρ ἤκουσα ὅτι καὶ Ἰουδαῖοι καταγογγύζουσί σου, καὶ βούλονται κακῶσαί σε. πόλις δὲ μικροτάτη μοι ἐστὶ καὶ σεμνή, ἥτις ἐξαρκεῖ ἀμφοτέροις.

EX HISTORIA ECCLE*siastica Eusebij, primo libro.*

A Gbarus Edessæ Toparcha IESV *seruatori bono in Hierosolymorum locis agenti Salutem. Audiuimus de te, deq; tuis curationibus, vt quæ sine pharmacis, & herbis, per te fiant.* Etenim, *vt fama est, cæcos videre facis, claudos ambulare, leprosos quoq; mūdas, & immūdos spiritus ac dæmones eÿcis, eosq; qui diuturnis morbis afflictantur, curas, atq; mortuos suscitas. Quibus omnibus de te auditis, è duobus alterum in animum induxi, aut quòd tu deus es qui de cœlo descendisti, vt hæc facias, aut quòd filius dei es, qui hæc facis. Quapropter & his scriptis te rogauerim, ne pigeat ad me venire, & quo teneor morbum curare.* Etenim *audiui quòd etiam* Iudei *aduersum te murmurant, téque affligere volunt.* Est *autem mihi minima quidem ciuitas, sed honesta que vtrique sufficiat.*

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ἸΗΣΟΥ̃ πρὸς Ἄγβαρον.

Μακάριος εἶ πιστεύσας ἐν ἐμοί, μὴ ἑωρακώς με. γέγραπται γὰρ περὶ ἐμοῦ, τοὺς ἑωρακότας με μὴ πιστεύειν ἐν ἐμοί, ἵνα οἱ μὴ ἑωρακότες αὐτοὶ πιστεύσωσι καὶ ζήσωνται. περὶ δὲ οὗ ἔγραψάς μοι ἐλθεῖν πρὸς σέ, δέον ἐστὶ πάντα δι' ἃ ἀπεστάλην, ἐνταῦθα πληρῶσαί με, καὶ μετὰ τὸ πληρῶσαι, οὕτως ἀναληφθῆναι πρὸς τὸν ἀποστείλαντα: καὶ ἐπειδὰν ἀναληφθῶ, ἀποστελῶ σοι τινὰ τῶν μαθητῶν μου, ἵνα ἰάσηταί σου τὸ πάθος, καὶ ζωὴν σοι καὶ τοῖς σὺν σοὶ παράσχηται.

EPISTOLA IESV AD Agbarum,

Beatus es, quia in me credidisti, cùm ipse me non videris. Scriptum est enim de me, quia qui me vident non credent in me, vt qui non vident me, credant, & viuant. De eo autem quod scripsisti mihi, vt veniam ad te, Oportet me omnia propter quæ missus sum implere:

Et postquàm compleuero, assumi ad eum qui misit me. Postquàm verò assumptus fuero, mittam tibi aliquem ex discipulis meis: qui curet ægritudinem tuam, & vitam tibi, & his qui tecum sunt, præstet.

Esaia, 63.

Ἐπίσκεψον κύριε ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καὶ
ἴδε ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ ἁγίου σου καὶ δο-
ξῆς σου. ποῦ ἐστὶν ὁ ζῆλός σου καὶ ἡ ἰσχύς
σου; ποῦ ἐστι τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τῶν
οἰκτιρμῶν σου; ὅτι ἀνέσχου ἡμῶν. σὺ γὰρ εἶ πα-
τὴρ ἡμῶν. ὅτι Ἀβραὰμ οὐκ ἔγνω ἡμᾶς, καὶ
Ἰσραὴλ οὐκ ἐπέγνω ἡμᾶς, ἀλλὰ σὺ κύριε
πατὴρ ἡμῶν ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπ' ἀρχῆς τὸ ὄ-
νομά σου, ἐφ' ἡμᾶς ἐστι. Τί ἐπλάνησας ἡ-
μᾶς κύριε ἀπὸ τῆς ὁδοῦ σου; ἐσκλήρωσας τὰς
καρδίας ἡμῶν τοῦ μὴ φοβεῖσθαί σε. Ἐπίστρεψον
διὰ τοὺς δούλους σου, διὰ τὰς φυλὰς τῆς κλη-
ρονομίας σου, ἵνα μικρὸν κληρονομήσωμεν
τοῦ ὄρους τοῦ ἁγίου σου. Οἱ ὑπεναντίοι ἡμῶν
κατεπάτησαν τὸ ἁγίασμά σου, ἐγενόμεθα
ὡς τὸ ἀπ' ἀρχῆς, ὅτε οὐκ ἦρξας ἡμῶν, οὐδ'
ἐπεκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμᾶς.

Esaie 63.

ASpice è cœlo, & vide de habitaculo sanctitatis tuæ et gloriæ tuæ, Vbi est Zelus tuus, & fortitudo tua, multitudo viscerum tuorum & miserationũ tuarum? quoniã sustinebas nos. Tu enim es pater noster, quia Abraham nõ cognouit nos, & Israël non agnouit nos, sed tu domine pater noster libera nos, à principio nomen tuum super nos erit. Quare seduxisti nos domine de via tua, indurasti corda nostra ne timeremus te? Cõuertere propter tribus hæreditatis tuæ, vt modicũ possideamus montis sancti tui Aduersari nostri cõculcauerunt sanctuariũ tuum: facti sumus quasi à prĩcipio, quãdo nõ dominareris nostri, neq; inuocaretur nomen tuum super nos.

ἸΩΑΝΝΗΣ Ὁ ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ περὶ ἀναστάσεως.

Πιστεύομεν δὲ καὶ ἀνάστασιν νεκρῶν. ἔσται γὰρ ὄντως, ἔσται νεκρῶν ἀνάστασις. ἀνάστασιν δὲ λέγοντες, σωμάτων φαμὲν ἀνάστασιν. ἀνάστασις γάρ ἐστι δευτέρα τοῦ πεπτωκότος στάσις. αἱ γὰρ ψυχαὶ ἀθάνατοι οὖσαι, πῶς ἀναστήσονται; εἰ γὰρ θάνατον ὁρίζονται, χωρισμὸν ψυχῆς ἀπὸ σώματος, ἀνάστασίς ἐστι πάντως, συνάφεια πάλιν ψυχῆς τε καὶ σώματος, καὶ δευτέρα τοῦ διαλυθέντος καὶ πεσόντος ζώου στάσις. αὐτὸ οὖν τὸ σῶμα, τὸ φθειρόμενον καὶ διαλυόμενον, αὐτὸ ἀναστήσεται ἄφθαρτον. οὐκ ἀδυνατεῖ γὰρ ὁ ἐν ἀρχῇ ἐκ τοῦ χοὸς τῆς γῆς αὐτὸ συστησάμενος, πάλιν ἀναλυθὲν καὶ ἀποστραφὲν εἰς τὴν γῆν ἐξ ἧς ἐλήφθη κατὰ τὴν τοῦ δημιουργοῦ ἀπόφασιν, πάλιν ἀναστῆσαι αὐτό. εἰ γὰρ μή ἐστιν ἀνάστασις, φάγωμεν, καὶ πίωμεν, τὸν ἡδονὸν καὶ ἀπολαυστικὸν βίον μετέλθωμεν. εἰ οὐκ ἔστιν ἀνάστασις, ἐν τίνι τῶν ἀλόγων διαφέρομεν; εἰ οὐκ ἔστιν ἀνάστασις, μακαρίσωμεν τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ τὰ ἄλυπον ἔχοντα βίον. εἰ οὐκ ἔστιν ἀνάστασις, οὐδὲ θεός ἐστιν, οὐδὲ πρόνοια,

αὐτο-

IOANNES DAMASCENVS de Resurrectione.

CRedimus resurrectionem mortuorũ. Erit enim omnino, erit mortuorum resurrectio. Sed cùm resurrectionẽ dicimus, corporum resurrectionem intelligimus. Est enim resurrectio, eius quod cecidit secunda surrectio. Etenim animæ immortales cùm sint, quomodo resurgent? Quod si mortem definiunt, animæ à corpore separationem, resurrectio planè erit animæ & corporis iterata connexio, & secunda dissoluti iam, lapsique animalis surrectio. Ipsum igitur corpus quod corrumpitur atque dissoluitur, idem incorruptibile resurget. Neque enim impotens est, qui ab initio ex terræ puluere ipsum composuit, iam dissolutum & in terrã cõuersum, de qua ex creatoris edicto sumptũ erat de integro suscitare. Quòd si resurrectio nõ est, edamus, bibamus, in deliciis atq; voluptatibus vitam transigamus. Si nõ est resurrectio, in quo à brutis differimus? Si non est resurrectio, feras agrestes beatas dicamus q̃ vitam agunt molestiæ expertem. Si nõ est resurrectio, neque deus est, neq; prouidentia:

αὐτομάτως δὲ πάντα ἄγονται καὶ φέροντι. ἰδοὺ γὰρ ὁρῶμεν πλείστους δικαίους μὲν, πενομένους καὶ ἀδικουμένους, καὶ μηδεμιᾶς ἐν τῷ παρόντι βίῳ τυγχάνοντας ἀντιλήψεως, ἁμαρτωλοὺς δὲ καὶ ἀδίκους, ἐν πλούτῳ καὶ πάσῃ τρυφῇ ἐναθλοῦντας. καὶ τίς ἂν τοῦτο δικαιοκρισίας ἢ σοφῆς προνοίας ἔργον εὖ φρονῶν ὑπολάβοι; ἔσται οὖν, ἔσται ἀνάστασις. δίκαιος γὰρ ὁ θεὸς, καὶ τοῖς ὑπομένουσιν αὐτὸν μισθαποδότης γίνεται. εἰ μὲν οὖν ἡ ψυχὴ μόνη τοῖς τῆς ἀρετῆς ἀγῶσιν ἐνήθλησε, μόνη καὶ στεφανωθήσεται· καὶ εἰ μόνη ταῖς ἡδοναῖς ἐνεκυλίσθη, μόνη δικαίως ἂν ἐκολάζετο, ἀλλ' ἐπεὶ μήτε τὴν ὕπαρξιν κεχωρισμένην ἔσχον, μήτε τὴν ἀρετὴν, μήτε τὴν κακίαν ἡ ψυχὴ μετῆλθε δίχα τοῦ σώματος, δικαίως ἄμφω ἅμα καὶ τῶν ἀμοιβῶν τεύξονται. μαρτυρεῖ δὲ καὶ ἡ θεία γραφὴ, ὅτι ἔσται τῶν σωμάτων ἀνάστασις. φησὶ γοῦν ὁ θεὸς πρὸς Νῶε μετὰ τὸν κατακλυσμὸν, ὡς λάχανα χόρτου δέδωκα ὑμῖν τὰ πάντα, πλὴν κρέας ἐν αἵματι ψυχῆς οὐ φάγεσθε. καὶ γὰρ τὸ ὑμέτερον αἷμα τῶν ψυχῶν ὑμῶν ἐκζητήσω, ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θηρίων ἐκζητήσω αὐτὸ, καὶ ἐκ χειρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἀδελφοῦ αὐτοῦ ἐκζητήσω τὴν ψυχὴν αὐτοῦ. ὁ ἐκ-

χέων

sed temerè omnia aguntur ac feruntur. Ecce. complures videmus iustos egentes iniurijs affectos, omnique in hac præsenti vita subsidio destitutos: Peccatores vero, & iniustos, diuitiis, omnibúsque deliciis affluentes. Ecquis autem, qui rectè sapiat, recti hoc iudicij, aut sapientis prouidētiæ opus existimauerit? Erit igitur, erit resurrectio. Iustus enim deus, et ijs qui sustinuerint ipsum, mercedē retribuet, Siquidem igitur anima sola virtutis certamē sustinuit, sola coronabitur: & si voluptatibus, sola implicita fuit, sola & ipsa meritò punientur. Verùm quia neque substantiā animæ habebat separatā, neque virtutis aut vitij citra corpus sola particeps fuit: meritò sanè parem simul ambo mercedem ferent. Testatur autem & scriptura sacra, quòd corporum sit futura resurrectio. Locutus est itaque, post diluuium, Deus ad Noë, dicens. Quasi olera virentia tradidi vobis omnia, excepto quòd carnem cum sanguine animæ non comedetis. Nam & sanguinem animarum vestrarum requiram: de manu cunctarum bestiarum requiram illum, & de manu omnis homi-

χέων αἷμα ἀνθρώπου, ἀντὶ τοῦ αἵματος αὐ-
τοῦ ἐκχυθήσεται, ὅτι ἐν εἰκόνι θεοῦ ἐποίησα
τὸν ἄνθρωπον. πῶς ἐκζητήσει τὸ αἷμα τοῦ
ἀνθρώπου ἐκ χειρὸς πάντων τῶν θηρίων; ἢ ὅ-
τι ἀναστήσει τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων τῶν
ἀποθνησκόντων; οὐ γὰρ ἀντὶ τοῦ ἀνθρώπου
ἀποθανεῖται τὰ θηρία. καὶ πάλιν τῷ Μωϋ-
σῇ, ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς Ἀβραὰμ, καὶ ὁ θεὸς Ἰσαὰκ
καὶ ὁ θεὸς Ἰακώβ. οὐκ ἔστιν ὁ θεὸς, νεκρῶν θεὸς
τῶν ἀποθανόντων, καὶ οὐκ ἔτι ἐσομένων, ἀλλὰ
ζώντων ὧν αἱ ψυχαὶ μὲν ἐν χειρὶ αὐτοῦ ζῶσι.
τὰ δὲ σώματα πάλιν διὰ τῆς ἀναστάσεως ζύ-
σεται. καὶ ὁ θεοπάτωρ Δαβὶδ φησὶ πρὸς τὸν
Θεὸν ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλεί-
ψουσιν, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
ἰδοὺ περὶ τῶν σωμάτων ὁ λόγος. εἶτα ἐπά-
γει· ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθή-
σονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς
γῆς. καὶ Ἡσαΐας δέ. ἀναστήσονται οἱ νεκροὶ,
καὶ ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις. δῆ-
λον δὲ, ὡς οὐχ αἱ ψυχαὶ ἐν τοῖς μνημείοις τί-
θενται, ἀλλὰ τὰ σώματα. καὶ ὁ μακάριος
δὲ Ἰεζεκιήλ. καὶ ἐγένετο φησὶν ἐν τῷ με προ-
φητεῦσαι, καὶ ἰδοὺ σεισμός· καὶ προσήγαγε
τὰ ὀστᾶ, ὀστέον πρὸς ὀστέον, ἕκαστον πρὸς τὴν ἁρ-
μονίαν αὐτοῦ. καὶ εἶδον, καὶ ἰδοὺ ἐπεγίνετο
αὐ-

nis fratris eius requiram animam eius. Qui effuderit sanguinem hominis, pro sanguine illius, effundetur sanguis eius. Quoniam ad imaginem dei feci hominem. quomodo requiret sāguinē hominis de manu cūctarū bestiarū? An nō quia resuscitabit corpora hominū vita defunctorū? Neq; enī pro hoïe bestiæ morietur. Et rursus Mosi. Ego sum deus Abrahā. Deus Isaac, et Deus Iacob, Deus non est deus mortuorum, qui toti moriuntur, nec amplius erunt, sed viuentium, quorum animæ in manu eius viuunt, corpora verò, rursus per resurrectionem viuent Et deiparens Dauid dicit ad Deum. Auferes spiritum eorum & in terram suam conuertentur. En de corporibus sermo. Deinde subiungit, Emittes spiritum tuum & creabuntur, & renouabis faciem terræ. Et Esaias. Resurgent mortui, & qui in monumentis sunt suscitabuntur. Atqui manifestum est quòd animæ in monumentis nequaquam reponuntur, sed corpora. Et beatus Ezechiel, Et factum est, inquit, cum prophetarem, & ecce terræ motus & adduxit os ad os, vnūquodq; ad iūcturā suā. Et vidi, & ecce ipsis inducebantur

αὐτοῖς νεῦρα, καὶ σάρκες ἀνεφύοντο, καὶ ἀνέβαινον ἐπ' αὐτὰ, καὶ περιετάθη αὐτοῖς δέρματα ἐπάνωθεν. εἶτα διδάσκει πῶς κελευσθέντα ἐπανῆλθε τὰ πνεύματα. καὶ ὁ θεῖος δὲ Δανιὴλ φησί. καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀναστήσεται Μιχαὴλ ὁ ἄρχων ὁ μέγας, ὁ ἑστηκὼς ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ λαοῦ σου. καὶ ἔσται καιρὸς θλίψεως, θλίψις οἵα οὐ γέγονεν, ἀφ' οὗ γεγένηται ἔθνος ἐπὶ τῆς γῆς, ἕως τοῦ καιροῦ ἐκείνου. καὶ ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ σωθήσεται ὁ λαός, σου πᾶς ὁ εὑρεθεὶς γεγραμμένος ἐν τῇ βίβλῳ, καὶ πολλοὶ τῶν καθευδόντων ἐν γῆς χώματι ἐξεγερθήσονται. οὗτοι εἰς ζωὴν αἰώνιον, καὶ οὗτοι εἰς ὀνειδισμὸν καὶ αἰσχύνην αἰώνιον. καὶ οἱ συνιέντες, ἐκλάμψουσιν ὡς ἡ λαμπρότης τοῦ στερεώματος, καὶ ἀπὸ τῶν δικαίων τῶν πολλῶν, ὡς οἱ ἀστέρες εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ ἔτι ἐκλάμψουσι. πολλοὶ τῶν καθευδόντων ἐν γῆς χώματι λέγων ἐξεγερθήσονται. δῆλον ὡς ἀνάστασιν ἐμφαίνει σωμάτων. οὐ γὰρ δήπου τις φήσει τὰς ψυχὰς ἐν γῆς χώματι καθεύδειν. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ κύριος ἐν τοῖς ἱεροῖς εὐαγγελίοις, τὴν τῶν σωμάτων ἀριδήλως ἀνάστασιν παραδίδωκεν. ἀκούσονται γάρ, φησιν, οἱ ἐν τοῖς μνημείοις τῆς φωνῆς τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, καὶ

ἐξε-

nerui & carnes renascebantur, & ascendebant super ea, & superextentæ sunt ipsis cutes desuper. Tum inde docet quopacto dei iussu sint ingressi spiritus. Diuinus verò Daniel dicit. In illo tempore consurget Michael princeps magnus, qui stat pro filiis populi tui. Et erit tempus afflictionis, quale non fuit ab eo ex quo gẽtes esse cœperunt in terra, vsque ad tẽpus illud. Et in tempore illo, saluabitur populus tuus, omnis qui inuentus fuerit scriptus in libro, Et multi de his qui dormiunt in puluere terræ, resurgent. Alij in vitam æternã, Alij in opprobrium & confusionem sempiternam, Qui autem docti fuerint, fulgebũt quasi splendor firmamenti, Et qui ad iustitiam erudiunt multos, quasi stellæ in aeternum & vltrà fulgebunt. Cùm autem dicit, Multi de his qui dormiunt in terræ puluere resurgent, certum est quòd corporum resurrectionem innuit. Neque etenim dixerit quispiam, animas in terræ puluere dormire. Sed & dominus, in sacris euãgeliis, corporũ resurrectionẽ perspicuè tradidit, Audient enim, inquit, qui in monumentis sunt vocem filij dei, Et

ibunt

ἐξελεύσονται οἱ τὰ ἀγαθὰ ποιήσαντες εἰς ἀνάστασιν ζωῆς· οἱ δὲ τὰ φαῦλα πράξαντες, εἰς ἀνάστασιν κρίσεως: ἐν τοῖς μνημείοις δὲ τὰς ψυχὰς, πώποτε τῶν εὖ φρονούντων εἴποι τις ἄν; οὐ λόγῳ δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργῳ τὴν τῶν σωμάτων ἀνάστασιν ὁ κύριος ἐφανέρωσε. πρῶτον μὲν, τεταρταῖον καὶ ἤδη φθαρέντα καὶ ὀδωδότα ἐγείρας τὸν Λάζαρον. οὐ ψυχὴν γὰρ ἐστερημένην σώματος, ἀλλὰ καὶ σῶμα σὺν τῇ ψυχῇ, καὶ οὐχ ἕτερον, ἀλλ᾽ αὐτὸ τὸ φθαρὲν ἤγειρε. πῶς γὰρ ἂν ἐγινώσκετο ἢ ἐπιστεύετο ἡ τοῦ τεθνεῶτος ἀνάστασις, μὴ τῶν χαρακτηριστικῶν τῆς ὑποστάσεως ἰδιωμάτων ταύτην συνιστώντων; ἀλλὰ Λάζαρον μὲν, πρὸς ἔνδειξιν τῆς οἰκείας θεότητος, καὶ πίστωσιν τῆς αὐτοῦ τε, καὶ ἡμῶν ἀναστάσεως ἤγειρε, πάλιν ὑποστρέψειν μέλλοντα εἰς θάνατον. αὐτὸς δὲ ὁ κύριος ἀπαρχὴ τῆς τελείας, καὶ μηκέτι θανάτῳ ὑποπιπτούσης ἀναστάσεως γέγονε. διὸ δὴ καὶ ὁ θεῖος Ἀπόστολος ἔλεγεν. εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ χριστὸς ἐγήγερται. ἄρα οὖν ματαία ἡ πίστις ἡμῶν, ἄρα ἔτι ἐσμὲν ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. καὶ ὅτι χριστὸς ἐγήγερται ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων, καὶ πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν. καὶ

πά

ibunt qui bona egerũt, in resurrectionẽ vitæ. qui verò mala egerũt, in resurrectionẽ iudicij. Sed in monumẽtis animas esse, quis vnq̃ sanæ mẽtis dixerit? Quin & domin⁹ corporũ resurrectionẽ nõ tantũ sermone, sed & opere cõprobauit. Primũ quatriduanũ, & iam corruptum olentémque Lazarum suscitans. Neque vero animam corpore priuatam, sed cum corpore & animam, Nec aliud, sed hoc ipsum quod putruerat suscitauit. Etenim quonãmodo cognosceretur, aut crederetur mortui resurrectio, nisi ex signalibus atque indiuidualibus ijs quæ ipsam constituunt essentiæ proprietatibus? Atqui Lazarum quidem, tum ad suæ diuinitatis ostensionem, tum propriæ nostræque resurrectionis fidem, morti iterum occubiturum, suscitauit, Ipse vero dominus perfectæ, & quæ morti amplius non subiacet, resurrectionis, primitiæ factus est. Quare & diuinus apostolus dicebat Si mortui non resurgunt, neque Christus resurrexit superuacanea itaque est fides nostra, ad huc sumus in peccatis nostris. At Christus surrexit primitiæ eorũ qui dormiunt, & primogenitus ex mortuis. Et iterũ. Nã si credimus

πάλιν. εἰ γὰρ πιστεύομεν, ὅτι Ἰησοῦς ἀπέθανε, καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ θεὸς τοὺς κοιμηθέντας, διὰ τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. οὕτως ἔφη, ὡς ὁ κύριος ἀνέστη. ὅτι δὲ ἡ τοῦ κυρίου ἀνάστασις, σώματος ἀφθαρτισθέντος καὶ ψυχῆς ἕνωσις ἦν (ταῦτα γὰρ τὰ διαιρεθέντα) δῆλον. ἔφη γὰρ λύσατε τὸν ναὸν τοῦτον, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις οἰκοδομήσω αὐτόν. μάρτυς δὲ ἀξιόπιστος τὸ ἱερὸν εὐαγγέλιον, ὡς περὶ τοῦ ἰδίου ἔλεγε σώματος. ψηλαφήσατέ με καὶ ἴδετε (φησὶ τοῖς οἰκείοις μαθηταῖς ὁ κύριος, πνεῦμα δοκοῦσιν ὁρᾶν) ὅτι ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἠλλοίωμαι, ὅτι πνεῦμα, σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευράν, καὶ τῷ Θωμᾷ προτείνει πρὸς ψηλάφησιν. ἆρα οὐχ ἱκανὰ ταῦτα τὴν τῶν σωμάτων πιστώσασθαι ἀνάστασιν; πάλιν φησὶν ὁ θεῖος ἀπόστολος. δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν. καὶ πάλιν. σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ. σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει, σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ. σπείρεται σῶμα ψυχικὸν, ἤτοι παχύ τε καὶ θνητὸν, ἐγείρεται σῶμα πνευματικὸν, ἄτρεπτον, ἀπα-

πα-

mus quòd Iesus mortuus est, & resurrexit, Sic et deus eos qui obdormierũt per Iesum ad ducet cum illo. Sic, inquit, vt dñs surrexit. Certũ autẽ est, quòd dñi resurrectio corporis est facti incorruptibilis & animæ cõiũctio, ea etenim sunt quæ diuisa erant. Dixit enim. Soluite tẽplũ hoc, & in triduo ædificabo illud. Testis fide dignus sanctũ Euãgeliũ est, quòd de suo corpore loqueretur. Cõtrectate me & videte, inquit dñs suis discipulis spiritũ se videre arbitrantibus, quoniã ego sum, nõ immutatus, quoniã spiritus carnem & ossa nõ habet, sicut me videtis habere. Et cùm hæc dixisset, ostẽdit eis manus ac latus, Thomæ vero ea contrectãda porrexit. Sed nũquid hæc satis sunt ad fidẽ de corporũ resurrectione faciẽdam? Rursus, inquit apostolus, Oportet corruptibile hoc induere incorruptibilitatẽ: & mortale hoc induere immortalitatẽ. Et iterũ. Seminatur in corruptiõe, resurgit in incorruptibilitate: Seminatur in infirmitate, resurgit in potẽtia. Seminatur in ignominia, resurgit in gloria. Seminatur corp⁹ animale, crassum videlicet ac mortale, resurgit corp⁹ spirituale, immutabile, impaßibile tenue, hoc enim significat spirituale, quale,

do-

παθὲς, λεπτόν. (τοῦτο γὰρ σημαίνει πνευμα-
τικὸν) οἷον τὸ τοῦ κυρίου σῶμα μετὰ τὴν ἀ-
νάστασιν, κεκλεισμένων τῶν θυρῶν διερχόμε-
νον, ἀκοπίαστον, τροφῆς, ὕπνου, καὶ πόσεως
ἀνενδεές. ἔσονται γάρ φησιν ὁ κύριος, ὡς οἱ
ἄγγελοι τοῦ θεοῦ. οὐ γάμος ἔτι, οὐ τεκνογονία.
φησὶ γοῦν ὁ θεῖος ἀπόστολος, ἡμῶν γὰρ τὸ
πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει, ἐξ οὗ καὶ σω-
τῆρα ἀπεκδεχόμεθα κύριον ἰησοῦν, ὃς με-
ταχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡ-
μῶν, εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώ-
ματι τῆς δόξης αὐτοῦ, οὐ τὴν εἰς ἑτέραν μορφὴν
μεταποίησιν λέγων· ἄπαγε, τὴν ἐκ φθορᾶς
δὲ μᾶλλον εἰς ἀφθαρσίαν ἐναλλαγήν. ἀλλ'
ἐρεῖ τις πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; ὢ τῆς ἀπιστίας,
ὢ τῆς ἀφροσύνης. ὁ χοῦν εἰς σῶμα βουλήσει μόνῃ
μεταβαλὼν, ὁ μικρὰν ὕλης ῥανίδα τοῦ σπέρ-
ματος ἐν τῇ μήτρᾳ αὔξειν προστάξας, καὶ τὸ
πολυειδὲς τοῦτο καὶ πολύμορφον ἀποτελεῖν τοῦ
σώματος ὄργανον, οὐχὶ μᾶλλον τὸ γεγονὸς καὶ
διαρρυὲν ἀναστήσει πάλιν, μόνον βουληθείς;
ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται; ἄφρον. εἰ τοῖς τοῦ θεοῦ
λόγοις οὐ πιστεύειν ἡ πώρωσις συγχωρεῖ, κἂν
τοῖς ἔργοις πίστευε. σὺ γὰρ ὃ σπείρεις οὐ ζωο-
ποιεῖται, ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ. καὶ ὃ σπείρεις, οὐ τὸ
σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις, ἀλλὰ γυμνὸν
κόκ-

dñi corpus post resurrectionẽ, clausis ianuis ingrediens, indefatigabile, non cibi, non somni, nō potus indigens. Erūt enim, inquit dominus, sicut angeli dei nullæ tum nuptiæ, nulla liberorum procreatio. Dicit quoque Sanctus apostolus, Nostra conuersatio in cœlis, est, ex quo & seruatorem expectamus dominum Iesum Christum, qui trāsfigurabit corpus nostrum humile, vt conforme reddat corpori suo glorioso. Non dicit transfigurationẽ in aliam formam, absit hoc, sed magis mutationem corruptionis in incorruptibilitatẽ. Verùm dicet aliquis, Quonammodo resurgunt mortui? O incredulitatem? O insipientiam? Qui puluerem, sola voluntate, in corpus trasmutat. Qui exiguam materiæ, seminis scilicet, guttam, vt in vtero inaugescat precipit, & in varium illud ac multiforme corporis organum euadat, Nunquid faciliùs id quod fuit, iamq; dissolutum est, rursus sola voluntate resuscitabit? Sed quali corpore veniunt? Stulte, Si dei verbis cæcitas credere non permittit, saltem operibus crede. Tu quod seminas non viuificatur, nisi mortuum fuerit, Et hoc quod seminas, non corpus quod nascetur seminas, sed nudum

gra-

κόκκον, εἰ τύχοι σίτου, ἤ τινος τῶν λοιπῶν. ὁ δὲ θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα, καθὼς ἠθέλησε, καὶ ἑκάστῳ τῶν σπερμάτων, τὸ ἴδιον σῶμα. θέασαι τοίνυν, ὡς ἐν τάφοις, ταῖς αὔλαξι τὰ σπέρματα καταχωννύμενα. τίς ὁ τούτοις ῥίζας ἐντιθεὶς, καλάμην, καὶ φύλλα, καὶ ἀστάχυς καὶ τοὺς λεπτοτάτους ἀνθερίκας; οὐχ ὁ τῶν ὅλων δημιουργός; οὐ τοῦ τὰ πάντα τεκτηναμένου τὸ πρόσταγμα; οὕτω τοίνυν πίστευε, καὶ τῶν νεκρῶν τὴν ἀνάστασιν ἔσεσθαι θείᾳ βουλήσει καὶ νεύματι. σύνδρομον γὰρ ἔχει τῇ βουλήσει τὴν δύναμιν. ἀναστησόμεθα τοιγαροῦν τῶν ψυχῶν πάλιν ἑνουμένων τοῖς σώμασιν, ἀφθαρτιζομένοις καὶ ἀποδυομένοις τὴν φθοράν. καὶ παραστησόμεθα τῷ φοβερῷ τοῦ χριστοῦ βήματι. καὶ παραδοθήσεται ὁ διάβολος καὶ οἱ δαίμονες αὐτοῦ, καὶ ὁ ἄνθρωπος αὐτοῦ ἤγουν ὁ Ἀντίχριστος, καὶ οἱ ἀσεβεῖς, καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον. οὐχ ὑλικὸν, οἷον τὸ πῦρ ἡμῖν, ἀλλ' οἷον εἰδείη ὁ θεός. οἱ δὲ τὰ ἀγαθὰ πράξαντες, ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος σὺν ἀγγέλοις εἰς ζωὴν αἰώνιον σὺν τῷ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ χριστῷ, ὁρῶντες αὐτὸν ἀεὶ, καὶ ὁρώμενοι, καὶ ἄληκτον τὴν ἀπ' αὐτοῦ εὐφροσύνην καρπούμενοι.

ΤΕΛΟΣ.

granum, siue id sit tritici, aut alicuius ex cæteris, sed deus illi dat corpus, vt voluit, & vnicuique seminum suum corpus. Considera ceu in sepulchris, sulcis obruta semina. Quis ipsis radices inducit? Quis culmũ, folia, spicam atq; tenuißimas aristas? nunquid rerum omnium, opifex? nunquid eius qui omnia fabricauit mandatum? Sic igitur crede & mortuorũ fore, diuina voluntate atq; nutu, resurrectionem: habet enim voluntati cõcurrentem potestatem. Resurgemus itaq; vnitis cum animabus iterum corporibus incorruptibilibus, factis, atq; mortalitatem exutis statuemúrq; coram formidando Christi tribunali. Et tradetur diabolus & dæmones eius, & homo eius, id est Antichristus, & impius & peccatores in ignem æternum, nõ materialem, qualis qui apud nos, sed qualẽ nouit deus. Qui vero bona egerunt, fulgebunt sicut Sol cum angelis in vitam æternã, cum Domino nostro Iesu Christo, videntes eum semper & ab eo visi, atque nunquam desituro, quod ab eo est, gaudio perfruentes.

FINIS.